

PJESME - MOLITVE

Sv. Ljudevit Marija Grignion Montforstki

PJESME – MOLITVE

Naslov izvornika: *Cantiques* u *Oeuvres Complètes*, Editions du Seuil, Pariz 1966, str. 853 - 1695. *Sabrana djela*, Izdavačka kuća Seuil, Pariz 1966.

Prijevod: prof. Senka Burić

S dopuštenjem redovničkih poglavara priredio:
p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

SADRŽAJ

1. O korisnosti hvalospjeva
2. Pjesnicima vremena
3. Predodređenim osobama
4. Vrednovanje kreposti i težnja za njom
5. Izvrsnost ljubavi
6. Svjetlo vjere
7. Postojanost nade
8. Sjaj poniznosti
9. Draž blagosti
10. Zasluga poslušnosti
11. Jakost strpljenja
12. Ljepota djevičanstva
13. Nužnost pokore
14. Nježnost ljubavi prema bližnjemu
15. Sjaj molitve
16. Snaga posta
17. Zalog milostinje
18. Krici siromaha
19. Pobjeda križa
20. Blaga siromaštva
21. Plameni gorljivosti
22. Odvažnost i molitve savršenog i gorljivog misionara
23. Mudrost šutnje
23. Mudrost šutnje
24. Sveta praksa Božje prisutnosti
25. Ugodni miris čednosti
26. Dužnost zahvalnosti
27. Zahvale za velika Božja dobročinstva
28. Predanje u providnost
29. Prezir svijeta, nesreće svijeta
30. Zamke svijeta -prva zamka - kockarske igre
31. Druga zamka - ples i balovi
32. Treća zamka - komedija i spektakli
33. Četvrta zamka - raskoš
34. Peta zamka - ljudski obzir

35. Drugi hvalospjev - isprazni strah od svijeta
36. Treći hvalospjev - lažni sram svijeta
37. Četvrti hvalospjev - osude svijeta
38. Peti hvalospjev - načela svijeta
39. Šesti hvalospjev - svjetovna načela
40. Beskrajna blaga Srca Isusova
41. Preobilna ljubav Srca Isusova
42. Isusove riječi otkrivaju velika dobra pobožnosti njegovom Presvetom Srcu
43. Uvrede učinjene Srcu Isusovu
44. Vježbe pobožnosti Srcu Isusovu
45. Obraćena skrupulozna žena
46. Utjeha ožalošćenih I
47. Molitva nadoknade Srcu Isusovu
48. Redovnicama Pohoda
49. Naše prikazanje Mariji i Isusovo prikazanje Ocu po Marijinim rukama
50. O Božjim savršenstvima
51. Slava Božja u njegovim djelima
52. Pohvale Bogu za njegova dobročinstva
53. Večernji hvalospjev
54. Zaljubljenik u Isusa
55. Zaljubljenik u Isusa
56. Zaljubljenik u Isusa
57. Božić za anđele
58. Božić za pastire
59. Božić za djecu
60. Božić za kraljeve
61. Božić pobožnih duša
62. Božić gorljivih duša
63. Božić Marijine djece
64. Božić duhovnih duša
65. Božić
66. Božić školske djece
67. Isus u agoniji
68. Izbičevani Isus
69. Isus okrunjen trnovom krunom
70. Isus osuđen
71. Isus nosi svoj križ
72. Isus razapet
73. Isus umro i položen u grob
74. Hvalospjev patnjama presvete Djevice podno križa
75. Nutarnji štovatelj
76. Istinski Marijin štovatelj
77. Pobožni rob Isusa u Mariji
78. Molitva za traženje Mudrosti
79. Obraćen grješnik po zagovoru blažene Djevice Marije
80. Gorljiv Marijin štovatelj
81. Hvalospjev koji je Presveta Djevica dala blaženom Godricu, engleskom pustinjaku, kako bi ga izvukla iz stanja tuge u koje je pao
82. Marijino dijete
83. *Spomeni se* ili molitva sv. Bernarda koja je tako moćna
84. Kraljice neba

85. Veliča
86. U čast imena Marijina
87. Na čast Isusa koji živi u Mariji u Utjelovljenju
88. Mala krunica presvete Djevice
89. Pobjeda pozdrava *Zdravo*
90. Nova krunica ili kruna blažene Djevice Marije
91. Dobar misionar
92. Dobre sestre trećoredice
93. Dobra djeca
94. Zaljubljena pokornica
95. Dobar vojnik
96. Dobar zatvorenik
97. Pouka djece kojima čovjek treba biti nalik kako bi došao u Nebo
98. Obraćeni grešnik
99. Dobra pastirica
100. Utjeha ožalošćenih II
101. Utjeha ožalošćenih III
102. Pobjeda križa
103. Žudnje za utjelovljenom Božanskom Mudrosti ili Djetetom Isusom
104. Novi hvalospjev Gospi
105. Poziv Isusa Krista grešniku da izvuče korist iz misije
106. Osuda svijeta
107. Zbogom svijete bezumni
108. Blago siromaštva
109. Temeljna otajstva vjere u hvalospjevima
110. Molitva svetom anđelu čuvaru
- 110, 2. Molitva anđelu čuvaru
111. Molitva Isusu koji živi u Mariji
112. Želja za svetom Pričešću
113. Kalvarija Pontchateaua
114. Bijeda ovog života i povjerenje u Boga
115. Novi hvalospjev
116. Rajske radosti
117. Psalam *Laudate pueri* ili Hvalospjev predodređene duše koja želi ići u Nebo
118. Uzdasi prokletih
119. Jadikovke duša u čistilištu
120. Grešnikovo beznađe na samrti
121. Hvalospjev u čast dobrog anđela čuvara
122. Hvalospjev u čast sv. Josipa, zaručnika Marijina
123. Blaga križa, razgovor Gospodinov s vjernom dušom
124. Čežnja za Mudrošću
125. Traženje Mudrosti
126. Molitve upućene Mudrosti i njezinoj Ljubavi
127. Napuštena duša oslobođena iz čistilišta po molitvama siromaha i djece
128. Molitve na čast Presvetom Oltarskom Sakramentu za svaki dan u tjednu; Nedjeljom
129. Ponedjeljkom
130. Utorkom
131. Srijedom
132. Četvrtkom
133. Petkom
134. Subotom

135. Novi hvalospjev o Božjoj ljubavi
136. Molitva nadoknade Presvetom Oltarskom Sakramentu
137. Novi hvalospjev u čast Kalvarije
138. O Božjoj ljubavi
139. Pravila za čovjeka koji se obratio u misijama
140. Obraćeni grešnik
141. Zaziv Duhu Svetome
142. Odluke grešnika obraćenog u misijama da ostavi svijet i grešne prigode
143. Hvalospjev o obraćenju jedne svjetovnjakinje
144. Novi hvalospjev duhovnog siromaha
145. Novi hvalospjev u čast Gospe od strpljivosti
146. Novi hvalospjev o kršćanskoj svadbi
147. Novi hvalospjev u čast svetog Pija V., pape, koji je nedavno proglašen svetim
148. Hvalospjev ljubavi
149. Hvalospjev kćerima Mudrosti
150. Hvalospjev o neurednom životu grada Rennesa
151. Novi hvalospjev Gospi od darova
152. Put neba
153. Služenje Bogu u duhu i istini
154. Istinski kršćanin
155. Novi hvalospjev u čast Gospe od hlada
156. Ispraznosti svijeta - novi hvalospjev
157. Novi hvalospjev o samoći
158. Novi hvalospjev Presvetom Sakramentu
159. Novi hvalospjev u čast Gospe od utjehe
160. Svi slavite Gospodina
161. Svojestven lijek protiv mlakosti
162. Sveto putovanje - novi hvalospjev
163. Novi hvalospjev, poticaj na gorljivosti ili jutarnje buđenje za misije
164. Kalvarija Pontchateaua
165. Siromah duhom

Predgovor

Poštovani čitatelju, dragi brate i sestro u Isusu Kristu! U ruci imaš *Pjesme - Contiques*, sv. Ljudevita Marije Grigniona Montfortskoga. Svetac, veliki misionar, navjestitelj Evanđelja, zaljubljenik u Boga, Isusa i Mariju počeo je pisati pjesme još od dana provedenih u sjemeništu duhovnog sadržaja i ustrajao do konca života te je ostavio opus od nevjerojatnih 20 000 stihova.

Montfort je u pjesmama prilagođenima puku opjevao gotovo sva otajstva vjere. Pjesme je obilno koristio u misijama a mnoge su nastale kao neposredni plod misijskih potreba, neke od njih se još pjevaju u Francuskoj u mjestima gdje je svetac propovijedao. To blago koje nam je ostavio utemeljitelj i duhovni otac nas monfortanaca, želimo podijeliti, po prvi puta na hrvatskom jeziku, sa svima koji ljube i nastoje živjeti monfortansku duhovnost.

Veliki je izazov bio kako prevesti *Contiques* i prevesti doslovno autora te tako u prijevodu izgubiti izvorni poetski oblik, ili prevesti tako da se nastoji zadržati poetska forma, što je nemoguće bez djelomičnog udaljavanja od smisla koji je htio dati autor. U ovom drugom slučaju se radi o prepjevavanju.

Uspoređujući neke od prijevoda *Contiques* na druge jezike koji su nastojali zadržati poetski oblik, na primjer talijanski, koji je puno bliži izvornom francuskom od hrvatskoga,

vidjeli smo odstupanja od izvornog smisla i došli do zaključka da u prijevodu slijedimo što doslovnije smisao te smo tako izgubili poetsku formu i zbog toga u naslov *Cantiques* na hrvatskom jeziku dodali i riječ *molitva*.

Pjesme su u hrvatskom izdanju već tiskane u tri djela u izdavačkoj kući *Sav Tvoj* slijedeći tematski, a ne uobičajeni sadržaj. U ovom izdanju želimo objediniti sve u jednoj knjizi i obogatiti izdanje nekim glavnim napomenama iz kritičkog izdanja prije svake pojedine pjesme radi njenog što boljeg razumijevanja i stavljanja u kontekst u kojem vremenskom periodu svoga života ju je svetac pisao.

Broj u zagradi iza naslova označava broj pojedine pjesme u izdanju sabranih djela sv. Ljudevita na francuskom jeziku te može poslužiti onima koji žele usporediti ovo izdanje s izvornikom. Sve one koji žele više znati o kritičkom aparatu *Cantiques* sv. Ljudevita Montforskog, upućujemo na dvojezično francusko – talijansko izdanje pod naslovom *Opere 2, Cantici* u izdanju Edizioni Monfortane u Rimu 2002.

Na knjižici smo radili ljubavlju duhovnoga sina s osjećajem zahvalnosti Bogu za poziv, sv. Ljudevitu za tolika nadahnuća i darove koje *Družba Marijinih misionara montfortanaca* prima preko njega svoga utemeljitelja i svima onima koji su se duhovno obogatili čitajući Montfortova djela i nas poticali na objavu još neprevedenih dijela monfortanske duhovnosti.

Knjigu posvećujemo svima onima koji su čitali ili će čitati djela sv. Ljudevita Montfortskoga, te im od srca želimo i molimo da više uzljube Isusa Krista, njegovu i našu Majku Mariju i Crkvu, te se posvete Bogu. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje duhovnih plodova u našem hrvatskom narodu.

U Zagrebu

p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

O korisnosti hvalospjeva (1)

Vrijeme nastanka pjesme: zadnje godine života sv. Ljudevita (1715- 1716)

Sadržaj: Kako bi imao više uspjeha u pučkim misijama koje je održavao svetac je poticao puka na pjevanje pobožnih crkvenih pjesama. S tim ciljem je pisao pjesme pobožnog sadržaja koje su izraz katekizma, moralnog nagovora, molitve, himni, slavljenja Boga... Polazeći od svom misionarskog iskustva, svetac u ovoj pjesmi opravdava korist hvalospjeva svojom pastoralnom teologijom: iskazuju salvu Bogu, donose korist dušama te se po njima pobjeđuje davao i svijet.

Pjevajmo, o draga moja dušo, pjevajmo, neka odjekuju naše pjesme svetom melodijom, nebo i svemir nas na to pozivaju. Veliki Bog nas radosno sluša s Neba. On ljubi hvalospjeve. Oni su njegov anđeoski koncert. Slušajmo poj anđela i nastojmo pjevati poput njih. Oni su lijepi u svojim hvalospjevima. Pjevajući i mi ćemo postati poput njih. Dan i noć, goreći svetim žarom anđeli pjevaju o Božjoj veličini i sam Bog ih sluša. Pjevajmo poput njih o Božjim čudesima. Pjevajući, oni gore od ljubavi. Pjevajmo, izgarajmo i mi zajedno s njima. Pjevajući oni rasplamsavaju plamene, pjevajmo kako bismo ražarili naše duše.

Anđeoska radost odzvanja Nebom, načinimo njezin predivni odjek na zemlji. Neka sve pjeva i raduje se, neka se zemlja i nebo ujedine. Pjevajmo, ali pjevajmo kako treba da bi naša pjesma doprla visoko do neba. Pjevajmo, duše predodređene, pjevajmo kako bismo bili okrunjeni. Svijet i odbačenici ne prihvaćaju moju pjesmu. Neka, još i bolje, jer ne žele vjerovati, nad njima ću opjevati pobjedu. Bog želi da njegovi dobri sluge pjevaju dan i noć o njegovoj uzvišenosti. Kad cijela Crkva pjeva, Bog likuje u ovom milom poju. Kako je

dobrostitv Bog, želi radosne sluge. Namrgođenost ga tjera iz duše, a žalost gasi plamen ljubavi.

Bog čini da svećenici i redovnici posvuda pjevaju o njegovim otajstvima cijele dane i noći. On prima savršenu čast u njihovim pjesmama ako one dolaze iz srca. Želi da mu i u najžalosnijoj službi prikazuju ovu žrtvu. Sveti kršćani prvih vremena uzajamno su se na dobro poticali svojim pjesmama. Pjevajući božanske hvalospjeve postali su serafini. Duh Sveti ih je nosio. Sv. Pavao im je često ponavljao: Budite radosni, vjerni, pjevajte duhovne pjesme. Sveci su često pjevali, to je tajna svetosti. I Marija je ispjevala lijepi hvalospjev, pjevajmo i mi poput nje.

Pjevajmo, ali žarom, pjevajmo, svidjet ćemo se Gospodinu, pjevajmo, tako ćemo ga proslaviti, pjevajmo, ispjevat ćemo pobjedu. Znajte da jedan posvećeni hvalospjev rasvjetljuje našu dušu, tjera iz srca tminu i čini Boga prisutnim u našem pamćenju. Kad je srce potišteno, hvalospjev donosi krjepost, pjevajte usprkos vašoj tuzi i postat ćete radosni. Pjesma, onako kako je napisana, otvara srce Duhu Svetomu. Bog silazi u dušu koja pjeva i daje joj obilje milosti. Hvalospjev ublažava naša zla i rasterećuje nas u radu. Pjevajući spremniji smo i za rad.

Pjevanje je božanska tajna da bi se otjerali zli duhovi. Sveti hvalospjevi čine da oni pobjegnu kad nas napastuju. Svijet je uvio grijeh u pjesme koje je izmislio, njegova glazba uči raskalašenosti. Pjevajmo i nadoknadimo čast koju ovakve pjesme oduzimaju Gospodinu. Novim pjesmama pravednosti poništimo one zle. Pjevaj pijanico, pijuci vino, nakon što popiješ taj otrov, plakat ćeš, s bijesom ćeš uzeti žuč za piće. Razvratniče, koštati će te ova prosta pjesma. Sotona ju je načinio u svojoj zloći, pjevajući je služiš njemu. Gutaj, gutaj otrov tvojih ljubavnih pjesama, jednoga će dana ove nečiste slasti biti tvoja najokrutnija kazna.

Đavao te ovim umotanim riječima zabavlja, ali te vodi tako da zalutaš. On ti šapuće pjesme, žari te nježnim ali besramnim zadovoljstvom. Uzimaš pakleni napitak, a kažeš kako to nije zlo. Te riječi imaju dvostruku nakanu, prikrivaju i stvaraju tvoju očitu propast. Nazvat ćeš nas skrupuloznim, a mi tebi kažemo: nesretniče, jer nakon tvoje ugodne pjesme cijelo nebo plače, a pakao pjeva. Odstupite od mene Bakhusovi pjevači, Venerini pjevači, odmaknite se od mene prikrivene sluge đavolske čija je nesreća vrijedna žaljenja. Pjevaš otrovne pjesme pred svima kako bi te slušali. Učiš ljude ludom ritmu i kvariš njihovu nevinost.

Osudi sebe na paklene muke, ako želiš, slobodnjače, ali ne upropašćuj svoga bližnjega. On te sluša i uči zlo, zatim ga čini i pada u ponor. Idi odvodu nečistoće, izbaci drugdje prljavštinu tvojih ljubavnih pjesama, tvojih uglađenih zavodljivih riječi. Prijatelji moga Boga, suprotstavimo se svijetu i đavlu. Njihove su pjesme lijepe, glas umiljat, ali pazimo da ih ne slušamo. Pjevajmo na slavu Isusovu o uzvišenosti njegovih kreposti, kako bismo si ih usadili u svijest i slavno prakticirali. Učinimo da odzvanja svemir od naših pjesama i naših stihova kako bismo Boga slavili a bližnjega izgrađivali.

Pjesnicima vremena (2)

Vrijeme nastanka pjesme: zadnje godine života sv. Ljudevita (1715- 1716)

Sadržaj: Ova pjesma se smatra jednostavno kao završetak prve pjesme. Zanimljivo daje jedan od prepisivača pjesme bio zaboravio strofu broj 10 koja osuđuje propovjednike po modi a sam svetac svojom rukom ju je nadopisao na njegovom listu. Na tu istu temu osude onih koji propovijedaju po modi Motfort piše i u pravilima Družbe Marijinih svećenika u broju 60.

Ne pišem ovo kako bih vas očarao, vas koji mislite samo na rimu, veliki pjesnici, dosadni ljudi, drugima ostavljam vaše metode. Dobro znam da vi hvalite samo uzvišene

stihove, samo dugačke rečenice koje oblikuju prije luđaka nego mudraca. Činite stotinu zaokreta i obrisa da biste napisali jedan stih naopačke, izrazili besmislice i isprazni napor jednog ljubakanja. Mogao bih vas zbog tisuću razloga zatvoriti. Što to tvrdim? Već su vaše te kuće u koje stihoklepci zatvaraju druge. Vaši su stihovi umijećem dotjerani, a često su to samo pretvaranja, vaš duh je uzmučen a i vaši stihovi.

Vaši veliki stihovi nisu uobičajeni, ali su dosadni jer idete iz krajnosti u krajnost da biste izrekli koju siromašnu riječ. Da su vaši stihovi uistinu veliki i djeca bi ih razumjela, nego su oni tako napuhani i rijetki da su postali divljački. Veliki pjesnici, čujem vas: odbacujete siromahe, vaši su stihovi za velike umove, pune manjkavosti kao i vi sami. Kako bi umnici vremena u njima nalazili zadovoljstvo, pišete uzvišene stihove tako da ih, uglavnom, pretvarate u velike opačine. Propovjedniče po modi, suptilni stihotvorče po modi, a ako nije po modi, onda je to glupo i dosadno.

Vaše sublimno i uzvišeno pokazuje izopačeni ukus. Za plaću, o siroti bolesnici, vi tražite tužne pohvale. Tražite na tisuće načina da vam neki bezumnik kaže, a da ni sam tako ne misli: «O kako lijepi vaši stihovi, kako lijepe strofe». Jadnici, smijem vam se, jer vi skoro sve rimujete kako bi vam se pljeskalo. Ali to znači da skupo plaćate vašu muku. Da, vaši stihovi su skupo plaćeni, budući da su puni ispraznosti, tisuću vrsta nečednih ljubavi nedostojnih savršenih duša, jer pod rimom skrivate smrtonosni otrov, okrutnu a finu zamku, od koje se čovjek jedva može obraniti.

Vaši stihovi su dobri bez protivljenja, ništa nije tako lijepo ni tako uglađeno rečeno, obilna rima, dobra kadenca, ali koje li nečiste besramnosti. Kad bi rima bila bogata u Bogu, veoma bih je cijenio, ali ona je siromašna krepošću, a bogata grijehom, gnušam se na njen najuzvišeniji smisao. Prodajete ispraznost kao čistu istinu, proturate izmišljotinu kao istinitu priču. Kaže se da vam je sve dopušteno, drže vas neprijateljima prave istine, a prijateljima svjetovne ispraznosti. Kao poganski pjesnici uzimate zlo za dobro, ja bih vas nazvao profanima ili da se bolje rimuje, slobodnim magarcima.

O jadni oponašatelji, smatrate da vaši stihovi nemaju veličinu ako ne slijede ljupkost stihova Virgilija i Horacija. Govore li vaši stihovi o kreposti? Vidi li se u njima ime Isusovo? Ni u kom slučaju, samo laskanje, nečistoća, idolopoklonstvo. Govorite li o predodređenima? Vi slavite samo odbačenike, sjetilne ljude, drske ljubavnike. Zli pjesnici lažnih bogova, držite me bojažljivim ili mislite da zbog gluposti izazivam skandal. Odlazite, ne usuđujem se imenovati vas, ne zbog straha da ću vas obeščastiti, nego da ću zaprljati ove stranice tako nesretnim likovima.

Da nesretnici, ne lažem, jer i ako ste umrli, vaše knjige ostaju i ovaj profinjeni otrov nas zaražava. U vašim knjigama jedva se može nešto naći što nije štetno. Dopadljiva zabavna nečistoća je u njima prikazana kao laka bezazlenost. Vaši stihovi su lijepi, stvaraju veliku buku, to s stihovi koji rasvjetljavaju noć, mudrac u njima prezire pompu, a bezumnik se njima prevari. Vaši stihovi tako fino sročeni, hvale Apolona i Veneru i posvuda zveckaju vrećicom kako bi zasitili svojom opojnošću. Pakao je pun propalih ljudi zbog vaših knjiga koje se tako dobro prodaju. Ljudi ostavljaju Bibliju, a postaju osjetljivi na vaše stihove. Oh, koliko ih svaki dan po njima ide putem propasti! Ne može se zaustaviti taj tok, gotovo ih svi hvale, a u kazalištima ih igraju. Da, ova mudra i svjetovnjačka knjiga, koju držite u rukama bila je možda uzrokom propasti više duša nego što sama sadrži bestidnih riječi.

Kažete: «Ja tu ne vidim ništa što ne bi bilo dobro». Ne varaj se, brate, njihov otrov djeluje prije ili kasnije. Njihov sjaj skriva otrov, njihova draž skriva mamac, između sto duhovitih riječi, jedna je nježna koja čini da se razmišlja, pada, predaje. Duh Sveti nije tvorac jednog tako lošeg spisa, njega je načinio nečisti duh kako bi zaveo ljude od ovog svijeta. Ako je zadržite, đavao će vam stalno vikati da je ta knjiga dobra i da nije grijeh čitati je i da Bog ne zabranjuje smijati se. Bacite sve te romane u vatru, učinite to za ljubav Božju, ne gledajući omot, tisak ni pozlatu. U vatru te bezobrazne priče, u vatru te lijepe, uglađene riječi, u vatru te nježne tragedije i besramne komedije.

Evo mojih pjesama i mojih stihova: ako nisu lijepi, barem su dobri, ako i ne miluju uši pjevaju u rimama o velikim čudima. Pa i ako su samo za malene, nisu zato manje vrijedni, ako su to obični stihovi, nisu zato manje spasonosni. Čitajte ih i pjevajte, istražujte i meditirajte o njima, ne tražite u njima uzvišenog pjesničkog duha nego istinu o kojoj pišem. Propovjednici, iz mojih pjesama možete crpsti za vaše propovijedi, ja sam ispekao stvari kako bih vam pomogao, dopalo vam se. Evo tema za molitvu, vjerujem da to s pravom govorim, jer često jedan stih, jedna rima utiskuju neku istinu u srce.

Svaka riječ stiha mora biti bogata značenjem kako bi se o njoj moglo meditirati, zadržati u sjećanju kao cvjetić slave. Srca ucviljena, pjevajte, pjevajući ćete se uzdići, hvalospjev je učinkovit da se zadobije radost i milost. Pjevajte ustima i srcem, glasno i žarko, da biste protjerali tugu iz srca i ispunili ga radošću. Čuvajte se ispraznosti, tko pjeva želi i da ga se sluša. Ako je vaš glas očaravajući, neka je i vaša duša nevina. Pjevajmo dakle svi kako treba, pjevajmo o uzvišenosti Preuzvišenoga, pjevajući poništimo opačine i učinimo da pravda bude ljubljena. BOG SAM.

Predodređenim osobama (3)

Vrijeme nastanka pjesme: zadnje godine života sv. Ljudevita (1715- 1716)

Sadržaj: Ova kratka pjesma je vjerojatno bila dio pjesme broj 4 i mogla bi se smjestiti nakon njene 20 strofe, kao neka vrsta refrena.

Evo radosnog puta koji vodi ravno u nebo, ako ga netko želi spoznati, neka pjeva s vjerom, neću mu reći ništa o sebi. Ne mogu ga iznenaditi. Predodređeni, pjevajte moje stihove, izbjeći ćete pakao. Bog, Bog, Bog! Pjevam za Boga, neka me svi dođu slušati.

Vrednovanje kreposti i težnja za njom (4)

Vrijeme nastanka pjesme: zadnje godine života sv. Ljudevita (1715- 1716)

Sadržaj: S ovom pjesmom koja služi kao jedan vrsta uvoda, počinje zbirka pjesma o krepostima koju je svetac napisao za vrijeme svoga boravka u sjemeništu sv. Sulpicija u Parizu (1695 - 1700). Neke zadnje dorade sv. Ljudevita je napravio za izdanje iz 1711. Dok je sama pjesma br. 4 nastala kao zadnja iz ovog ciklusa. U pjesmama o krepostima se može primijetiti naglasak na tome da je Marija pra slika Crkve, tema draga svecu na koju se vraća i u Raspravi (br. 34).

U ovoj pjesmi br.4. kao u zanosu od motrenja ljepote kreposti Božje pjevao o njenim brojim naličjima žarko želeći da je posjeduje.

Jednoga sam dana vidio u Gospodinu nešto što je oduševilo moje srce: jednu lijepu Kraljicu. Oduševljen njezinom velikom ljepotom pitao sam je tko je ona. Nebo je šutjelo, a ja sam navaljivao jer bih je želio ljubio. Dobio sam odgovor, ali ne u stihu: Smrtniče, to je krepost Božja, primi je za učiteljicu. Krepost dolazi od Stvoritelja, ona je božanski zanos njegove vječne slave. On je želi u svim svojim prijateljima, a proglašava neprijateljima sve koji je nemaju. Bog u nebu kruni samo one koji su vjerno u nju zaljubljeni. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, kako si lijepa!

I Bog sam je izišao iz njenog krila kako bi pokazao ovu božansku stvarnost svakom stvorenju. Kako bi je naravnu izrazio, On je postao smrtni čovjek, uzeo je ljudsku narav i u svom čovječstvu učinio da vidimo njegovu čistu svetost. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, kako si čista! I usred siromaštva Isus je uistinu bogat, ima sve u izobilju jer je punina i

zaodjenut velikim blagom kreposti i svoje nevinosti. O kako je čovjek bogat grleći je, o kako je siromašan ako je napusti. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, moje beskrajno blago!

Ako se Bog tako brine za nas, ako nam priskrbiljuje za sve naše potrebe, to je zbog same kreposti. On kuca na naše srce dan i noć, kako bi nas doveo do svoje ljubavi, to je njegova najveća želja, veliki cilj kojemu on teži, to je sve što od nas očekuje. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, podnesi da te ljubim! Ljubavi vas vodi Duh Sveti, budite savršeni, kao Bog vaš Otac nebeski, kaže Isus Krist. Zašto si, Marto, zbunjena? Krepost ti je, kao i svima, jedina potrebna. To je uistinu najbolji dio, koji uvijek kasno prigrlimo. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, tebi se nadam! Krepost je jedino blago pred kojim su srebro i zlato samo blato i pijesak. Bez nje sve je ispraznost, grijeh, laž, bezakonje, užasna nesreća. S njom sve je vrijedno, pa bili to nesreća i prezir. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, moje si istinsko dobro!

Sveci su je gorljivo tražili kao svoju uzvišenost i blaženstvo. Nesretni oni koji je nemaju i koji na zemlji nisu ništa o noj naučili. Jer ona je naša glavna stvar, naš cilj, naša glavica. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, tvoje breme nije teško! Ona ima tako moćne draži da joj se čovjek ne može oduprijeti nikada, i razvratnik joj se divi, pa i najbarbarskiji poganin otkriva u njoj veliko dobro. On je, ljubi, želi je, o kreposti, ništa nije poput tebe, ništa nije tako snažno, ništa tako slatko. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, za tobom moje srce uzdiše!

Svaki je čovjek stvoren za krepost, bez nje je čovjek slab, poražen, bez zadovoljstva i pobjede. Ako ga krepost ne općini njegovo će srce biti uvijek gladno. Svjetovnjače, ne želim ti vjerovati. Ah, kad bi nam otvorio svoje srce vidjeli bismo tvoju nesreću. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, moja jedina slavo! Krepost je najsigurnija tajna kako izgraditi bližnjega, obratiti njegovu dušu. Ona je balzam ugodnoga mirisa koji slatko ispunja njegovo srce božanskim plamenom. Ona mu lako govori, snažno ga oduševljava. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, za tobom vapijem.

Bez nje i veliki propovjednik samo će dosađivati slušateljima, a neće ih obratiti. On raščlanjuje, njegovu govoru ništa ne nedostaje, osim po glavnom pitanju: po pitanju pravde. Može li dati ono što nema? Hodati, a da ne načini ni jedan korak? Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, daj da budem tvoje utočište. Istinski krepostan čovjek, bio on najsiromašniji među ubogima, dostojniji je poštovanja od kraljeva i doktora, ako nemaju istinsku krepost u srcu. Bez nje su i najveći talenti isprazni i lažni briljanti. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, o moja neizreciva slavo!

Što koristi svim trgovcima, svim slavnim osvajačima kojih je puna povijest, da zadobiju cijeli svemir, ako su sami sebe osudili na pakao? Moj Bože, koja ludost! Bez kreposti je sve izgubljeno, ali ove riječi nitko ne čuje. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, o blago moga života. Kad nam Gospodin bude sudio, što će nas pitati: za veliko plemstvo, za velike sposobnosti, za uzvišeno dostojanstvo? Ne, nego za mudrost, krepost u njezinoj čistoći, za istinsku svetost. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, o moje veliko blago.

Prijatelji svetoga Siona, tražimo savršenstvo, jer Bog nam tako zapovijeda. Ali čisto ga želimo i gorljivo tražimo, njegova nagrada je velika. Trudimo se kako bismo ga zadobili, radimo na tome do smrti. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, tebe tražim! Ali treba nastojati biti izvrstan, ne napredovati znači nazadovati. Dakle, napredujmo bez prestanak, ne štedimo ništa kako bismo napredovali, kako bismo u buduće činili bolje, ljubav nas na to potiče. Smatrajmo da prošlost nije ništa, da nismo napravili nikakvo dobro. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, prema tebi žuri moje srce!

Skupljajmo novčić po novčić kako se to čini u svakom poslu, nema malih kreposti. Idimo uvijek prema savršenijem, tako su činili i sveci kako bi imali svoju zaslugu. Tko god raste u kreposti, primit će i ostalo još u većoj mjeri. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, idem za tobom! Posramimo se zbog naše mlakosti gledajući svetost naše braće svetaca. Pored

ovih moćnih gorostasa mi smo lijeni patuljci, puni svake bijede. Oni su bili od čelika i vatre za Boga a mi smo od leda. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, o kreposti mojih otaca!

Čista se krepost dobiva jedino nakon što smo izvojevali pobjedu legitimnom borbom. Postimo dakle i molimo bez prestanka, mrtvimo naše strasti, izvore svakog grijeha i prakticirajmo sa žarom velike Spasiteljeve kreposti. Bože, kreposti moga Boga, o moja uzvišena slavo! Oprosti mi dobri Bože, moja krepost u istinu je samo grimasa. Želim te slijediti korak po korak. Gospodine, ne napuštaj me. Daj mi svoju milost, ne zlata, ni srebra ni časti, nego kreposti tvoga srca. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, o da tebe prigrlim!

O dostojna Majko Isusova, o velika Kraljice kreposti i njihov savršeni uzore! Ako sam tvoj sluga daj da budem i tvoj nasljedovatelj. O Djevice vjerna, neka tvoje kreposti dođu u mene, naročito mudrost i vjera. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, moja vječna zaručnice! Odstupi lažni svijete, tvoja lažna sreća me prlja i čini pohlepnim. Ti me svojim pompoznom sjajem želiš zauvijek učiniti nesretnim. Odlazi, prokleti, besramni, drugima daj tvoj otrov. Krepost je jedina moja pjesma. Bože, Bože, Bože! Kreposti moga Boga, pjevam o tvojoj vatri! BOG SAM.

Izvrsnost ljubavi (5)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarac u Parizu (1695 - 1700) i s njom je počimala zbirka o krepostima.

Sadržaj: Izgleda da se svetac nadahnua na hvalospjevu ljubavi sv. Pavla apostola 1 Kor 13. Naime ljubav je prva od teologalnih kreposti a u pjesmi svetac opisuje važnost ljubavi, njena svojstva i sredstva za zadobiti je.

Ja sam kraljevska krepost, ili bolje, božanstvenost, prva teologalna krepost koja se zove ljubav. Ja sama činim da se Boga čisto ljubi, a Bogu za ljubav svoga bližnjega kao sebe samoga. Teško me je shvatiti, vječna sam, Gospodin me u svom srcu stvorio, nad njim imam svu vlast. Sama sam pobijedila, ali bez rata, strahopoštovanog kralja neba učinila čovjekom na zemlji kako bi spasio nesretnike.

Među krepostima ja sam kraljica, sve druge idu iza mene, ja u svojoj ovlasti imam sva dobra i Bog sam sluša moj zakon. Zakon od mene dobiva život, on u meni doseže cilj, bez mene se ništa ne posvećuje, bez mene svaka krepost vene. Činim sve kreposti ugodnima, njihov sam ljubavni žalac, po mojoj gorućoj snazi i najteži tereti lete u nebo.

Ja činim da mudar čovjek sve napusti, sve podnosi, sve hrabro poduzima i raduje se smrti. Ja po svojim moćnim dražima mijenjam gorčinu u slast, činim da i najtvrdi pobjednici polože oružje iz ruku. Činim da se vjerna duša u vatrenim kolima uspne do Boga, zaručujem je s Bogom i preobražavam posve u Boga. Ja sam vlastita narav koja razlikuje sve izbrane, ja sam slava i svjetlo i povezanost njihovih kreposti. Bez mene zlato je samo glina i sama krepost je grijeh, a s druge strane sve je veliko, sve je korisno kad je sa mnom povezano.

Ja razlikujem i mjerim stupanj časti blaženih, ljubav velika i čista nosi dušu u najviše visine neba. Ljubite Boga koji želi da ga se ljubi, to je njegova najveća zapovijed, ljubite ili budite odbačeni i prokleti vječno. Bog vas ljubi, on je istinit, ljubite i vi njega; on je dobar i ljubak, dajte i vi njemu svu vašu ljubav. Kako ljubiti, treba li biti vješt, svet ili bogat, snažan ili moćan? Ako čovjek ima srce, to je lako. Ljubav je slatka i očaravajuća. Tko ljubi čini čuda i činit će sve što želi. Bez velike muke i bez velikih bdijenja, usprkos svemu on će se spasiti.

Bez mene život je beskoristan, čovjek je bez milosti i kreposti, uzalud se u Evandjelje vjeruje, i najveće srce je poraženo. Milost i sva priroda, zemlja, voda, zrak i vatra, i svaki

stvor kliče ljubavi, ljubavi Božjoj. Čista ljubav se izvrće finom suptilnošću, dopustite onda da vam kažem moje istinske osobine.

Ja nisam nikad dokona, ako se odmaram, to je u Bogu, moja narav je poduzetna, ja sam aktivna poput vatre. Nepobjediva sam ratnica, jaka sam kao smrt, ništa nije tako snažno ni tako mučno da ga ne bih s uspjehom pobijedila. Svaki teret činim laganim, poravnavam put u nebo. I najgorče križeve činim slatkim poput meda. Spretnošću nevinosti privlačim srce poput magneta, u jednom času činim od njega izvrsnu hostiju u Božjem srcu. Nema ništa što bi mi bilo slično, bez mene sve je uzaludno, sve prolazi samo ja trajem poput Boga u vječnosti.

Ja sam bez granica, bez kraja i početka, jer voljeti Boga kako on zaslužuje, znači voljeti ga beskrajno. Čista poput zlata i još čišća, ljubim Boga bez interesa, bez obzira na stvorenje, izvan njega samoga ništa mi se ne sviđa. Ja sam u svojoj vlastitoj naravi ispunjenje zakona, ali čim ga čovjek krši, on je zaveden, to više nisam ja. Ovih pet stvari ratuje protiv mene: tijelo, vlastita volja, svjetovna i zemaljska ljubav, lijenost i bezakonje.

Sebeljublje je posve suprotno od svete vatre božanske ljubavi, treba sve trpjeti i sve učiniti kako bi se protjeralo ovu profinjenu pakost. Kako bi se gorilo mojim čistim plamenom, kako bi se kušalo moje sveto pomazanje, treba mrziti svoju dušu čak do mrtvljenja. Moja spasonosna vatra se gasi vodom lakih grijeha. Tko ih ne čini svojevolarno, doći će do čiste ljubavi neba. Gdje će me u punini naći ako ne u Presvetom Sakramentu? Ja sam tu skrivena u povučenosti, to je moj istinski sadržaj. Sretan onaj tko se pričešćuje, srca poniznog, vjernog i čistog, bez mlakosti, bez dvoličnosti, on će imati moj plamen, on je čist.

Želite li da vas potaknem? Prionite na molitvu, vi ćete tako postati moja žrtva, a ja vaša savršenost. Pobjegnite od svijeta u povučenost, kako biste u miru molili Boga, tako su sveti u skrovitosti kušali moju vatru poprimili moje crte. Budite milosrdni prema svima, ljubite i vaše neprijatelje, bez ove istinske ljubavi, nije dopušteno posjedovati me.

Kako biste ljubili Isusa dan i noć tajna je u ljubavi prema Mariji. Ona je majka i požar lijepe i savršene ljubavi. Govoriti o Bogu svojim ponašanjem, trpjeti za njega, čuvati njegov zakon, ljubiti križ i molitvu, to su sigurni moji znaci. Moje te srce tisuću puta želi, ljubavi božanska, dođi u mene, biti bez tebe je mučeništvo, dođi i daj mi zakon. Evo moga tijela, evo moje duše, sve je tvoje, o Kraljice Neba, zapali tvoj plamen i žrtvuj sve u tvojoj vatri.

Ne šteti stvorenja kako bi učinila mjesto za Stvoritelja, učini ga, usprkos mojoj naravi, učiteljem i zakonom moga srca. Oprosti, o božansko milosrđe, moja odbijanja i moju hladnoću. Evo, otvaram svoje grudi tvojim čarima i tvome žaru. Po utrobi Marijinoj, po zaslugama Isusovim, dođi k meni, molim te, neću se više odupirati. Božanski Isuse, ljubavi uzvišena, samo tebe ljubim ovdje na zemlji, ljubim te i kažem prokleti koji te ne ljube. Da, predraga ljubavi, ljubim te, ne zbog straha od kazne, ni zbog nagrade, nego jedino zbog tebe samoga. Moj dragi Zaručniče, grlim te, potpuno ti se predajem, tako i treba, jer si ti prvi mene zagrlio. BOG SAM.

Svjetlo vjere (6)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarač u Parizu (1695 - 1700)

Sadržaj: Svetac u pjesmi prvo izlaže bit vjere, zatim govori o razlozima zbog kojih je ona potrebna, opisuje njene divne učinke u duši, nabraja svojstva prave vjere te progovara o potrebi dobrih dijela koja je moraju pratiti kako bi vjera ostala živa. Pjesma završava molitvom Gospi, ispovijedu katoličke vjere i zazivom da Gospodin uveća vjeru čitatelja.

Ja sam čisto svjetlo koje čini da svatko čvrsto vjeruje budući da Bog i Crkva zajedno to jamče. Ja sam nadnaravno, ne može me se spoznati osjetom; ja sam tajnovito, ali lijepo, sva je moja slava u nutrini. Ja sam čvrsto uporište onoga čemu se čovjek ovdje dolje nada, divni dokaz svega što čovjek ne vidi. Ja sam ona sjajna svjetiljka koja sjaji u mraku, gorući stup koji u noći vodi u nebo. Neophodno sam, jer Boga se vidi jedino vjerom i nitko mu se bez vjere ne može dopasti, pa bio to i najveći kralj.

Čula stvaraju putenu životinju, um čovjeka čini dobrim, a ja stvaram vjernog, Božjeg čovjeka, dobrog kršćanina. Ja sam svjetlo života, koje vodi istini, treba me ili slijediti ili ostati u tami. Ja pjevam o pobjedi male siromašne dječice, priskrbljujem slavu svim vjernim vjernicima. Ja udaram i poražavam đavla, tog oholog kraljevića, pružam mu otpor, uranjam ga u njegovu vlastitu vatru. Ja sam pobjeda svijeta koji ima tolike dostojanstvenike. Treba se na mene osloniti kako bi se vidjelo zlo svijeta.

Ja krotim i umrtvljujem tijelo i njegove putene želje, pokazujući mu u drugom životu slatkoću vječnih dobara. Ja činim da čovjek bude čist bez zlobe u tijelu, duhu i srcu, činim ga žrtvom ugodnom u Gospodnjim očima. Činim dušu podatnu za milost, a tijelo potčinjeno duhu pokazujem ono što je prolazno, varljivo, prljavo, osuđeno na propast i pogubno. Ja uništavam opačine svojom božanskom čistoćom. Imamo pravo i vlast nad krepošću i pravednošću. Ja sam u Bogu Svemogućemu, dobivam od njega ono što želim, mojom je snagom neuka duša u stanju činiti divna čuda.

Ja sam oblikovalo sve one velike ličnosti koje su zapovijedale. Ja sam učinilo sva velika djela, u svako vrijeme i na svakom mjestu. Vjerom koju su imali u Boga, Samuel je načinio grmljavinu, Ilija je pretvorio zrak u vatru, Mojsije razdvojio more i kopno. Jedan izvlači vodu iz stijene, drugi zaustavlja sunce, pobjeđuju bez rata, nema ničeg usporedivog mojoj snazi. Ja sam davalo radost progonjenim apostolima koja ih je neprestano dalje nosila usprkos svim poteškoćama. I usred najvećih muka činilo sam da se mučenici osmjehuju, dao sam im više slasti nego što je željelo i samo njihovo srce.

Pokazao sam im krunu, dobra i slasti neba, i to da ih Gospodin daje jedino vjernim pobjednicima. Blažena Djeвица je slavljena zbog svoje vjere u Gospodina. Vjera ju je posvetila i učinila Stvoriteljevom Majkom. Poslušaj, poslušaj, stvore: Bog sam se poslužio sa mnom u milosti i u naravi. Ja sam njegova ruka, njegov zakon. Gospodin uvijek pita: "Ozdravit ćeš, vjeruješ li? Bez vjere ne činim ništa, a po vjeri činim sve." Pokazujem vjernoj duši u jednom času cijeli svemir smrt i vječni život, nebo, zemlju i pakao.

Ja sam ključ po kojem se ulazi u otajstva Isusa Krista, u čuda prirode, u velike tajne Duha Svetoga. Ja sam onaj božanski štit kojim su naoružani pravi kršćani kojim se, kako nas Bog uvjerava, gase goruće strjelice zloga. Ja sam neizrecivo blago dobrog siromaha ovdje na zemlji, ja bježim od jadnog škrtca; uzajamno se poništavamo. Činim više dobra nego se može zamisliti. Ja oblikujem blaženike, činim na zemlji njihove zasluge i veličinu slave na nebu. Ja sam u Crkvi vidljivo, čvrsti sam oslonac istine, presveto, nepogrješivo, nepobjedivo, srditom paklu u prkos.

Moja je Crkva univerzalna, u svemu podčinjena Isusu Kristu. Izvan nje nema spasenja i tko joj se protivi, propast će. Gnušam se heretika, pogana, odmetnika i šizmatika, samo su katolici moje dobro. Evo motiva koji se zove motiv vjerodostojnosti, kako bi mi bili još vjerniji kao u čistoj istini. Moje su istine vjerodostojne: po svetim proroštvima, nebrojenim čudesima, divnim obraćenjima, po skladu svih otajstava, po čistoći zakona, po čudotvornim načinima na koje su ljudi primali vjeru, po postojanosti Crkve, po borbi protiv njenih neprijatelja. Vjerujte, dakle, podložnom vjerom i sva dobra su vam obećana.

Tražite me u Evandjelju, skriveno sam u svakoj njegovoj riječi. Potrebno je ponizno i pokorno srce da bi me se u Evandjelju otkrilo. Naučite kako me se živi da biste me imali u mojoj čistoći. Vjerujte sve, heretik je onaj tko niječe jednu istinu. Vjerujte u praktične istine i one koje to nisu. Jao, koliki su katolici heretici u tom pitanju! Jednostavna vjera je lijepa i dobra. Ona ima veliku zaslugu i veliku nagradu. Ne želim da se dvoji nad istinama koje vam

dajem. Treba vjerovati s velikom hrabrošću usprkos tijelu, u prkos čulima, u prkos đavlu i njegovom bijesu, u prkos svijetu i njegovim tiranima.

Prijete li vam ili vas dragaju ili čak tuku, postojano ispovijedajte vjeru ispred najvećih slobodnjaka. Ja sam tijelo bez duše kad dokoličim. Živo sam poput plamena, ali umrem bez ljubavi. Čuvajte se besplodne vjere, koja sve vjeruje, a ne čini ništa. Živite po Evandjelju, vjerujte u njega i činite dobro. Čuvajte se obmana, tko vjeruje od trenutka do trenutka, vjeruje u Evandjelje djelomično i živi ga nesavršeno. Među tisućama nevjernih koji propadaju zbog nevjernosti, vječno zahvaljujte što ste upoznali istinu. Izbjegavajte nove nauke i nove krivovjerce. Oni profinjeno siju zablude koje posvuda uzrokuju velika zla. Ne vjerujte izmišljotinama, pričama bez temelja nego vjerujte istinitim riječima i to pobožno.

Zadovoljite se mojim svjetlom, ne tražite viđenja i prigrlite odluke Crkve, vaše majke. Vjerujte Isusu po Papi, njegovom namjesniku. U svemu što se tiče vjere prihvatite ono što on kaže kao proroštvo i sigurnu odredbu. Vlastiti duh je đavolski, čuvajte se njegovog bujanja. On stvara heretike, šizmatike i otpadnike. Meni iskazujete slavu, ako podučavate malene što sve trebaju činiti i vjerovati da bi zadobili Raj.

Često molite ovu molitvu: «Umnoži moju vjeru Gospodine, kako bi me svega obuzela od mog duha do srca. Daj mi vjeru jednostavnu i čistu koja će sve vjerovati bez da je vidjela ili osjetila, protivno čulima i naravi. Moli za me, vjerna Djevice, umnoži moju vjeru kako bih te u vječnom životu vidio jasno u Bogu». Vjerujem pokornom vjerom, cijelim srcem, bez protivljenja sve što kaže svet Crkva jer Bog po njoj govori. Vjerujem sve što kaže sveti Otac, usprkos slugama pakla, on je moj vođa i moja svjetlost, ja ne vidim, a on vidi sve jasno. Gospodine, u svemu ti želim vjerovati umnožavaj uvijek moju vjeru kako bih u slavi jasnije vidio ono što vjerujem. Učini da posvuda odzvanja grmljavina tvoga Evandjelja. Nek vjera po cijeloj zemlji učini tvoje ime slavnim. BOG SAM.

Postojanost nade (7)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništara u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Sv. Ljudevit definira bit nade a zatim opisuje razloge koji trebaju poticati dušu na nadu, naglašava sreću onoga tko se ufa u Boga i suprotno nesreću onoga tko se oslanja na stvorenja. Montofrt zatim nabroja svojstva nade i sredstva po kojima ona raste. Završava pjesmu molitvom punom povjerenja i predanja u Boga.

Ja sam krepost Nade, koja čini da se od Gospodina čeka milost i nagrada po Otkupiteljevim zaslugama. Ja sam čvrsto i postojano sidro koje učvršćuje nestabilnost, stup neizostavni koji podupire svaku svetost. Crpim svoja bogatstva iz Boga punog istine, vjernog svim svojim obećanjima u vremenu i vječnosti. Evo što me čini velikom. Bog želi da se čovjek u Njemu nada, on viče, ponavlja, traži: smrtniče, postavi u mene svoj oslonac.

Ljubim te kao svoje djelo, ja sam tvoj Bog, tvoj kralj. Nadaj se u meni, evo časti koju trebaš samo meni iskazati. Ne želim da propadneš, ja sam tvoj prijatelj, dobar sam, želim da se obratiš i da tražiš oprostjenje. Kršćani, Bog je vaš otac, nadaj te se njegovome milosrđu, luđak je tko očajava i zdvaja o njegovoj očinskoj dobroti. Isus je vaš vjerni prijatelj, vaš Spasitelj i zaručnik. On kaže - Ja vas zovem, ne bojte se, povjerite mi se. Maria je vaša dobra Majka i utočište grešnika. Nadajte se svemu po njenoj molitvi, sve očekujte od njezine naklonosti.

Tolika neizreciva dobročinstva kojima vas Bog svakodnevno obasipa, neborivi su razlozi da se nadate njegovoj pomoći. Može li nada biti ništavna u onome što je Bog obećao? On je vjeran svojoj riječi, on je najbolji prijatelj. Tko god stavi svoje povjerenje u Boga, nije

posramljen, Bog je dao u izobilju, a čovjek uvijek dobio još i više. Činim dušu neosvojivom, kao toranj, kao stijenu, ni najstrašnji neprijatelj ne može je poraziti. Čovjek baca sidro u oluji da ne bi potonuo, ja sam sidro mudrog čovjeka i usred najvećih opasnosti. Sa mnom sve postaje lako, čovjek je zadovoljan, radostan, poput orla okretan s krilima za let u nebo. Po meni čovjek mijenja svoju snagu u snagu Svemogućega. Distancira se od sebe samoga i postaje marljiv. Svi su se mučenici u mojoj prisutnosti smiješili i u najvećim nevoljama, ja sam im pokazivala njihovu nagradu a oni pobjeđivali svoje mučitelje.

Ja ne tražim – govori nam nada – do li milost i vječna dobra, i prezirem ono što je prolazno kao čistu ispraznost. Proklet je čovjek, rekao je Bog, koji svoj oslonac stavi u tijelo, proklet je u ovome životu, a poslije smrti pasti će u pakao. To je nerazborita ludost, kao da se oslanjate na vodu. Stvorenje je nestalno poput vode i trske. Čovjek nema trajnosti, on je vjetar kojeg ne možeš uhvatiti, ukrašena pjena, lud je onaj tko se na nju oslanja. Na zemlji sve vara siromašnog čovjeka, često je i on sam varalica, obmanjivač, fantom ako se ne uzda u Gospodina. Ako Bog ne želi utješiti nekog ožalošćenog, uzalud se on oslanja na čovjeka, on ga ne može rasteretiti.

Ja se oslanjam isključivo na Boga, a ne na ljudski oslonac, ali ako mi čovjek pomaže i podupire me onda mu ja posuđujem ruke. Ne temeljite ništa na vašoj bijedi; kod ljudi ništa nije snažni ni veliko, nego se oslonite na Oca svjetla od kojega dolazi svaki savršeni dar. Nadajte se svemu vremenskomu i vječnomu od njegove milosti jer on se svojom Providnošću očinski brine za vas. Ništa mu ne čini tako veliku uvredu kao kad očajavate i zdvajate o njemu jer kako je dobar po naravi, kad oprašta, Bog je oduševljen. Radite sa strahom oko spasenja ne padajući u beznade, dodajte svetu nadu ali bez preuzetosti. Bez oklijevanja odrecite se svijeta, varljivog, nestalnog i zlog i neka se vaša nada oslanja samo na Boga koji vas drži u svojoj ruci.

Kako biste imali ovo povjerenje i oslonac u Gospodina, čuvajte vašu nevinost, imajte čisto srce. Recite: Bog je moj dobri Otac i njemu vičem: *Abba, Oče*. Marija je moja slatka Majka, neću pasti u pakao. Kada po slabosti ili zlu sagriješite, padate dolje, molite Boga neka vam bude milostiv i ne očajavajte. Prigrlite njegovo milosrđe, uronite u njegovu krv svoje grijehe. On je uvijek dobar i prašta skrušenim srcima. Nasljedujte vjernu Djevicu, posvetite se njezinom služenju, stavite svoju nadu u nju i ne možete propasti. Gospodine, zasigurno je moj grijeh manji od tvoje dobrote. Uzdám se u tebe s pravom, bez straha da ću biti odbačen.

Uzdám se u tebe poput mojih otaca, a ti ćeš me uslišati kao i njih. Što je moja nevolja veća, ti ćeš se više proslaviti. Kad bi imao u ruci munju spremnu da me satare svojim udarcima, ja bih se i tada uzdao u tebe. Uzdám se u tebe i protiv svake nade, i kad ću morati izgubiti život, ako me ti ne budeš branio, ali ne, poznajem tvoju ljubav. Moje pouzdanje je potpuno: oprostí ako je to presmiono, učini mi po mojoj nadi u tvoje blago milosrđe. Nadám se na zemlji tvojoj milosti, dobrima duše i tijela. Nadám se da ću te vidjeti licem u lice i uživati sva tvoja blaga. I po Isusu i po Mariji, u tebe se Gospodine uzdam u miru. Nadat ću se cijeli svoj život i sigurno neću propasti. BOG SAM.

Sjaj poniznosti (8)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je ovu pjesmu pisao kao mladi sjemeništarc u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: U pjesmi se mogu naslutiti teme koje je svetac rado obrađivao o dramatičnoj situaciji ljudske bijede i o spoznaji samoga sebe koja je nužna u duhovnom životu (PP 78-79; 228. Nakon što je definirao poniznost Montfort u pjesmi razrađuje 4 teme: uzvišenost i potreba te kreposti, razlozi zbog koji se trebamo poniziti, duhovne pobjede i plodovi koje ona donosi te nutarnja i vanjska obilježja poniznosti. Pjesma završava molitvom za zadobiti ovu lijepu krepost.

Pjevajući otkrivam rijetku ljepotu koja se skriva i prikriva: svetu poniznost. Ona je mala i niska, jedva ju se vidi, ali promotrimo njezinu milost i savršenstvo. Čovjek po svjetlu poniznosti zapaža svoju bijedu i svoje bezakonje. On se nakon toga prezire i gleda se s užasom i smatra da zaslužuje jedino pakao i nesreću. Na njoj se temelje kreposti kršćanina. Ništa na ovom svijetu nije veliko ako nema poniznost za oslonac. Iako je mala, ništa nije veličanstvenije od nje, ona je istinska zasluga zemlje i neba. Ona je draga krepost uzvišenog Gospodina, on u njezinoj prašini nalazi svoju najsavršeniju čast. On je nenadmašiv, ali ponizni ga pobjeđuje. Neizrecivom snagom on pridobiva cijelo njegovo srce.

Ponizni snizuje svoju dušu, Bog koji je ljubi, u nju silazi. Ako ga duša moli on čuje i uslišava. Njena ponizna smjernost mu se beskrajno sviđa, čak ga i njezina tišina snažno oduševljava. Bog poniznom otkriva svoje najveće tajne, neizmjereno ga obasipa svojim najvećim dobročinstvima, pokazuje mu nježnosti djevičanskog zaručnika i daje mu darove darežljivog učitelja. Kao tvrdi sudac s munjom u ruci udara i u prašinu satire oholog grešnika, kao dobri otac ide po zemlji tražiti poniznog u njegovoj prašini kako bi ga uzdigao na nebo.

Ova uzvišena krepost je toliko uzvišena da je morao sam Bog doći pokazati njezinu ljepotu. Jer prije dolaska poniznog Spasitelja, ova je krepost bila nepoznata, od nje su se užasavali. Bog se nije mogao obraniti od njezinih sjajnih čari, pa se, kako bi nas njima poučio, utjelovio na zemlji, rodio se u štalici, živio kao tesar, o divnog li primjera, kako biti zadnji. «Dobrodušan sam, ponizan srcem», govorio je uvijek naš ljubljani Spasitelj. O spasonosna pouko, koja daješ mir, potpunu pobjedu i sreću za uvijek. Rekao je svojim apostolima: «Milošću, ponizite se, neka najveći među vama bude sluga svih. Ja, vječna Mudrost, došao sam služiti, uzmite mene za uzor ili ćete propasti». Bog u Mariji vidi jedino njezinu poniznost, kako to uistinu i ona sama naviješta, uzeo ju je za svoju Majku, proslavio njezino ime i učinio je prvom na zemlji i nebu.

Bezvrijedni stvore, kaže milost i vjera, pun si ljage, ništavilo, ponizi se. Previsoki naviješta

rat svakom oholom čovjeku, a ponizni zadobiva na zemlji njegovo srce i njegove oči. Tijelo začeto u prljavštini, vreća puna crva, užasna hrana za crve i pakao: s tim, ohola prašino, želiš bijesno popeti se do neba? Traži i čitaj u pripovijestima što su činili sveci kako bi ušli u slavu, i ti onda vjeruješ da si savršen! Ili bolje promatraj stotinu pravednika oko tebe, čiji ti i najmanji primjer treba pokazati odredbu. Izvor nesposoban da proizvede ikakvo dobro, bijedni grešnik, koji ne zaslužuje ništa, izdajica, nevjernik, blizu da budeš proklet, tvoja ludost je okrutna ako se smatraš spašenim.

Zablude i neznanje u tvom grešnom duhu, hladnoća, nestalnost i zloća srca. S memorijom punom ispraznosti, možeš se uobraziti u ovim slabostima? Tvoja jedna duša je ispunjena milijunima grijeha koje je tvoja tamna ludost uvijek dobro skrivala. A one kojih se sjećaš, jesu li oni dobri ispovjeđeni? Imaš li njihov oprost? Jesu li oni izbrisani? Ne bojiš li se možda Božjega suda na kojem ćeš se pojaviti, njegove beskrajne pravednosti, bez pogrješke, bez žalbe, njegove presude nakon koje dolazi vječni pakao. Grešniče pun grijeha, čovječe koji si neprijatelj Boga, na rubu ponora, držeći se za slamku, u paklu je tvoje mjesto, toliko si ga zaslužio! Duša u kojoj nema milosti puna je uznositosti.

Ova velika krepost je zauzdala tijelo, nadvladala svijet, razoružala pakao. Čovjek koji sebe prezire bez pretvaranja, izvan je dohvata svijeta i đavla. Đavli puni bijesa, su se često bunili što ponizni uživaju korist onoga mjesta u Nebu što je bilo njima namijenjeno, što njihova nesreća dolazi od njihove velike oholosti koja baca i čovjeka u sličnu nesreću. Ne možeš posvuda željeti slavu: ili se treba poniziti kako bi se u nebu uzdigao, ili se uobraziti, postati ohol, zatim izgubiti slavu i pasti u vatru.

Samo po ljestvama istinske poniznosti, ponizno i vjerno srce dostiže svetost, pobjeđuje bezakonje i ulazi u slavu u vječnosti. Zadobit ćete svjetlost, nepoznati proslavljeni, i potpunu pobjedu, divni pobijeđeni, odbačeni od svijeta, Bog vas sve uzdiže, nebo, zemlja i more i sam

Bog pripadaju vama. Bog odbacuje i prezire lažnu poniznost. Izbjegavajte kao kugu ovo zlo. Izbjegavajte obmanu profinjene oholosti koja fino prikriva svoj pravi sjaj. Poznavati svoju bijedu, gledati se s prezirom, željeti biti u prašini i među malenima, smatrati se grešnim i ni za što sposobnim, smatrati se bijednim, nedostojnim svakog dobra.

Skrivati dobivene milosti i pokazati svoje mane, voljeti da nas nadvisuju talentima, dobrovoljno se podložiti za ljubav Gospodnju: ova obilježja pokazuju poniznost srca. Svaka sjajna krepost je podložna propasti ako je ponizna i razborita duša ne zna dobro prikriti. Sakrijte daleko od hvala vaše kreposti u miru, Gospodin i anđeli će ih uvijek vidjeti. Mišljenju nekog drugog koji govori s visine, potčinite vaše i postat ćete pobjednikom. Trpite kad vas optužuju ne žaleći se i ne vičući, bez prosvjedovanja trpite kad vas odbijaju. O divne li prakse: izabrati ono najgore za postelju, za objed, za stolom, u poslu, u odjeći, kako bi se bolje sakrile milosti, sveto raditi u neznatnim poslovima, pa čak i javno.

Promatrajte sebe kao ružnu žabu čija je rugoba velika i koja se ne sviđa Preuzvišenom. Ne recite ništa ni za ni protiv, ni za vas ni protiv vas, to je prazan sat, zajednički svim luđacima. Ako nesreća dođe i vi padnete potišteni, imajte bojažljivu dušu ali ne uznemiruj te se. Recite: "Oprosti, Oče, evo sveg mog znanja". A onda u prašini stanite zadnji u red. I tvoje najveća pravda, jadni grešniče, samo je zlo u očima Gospodnjim, mrlja samodopadnosti i vlastite volje, mana nemara, grijeh ispraznosti. Otkuda dolaze očekivanja i tvoje drske želje? Je si li dobio diplomu za ulazak u Raj? Sveci, puni nevinosti, bojali su se sve do smrti, a ti, bez pokore, ti se smatraš čvrstim i snažnim.

U tvojoj nazočnosti, divni Gospodine, osjećam nemoć nesretnog grešnika. Pred tvojom pravdom i svetošću ja sam cijeli zao i grešan. U meni su korijeni svih tvojih neprijatelja, bez tvoje božanske milosti počinio bih sve te grijeha. Nisam li ja kriv za sve smrtne grijeha? Kriv sam za njih, barem kao grešnik. Po onom kuda prolazim, ja sam ružni puž, koji vrebava tvoju milost suptilnim otrovom, uobražavam se poput oholog pauna, kao da u pobjedu ulazimo obojica.

Gospodine, klanjam se tvom pravednom sudu nada mnom, ali ponizno zazivam uvijek tvoju milost iako sam jedino dostojan da budem odbačen, po velikoj milosti nadam se da ću biti spašen. Ja sam bijednik, nevjeran tvojim zakonima, nesposoban za svako dobro, osjećam i vidim to, ali u mojoj duši osjećam veliku oholost poput nečiste kanalizacije kojoj nema premca. Gospodine, molim te za poniznost srca kako bih ti mogao iskazati savršeniju čast, kako bih uzimajući mjesto među zadnjima, po milosti jednog dana bio među prvima. BOG SAM.

Draž blagosti (9)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je ovu pjesmu pisao kao mladi sjemeništarc u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Pjesma započinje s osvrtom na prethodnu pjesmu i poniznosti i onu broj 5 o ljubavi te to ukazuje na posebnu povezanost ovih triju pjesama. I u svojim propovijedima tijekom održavanja pučkih misija svetac je propovijedao o poniznosti, blagosti i poslušnosti.

Pjesma opisuje uzvišenost blagosti i njenu snagu da zadobije srca i trijumfira nad svim zlima a završava zazivom srcu Marijinu da mu isprosi blagost.

Evo starije sestre svake poniznosti i ukrašene pratilje svake ljubavi. Zovu je blagost: ona je šećer, ulje, balzam za srce bez hladnoće i bez ljutnje. Ona je dražesna, bez nemirne dosade, nikada nestrpljiva, uvijek puna mira. Od svih kreposti ona sadrži draži koje kao oružjem pobjeđuje srca. Dobrostivi Bog, pun blagosti, došao je kako bi učinio da blagost trijumfira u našim srcima. Nazvao se jaganjcem ili samom blagošću. Kako je blag, kako je lijep, kako zaslužuje da ga ljubimo.

Blago je njegovo lice, blag je u svom ponašanju, blag u svome govoru, blag u svome držanju, blag u svakom djelovanju, blag u trpljenju, blag u patnji, uvijek i u svemu neizmjerena blagost. Oduševio još od svog rođenja pastire i kraljeve s toliko moći da ih je podložio svom zakonu. Njegovi osmjesi, njegov blagi izgled, bili su toliko rječiti da ih je sve pridobio, ne prekidajući tišinu.

Djeca njegove dobi htjela su gledati jedino njega. Crtama njegova lica svi su bili oduševljeni. Njegovi krvnici, bijesni, bojali su se njegove blagonaklonosti, pa su mu prekrili lice kako bi ga lakše udarali. Kako je blago njegovo držanje prema svim grešnicima! Daleko od toga da ih odbacuje, on očarava njihova srca. S kojom je blagošću pridobio Magdalenino srce i pobijedio Samaritanku. Pogledajte ga kao oca koji blago opravdava ženu preljubicu umjesto da je osuđuje. Želio je spasiti Judu, plakao je, ponižavao se, padao ničice. O blagosti nečuvena!

Nad stijenjom koji gori, on blago puše zatim ga pali bez žestine. Ako se slomi štap, on ga uzima, veže i čini ga lijepim i dobrim. O blagosti beskrajna! Na križu je skupio ostatak snage kako bi dobio milost za jadnog grešnika, za svoje krvnike, pune bijesa i zavisti koji su mu između tisuću zala oduzeli i život.

Nakon ovog ti bi moj brate, bio tvrd i ogorčen, suprotno blagom Gospodinu. Napuhan od gordosti, pun arogancije, ne bi imao dobrote, ni blagosti ni milosti.

Je si li na Mariji vidio koji znak ogorčenosti? Majka života rađa blagost. Njezin izraz lica, blag i radostan, tjera svaku tugu i puni oči i srce radošću. Pogledajte blagi šarm božjih apostola, blagost je bila jedino oružje koje su imali u rukama. Bili su janjci među vukovima i u nevoljama su pokazivali krajnju blagost.

Ako su i pridobili svijet, bilo je to po ovoj kreposti, po dubokoj blagosti, oni su sve pobijedili. Zar nisu svi sveci bez gorčine i gnjeva? Mojsije je bio tako blage naravi. To je bila njegova osobina.

Bez ljutnje i bez rata, blagost pridobija srca na nebu i na zemlji. Srce Isusa Krista se zadobiva po njoj, ona je njegov vlastiti duh, a on je njezin pravi uzor. Po blagosti čovjek očarava srce bližnjega ili ga razoružava bez oružja u rukama. Blagost djeteta ima tako lijepo svojstvo da se i najnasilniji pred njom umiruju. Svetac je srdačan, blag, ljubazan, drag, ugodan, bez ljutnje. Po ovom blagom sredstvu on pridobija, privlači, čini dobro, ponekad i bez riječi.

On potiče vatru svojim izrazom nježnim i blagim. Kako bi obratio duše, postaje svima sve, ali bez ljudskih obzira, bez mlake dopadljivosti, bez oholosti, bez prezira i bez ikakve nerazboritosti. On nema gorčine u ispravljanju, vatra kojom izgara, pomazuje ga. On ispravlja prijateljski, on osvaja kao otac, ne kao neprijatelj zavišću i gnjevom.

Čovjek srdžbom progona i sebe samoga, on više nema svjetla, ni vjere ni zakona. Krepost blagosti čini da čovjek posjeduje i dušu i srce tako da mu sve podlegne. Blaga strpljivost bez gorčine i ljutnje je sila kojom se očarava nebo. To je siguran put u vječni život, svaki drugi je nesiguran, svaki drugi je nevjeran. Blagi imaju prednost da žive bez bola, bez uzdaha, bez sjene, bez hladnoće za bližnjega. Nikada srditi, nikada nestrpljivi, jednaki uvijek, čak i u patnjama. Bez hladnoće, prijetnje prepirke, bez imalo odbojnosti, oni blago govore, ne uzimajući ton učitelja, bez tvrdoglavosti i spremni su potčiniti se. Kad vas netko uvrijedi, trpite blago. Bit ćete u prednosti u odnosu na njegovu ljutnju. Blagost u sebi ima tajnu snagu koja u svima stvara stanje najsavršenijeg mira.

Ljutiš se, brate, kako bi ispravio drugoga? Ja, tvoj gnjev će te uništiti više nego njega. Grijehom se samo zapaljuje grijeh, a da bi ga se očaralo potrebna je uzvišena blagost. Budi blagog lica, bez bola, bez čudi, blag u govoru, bez uzvisivanja, bez ljutnje. Radi blago bez zabrinutosti, trpi mirno, bez zabrinutosti. Duša mi je puna čemera, srce oporosti, srdit sam: ah, oprosti, Gospodine, umiri svoj gnjev, daj mi svoje milosti kako bih bio ponizan i blag i išao tvojim stopama. U svom sam ponašanju krut kao bik. Učini me, Gospodine blagim poput jaganjca, kako bih sačuvao mir strpljivo, u svemu što činim, u svemu što mislim.

O božanska Marijo, daj mi blagost, moj te srce moli po tvom vlastitom srcu. Izlij u moje srce ovaj slatki med, ovu svetu nježnost, koja za nebo pridobiva grešnu dušu. BOG SAM.

Zasluga poslušnosti (10)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarc u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: U ovoj pjesmi se izlaže velika vrijednost ove kreposti koju je još od mladosti sv. Ljudevit takvom držao, a jako je naglašena ova kreposti kao velika potreba za njegove misionare (P 19 -27) i njegove duhovne kćeri (PM 46 -47). Nakon što definira krepost poslušnosti u pjesmi se navode brojni razlozi zbog kojih je ona potrebna, njena uzvišenost, a zatim se opisuju njena svojstva. Sve završava molitvom Mariji koja je najposlušnija službenica Gospodnja.

Trebalo bi biti kerubin pa pokazati izvrsnost posve božanske žrtve; svetu Poslušnost, koja čini da se sluša Gospodina, radilo se o djelu ili o vjerovanju, poslušnost potčinja duh i srce kako bi se bolje pjevala pobjeda. To je najveća žrtva svakog čovjeka i svakog kršćanina bez koje Bog ne prihvaća ništa: Bog želi da mu budemo poslušni. Uistinu, velika žrtva, ne tjelesna, nego vlastite volje, poslušnost velika učiteljica. Položiti zavjete siromaštva i čistoće, prakticirati isposništvo do krajnjih granica, trpjeti veliku patnju, čak i mučeništvo, ali poslušnost vrijedi više od toga, to je ono što Bog želi.

Neposlušnost u samo jednoj stvari je grijeh nad grijesima. Bez poslušnosti Bog ne prihvaćani najveće žrtve. Šaul nije poslušao u maloj stvari, a prorok mu je uzviknuo: "Bog te odbacio". Sve je izgubio, čak i život. Zbog neposluha smo bili odbačeni, ali nas je Isus sve spasio svojim posluhom. Među Spasiteljevim krepostima ova je uzorno čudo, koje zauzima središte njegovog srca; toliko je neophodna. Sišao je, postao djetetom u majčinom krilu kako bi bio poslušan rekavši: «Oče, želim vršiti tvoj Zakon, tvoju volju. Taj zakon ljubim i stavljam ga u sred duše». Kao posljednji od djece, On je cijeli život bio podčinjen svojim roditeljima, Josipu i Mariji. Isus nije učinio ništa većega, to je njegovo najveće čudo. Evanđelje je jamac toga, to je njegovo najveće proroštvo. Bio je poslušan do smrti, bez ikakvog protivljenja. Po učinku poslušnosti umro je na križu. Za ovu podložnost Bog mu je dao slavno ime, ime nad svim drugim imenima, ime puno pobjede.

Budite poslušni i spasit ćete dušu, jer vaša vlastita volja stvara pakao i njegov plamen. Poslušnost čini da umire naša volja, slatka okrutnica, koja kalja i čini propadljivim sve čim se umiješa. Karakteristika predodređenog je njegova poslušnost. Čovjek koji želi biti proklet, ljubi neovisnost. Svi su sveci išli putem poslušnosti kako bi zadobili život vječni, svatko tko čini drugačije, nevjeran je i zlog duha. Ako ne postanete kao djeca, ali poslušna djeca, vjerujte Isusu, nećete imati slave. Ako slijedite Lucifera, tog oholog buntovnika, slijedit ćete ga u paklu u vječnim mukama. Ne biti poslušan, o koji grijeh, grijeh magije. Bog je njime dirnut do srži, on sam je to objavio. Tko se žestoko opire učitelju zakona, trguje s đavlom. O strašnog li zločina!

Bez poslušnosti krepost propada, ostaje samo dvoličnost. Poslušnost je izvor kreposti, duha, zasluga i života. Što je čovjek poslušniji, to je njegovo djelo zaslužnije. Ako čovjek po poslušnosti propusti učiniti djelo, neće izgubiti slavu. Poslušnost i usred oluje vodi u luku spasa, ona je barka u kojoj čovjek može zaspati dok je na putu. Ona dušu vodi k miru i usred rata, svojim otajstvima čini da se i na zemlji nađe Raj. I u svim neprilikama, kad nas sve uznemiruje, čak i ako se zemlja i nebo budu naopako okretali, bit ću poslušan, tako govori poslušna osoba. Ja ću biti podložan sada i u budućnosti i spavati ću sigurno.

Poslušan čovjek pjeva o pobjedi u Isusu Kristu, kaže Duh Sveti i kažu prisposdobe, i o drugim pobjedama: o pobjedi nad starom zmijom koja se nije htjela potčiniti, nego se, želeći biti nezavisna, oduprla Bogu svome Učitelju. Pjeva o pobjedi nad svijetom i njegovom samodostatnosti, o pobjedi nad tvrdokornošću koja izbjegava podređenost, pobjedi nad tijelom i njegovom voljom i na koncu o pobjedi nad cijelim paklom. O uzvišena pobjedo!

Po ovoj kreposti se vidi koja je prava zasluga, prepozna se lažni štovatelj. Kako bi se upoznala istinska svetost poslušnost je kamen kušnje, on čini da se vidi istina čim ga se dotakne. Kad bi imao svetosti da čini čuda i kad bi te smatrali jednim od najvećih proroka, ako nisi ponizan i poslušan, onda te đavao prevario, lažnim oduševljenjem prekrivaš bijedno zlo. Poslušni i na smrti pjeva, ispunjen nadom, umire, ali bez muke, ja sam tomu svjedok. Njegov mir, njegova radost i blagost su nagrada koju mu je dao Spasitelj po njegovoj poslušnosti. Na dan velikoga suda to je snažno opravdanje koje snažno brani čovjeka krivca: Gospodine, u poslušnosti sam izvršio to i to. Ako to i dokaže, bit će nevin i pobijedit će.

Isus poslušnima daje krunu iz svoje ruke i tako očaravajuće draži da se i nebo njima divi, daje im ime nad svakim imenom, ime istinskoga kralja koje neće imati premca na svetoj gori Sionu. Poslušnost je otajstvo, siguran put postizanja savršenstva, za kratko vrijeme, bez muke. Svjedok je tomu svetac koji je za pet godina jednostavne poslušnosti, dobio od neba velike darove a potom i veliku slavu. O kada bismo znali koji mir, koju milost u životu, koja dobra, koju vječnu sreću i beskrajnu slavu Bog daje poslušnima, koja je njihova nagrada, bili bismo poslušni još od djetinjstva bez ikakvog protivljenja. U onome koji zapovijeda, gledajte samo Boga i činit ćete sveto ono što Bog od vas traži, činit ćete sve što on kaže, bez žaljenja i mrmljanja i ništa se neće činiti teško naravi.

Budite poslušni u potpunosti jer je to neophodno; Bog vam naređuje i vi ćete to dakle učiniti. Vršite sve njegove zapovijedi bez zadržki, uvijek i posvuda, inače ćeš ga uvrijediti. Slijedi za tvoju nutrinu, prijatelja učenog i pametnog i otvori mu cijelo svoje srce, jednostavno bez nepovjerenja. U svemu budi poslušan kralju, Bog govori u njegovoj osobi; podčini se zakonu iako ga jednak tebi daje. Ovdje se govori o dobrom zakonu koji nas čini svetima, koji vodi Bogu, koji ne vrijeđa nikoga, jer bolje je biti oderan i izgubiti cijeli svijet, nego počinuti jedan grijeh, ma što god činili ili gundali. Poslušajte odmah, bez moljenja da se sačeka, poslušat ćete dvostruko onoga koji naređuje. Poslušajte radosno, bez zlovolje i imat ćete sigurno slavu pred Bogom.

Ako je dobro i moguće, čini sve što ti se kaže, bez mrmljanja i bez prigovora čak i ako izgleda štetno. Poslušati zadovoljno i radosno u teškim stvarima, najvelikodušniji je čin u cijelom Evanđelju. Budite slijepo poslušni ne uzimajući ton gospodara, ne recite zašto ni kako, neću znati, možda. Znajte da ovakva razmišljanja koja izaziva sebi ljublje, stvaraju prikriveni nered. Ako vas žele saslušati, možete, pametno i blago izložiti vaše razloge za oslobađanje od dužnosti. Nakon toga, ostanite u miru, ne govoreći ni riječi, podnesite jaram i breme što vam ga gospodar nalaže.

Odobravajte poglavaru u njegovim zapovijedima, podlažući um i srce: poslušnost je velika. Budite poslušni trudeći se, Bog vam to naređuje, do kraja, do smrti, sve do krune. Činite sav vaš posao podrobno, to zasigurno dolazi od Boga, a njegov jaram nije tvrd. Činite poput našeg Gospodina koji je do zadnje crte zakona sve gorljivo i rado činio. Vaša Pravila su veliki zakon, ni jedno nije mala stvar, ona sva imaju svoju težinu, veliku zaslugu. Budite vjerni u velikome i u malome, vjerni bez rezerve, jednoga dana ćete čuti kako vam Bog govori: o moj dragi poslušni sine, moj vjerni slugo, dođi sa mnom u moju vječnu radost. I na zemlji i na nebu primi vlast nad blaženima za tvoju poslušnost. Budite nepovjerljivi prema vašem duhu, njegovo svjetlo je varljivo, po njemu Sotona zavodi kreposnu dušu.

Savjetujte se s prosvijetljenim čovjekom, slijedite njegovo svjetlo i bit ćete sigurni u svim vašim djelima. Čovjek je pronicav za druge, zna što treba činiti, a za sebe samoga je nerazborit i sve vidi obrnuto. Dok sveci drugima savjetuju dobra, oni također sa svoje strane savjetuju se sa sličnim osobama. Oprosti Gospodine, priznajem moju pogriješku i moje zlo, do

sada sam slijedio odredbe moje vlastite prevrtljivosti. Pun vlastitog suda, vlastitih zasluga, slijedio sam svoju tvrdoglavost u svome ponašanju. Odsad ću, moj Bože, slijediti tebe, ići ću tvojim stopama i poput djeteta slušati te, ali daj mi svoje milosti kako bih u svome poglavaru vidio tvoju zapovijed, a u mome ocu i duhovniku samo tvoju prisutnost.

Ne, ne želim više slušati zakon prirode koji je činio da ti se toliko opirem. Oprosti na ovo uvredi. Bez razmišljanja i bez odlaganja, s najvećim zadovoljstvom ću do smrti biti poslušan tebi za ljubav. Sigurno utočište grešnika, Kraljice svemoguća i najposlušnija od svih slugu Gospodnjih, potjeraj moju vlastitu volju, učini da budem poslušan, kako bih se spasio i tebi služio. Želim biti poslušan kako bih u punini pjevao pobjedu, želim se poniziti kako bih se popeo do u najviše visine slave. I učini radije da umrem, moj Bože, molim te, nego da ne budem poslušan samo jedan dan u životu. BOG SAM.

Jakost strpljenja (11)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarač u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Strpljenje je riječ koja je etimološki povezana sa trpljenjem. U kršćanskoj terminologiji to označava nadopuniti u nama što nedostaje Kristovu trpljenju na korist njegova tijela a to je Crkva (vidi Kol 1,24). Ono što Montfort u prozi izražava u PPK i u br.14. LJVM ovdje izražava u poeziji u 371 retku.

Pjesma je ovako sročena. Strpljenje iskazuje slavu Bogu, i spasenjska je za čovjeka, ima barem četrnaest razloga zbog kojih je ono potrebno. Strpljenje treba biti sveto, nadnaravno, promišljeno, sveopće, radosno, ponizni i zahvalno. Na kraju Montfort upire kontemplativni pogled na sv. Andriju, sv. Petra, sv. Pavla, sv. Katarinu Sijensku, sv. Tereziju Avislku i Gospu te završava molitvom. Napominjemo kako u strofi 21. svetac govori o temi koja je česta u njegovim spisima to jest da je križ dar s neba (P. 24; LJVM 177; MT 22; PP 154).

Divim se velikoj kneginji koja se usred nedaća smije, koja bez bola i tuge od nevolja čini ugodna zadovoljstva. Riječ je o nepobjedivoj strpljivosti, pouci umirućeg Isusa, temelju nade, snazi pravog pobjednika. Nije li to velika čovjekova žrtva božanstvu kako bi nadoknadio svoj njegovoj pravdi, slavio njegovu dobrotu, čekao njegovu Providnost, vjerovao njegovom autoritetu, podložio se njegovoj moći, klanjao njegovoj veličanstvenosti?

Kojeg li iskazivanja slave Bogu, dobrom Ocu, kad On vidi svoje drago dijete kako se smije, koje ljubi ponizno i iskazuje poštovanje šibi kojom ga Bog kažnjava, koje u sred udaraca viče: "Blagoslovljen Bog. Moj Bože, oprosti mi. Oče, zahvaljujem ti. O koje li milost, velikog dara!» Strpljiv čovjek veliča Isusa i njegov križ, jer na taj način on nasljeđuje njegov život, jer se podlaže njegovim zakonima, jer svojim trpljenjem nadopunja ono što nedostaje njegovoj patnji, budući da svojom strpljivošću pobjeđuje sve neprijatelje Božjeg imena. Križ čuva i čisti od sebeljublja i grijeha, čini da se pravednik ponizi a grešnik gane. Križ svojim svjetlom čini da se s jedne strane vidi Bog u svojoj veličini, a s druge krajnja bijeda i zlo grešnika.

Ništa nije tako zaslužno kao trpjeti za Isusa Krista. Istražujte i čitajte svu povijest kako biste se u to uvjerali. Jedan dan podnošenja patnji s ljubavlju je vrjedniji za kršćanina nego sto godina drugih pokora, nego davanje u milostinju svih svojih dobara. Ti, predragi križu, vladaš nad svim neprijateljima Božjim, ali mi na zemlji zaboravljamo da je tvoja pobjeda božanska. Svijet te smatra slabošću, tijelo se boji tvoje oporosti, đavao te gleda s mržnjom, a ja se klanjam tvojoj veličini. Križ ima veliku moć: on je žalac kreposti, on je potpora i nada

siromašnog posrnulog grešnika. Istina da je križ težak, ali kada čovjek ljubi njegovu svetu težinu, duša je u obilnoj radosti, plače i smije se u isto vrijeme.

Vjerujemo živom vjerom, bez križa se čovjek ne može spasiti, križ je pratljača, on je lužina kojom nas Bog želi oprati. On je njegovo ljubavno čistilište, njegova peć, njegova posuda za taljenje gdje Bog za slavu priprema i najsavršenijeg čovjeka. Čovjek uzalud pjeva pobjedu, ako nije u trpljenju strpljiv, dobit će samo ispraznu slavu, jer je zapravo lažni pobjednik. Biti gospodarom nekog kraljevstva nije tako slavno kao trpjeti bez pogovora, čak i ljutu patnju. O spasonosna strpljivosti! Moji stihovi ne mogu izraziti koliko si ti potrebna, koliko te moramo ljubiti. Treba trpjeti, to je velika istina. To je odluka Boga, pravedan zakon, kojem je Bog podložio svakog čovjeka u naravi i vjeri.

Ako ste pravedni na zemlji kao jednostavni i sveti Job, izbjegavate svaki sukob poput patrijarha Jakova, ne možete uvijek i posvuda izbjeći trpljenje, čovjek ga mora prihvatiti do svog dolaska u Nebo. «Ako tko želi živjeti sa mnom - rekao je Isus glasno - ako me tko želi slijediti, neka uzme i nosi svoj križ. Ja ću s mojim križem ići na čelu, želim da trpite poput mene, bez žaljenja i bez zaustavljanja kako bi se okretalo unazad». Moj šef je okrunjen trnjem; udaljite se od mene preosjetljive duše! Križevi su moje božansko oružje, udaljite se od mene preosjetljivi vojnici. Križ je moj dragi prijatelj, udaljite se od mene vi koji ga odbacujete. Na križu sam skončao život, zbogom vama koji križ odbijate.

Ja sam, nevinosti istinita, sve učinio i trpio za tebe, a ti grešniče koji si toliko kriv, ti ne želiš ništa za mene trpjeti. Ja sam prvi ispio kalež, ispij i ti svoj, na tebi je red, pomoz mi u mojoj žrtvi i ljubavlju mi uzvрати ljubav. I najmanja patnja ljubavi zadnjeg među mojim slugama bogatija je i dragocjenija nego kraljevske riznice. Trpite rado, ova sreća nadilazi sreću da vas moje srce ljubi, to je najviši stupanj milosti, najviši dar. Želim da ti daruju dijademu, ili bolje, tijesni zatvor ili uzvišeno dostojanstvo ili vješala za moje ime. Uzmi zatvor i vješala i prezri ispraznost, to je najviša mudrost, vjeruj mi, ja sam Istina. Čovjek neće zadobiti moju pobjedu ako poput mene nije potučen, nitko neće ući u moju slavu nego preko križa i njegove kreposti. Ako ne čuješ ovaj jezik ljubavi za križ i pobjede nad tijelom, morat ćeš trpjeti bijes vječne vatre pakla.

Pogledaj nebo i razmišljaj o četi blaženih. Želiš li i ti vladati poput njih? Moraš, dakle, trpjeti poput njih. Izbjegavajući opći put, oni su se preko križeva popeli na najvišu točku sreće gdje su svi okrunjeni za kraljeve. Jedan je pogazio bogatstva, drugi izbjegavao veličanje, treći zadovoljstva i nježnosti, četvrti dobra i razne časti. Uzimajući jedino mene za uzor, prošli su kroz vatru i kroz najokrutniju smrt i popeli se u najviše visine neba. Ja imam križeve za velike zasluge, to su križevi mojih miljenika. Svi najveći sveci iz moje pratnje imali su križeve najviše cijene. Učinio sam da i moja Majka jako trpi, proba sam njezino srce bolom, jer sam je ljubio i jer je nježni predmet ljubavi moga srca. Pogledajte ovu svetu družinu svetih mučenika prvog reda čija je purpurna haljina i natopljena njihovom krvlju: oni su, zajedno s prorocima, sve trpjeli za Nebo.

A vi, ludi kakvi jeste, vjerujete da ćete bez trpljenja imati Nebo? Oni su za Evandjelje sve učinili, sve su trpjeli da bi izbjegli grijeh: jednoga su ispekli na žaru, drugoga proboli, trećega oderali, svi su umrli okrutnom smrću, nakon tisuću zala i djela, sve za život vječni. Nakon svega ovoga oplakujte vaše grijeh. Pogledajte teške lance kojima je svijet okovan: koji jad, koje zlo, koja muka! A nakon toga biti za uvijek proklet. Oni trpe, ali obrnuto, trpe za đavla, bez nagrade. Ali trpjeti sve za Boga bez prigovaranja, znači dobiti sve i ne izgubiti ništa. I manja patnja, mali trenutak boli, može imati zaslužnu težinu velike slave, vječnu sreću. I zla iz najužasnijih vremena samo su mala zla, s obzirom na nepojmljiva dobra koje nam Bog priprema u Raju. Trpjeti na ovom svijetu ili na drugom, ili na zemlji ili u paklu, čak i ako je čovjek svet kao apostol, ako je i postojan kao čelik, neka izabere trpljenje kojim se u trenutku zadobiva Bog ili u protivnom njegov užasni gnjev u vječnom paklu.

Podnosite sve strpljivo, u milosti i bez smrtnog grijeha, inače nećete imati nikakvu nagradu ni na zemlji ni na nebu. Naravna patnja je patnja poganina, patnja kršćanina je

nadnaravna i ona čini kršćanina. Nestrpljiv čovjek se ne zaustavlja nego nad onim što mu dotiče čula, on u tome imitira životinju koja vidi kamen i zagriže. Primate iz ruku Božjih nevolje kao velike darove, kao znak da vas on ljubi kao jedno od svoje najdraže djece. Ni list ne pada bez njegove naredbe, nad svime bdije njegova Providnost, a nad nama osobito. Svi su naši križevi odmjereni njegovom pravdom i ljubavlju u svojoj težini i trajanju, Bog ih mijenja kad dođe red. Ako Bog kažnjava svoje stvorenje, on je dobri Otac, dobar prijatelj, on to čini razborito, s mjerom, a ne kao neprijatelj. On poznaje snagu i savršenstvo svake osobe. Njegova dobrota mu daje srazmjerno nevolju i kušnju.

Ali opće strpljenje da se podnesu sve nevolje, napuštanje od strane vjernog prijatelja, najveće siromaštvo, najokrutnija bolest, gubitak dobara, gubitak časti i sve životne nedaće, jednom riječju to je križ Spasitelj. Kako nam Bog šalje, važe i oblikuje naše križeve, moramo ih radosno nositi, bez da išta odbijamo od njihove težine. Trpimo bez prigovora i bez tuge, iako nas obasipaju udarcima, drhtimo od radosti: sve će biti dobro ako je Bog za nas. Ova izuzetna milost, ova radost u trpljenju, dobiva se jedino molitvom koju molimo u poniznosti. Kako bismo zadobili ovu milost, molimo Mariju, po njezinom srcu probodenom bolju, ona daje život i križ Spasitelj.

Budimo puni zahvalnosti kad nam Bog šalje patnju, tražimo ga ustrajnost kako bismo živjeli s križem i s njim umrli. Molimo ga da nas udari kao otac, a ne kao ljutiti sudac, ako je sada u vremenu strog da u vječnosti bude blag. Gospodine trpim u ovom času, ali blagoslivljem tvoju dobrotu, na križu sam ali na njemu ću i ostati, podložan tvojoj volji. Udari me, milosrdni Oče, obožavam i blagoslivljem tvoje udarce, ja sam tvoje grešno dijete, još uvijek si preblag prema meni.

Želiš, dakle, Isuse Učitelju, da budem s tobom na križu. Sretan sam, udostoj se staviti me tamo, to je prevelika čast za mene. Stavljajući me na križ, stavi i svoje milosti i snažno me podupri da hodam tvojima stopama trpeći na križu radosno. Ja sam neobrađen kamen, grub, bez ukrasa, oblikuj ga, Gospodine, molim te, kako bi ga mogao ugraditi u svoju zdanje. Želim strpljivo trpjeti, reži, oblikuj, udaraj, teši, ali pomoz mi moju nemoć i oprost mi moje grijeh. O sv. Andrija neka uskliknem s tobom: "O dobri križu!" Sveti Pavle, nek se s tobom hvalim ovim svetim drvetom. Neka imam, sveta Katarino, ne krunu od cvijeća, nego trnovu krunu koju je nosila naša Glava, krunu čovjeka boli. Neka uzviknem s tobom, sv. Terezijo: "Želim trpjeti ili umrijeti"; ili poput jednog drugog, u užarenoj peći: "Ne umrijeti, nego trpjeti." Moli za mene, Djevice vjerna, daj mi udjela u tvojoj boli kako bih u vječnom životu imao udjela u tvojoj uzvišenosti. BOG SAM.

Ljepota djevičanstva (12)

Vrijeme nastanka pjesme: U ovoj pjesmi je sadržana jedna povijest koji je monfortanac p. Frehen ovako rekonstruirao. Prvi suradnik sv. Ljudevita Vatel za vrijeme misija u travnju 1715. je prepisao ovu pjesmu u III rukopis. Montfort je bio planirao osnovati bratovštinu djevice u biskupiji La Rochelle, te sam svetac dorađuje pjesmu i dodaje 50 strofu, i sam je prepisuje svojom rukom u rukopis I.

Sadržaj: Ne pepeljuga nego princeza je Kristova zaručnica. Ova pjesma je jedan himan uzvišenosti djevičanstva, te izgleda kao da brak ostaje u sjeni, ali to je samo odraz misli sv. Pavla o djevičanstvu. Ali princeza djevica nosi svoje blago u glinenim posudama, zbog toga Ljudevit podsjeća što sve treba činiti kako ne bi izgubila svoju uzvišenu ljepotu, i poziva je da Mariji koja je zrcalo čistoće prikaže svoj dragocjeni biser. Buket iz strofe 53 podsjeća na ruže koje svetac spominje u TSK.

Smatraju me malom djevojčicom, nezanimljivom, bez radosti i uzvišenosti, ali ja sam velika u Evanđelju, ništa nije ravno mojoj sreći. Još od mladosti hranim u grudima kraljicu, u

mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu. Ja sam djevica, djevica čista, imam Isusa za Zaručnika, to je ono što narav i milost imaju najsladega. Imam vječnu Mudrost privijenu na prsima, u mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu. Imam ime ni sa čim usporedivo, zaručnica Isusa Krista, istinska sam djevica, djevica tijelom i duhom, bez grješne volje i ljage tijela.

Divite se mome braku: Moj zaručnik je posve krvav, njegov križ je moje nasljedstvo i moj izvrsni dio, njegova kalvarija moje prebivalište gdje se mora umrijeti da bi se živjelo. Savez vječni, spona božanska, a najokrutnija smrt neće je nikada dokrajčiti. On me ljubi i ja ljubim njega, sav je predan meni, a ja njegovoj milosti. U mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

Stavite prst na usta, vi ne znate tko sam ja, jer Bog sam ima svoje počivalište na mojim grudima među ljiljanima, ja sam njegova ponizna službenica i njegova ljupka zaručnica. Koji bi duh mogao razumjeti otajstvo tako skriveno? Samo Bog može učiniti da to čuje srce koje je on dotaknuo. To je herojska milost, evanđeoski savjet. Budući da sam djevica, imam slavu da trijumfiram nad tijelom i odnesem pobjedu nad svijetom i paklom, ja sam kraljica i osvajačica ja sam još i više od one koja pobjeđuje. U mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

Ljudima naviještam rat, oni su me nedostojni, nikada smrtnik na zemlji neće imati moje srce ni moju vjeru. Kralj neba me je izabrao za svoju savršenu zaručnicu. Zbogom svijete, prezirem tvoja lažna i putena zadovoljstva, moja radost je nebeska, moja zadovoljstva vječna. Moja duša je njima pomazana, moja duša je njima zapaljena. Sto godina svjetovnog zadovoljstva ne vrijedi jednog jedinog dana djevičanskog i dubokog mira Isusova, moje predrage ljubavi. Samo čista djevica može znati ovo što ja tvrdim. U mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

U mojim mukama kličem: Ja sam djevica, koje li sreća! I moja muka prođe, ne osjećam više bola. Nema bola, nema muke, ja sam djevica i kraljica. O čudo milosti! Uzvišeno djevičanstvo, ti činiš da se smrtnik uzdigne do božanstva. Bog nevini te je stvorio, Bog sam te može shvatiti. Marija je prva dala zavjet djevičanstva. Ona sama je i njegova majka i uzor i ljepota. Samo u njoj i po njoj postaje se vjerna djevica. Anđeo je ne bi bio pridobio da postane majka Božja da ju nije uvjerio da će moći sačuvati svoj zavjet. Ime joj je Presveta Djevica, ona nije nikada muža upoznala. Djevičanski Isus sa svojom Majkom, djevičanski Ivan, njegov miljenik, djevičanski sveti Josip, njegov otac i sve istinske djevice njegovi su prijatelji. U svom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

O, što sam sretna, imam dragocjeni dragi kamen. Za koga su ove moćne milosti koje slatko oćaravaju? Za koga su ove dražesne slasti koje Bog rijetko daje? Ova vječna blaga su za vjerne djevice. One su ugodno društvo, anđeli ih prate, kako bi ih u životu sačuvali od ružnih nedaća. Budući da ljube sebi slična, njihova povezanost je divna. I pogani su posvuda častili djevice, nazivali su ih svetima i pratilicama bogova, toliko milost i priroda časte čistu djevicu. U svom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

Djevica umire u plamenu svetog i dražesnog zaručnika, a muškarac ili žena padaju u ruke živoga Boga. Žena drhti tamo gdje se djevica smije i pjeva. Nakon njihove smrti, na njihov lijes se ne stavlja crno platno, nego bijeli pokrov označava njihovu milost, njihovu slavu i moć. Udatima crna boja, djevicama kruna i slava. Samo djevica pjeva hvalospjev Jaganjcu. Kako je oćaravajući njezin glas! Kako je njen izgled nježan i lijep! O anđeoska pjesmo! O neizrecivi hvalospjeve! Kud god Isus krenuo u nebu djevice su u njegovoj pratnji i one su njegov najljepši ukras. Oni idu uz njegovu osobu i čine mu krunu. U mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

Djevicama je data aureola na nebu, sjajna kruna, koja je napravljena samo za njih. Njihova sreća je neizreciva, slava neusporediva. Jao, kolike lude djevice, koliki nerazboriti mladići, prodaju ovo rajsko blago za ništavnost gubeći sve čine slavlje od svojih životinjskih zadovoljstava. Što se gubi vjenčanjem? Hoću li reći istinu? Čovjek postaje porobljen, gubi mir, kalja se, grli se, i u svemu tome često gubi i milost. Moja prijateljica se udaje, što mi ju je žao. Radije bih izgubio život iako mi priseže prijateljstvo. Žena se tomu smije i ohrabruje me,

ja sam slobodan a ona je zarobljena. Ja sam mudra djevojka. Moj Bože, koliko vidim luđaka. Bez djece, bez domaćinstva i bez ljubomornog muža, ja sam djevica po milosti, ništa me ne zaokuplja. Ne tvrdim da je brak loš. Ako Bog to od vas traži, povežite se s vama jednakima, ali bez ikakve raskalašenosti, kako reče neki mudrac. U mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

O užasne li nesreće, izgubiti djevičanstvo! Gubitak je nepopravljiv dovijeka. Djevičanstvo je krhka posuda, teško je sačuvati je. Ovaj cvijet želi ostati zatvoren i više nego što se misli, gotovo je ista stvar izgubiti ga i izlagati ga. Djevica na ulici je već napola izgubljena djevica. Djevičanstvo je profinjena ljepotica: jedna misao, jedna želja, tjelesno zadovoljstvo koje godi, čini da ovaj cvijet usahne i propadne, ali zadovoljstvo koje čovjek odbija, čini ga snažnijim i savršenijim. Izbjegavam sjaj i svijet kako bih sačuvao čistoću, plodna sam djevica po djelima ljubavi. Siromašna izvana ali sretna iznutra, radim, molim i pjevam. U mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

Fuj, ove isprazne pojave, sa svojim krunama oholosti, sa svojim gordim šeširima! O bestidna odjeća! Moji su šeširi od trnja, moje krune božanske. Fuj bizarna moda, koju svaki čas mijenjaju! Ljepota kojom se ja kitim, krasi me vječno. Moji ljiljani nikad neće ocvasti ni moja ljepota proći. Djevojke, budimo mudre djevice, izbjegavajmo ples i igru, stotine sitnih gluposti koje jedino pale vatru. Piti, jesti, spavati, i smijati se bi nam trebalo biti veliko mučenje. Izbjegavajmo društvo i nazočnost mladića, njihova pisma, njihova laskanja, njihove sastanke, pjesme. Koliko je djevica izgubljeno samo zbog sastanaka. U mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

Oni obećavaju divote budućeg braka, kako bi šaptali u uho najnečistiji otrov. Đavao koji ih potiče, želi od vas jedino grijeh. Tijelo će nam jedino navijestiti rat budući da je usprkos našim nastojanjima krhkije od čaše, slabije od trske, čuvajmo naš ljiljan u strahu, povučenosti i zatvorenosti. Moje tijelo ima potrebno ali bez suvišnog, morate mu se često ne sviđati kako biste se mogli dopasti Isusu. Među trnjem počiva ruža, među križevima Isus. Za ovo dragocjeno blago žrtvujem moja usta i uši, moje ruke, noge i oči. Moj će se zaručnik nasladiti u ovim malim žrtvama. U mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

Uvijek molim kako bih sačuvala ovaj veliki dar, pobijedila tijelo i đavla. Volim moliti u skrovitosti, u tišini u mojoj sobici. Meditirajući sva Isusova otajstva, moga dragog zaručnika, dnevno izmolim jedan ružarij, to je siguran način da se ostane čistom djevicom, ali to ne znaju svi. U euharistiji nalazim ljiljane moje čistoće, slatka zadovoljstva moga života, vatre moga milosrđa; što se djevica više pričešćuje, to se više čisti. U mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

Djevica mudra podlaže se savjetima svoga duhovnika, a djevica luda ih prezire i u njima nalazi svoju nesreću. Izbjegavajmo veliku ludost da sami sebe vodimo. Uzvišenost i svjetlost nije za nas najsigurnija, sakrijmo se u prašinu i imati ćemo čisto srce. Djevica koja se ponizi bit će ispunjena milošću. Djevice mudre ne dajte se prevariti, držite svjetiljke upaljene kad Zaručnik dođe kucati. Budite uvijek pažljive, čekajući njegov dolazak, goreći od ljubavi, duboko u poniznosti. U mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

Dakle, zbogom braku i prijateljima Venere, ja imam dar pa i sreću da budem zaručnica Isusova, daleko od muškaraca i njihovih milovanja, daleko od njihovih obećanja. O svete redovnice, čuvajte vaš trostruki zavjet, o žrtve ljubavi, gorite ljubavlju prema Bogu. Miris vaših ljiljana širi se do njega, on u vama ima svoje kraljevstvo. Moj Bože, zahvaljujem ti na mome izvrsnome staležu, što si me izabrao da čuvam celibat. Čuvaj moje tijelo bez mrlje i moje srce od navezanosti. U mom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu!

Izaberi i druge zaručnice, pune vjernosti, ja neću biti ljubomorna, hvalit ću tvoju dobrotu i od ovih ljubljenih djevica načini svoju vojsku. Zdravo Marijo, ogledalo čistoće, puna milosti i ljubavi. Čuvaj, Djevice slavna, moj dragocjeni biser, čuvaj moju čistoću kao uzvišenu ljepotu. O djevice, pokazujem vam ovaj mali predragocjeni buket, načinjen od jedne bijele ruže,

jednog posve blistavog lijepog ljljana i jedne ljubičice, koja nije ništa manje savršena od ovih, mirišimo ga pjevajući, njime se ukrašavamo prakticirajući. BOG SAM.

Nužnost pokore (13)

Vrijeme nastanka pjesme: Izgleda da je pjesma nastala vrijeme misija u mjestu Tangon la Ronde u travnju 1715. i da je bila namijenjena bratovštini pokornika.

Sadržaj: Ozbiljnim tonovima koji se nadahnjuju na Kristu, prorocima, sv. Ivanu Krstitelju, apostolima i svecima Montfort poziva grešnika na obraćenje i pokoru. Nakon ovoga opominjućeg glasa Montfort pjeva o radosti sina koji se vraća u ocu, o ocu koji pronalazi sina. Nakon toga slijede opomene i izlaganje sredstava koje Montfort kao iskusni ispovjednik i duhovnik sugerira kako bi pokora bila istinska i plodna. Pjesma završava molitvom grešnika koji se obratio te pun nade i radosti pjeva o milosrđu Očevu i Marijinom majčinskom zagovoru.

Evo slavne pokore, čije ime zvuči oporo, iako je veliko i slavno i blaže nego što se misli. Ona daje Bogu svu slavu, uništava grijeh, čini da ganuto srce plače i pjeva pobjedu. Zovu je namjesnik Pravde Gospodnje, daska koja spašava grešnika od očite propasti. Bog je dva puta zapovjedio, o grešnici, obratite se, obratite se svi, nikoga ne isključujem. Ako ne činite pokoru, propasti ćete svi skupa i isto tako umrijeti. O užasne li osude! Kako bi nas poučio što trebamo činiti, on je prvi činio pokoru, činimo i mi to bez oklijevanja, on je naš uzor. Proroci su to navijestili vičući u ime Božje: "Činite pokoru posvuda ili će duša propasti." Veliki sv. Ivan Krstitelj pun svjetla, uzviknuo je zajedno s Isusom: "Bez pokore ćete propasti, zmijini rode."

Činite spremno ozbiljnu pokoru, ili ćete svi ubrzo propasti, i nećete moći izbjeći pravedni Božji gnjev. Apostoli puni plama propovijedali su ovu istinu, kušali i svjedočili nužnost pokore za spas duša. Pogledajte svece, molim vas: iako su bili nevini, svi su bili pokornici cijelog života. Pokora je nužna kako bi se nadoknadila slava i čast Gospodinu i umirio njegov gnjev. Pokorom se popravljaju uvrede nanesene Isusu u njegovoj mucu. Ona je njegova utjeha. O kojeg li dobitka! Kad čovjek izgubi nevinost, ne može je više vratiti, ne može je više popraviti nego pokorom. Ona je neizostavan lijek za ozdravljenje grešničke duše i sredstvo da se njezina ružnoća promijeni u divnu svjetlost. Ona vraća izgublenu milost; uzalud se trudimo i cvilimo, bez pokore ne možemo je dobiti. O apsolutna moći!

Ona je ključ, ona je vrata koja uvode grešnika u nebo iako je trebao pasti u pakao. Kako je moćna njezina snaga! Bog bez pokore ne oprašta, bez pokore nije nikada oprostio, bez pokore grešnik je osuđen na vječnu vatru. Ne treba je odgađati, Bog je traži odmah, ili se svakim trenutkom stvara riznica gnjeva. Grešniče, Bog te čeka i požuruje, obrati mu se, ne produžuj njegovo nezadovoljstvo, on je pun nježnosti. Dajte Bogu svoju mladost, posvetite mu svoje prve vatre, jer je to uvredljiviji i prevrtljiviji dio života više nego starost. Mladi čovjek odrastajući ide istim putem, sve boljim ili sve gorim: tako će reći mudar čovjek. Bog vam obećava praštanje, ali ne sutra nego odmah, uzmite to za sigurno i činite pokoru. "Sutra, sutra," kaže bezbožnik. Jao, "sutra" nije njegovo. Razborit čovjek će reći: "Već danas ću početi mijenjati život".

Bog vam danas daje svoju milost kako biste se obratili. Sutra se nećete moći njome poslužiti jer ona leti i prolazi. Grešniče, opireš se Bogu samome, koji danas govori tvome srcu, ti ne poznaješ svoju nesreću, jao, ona je velika. O nepromišljeni otporu! Bog će se znati osvetiti, jednoga dana ćeš se htjeti promijeniti, a nećeš moći. Teško breme tvojih grijeha, će povećavati se iz dana u dan, a zatim će te povući na dno provalije. Tvoja grešna navika će se ukorijeniti u tvom srcu i na tvoju nesreću, vezat će te vječnim lancem. Đavao će okovati tvoju dušu lancem tako čvrstim da ćeš do smrti biti kod ovog besramnog tiranina. Odgađajući, tvoj

grijev se povećava, što više, Bog se svakog dana više udaljava, manje ti pruža pomoći, manje svoje milosti i moći. Jurit ćeš iz grijeha u grijeh, iz slabosti u bezakonje, iz navike u nužnost i iz provalije u provaliju.

Odgađana pokora, često nije visoko cijenjena, to je pokora malih duša koja nije ustrajna. Ali uočavam tvoju prijevaru: Misliš se obratiti kad će ti valjati umrijeti, no smrt je nalik životu. Tvrde da grešnik na smrti umire dobrom smrću ako se pokaje, jao! to se samo čini, to je prijevara. Na sve tvoje uzvike pokore na samrti, nesretni grešniče, Bog odgovara nevoljom, pravdom i osvetom. Od ovog časa, ne čekajući, ne ratuj više s Preuzvišenim. Čini pokoru kako treba, grešniče, moraš se vratiti. Pokora pravdi nadoknađuje čast. To je plaćanje njezinoj uzvišenosti, njena velika žrtva. Pokornik pjeva pobjedu na srcu Boga svemogućega, a u srcu pokornika Bog nalazi svoju slavu. Bog Otac, ovaj dobri otac, uvijek lijepo prima pokornika, grli ga kao dijete.

Koja radost vjernome Pastiru, da nakon dugog truda vrati svoju ovcu u tor vječnoga života. Duh Sveti usprkos naravi, vraća se u srce pravog pokornika, kako bi od njega načinio živi hram. O kako je čista njegova radost! Sveti anđeo bježi daleko od grešnika i grijeha ali čim vidi raskajano srce vraća se. Nebo odzvanja velikim slavljem kad se neki grešnik obrati. Pjeva slavu Isusu Kristu za njegovu lijepu pobjedu. Istinska pokora čini i od kamena raskajano srce i otpušta i najveće grijehe. O divna moći! Ona daje milost duši, podržava je, vodi, uljepšava, poučava, rasvjetljava i raspaljuje. Pokora daje život svim izgubljenim zaslugama i vraća sjaj krepostima. Njezina snaga je beskonačna. Ništa nije tako slatko ni tako krotko, čak je i njezin nemir miran, njezina oporost je puna draži i nema u njoj ničeg užasnog.

Njezina slast je bez premca a suze pokajnika sadržavaju zadovoljstva veća od svih onih svjetovnih. S njom je sve korisno, sve zavrjeđuje nebo, bez nje je i velikodušan čin besplodno djelo. Ona zatvara ponor, plačem gasi njegovu vatru, trpeći ona umiruje Boga i razara svaki grijeh. Nebo se ne dobiva osim po njoj, potrebno je biti istinski pokajnik, ili nevin svetac, kako bi se dobio život vječni. O kako je rijedak istinski pokornik koji vraća krivo stečena dobra, koji oprašta svojim neprijateljima i odvaja se od zla, koji reže, čupa i uništava ono što ga može učiniti grešnikom i sve što ga može spriječiti da sačuva milost. Hinjena, lažna pokora čini prokletim mnoštvo ljudi; budite pametni, na njihov račun, duše predodređene. Koliki nevaljali sakramenti! Koliki ispovjednici nezalnice! Koliki nerazboriti duhovnici! Kolike perfidne propasti!

Istinska pokora mora imati dobra svojstva. Reći ću vam ih, slušajte, važno je: ona je spremna i nadnaravna, bez odgađanja, bez ljudskog obzira, učinjena po Duhu Božjem čim on pozove. Prava pokora ima svoje sjedište u srcu bez čega je vanjština uzaludna i za osudu. Obraćanje nikada polovično, podijeljeno srce će propasti, Gospodin će ga odbaciti, jer ga ono vrijeđa. Srce ponizno, bez taštine, je istinski skrušeno, a oholica i tašt čovjek imaju samo privid toga. Kad se pokora čini zbog ljubavi Božje, a ne zbog strah od kazne, ta pokora ima veliku zaslugu. Ljubav ju čini snažnom i ustrajnom, bez proturječja i mijenjanja, a ona iz straha je u opasnosti da postane nepodnošljiva. Pokora mora biti ozbiljna kako bi uništila grijeh, promijenila srditog suca u ljubeznog Oca, kako bi se vječna muka promijenila u trenutnu muku i učinila da grešna duša živi sveto.

Kolike li su varljive pokore bez ikakve strogosti i ozbiljnosti proizišle iz vlastite volje. Pokore lažne! Slijedite moj spasonosni savjet: izaberite dobrog ispovjednika, nekog odlučnog i mudrog duhovnika, neophodan vam je. Pokažite mu grijehe svoje duše, iskreno i jednostavno, nemojte ništa zatajiti, ni one najteže. S potpunom poslušnošću činite sve što vam kaže, primite ono što će vam dati za pokoru. Idite često na ispovijed, ali uvijek uz neko poboljšanje, jer činiti drugačije znači neprestano ići putem prokletstva. Tjelesne pokore imaju čudotvoran učinak: čine srce plemenitim, daju krila. Uz savjet i hrabro učinite potajno koju, u skladu s vašim snagama, vašim naklonostima, stanju i godinama. Tražite od Boga, molim vas, skrušenost srca, novo srce u Gospodinu, novi život.

Marija ima sve u svojoj moći: tražite od nje ovu bol pokajanja, bez koje će jadni grešnik umrijeti u okorjelosti. Želite li ugrabiti ovu milost? Dajte i dat će vam se. I mala milostinja će vam je pribaviti. O učinkovita tajno! Zasljepljen sam svojim grijesima, osjećam da mi je okorjelo srce, što Gospodine, zar ću pasti na dno provalije? Nemam više ništa osim molitve, dođi mi, Gospodine, u pomoć. Samo se tebi utječem, ti si moja jedina nada. Učini da vidim tvojom svjetlošću tvoju uzvišenost i moju okrutnost i svu moju bijedu. Jednom strjelicom straha i plamena probodi moje tijelo, moje srce, i prožmi bolju moje tijelo i moju dušu. Oči moje obilno plačite, moje zlo srce više i cvili jer mi je oprost obećan samo uz tvoju pomoć. Ah, griješio sam i protiv Boga samoga, prezirao sam svoga Stvoritelja. Moj Bože, oprosti ovom grešniku, oprosti, uzvišena Dobroto. Moj Oče, uvreda je okrutna nakon toliko primljenih dobročinstava. Žao mi je, posramljen sam. Oprosti ovom buntovniku. Što, usudujem se zvati te ocem? Ja sam nedostojan toga imena. Oprosti, veliki Bože, oprosti, umiri svoj gnjev. Ne uzvрати svađu svađom, pogledaj moje ponizno i skrušeno srce, ili bolje: pogledaj Isusa Krista a ne ovog zemaljskog crva.

Uzet ću glas njegove muke, glas njegove prolivene krvi. Ne, ne mogu propasti u krvi njegovih vena. Odloži, Gospodine, oružje, tvoja krv je predragocjena. Tvoje ime je preslavno, oprosti, pogledaj moje suze. Duše Sveti ne mogu više ništa reći. Kako sam te mogao izdati? Poslušaj raskajanost moga srca koje uzdiše. Moli za me, Djevice Marijo, sigurno utočište grešnika, reci riječ u moju korist i moja će duša ozdraviti. Dolje oružje, vladaru uzvišeni. Mir, mir, oprosti mi. Naoružat ću se ali ne više protiv tebe. nego protiv sebe samoga. Milosrđe i pokora, prigrlit ću vas obadvoje, kako bih živio i umro radostan i pun nade. BOG SAM.

Nježnost ljubavi prema bližnjemu (14)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarc u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Pjesma započinje usklikom svetoj ljubavi, a zatim kao u katehezi se govori o uzvišenosti ljubavi prema bližnjemu, o njenim svojstvima. Kao iskusan misionar Montfort zatim u 23 strofe govori o praštanju neprijateljima i svojstvima toga praštanja. Pjesma završava molitvom Ocu da ljubavlju raspali srca svojih sinova.

Više ne želim pjevati uzalud! Pjevajući moje srce se izražava, a ljubav prema bližnjemu otvara moje srce i sklada ovu pjesmu. Živjela sveta ljubav zbog koje osjećam ustreptalost srca. Po njoj čovjek ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga, samo za ljubav Božju, jer On zapovijeda da se ljubi bližnjega bez obzira na manjkavosti, bez zgražanja nad njegovim grijesima. Uzvišeni apsolutno želi da čovjek ljubi svoga brata čovjeka, to je najveća zapovijed Stvoriteljeva i Očeva. One koji se ne pridržavaju te zapovijedi On strogo kažnjava.

Sam njegov autoritet je dovoljan, dosta je da on kaže i zapovijedi. Jao nesretnicima koji ne poslušaju, jer će njegova osveta biti velika. Bog se proglašava njihovim neprijateljem, inače bi im bio veliki prijatelj. Gospodin kaže: Svaki čovjek je moj odraz, moja istinska slika, u srce me vrijeđate onoliko puta koliko tu sliku povrijedite. Osvetiti ću ove uvrede na veliki dan moga gnjeva. Ljubav u sebi sadrži najsavršeniju svetost. Ona je ispunjenje zakona. Bez nje nijedan zakon nije ispunjen. Ono je poveznica kreposti bez koje one ne postoje.

Ljubav po svojoj ljepoti i sjajnoj čistoći prekriva i ruši najveće bezakonje. Srce je puno čistoće čim u njemu vlada ljubav. Imajte ljubavi jedan za drugoga, rekao nam je sveti Petar. To je najvažnija točka, nema ničeg većeg na zemlji. Ljubav je savršenost svake religije. Obilježje predodređenih je milosrđe za svoga brata. Isus nam je dao ovaj nepogrješivi znak kako bi razlučio svoje sluge od lažnih štovatelja. Evo moje velike zapovijedi, rekao nam je

svima sam Isus, ljubite nježno jedan drugoga jednako kao što ja ljubim vas. Ta je zapovijed nova u svojoj blagosti, a drevna u svojoj veličini.

Kako nas to ljubi Isus? Bez interesa i bez mjere, do smrti, izgarajući najčišćim milosrđem. Isus je pun žara prema nama, a mi puni hladnoće prema svima. Pogledajte ljubav i žar prvih kršćana Crkve, bili su jedna duša i jedno srce, ljubav je bila njihov jedini moto. Spremni umrijeti jedan za drugoga, svoja su dobra stavljali zajedno. Sveti je Ivan u svojim govorima propovijedao samo ljubav, po sto puta bi rekao u jednom danu: ljubite se, predraga braćo, dječice, ljubite se, ljubite se svi.

Evo odgovora onima koji ne poznaju ovo otajstvo: samo ljubav je dostatna, o njoj treba propovijedati, to je Gospodinova zapovijed koja je dovoljna za našu sreću. Sveci su gorjeli od ljubavi i milosrđa za svoju braću, u nevoljama su im pomagali dan i noć, primjer im je Bog koji je umro za sve nas, te su i oni postali sve svima. Kako ne ljubiti bližnjega? On je živi odraz Boga samoga, on je remek djelo njegovih ruku, prijatelj kojeg ljubi Božansko srce, brat Isusa Krista, hram Duha Svetoga. On je sin Oca vječnoga; po božanskom savezu, on je baštinik njegova kraljevstva i velike slave, koji će uskoro vladati u nebu poput velikog i slavnog kralja.

Čovjek je posve crven od krvi Isusa Krista, moga dragog učitelja. Ako on u mome srcu nema svoje mjesto, onda sam ja Juda, još veći izdajnik. Može li kršćanin činiti krivo onomu za koga je sam Bog umro? Ljubi svoga brata, dobri kršćanine, bez kojega bi bez sumnje bio proklet. Poganin je onaj tko ne zna za Boga, za cijenu njegova koštanja. Možeš li ga prezirati znajući koja je njegova cijena. Što da kažem?

Poganin bez vjere ima više prirodne ljubavi, u tom pitanju on ti može biti zakon, on je vjerniji u tome; pogledaj Turke u njihovom milosrđu, budi posramljen zbog svoje tvrdoće. Moje se srce zapaljuje kada mi se moj bližnji čini drag. Ah, gotovo je, želim ga ljubiti, pravedno je i razumno, ništa nije tako slatko, čisto, tako veliko ni sigurno. Ali čuvajte se, ovo posvećeno zlato dvoiličnici iskrivljuju, njihovo zlato sjaji i izgleda pročišćeno. No u biti, ono je bez zasluga, oni ga nazivaju ljubavlju, ali pred Bogom je to tjelesnost.

Ako pomažete svome bližnjemu samo po načelu naravi, jao!, uzalud radite i vaš milodar je nečist. Ljubav vodi izravno k Bogu, to je vatra koja se diže do njega. Ljubiti bližnjega zato što je rodbina, ugladen, dopadljiv, ugodan, jer je bogat, učen, otmjen, moćan ili ugledan, to je ljubav poganina a ne kršćanina. Ljubite bližnjega sveto, zbog kreposti a ne zbog zlih djela, jer ljubiti zbog zlih djela znači ponuditi se đavlu za žrtvu. Nek je daleko od vas svaka tjelesna ljubav jer je to tiha vatra ali ubojita.

Ljubite i srcem i djelom a ne samo usnama, dajte milostinju u njegovo krilo. Nek ono što njega muči, dira i vas. Svaka laskava ljubav je smiješni ukras. Neka se vaša ljubav proširi na sve, nemojte biti hladni ni prema komu. On je moj neprijatelj, kažete, nema veze, ljubite, Bog tako nalaže, izbjegavajte izbirljivost jer ona narušava ljubav. Ljubav je blaga i strpljiva, puna potpore za svog brata, ona je poslušna i prijazna, nema u njoj uznemirenosti ni bijesa.

Podnosi brata s njegovim manjkavostima i Bog će vam dati da nosite njegovo breme. Ljubiti svoje prijatelje, ništa nije lakše od toga; ali ljubite vaše neprijatelje, to je herojski čin, koji apsolutno morate činiti ili ćete vječno propasti. Treba ljubiti iz dubine srca neprijatelja koji vam hoće nauditi, to zahtijeva Gospodin, tomu se treba pokoriti i to prihvatiti pod kaznom smrtnog grijeha i vječnog kajanja. Bog daje svima, pa i grešnicima, svoju blagu kišu i svoje svjetlo, ljubimo dakle svoje progonitelje kako bismo nasljeđovali dobrog Oca, koji po svojoj velikoj dobroti, nadilazi svaki grijeh.

Bez ove ljubavi, bez praštanja, Bog ne prihvaća nijednu žrtvu, čovjek će postati mučenik đavla usred najveće muke. Ni milostinja sveg dobra, bez oprostjenja ne služi ničemu. Čovjek u neprijateljstvu traži od Boga u svojoj molitvi da pogleda neprijatelja bez milosrđa i raspali svoj gnjev. Neka nikada ne moli svoj *Oče naš* kako se ne bi osudio na pakao. Neprijateljstvo pretvara u otrov sve životne izvore, sakramente i molitvu. Sve je bezbožno svetogrđe i osvetoljubivi će propasti usprkos ispovijedi.

I najčudotvornije djelo, ako u njemu nema ljubavi, je čisti privid i Bog ga odbacuje. Ono se izvana čini dobrim a u biti je grijeh. Samo junaci kreposti mogu nekada ne posegnuti za osvetom, trpjeti za Boga sva zla u miru i u strpljivosti. Kad se čovjek osvećuje i ljuti, pokazuje svoj mali duh. Nisu li sveci opraštali, nisu li opraštali svako vrijeđanje, zato im je Bog dao u izobilju svoja nebrojena dobra. Bog je darežljiv prema milosrdnom srcu. Čovjek koji oprašta zlo je više od čovjeka, on sam sebe nadilazi. Ova pobjeda je bez premca u prirodi i u milosti, on je tako slavan pobjednik da ga poznaje jedino nebo.

Oprostite, jer i vama Bog, po čistoj dobroti, oprašta. On je pun blagosti prema vama, a vi je nemate ni za koga. Kažite mi: Biste li vi bili spašeni kada bi vas Bog trenutačno uzeo? Isus oprašta svojim krvnicima, moli Oca milost za njih. Ako su vam učinili tolika zla, razlozi za srdžbu: Bog na samrti oprašta svima, grešnici umirite i vi vaš gnjev. Koji užas prezirati Boga koji oprašta i koji moli, koji širi ruke kako bi zagrljio one koji mu uzimaju život. Osvetnice, osvećuj se i past češ u pakao.

Preziri Isusa i križ, zajedno s krvnicima udaraj i viči kako bi osvetio uvrede koji si dobio. Ogovaraj, zlo govori, vrijeđaj, traži na zemlji zub za zub, pa češ gorjeti u paklenoj vatri. Hrabro, treba oprostiti i ako se svi ježe i mrmljaju. Ne treba se čuditi, taj čin je protivan naravi, ali će velikodušni oprost razveseliti sve blažene. Nadiđi što će ti se govoriti o tome, zaustavi tijelo koje gundđa, i digni se po razumu do pobjede bez premca. Oprosti svojim neprijateljima, ljubi ih kao i svoje prijatelje. Dobri ćete na zemlji hvaliti, anđeli će pjevati pobjedu, a sveti će zajedno s Bogom vikati: ovaj je čovjek dostojan slave jer je nasljedovao Spasitelja opraštajući svim srcem.

Ne oklijevaj, odmah pođi do onog tko ti je protivan i ponizno ga pitaj za oprost, ali iskreno oprostjenje, i ne boj se odbijanja jer je samo Bog tvoj cilj. Ako netko odbije tvoje pomirenje, nemoj se braniti jer će ono postati gorući žar koji će ga zadobiti ili spaliti. Više se dobije oprostom nego silom i razumom. Oprostite iskreno ne zadržavajući nimalo gorčine, iz dubine srca potpuno, bez hladnoće koja leđi i izjeda, vedrog izraza lica, otvarajući srce rukom.

Oprosti bezuvjetno, govori s njim, posjeti ga, pomoz mu u prilici, takvo praštanje nije dvolično, ako se čuvate onog jednog *ali* koji za uvijek proklinje dušu. Nastojte naći načina da učinite uslugu tom čovjeku, za zlo uzvratite mu dobrim, Bog tako kaže, moramo ga slušati. Opraštanje laskavošću je lažan oprost. Zaboravi sve prošlo zlo, čim je sklopljen mir. Pomirba je često prekršena zbog neugodnih sjećanja, zato od sada misli samo kako ćete se uzajamno voljeti i pomagati.

Ti prvi traži oprost, ne čekaj da te pretekne, jer onaj tko zadnji oprašta, gotovo da nema nagrade, a ako krivica nije vaša, onda je herojsko djelo. Ti si milosrdan Gospodine Oče, a ja sam tvrd prema mome bratu i bližnjemu. Oprosti, spoznajem svoj grijeh i on me pogađa, kajem se. Želim čuvati za moga bližnjega moja dobra, tijelo i dušu: moja dobra kako bi mu pomogla, moje srce kako bi gorjelo njegovim plamenom, moje oči kako bi dopustio da me on očara i sve ono što ja jesam, kako bih ga ljubio.

Gospodine, kako nemam ništa dostojno čime bih ti uzvratio tvoju veliku ljubav, učini da dan i noć posvuda vičem neka te ljube i da ja svojim naporima pomognem spasenju onoga za koga si umro. Magarac upadne u jarak i čovjek ga dobrostivo izvadi, a moj brat padne slomljen i ja ga gledam bez sažaljenja. Moj Bože, želim ga podići, pošalji me da mu pomognem. Daj mome srcu žar, mome duhu svjetlo, mome tijelu snagu, kako bih mu pomogao na bilo koji način, kako bih ga digao sa zemlje i podigao u najviše nebeske visine. BOG SAM.

Sjaj molitve (15)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarač u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Kruh jakih, mana preslatka, obilan izvor, let duha, kontemplativni pogled, božji plamen i ugodni miris, ovim i drugim slikama Montfort opisuje sjaj molitve. Opisuje brojne razloge zbog kojih je molitva potrebna, duhovne plodove koje donosi, važna svojstva dobre molitve Pjesma je pravi mali uvod u molitvu i završava zazivom Duha Svetoga po kome postajemo istinski Sinovi Božji te možemo klikatati Abba - Oče i otvoriti se srcem punim povjerenja Marijinom zagovoru.

Kršćani, evo kruha snažnih, dražesna mana, dućan pun blaga, obilni izvor, let duha svome Bogu, pogleda s njegova lica, to je molitva, ali i tako sam premalo rekao, ona je riznica milosti. Molitva je opće dobro čovjeka i anđela, čast koju dugujemo Besmrtnomu, njegova najslađa hvala. Ona je božanski tamjan, ugodni miris koji iskazuje uzvišeno štovanje ovom obožavanom Biću. Čovjek moleći priznaje i pokazuje da je pun bijede i da čeka svako dobro od Oca svjetla. On njegovoj uzvišenosti smjerno žrtvuje duh, tijelo, srce i sve svoje biće.

U molitvi čovjek žrtvuje tijelo i dušu, klanja se zajedno s Isusom Kristom, drhti, ponizuje se, štuje njegovu uzvišenost, umiruje njegovu pravednost, pobuđuje njegovu dobrotu. O velika žrtvo! Moleći, siromašni se grešnik uspinje sve do njegovog prijestolja, obvezuje svog moćnog Stvoritelja da mu dade milodar. Često mu iz ruke oduzima grom i munju, kojima bi ga kao vladar bio uskoro pretvorio u prah. Bog ne želi da mu nijedan grešnik prilazi bez molitve. Kad ga vidi da moli i vapi, on mu se smiluje. On od djeteta đavla čini dijete božje. O snago molitve, o moći uzvišena!

Molitva je veliki kanal po kojem dolazi svako dobro, po kojem darežljivi Bog daje svoje milosti. Bez nje čovjek je bez kreposti, milosti i svjetla. Slab je, poražen, o kako je molitva nužna. Bez molitve, čovjek nije drugo do li lež bez duše. Trska bez potpore, nagorjeli panj bez vatre, bolesnik koji pati od vodene bolesti, izglednjeli, vjetrokaz, razoružani vojnik, pripravan za poraz. Bez molitve se ne može se sačuvati nevinost. Čovjek slabi, pada zbog svoje vlastite nemoći, pada u iskušenje, pada u grijeh, u prokletstvo i u ponor nad ponorima.

Isus je molio dan i noć. Je li to bilo nužno? Da, njegov primjer nas poučava, on je naš uzor. Sveci, su poput njega, i dan i noć, prinosili ovu žrtvu. Ona je bila njihova snaga i njihov oslonac, njihova najslađa vježba. Što? Ništa me ne pitate? Govorio je Isus svojim apostolima. Htio bih vam činiti dobro, jer moja su dobra i vaša. Tražite i naći ćete, ja sam vaša sigurnost; pitajte i dobit ćete sva dobra u izobilju. U molitvi treba ustrajati usprkos svim preprekama, bez umora i bez odustajanja. To je jedna od velikih pouka. Stari i Novi Zavjet gotovo na svim stranama potvrđuju ovu zapovijed na primjerima mudrih. Molitva liječi sva zla, i najružnija, nakon rada odmara i tijelo i dušu.

Ona skida povez s očiju koji stvara grijeh kako bi se vidjelo opako zlo, izobličeno čudovište. Ona čini da se vidi istina, ljepota milosti, laž i ispraznost ovog prolaznog svijeta. Ona uzdiže dušu u nebo, a zatim je vodi u ponor i pokazuje na tim mjestima uzvišene istine. Molitva daje blagost nestrpljivoj duši, marljivost i gorljivost nehajnoj duši, ona je vatreni oganj koja hrabru dušu čini žrtvom Bogu, ali žrtvom ljubavi. Bez molitve ne može se iskorijeniti loša navika, navika grijeha, čiji je jaram tako težak, ona je svemoćni čekić, koji udara i razbija, ona je divno sunce koje topi led.

Molitva smrtnom čovjeku daje mir, čak i u ratu, i čini da se čovjek osjeća na nebu i kada je na zemlji. Ona obogaćuje njegovo siromaštvo, ne propadljivim nego vječnim dobrima, istinskim dobrima. Ona čini da krepost raste ili podržava sustalu krepost. Po noj čovjek dobiva obilje milosti, kako bi hodao divovskim koracima prema Bogu u ovom životu i uspeo se s dna ništavila do svoje domovine. Na zemlji nema ništa slađega od molitve, ona je

nebeska mana koja ima svu slast ali ne nesretnu, a to treba znati obrazložiti, jer je potrebno snažno prakticirati ono što nas molitva poučava činiti.

Kakva su divna čuda činili naši preci! Otvarali su nebo i zemlju svojim molitvama. Molitvom i vjerom mijenjali su prirodu, moleći davali su odredbe svakom stvorenju. Koja slava za grešnika, za ovaj pepeo i prah, da govori Bogu, svome Gospodinu; dok moli, da oslovljava veličanstvo Božje, slobodno, bez da se osjeća krivima.

Kako ćete pobijediti Lucifera koji baca vatru i plamen, koji gura u pakao gotovo sve duše? Postom i molitvom, moramo vjerovati Isusu, tako ćete biti u pravu i pobijediti ćete. Molitva ga slabi, razoružava i tjera, muči i kažnjava, udara i poražava. O kako se on boji ovog teškog utega i ovog gorućeg mača, kako se boji ovog mučitelja koji ga ubija i muči. Đavao je često govorio preko bjesomučnika: bjesnim, izgaram, udvostručuju se moje muke kad čovjek moli Boga i kad se ponizuje, on me pali novom vatrom, moja muka je nečuvana.

Molimo, ali gorljivo, Bog tako želi za svoju slavu, on polazi od naše sreće i naše pobjede. Slijedeći Isusov primjer i njegove svete Majke, imat ćemo po molitvi sve kreposti. Koje su odlike molitve? Evo odgovora na vaše pitanje. Reći ću vam, slušajte: pitanje je veliko. Dobro moliti Boga nije lako, često molitva umjesto da ga umiri, udvostruči njegov gnjev.

Moliti Gospodina u srcu, to je mislena molitva, moliti ga ustima i srcem to je usmena molitva. Činite ih rado, i jedna i druga su dobre, ako morate nekada izabrati, činite onu koju Bog daje. Meditirajte, meditacija učvršćuje; kontemplirajte, kontemplacija uznosi, ali čuvajte se hinjenja uzvišenih molitava jer bi vas oholost mogla baciti u dno ponora. Dobru molitvu ćemo prepoznati po dobrom životu, ona prebiva u toj razboritosti ili se radi o prijeveri. Molitva u kojoj se jasno vidi razboritost i uzoran život, su dvije sestre koje zajedno idu i djeluju.

Što bi trebalo izbjegavati kako bi dobro molio. Tri riječi: udostoj se čuti ih, one te trebaju zadovoljiti. Ne pretvarajte se uzvišenom molitvom kontemplirajući, duša je često po tom lažnom dragom kamenu odbačena. Meditirajte jednostavno ali vjerno, bez profinjanih umijeća umovanja, neka vam je vjera dosta; nemojte željeti vidjeti ili osjetiti nešto izvanredno, ova zamka vodi u propast, ona je česta. Molite u čistom strpljenju i ustrajte do kraja usprkos nemoći, usprkos tijelu i duhu i đavlu koji viče. Budite čvrsti kao Isus Krist moleći u agoniji. Ako se želite spasiti, ako vam je drago spasenje, imajte često na usnama *Oče naš* i *Zdravo Marijo*, molite krunicu, cijeli i ružarij. Krunico, o lijepa molitvo savršenoga! O božanska molitvo!

Kako bi vas Gospodin uslišao treba moliti u milosti, on ne sluša grešnike, koji moli u nemilosti, a ako ste u grijehu, molite ga da vam udjeli skrušeno, raskajano srce i milosrđe. Ne tražite ništa osim dobro, ništa osim spasenja, zbog Boga samoga jedino potrebnog, za njegovo sveto ime, jer misliti samo na vremensko kad se moli, a ne podložiti se Vječnomu, znači biti drzak. Molite Isusa gorljivo po njegovoj božanskoj Majci, i po Isusu se ponizno uzdignite do Boga, njegovog Oca. Po tim stupnjevima poniznosti i svetoj razboritosti, čovjek ne može biti odbijen, on moli sa sigurnošću. Molite s vjerom, bez nepristojnosti; savršeno klanjanje želi da svaki čovjek moli, ne okrećite se, ne oslanjajte se, ne činite grimase, ne govorite i ne gledajte okolo, držanje uspravno, molite rado.

Ako ne molite srcem, molite bez zasluga. Tako Bogu neće iskazati nikakvu čast, dvolični ste. Uđite u sobu, zatvorite vrata, molite Boga u tajnosti, takva molitva je snažna. Napustiti usmenu molitvu navodno zbog savršenstva, o krivi izgovoru!, suptilna ali fatalna iluzija. Molite poput Spasitelja, molitva je bila njegova praksa. Tko se od nje udaljava lažac je, pa ako je i u zanosu. Činite sve što možete kako biste molili u tajnosti bez prestanka i kada ste izvan vašeg mirnog mjesta. Molite posvuda kako biste se svidjeli Bogu, ne obazirući se ni na koga. Molite uvijek i posvuda i molitva će biti dobra. Molite samilosno za spas duša, za one koji će zbog zasljepljenosti pasti u vatru.

Za tolike Turke i pogane, za tolike šizmatike, za tolike nesretne kršćane i loše katolike. Molite pažljivo, ne rastreseno, molite pobožno, jer je to nužno. Znajte da rastresenost, koju

tjerajte i odbacujte, ne nanosi štetu sabranosti savršene molitve. Molite s mnogo vjere i s velikim povjerenjem, govoreći često: "Moj Bože, vjerujem u tvoju nazočnost ovdje". Uvijek se ponizujući, smatrajte se nedostojnim da dobijete i najmanju pomoć, Bog će vas učiniti dostojnim da je dobijete. Molite uvijek nadajući se, usprkos svakom beznadu, Bog jedino ustrajnim daje izvanredan dar. Molite uvijek usprkos tijelu koje se protivi i dosađuje, usprkos svijetu i paklu i imat ćete život.

Od tebe dolazi svako dobro, o Oče svjetla! Jedino ga od tebe očekujem, o Oče otaca mojih! Jer te moram moliti ono što mi je potrebno, udostoj se, moj Bože, dati mi milost da to činim. Učini da u moje srce dođe tvoj Duh Sveti, moj Oče, kako bi u njemu razbuktao pravi žar svete molitve, pobudio neopisive uzdisaje, uzdahe i tepanja istinske djece. Moj duh je zaslijepljen, ja se neprestano varam, moje je srce okorjelo, puno grijeha i slabosti. Ali ovo zlo dolazi od mene, zapustio sam molitvu. Gospodine, umnoži moju vjeru, kako bih mogao dobro moliti. Ti koji obilato daješ gavranu koji grakće, uslišaj me u ovom trenutku, tvoje dijete te moli. Po tvom srcu punom dobrote, po Isusu i njegovoj Majci, nemoj me odbiti. U tebe se uzdam, Gospodine. BOG SAM.

Snaga posta (16)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarač u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Motfort opisuje post jasnim i preciznim izrazima neki puta i tvrdim, a on je jedna od tri tajne objavljene u evanđelju kako bi se zadobilo kraljevstvo nebesko. Navodi razloge zbog kojih je potreban, i one koji mu daju veliku asketsku vrijednost. Ali post treba imati prava svojstva. Pjesma završava zazivom za oprostjenje grijeha te prikazanjem tijela i srca Boga kao živu žrtvu koju on rado prihvaća.

Prihvati post i molitvu, rekao je anđeo Tobiji, ništa nije tako slatko, ni tako dobro. Naučimo, molim vas, tri tajne kako bismo bili okrunjeni i postavljeni na prijestolje, to su: molitva, post i milostinja. Čuvaj se da ne budeš iznenađen općom pogrješkom. Evo kako ja definiram post: jedan obrok u danu, bez mesa, uz skromnu užinu.

Post je u očima Gospodina lijepa žrtva, kad ju čovjek čini njegovoj uzvišenosti, Bog se naslađuje. To je jedna od prvih zapovijedi dane prvom čovjeku, da se suzdrži od jedenja jedne jabuke. Čim je Adam, na nesreću, prekršio ovaj sveti post, postao je nesretni grešnik, i izgubio je svoju sreću. Ako je post bio nužan kad je zemlja bila mjesto naslada, sada je potrebniji kada je mjesto muka.

Čovjek bez posta je tjelesan, kaže uzvišeni Gospodin, ne može u njemu trijumfirati, čak ni ostati. «Ali ako se po svetom postu čovjek umrtvljuje, on mi se odmah time posvećuje i ja sam proslavljen». Dugi i veliki postovi čine ljude mudrima, prorocima, pobjednicima i velikim ličnostima. Post ih čini gorljivima, puni ih milošću, čini da razgovaraju s Bogom, čak licem u lice. Ali ono što bi nas trebalo začuditi i što je zaslužno, i Bog sam je postio četrdeset dana uzastopice, bez pića i jela, u tišini i molitvi, nije se štedio niti si i na koji način olakšavao.

Postio je da bi nam pokazao da i mi postimo, postio je da bi se pripremio na božansko krštenje, da bi pobijedio oholog i napuhanog đavla i da bi posvuda propovijedao pokoru. Bez posta se putena duša ne može spasiti, bez posta se ne može ukrotiti pobunjenu dušu. Tijelo bez posta je smrtno, stvara samo grijeh. Ono je tiranin okrutan i jak koji vodi u ponor. Uz post Adam je mogao sačuvati svoju nevinost, ali bez posta, on se pokvario neumjerenošću. Bez posta, nema plodova dostojnih pokore, dostojnih dobara neba i njegove nagrade.

Po postu i molitvi, kaže Spasitelj, pobjeđuje se i tjera đavla i sve nečiste duhove. Bez posta, čovjek je poražen, nije više nepobjediv i na kraju je poražen nekom strašnom nesrećom. Bez posta, čovjek je uspavan, preplavljen tugom, po postu čovjek je ojačan i ispunjen radošću. Post i svako trapljenje je lagodno i vodi svetosti i najgrublju dušu. Meso zasjenjuje razum tamnom maglom, a post čini duh dobrim, oštri um, raspršuje tamu, tjera svaku nečistoću, čini da se vidi svaka istina, čak i ona najprikrivenija.

Koliko moć ima post i koliko je živa njegova snaga! On daje punu slobodu svakoj uhvaćenoj duši, potčinja duh vjeri, i srce svome plamenu, potčinja svakog čovjeka zakonu i svako tijelo duši. Znajte da je tijelo nekog prokletnika ugojeno, a tijelo predodređenog izmršavjelo. Post oduzima ovoj životinji, ovoj okrutnoj životinji, sredstva kojima čini zlo našoj besmrtnoj duši. Tijelo mršavo i ispijeno nema pokvarene ćudi koja svakog čovjeka vodi u grijeh bez da ga nešto drugo navodi. Post udaljava, zaista, od svih nečistih zadovoljstava, ukrašava čovjeka čistoćom u tijelu i duši.

Proždrljivost čini da propada više jadnih ljudi nego od mača neprijatelja. Naši su preci posteći često tjeroali bolesti a mi sada malo posteći skraćujemo sebi život. Po mišljenju liječnika i ljekarnika nijedan lijek nije tako spasonosan kao post. Ručajte dobro ali skromno, na večer uopće ne jedite i živjet ćete sigurno dugo koliko i naši oci.

Svi koji su Kristovi, u svemu se mrtve, poste tijelom, poste duhom, uvijek se razapinju. Odbačeni se povode za požudom, jedan je presit drugi opijen, oni ljube samo svoj trbuh. Postite, ali postite kako treba, nerazuman post nikad se ne sviđa Previšnjemu, niti ima za njega nagrade. Đavao patvori isposnike, isposnike dvoličnike, koji su prevareni i koji su prevaranti, a ostaju bez zasluga.

Postiti strogo, držeći se i kvalitete i kvantitete, slijedeći upute nekog razboritog, slijedeći svete zapovijedi Crkve i Boga samoga, bdijenja, dane posta, kvatre i korizme.

Postite ponizno, da se ne vidi da postite, čuvajte se ispraznosti, ne postite kako biste se dopali. Umivajući lice, skrivajte koliko možete, post koji činite: svi takovi postovi su puni milosti. Postite bez svojevolje, jer Gospodin odbacuje kad je post njome uprljan. On takav post mrzi i prezire; pa iako izgleda dobar u očima stvorenja on pripada đavlu i u biti nije drugo doli nečist. Da biste bili sigurni kad postite, budite poslušni. To je velika točka svetosti, velika točka mudrosti. Post po savjetu druge osobe ima više zasluge nego tisuće u kojima je čovjek vodio sam sebe.

Neka čovjek posti u milosti Božjoj, da bi post bio zaslužan, inače će imati male zasluge ili uopće neće imati slave. Suzdržite se od svakog grijeha: taj post je neophodan, nitko nije od njega oslobođen, to se treba i mora činiti. Neka se postu i trapljenju doda molitva i milosrđe i milostinja za svoga brata. Po ovim trima stvarima dobit ćete novu milost, a na koncu vaših dana vječnu slavu. Ako vas bolest, nemoć, sveta poslušnost i neka druga potreba oslobađa od posta, kako biste to zamijenili činite neku drugu pokoru, molite više, darivajte obilnije.

Pod postom ovdje podrazumijevam i kostrijet i pojas i bdijenje i disciplinu, i bičevanje i spavanje na tvrdom. Eto što su sveti činili. Nasljedujte ih i bit ćete savršeni kao i oni i primit ćete njihove milosti.

Ili prekini s Duhom Božjim ili s nesređenim tijelom: dušo, izaberi, nema sredine, ako želiš biti sretna i posjedovati Boga, vječnu Mudrost, odreci se, odredi uredbe buntovnom tijelu. Gospodine, ja sam grešan i pun slabosti, a opet sjetilan i tankoćutan. Pravedno je da ti grešnik daje zadovoljštinu kažnjavajući se: nudim ti moje tijelo, moje srce, sve druga za žrtvu. Želim bdjeti, postiti, moliti, ostatak moga života kako bih ti žrtvovao božansku hostiju. Udostoj se Gospodine, udostoj se blagosloviti ovo živo prikazanje, udostoj se uzdržati me tvojom moćnom milošću. BOG SAM.

Zalog milostinje (17)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak ove pjesma je manje izravan, kao i kod drugih pjesama o krepostima, više je školski, te navodi na zaključak da je napisana u Parizu tijekom studija u sv. Sulpiziju.

Sadržaj: Ljudevit u ovoj pjesmi izražava veliko vrednovanje ljubavi prema bližnjemu, posebno prema siromasima koja je resila cijeli njegov život. Zatim sijede strofe koje prizivaju u duh trenutka kad je u gradu Dinanu svetac noseći siromaha na leđima pokucao na vrata kuće gdje su boravili misionari i povikao: "Otvorite vrata Isusu Kristu"!

Milostinja je kao velika kraljica u službi siromaha, i mi iz više razloga trebamo pomagati siromahe. Pomažući njima mi se duhovno obogaćujemo, a zatvarajući se u svojoj egoizmi duhovno osiromašujemo. Ali milostinja treba biti razborita, sveta i čista, ponizna i velikodušna, radosna spremna, poštena i općenita, otvorena djelima duhovnog i materijalnog milosrđa. Valja naglasiti kako u strofi broj 10. Marijino duhovno majčinstvo je predstavljeno kao kraljevska vlast stavljena u službu njene siromašne djece u potrebi.

Vidim svjetlost kako silazi, približava se, prilazi. Ah, zaista, to je ljubav, to je milosrđe. Htjela bi se s nama zaručiti. O, kako je ona dobročiniteljica, ne treba je odbiti, jako je dražesna. Iako neizreciva u svojoj veličini, iako je Bog njezino prijestolje, zajednička u slasti, zovemo je milostinja. Ona je samilost za siromašne, blago darivanje iz milosrdne ruke. Izgleda da je ova kraljica zaboravila svoje božansko rođenje. Vidi ju se kako se žrtvuje za siromašne u patnji, radosno stavlja na grudi najveće bijede i blago stavlja ruke na najružnije rane.

O škrtče, čovječe polu proklet, ne želiš vjerovati, ali vjeruj, dragi predodređeni, riječ je o tvojoj slavi. poslušaj blago sve što ću ti objasniti, vjeruj u to i čini tako. Milostinja je potrebna, vjera nas u to uvjerava, sve dokazuje ovu istinu, čak i priroda. Bližnji ima sreću da imamo istog oca, moramo mu pomoći svim srcem kao svome bratu.

Milostinja je zapovijed Isusova, našeg učitelja. Treba biti posve slijep pa to ne prepoznavati: dajte i dat će vam se, eto moje zapovijedi, bez koje ćete biti osuđeni bez isprike. Činite li bezakonje i nagomilavate dobra propadljiva, ili blago vječno i istinske prijatelje, koje nikakav lopov neće otuđiti, silom niti finoćom, koji nikada neće nagristi rđa ili starost. Sve čini milostinju za Boga, svatko na svoj način, zrak, more, zemlja, vatra i cijela priroda. Pogledajte sve životinje, jedna nas hrani, druga nosi teret, sve nam pomaže u našim nevoljama, sve nam pruža čvrstu ruku.

A kako se dobročinstvo širi u redu milosti, Otac nam daje svoga Sina usprkos našoj nezahvalnosti, Sin se daje svima sve do euharistije, Duh Sveti silazi na nas, o, milostinjo beskonačna. Kad vidim kako Kraljica neba, naša jedina nada, stavlja u siromašne na zemlji svo svoje povjerenje, daje nam sve s ljubavlju, postaje našom Majkom, kažem: milostinja, zaista, je velika i potrebna stvar.

Pogledajmo sjajne svjedoke, nenadmašive svece, koji su imali jedino potrebe siromašnih, koji su sa zadovoljstvom otkidali od usta kako bi nahranili siromašne. Ovaj primjer me duboko dira. Kako bi dali milostinju bližnjemu, oni su sve prodavali, ništa ne zadržavši za sutra; njihovo je srce bilo tako nježno da su oni često ostali gotovo goli, a ponekad i prodani kako bi ih otkupili iz ropstva. Želite li oprost? Gospodin ga daje samo srcima punim samilosti i milosrđa. Vaš primjer će Ga učiniti blagim ili neumoljivim. Sve će se ravnati po vama, budite dakle milosrdni.

Tko je siromah? Pisano je da je on živa slika, namjesnik Isusa Krista, njegovo najljepše nasljedstvo. Ali da bismo to još bolje rekli, oni su sami Isus Krist. U njima pomažemo ili odbijamo ovog uzvišenog vladara. On u jednom trpi siromaštvo, u drugome uši, u ovom zatočeništvo, u trećemu glad. Isus trpeći u njima boli nebrojene izgleda najsiromašniji od svih bijednika.

Ne oduzimaj siromahu što mu treba dati, kaže Sveto Pismo, ove velike riječi se ne čuju, ili ih se sluša bez straha. Ne može se škrtošću sačuvati što se otme milosrđu jer je to nepravda. Višak nakon umjerene potrošnje treba dati, činiti drugačije je zabluda koja od Boga traži osvetu. To je odluka velikog sv. Tome i svetih otaca. Bogatašu, ako mi ne vjeruješ, reći ću ti, prokletniče. Znaj da dobro koje zadržavaš, a ne treba ti, pripada siromahu. To je njegovo dobro, kako kaže Evandjelje. Dužan si im ukrašeni namještaj, drago kamenje, lijepe sjajne haljine, pompozne ukrase.

Siromasi imaju pravo pitati sva dobra koja ti ne trebaju, bogataš ih ne smije zadržati iako on vjeruje drukčije. On je samo njihov djelatelj, kaže sveti Ivan Krizostom, i jedan drugi sveti učenjak, veliki sveti Jeronim. Ovaj nedostatak milosrđa je velik. Sveci kažu da je to okrutnost i istinska krađa, to je čak ubojstvo, ne dati kruha siromahu u njegovoj bijedi rekao je jedan sveti Otac.

Pogledajmo sada kako je korisna milostinja i kako je ona plodno tlo. Njezin plod nije uobičajni, nema ništa njoj sličnoga, jer ona milosrdnom čovjeku donosi sto za jedan. Milostinja je čvrsto uporište, kovčeg vjerni, koji čuva sve što se u njega stavi za život vječni. U njemu su dobra, zlato i srebro, čuvana na zemlji od lopova i vojske i ratnih zala. Ona je sjeme koje se širi i koje se umnaža, ona je korist velika kojom se Bog proslavlja; izvor koji teče i nikad se ne smanjuje, vatra koja dijeleći raste u nedogled.

Bez opasnosti možemo je nazvati kamen mudraca koji može promijeniti prljavi metal u zlato. Ona mijenja zemlju u nebo, lažno u istinsko, vremensko u vječno. O kamenu neusporedivi! Čineći milostinju, ništa ne gubimo, kako iskustvo pokazuje, što milostinjom više činimo dobro, dobro se više povećava. Čovjek pada u siromaštvo kad je tvrd i škrt, ali čineći milosrđe postaje bogat. Svatko iskazuje čast milosrdnom čovjeku, u Gospodinu ih zovu oci siromaha. Njima se pristupa s povjerenjem, oni predvode sve skupove.

Dati život i zdravlje je divna stvar, to čini i milosrđe, posve čudotvorno. Poduprijeti svijet svojom rukom nije tako velika stvar kao pomoći blišnjega dajući mu ono što traži. Milostinja čini srce ganutljivim i dušu osjetljivom, odbacuje svaki grijeh, i gasi njegov plamen. Po njoj sve je oprošteno, ona je drugo krštenje, ona obilježava predodređenika. Milostinja je pečat Boga samoga.

Bez ulja milosrđa koje je nedostajalo ludim djevicama, cvjetovi djevičanstva su lažni i ništavni. Bez milostinje nema svetosti, ili nije istinita, bez nje nema postojanosti ili nije ustrajna. Ništa ne govori tako snažno kao siromasi i milostinja; ova molitva istog trenutka leti Bogu na njegovo prijestolje, otvara ruke, oduševljava srce milosrdnog Boga i čini od pravednog osvetnika pravog prijatelja.

Ona je koplje, štit, moćno oružje koje zbunjuje i čini da se povuče đavao koji nas iskušava. Ona sprječava da se optuži duša u drugom životu i prisiljava da ju se pusti da uđu u svoju domovinu. Smrt onih koji daju milostinju je sveta, oni umiru među lovorima, mirno, bez straha. Njihovo milosrđe su njihovi vojnici koji će im donijeti pobjedu. Siromašni su njihovi odvjetnici koji će ih uvesti u slavu.

Milostinja je sveto spremište koje Bog čuva da bi ga jednom vratio. Vratit će ga sigurno, on se od toga ne može obraniti. Milostinja je ugovor o zajmu kojeg Bog osigurava, kamate su stostruke. O nebeske naknade! Evo trećeg ugovora, zapamtite ga: Milostinja je kupovina neba i njegove slave. Ona od vremenskih dobara i od jednog komada otpada na nebu stvara vječno dobro, neizmjernu sreću. Škrtac je bez ljubavi, bez vjere, bez nade, pun grijeha i okorjelosti. Jednog će dana na samrtni vikati, ali Bog ga neće čuti. On će mu se na svoj način rugati, čineći isto kao što je činio i on. Onaj tko ostavlja svoga blišnjega bez pomoći, nalazi Boga bez srca i bez ruku, bez praštanja. Izgubit će ono što je odbio siromahu u njegovoj nevolji, a često ga satire i sama težina njegova gnjeva.

Tražiti će oprost na samrtni, ali mu ga Bog neće dati. Srce tvrdo umire napušteno i bez samilosti. Bog ga oštro sudi, bez roditeljske dobrote i osuđuje ga na nesreću vječne smrti. Udjeljujte milostinju, dobri kršćani, vjerujete mi, budite pametni, to je način da imate dobra.

Grijesi su njome iskupljeni, duša vraćena u milost, sva nebeska dobra kupljena, jao onome tko je ne prakticira. Na dan velikog suda Bog će se sjećati samo milostinje, tako je velika njezina slava. On će javno pokazati učinjene milostinje i iskazat će im savršenu hvalu.

Dodite, reći će vam, Gospodin, blagoslovljeni moga Oca, imajte moju vlastitu sreću, moju potpunu slavu, zato što ste mi nekoć pomogli, zato što ste mi dali milostinju, zauvijek ću vas učiniti kraljevima i postaviti vas na prijestolje. Dajte od vaših dobara, ta milostinja je pametna, inače ne vrijedi ništa, čak je i vapijuća. Dajte Cezaru njegovo, dajte Bogu Božje, platite sve vaše dugove, dajte najsiromašnijima u mjestu i pokrajini u kojoj ste. U siromasima gledajte samo Boga, zbog njega im dajte vašu milosrdnu pomoć. Bili oni dobri ili zli, dajete zapravo Isusu. Dovoljno je da je on u njima, u njihovoj vlastitoj osobi.

Uvijek činite milosrđe i milostinju potajno, izbjegavajte ispraznost, ohole trube. Jer će milostinja biti bez ploda, dvolična milostinja kojoj sviraju fanfare i oko koje se stvara velika buka a koja nema zasluga. Dajte milostinju brižno, prema vašem imutku, prema potrebi siromaha, iako vam dosađuje. Dajte mu milostinju radosno i neka vas ništa ne srdi, nemojte mu trpkno reći: idi, Bog te blagoslovio. Dajte siromahu odmah, a ne čekajući da vas siromah hvali. S čašću postupajte sa siromahom koji više: takva milostinja ima više zasluga, takva milostinja odgaja.

Vršite milosrđe za tijelo i dušu, ne izuzimajte muškarca ni ženu, dajte jednomu jesti, drugome piti, prihvatite siromašnog stranca s čašću i slavno. Dajte napraviti za njega odjeću kako biste prekrili njegovu bijedu, posjetite onoga koji čami i očajava, pohodite zatvorenika koji je pun jada, platite za drugog otkupninu kako biste ga oslobodili ropstva.

Ne zaboravite umrle siromahe, milostinja je spasonosna, nastojte sahraniti njihovo tijelo ili platite da se to učini. Ova djela milosrđa se zovu tjelesna, a evo u njima i druge dobrote, duhovne. Podučite siromašnog, neukog i donesite mu svjetlo, bez buke i bez gnjeva ispravite čovjeka koji propada. Savjetujte prijateljski, oprostite svaku uvredu, molite Boga za vaše neprijatelje, ova milostinja je čista. Utješi siromašnog ožalošćenog kojeg žalost opterećuje, onog čije je srce nagriženo nekom strašnom sumnjom. Molite Boga za sve zle, kako bi im oprostio, za žive i mrtve, ne izuzimajući nikoga.

Krici siromaha (18)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma nije bila u prvoj zbirci pjesama o krepostima. Pripada maloj zbirci pjesama koje je Montfort napisao u ubožnici u Piotiersu, (1703 - 1706), kasnije ju je sam Ljudevit stavio nakon pjesme br.17 u cjelinu pjesma o misijama. Te ova pjesma na neki način je nastavak prethodne.

Sadržaj: Krik siromaha se kao molitva samilosti podiže prema bogatima i s vjerom Bogu, a Bog odgovara s ljubavlju koja prvenstveno ljubi siromah i naziva ih svojim prijateljima. Tako krik siromaha postaje zahvala, predanje, slava i čin vjere.

Bogataši, probudite se na naše samilosne krike, jao, pomozite nam, jadni smo, svi smo kršćani, vaša smo braća, pomozite nam vašim dobrima, uslišajte naše molitve. Bog vas je učinio velikima, da biste bili naši oci, Bog vas je učinio moćnima da biste pomogli našu bijedu. Vi se zabavljate uvijek u izobilju, a nas ostavljate u bijedi. Vi ste dobro obučeni, spavate na perju, a mi smo skoro goli i glad nas izjeda. Vas svatko blagoslivlje, iskazuje vam čast i moli vas, a nas svatko proklinje, maltretira i prezire. Ništa nam ne daju ili nas odbacuju, misle da čine veliko dobro kad nas progone, tjeraju nas, hvataju, stavljaju u lance, čak nam i brane da iskazujemo našu muku. Bogataš nam kaže: nemam suvišnih stvari, nemam ni novčić, a veliki nas proklinju postupaju, s nama kao s ološem. Ah, lijenčine, ah, loša raso!, govore nam ljudi i svjetina. Veliki Bože, ti nam pomози u stanju u kojem jesmo. Što, zar ćeš nas i ti

zaboraviti, kako to čine i ljudi? Pogledaj nas s neba, ti si naš Otac, udostoj se baciti pogled do naše prašine.

Bog: O predragi siromasi srca, čujem vaše pravedne žalbe, osjećam vašu bol, i mene tako vrijeđaju, budite malo strpljivi, vidjet ćete moj gnjev, ja sam velik, ja sam Bog i vaš Otac. Vi ste moji prvorođeni, moji istinski prijatelji, moji dragi predodređeni, moji ugodni hramovi. Sve zlo koje vam čine, čine i meni. Udovoljavajući vama, svjedoče da mene ljube.

Siromasi: O bogataši, kako je dobro da nam date koju milostinju, za kutak kuće dobit ćete lijepo prijestolje, za nekoliko starih haljina bogatu krunu i cijeli Raj za malo vode što nam je date. Činite nam dobra djela, ne budite škrti, to će biti sredstvo da postanete još bogatiji. Gospodin je obećao dati stotruko onima koji su prijatelji bijednih siromaha. Milostinja pridobiva Boga, ona ga čini naklonim, milostinja gasi vatru njegove pravednosti, ona grešniku daje pravu nadu da će od Gospodina dobiti veliku slavu. BOG SAM.

Pobjeda križa (19)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma nije bila u prvoj zbirci pjesama iz 1711. godine. Montfort ju je napisao u ljeto 1715. U nju je uključio Pjesmu 102 ispravljajući marginalne bilješke. Tako su pjesme 19 i 102 u namisli sveca u biti ista pjesma.

Sadržaj: Križ je veliko otajstvo skriven i nevidljiv mudrosti ovoga svijeta. Potreban je i njime Bog ispravlja svoju djecu, po njemu se dolazi u Nebo, križ nas kleše za sveti Sion. Trebamo motriti Raspetoga, križ je veliko pobjedonosno oružje na zemlji i nebu, veliki je dar za svetost i mudrost. Isus je izabrao križ kao zaručnicu, po križu će svijet biti suđen, obradovati će izabranike i posramiti odbačenike. Ljudevit zatim navodi primjer Petra i Pavla, i poziva prihvatiti križ u vjeri. Križ raspaljuje gorljivost i prosvjetljuje, donosi mir duši. Po njemu se zadobiva blagoslov i posvećenje. Znak križa je Bogu ugodan miris, dar Božji i na kraju slijedi molitva križu.

Križ je duboko otajstvo, bez puno svjetla ne može ga se spoznati. Da bi se razumjelo križ, potreban je uzvišen duh, a potrebno ga je shvatiti kako bismo se spasili. Narav zazire od križa, um se protiv njega bori, učenjaci ga ne poznaju, a đavao nastoji potući. Često čak ni pobožni nemaju križ u srcu, iako kažu da ga ljube, ustvari su lažljivci. Križ je neophodan, uvijek nas prati trpljenje. Valja se popeti na Kalvariju ili zauvijek propasti. Sveti Augustin zapisa da je čovjek odbačen, ako ga Bog ne popravlja, ako ga ne kuša. Putem križa ide se u domovinu. On je put života, to je put kraljeva. Svaki kamen je isklesan po svojoj mjeri da bi naposljetku bio postavljen na sveti Sion. Čemu služi pobjeda najvećem osvajaču, ako nema ove slave da pobijedi trpeći, ako mu uzor nije Isus koji je umro na križu, ako poput nevjernika odbaci drvo križa.

Isus Krist je križem svezao pakao, porazio buntovnika, osvojio svemir; dao ga je kao oružje svojim dobrim slugama. Križ očarava, razoružava ruke i srce. Pobijedit ćeš u tom znaku, rečeno je Konstantinu. Svaka velika pobjeda je stavljena pod okrilje križa. Čitajte u povijesti o njegovim čudesnim djelima, velikim pobjedama na zemlji i na Nebu. Usprkos sjetilima i naravi, politici i razumu, istina potvrđuje, uvjerava da je križ veliki dar. U tom vladaru nalazimo istinu, milost, mudrost i božanstvo. Bog se nije mogao obraniti od ove iznimne ljepote, križ je učinio da on side među nas ljude. Dolazeći na svijet rekao je: Da, Gospodine želim križ. Predobri križu, postaviti ću te u središte moga srca. Križ je smatrao tako lijepim da je postao njegova vječna pratnja, zaručnica njegova srca. Još od najranijega djetinjstva kad je njegovo srce uzdisalo, bilo je to za križem kojeg je toliko ljubio.

Od svoje mladosti tražio ga je velikim koracima. Umro je od nježnosti i ljubavi u zagrljaju križa. Želim krštenje, uzviknuo je Isus jednog dana, predragi križu koji ljubim, ljubavi moja. Nazvao je svetog Petra sablaznom sotonom kad ga je ovaj htio odvratiti od

križa. Njegovom križu se klanja, a njegovoj Majci ne. O neizreciva veličino, nepoznata na zemlji. Ovaj križ, raspršen po zemlji na puno mjesta, biti će skupljen, uskrišen i prenesen na nebesa. Križ na oblaku pun sjajne privlačnosti, suditi će svojim likom mrtvima i živima. Križ će vapiti za osvetom prema svojim neprijateljima, a radost i oprostjenje darovat će svojim prijateljima. On će donijeti slavu svim blaženima i pjevati o pobjedi na zemlji i na nebu. Sveci tijekom svog života ne traže drugo doli križ, on je njihova velika želja, on je njihov izbor. Nezadovoljnici će križevima koje im je nebo dodijelilo, sami dodati druge križeve i svi će propasti.

Okovi svetoga Petra donijeli su mu više časti nego to što je bio Spasitelj vikar na zemlji. O dobri križu, uzviknuo je sveti Andrija, pun vjere, neka umrem na tebi, kako bi mi dao život. Pogledajte sv. Pavla koji zaboravlja svoju uznesenost na nebo i ne hvali se osim križem. Više je cijenio užasne tamnice nego divnu ekstazu koja ga je uznijela na nebo. Bez križa duša je posustala, mlitava, troma i bez srca. Križ je čini gorljivom i punom snage. Čovjek ne zna kad ništa ne trpi, a razmišlja čim dobro podnosi neku patnju. Duša koja ne poznaje kušnje, nije visoko cijanjena. To je neiskusna duša koja nije još ništa naučila. O uzvišena slasti koju kuša duša koja trpi, ako rado prihvati svoju muku bez traženja utjehe. Po križu se dobiva blagoslov, po križu nam Bog daje oprostjenje. On želi da sve bude obilježeno ovim pečatom, ništa mu ne izgleda lijepo na što On nije stavio pečat križa.

Kad Bog stavi svoj pečat križa, profano postaje sveto, uklanja se ljaga i postaje Božje vlasništvo. Bog želi vjerniku staviti pečat na čelo i na srce prije svakog djelovanja kako bi postao pobjednikom. Taj pečat je naša sigurnost, naša zaštita, naša jedina nada i naše savršenstvo. On je tako dragocjen da bi se duše u nebu radosno vratile i trpjele ovdje na zemlji. Ovaj znak ima toliku snagu da svećenik na oltaru ne koristi nikakvo drugo sredstvo da bi privukao Boga s neba; on čini nad hostijom nekoliko znakova križa, po ovom znaku života događa se čudo. Po ovom divnom znaku on daje hostiji neobično ugodan miris; tamjan prikazuje te ju posveti; tom krunom Isus želi biti ukrašen. Mudrost vječna još uvijek traži vjerna srca dostojna ovoga dara. Ona traži istinskog mudraca koji ljubi trpljenje, koji će hrabro nositi križ do smrti.

O križu, moram zašutjeti jer te umanjujem govoreći. Ja sam presmion, drznik; jer sam te primio namrštena srca, nisam te poznavao, oprosti mi moj grijeh. Križu predragi, sada, kada sam te upoznao, učini u meni svoje prebivalište i daj mi tvoje zakone. Ispuni me, vladaru moj, svojom čistom ljubavlju i učini da upoznam tvoje najskrovitije urese. Videći te tako lijepoga, želim te imati, no moje nevjerno srce zadržava moje želje. Ako želiš, učitelju, oživjeti moju tromost, potpomoći moju slabost, dajem ti svoje srce. Uzet ću te kao svoj život, svoj užitak, svoju čast za mog jedinog prijatelja, moju jedinu sreću. Utisni se, milošću, u moje srce i na moju ruku, na moje čelo i moje lice, neću se zbog tog znaka sramiti. Uzet ću za moje bogatstvo tvoje veliko siromaštvo. Uzet ću za moje nježnosti tvoju blagu oporost. Neka tvoja mudra ludost i tvoja sveta sramota budu cijeli moj život slava i uzvišenost. Smatram pobjedom kad si me svojom krepošću pobijedio, na tvoju veću slavu. Ali ja nisam dostojan da umrem pod tvojim udarcima niti da budem znakom protivljenja. BOG SAM.

Blaga siromaštva (20)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je kao neki logički slijed pjesme broj 17 i njen stil je više školski te pripada opusu iz mladenačkih godina kada je Montfort studirao.

Sadržaj: Ova pjesma od 480 redaka je kao neka poema o dobrovoljnom siromaštvu koje se prema evanđelju traži od vjernika. Izvršnost ovog dragocjenog bisera je opisana s više razloga, uistinu blaženi su siromasi u duhu a nesretni bogataši, a istinski duhovno siromaštvo je strpljivo, ne navezano uz dobra ovoga svijeta, radišno, pobožno, zadovoljava se

sa malo potrebnoga. U završnoj molitvi Montfort pjeva o sreći bogatstvu siromaštva, i iskazuje svoju želju da slijedi Krista siromaha sve do smrti s povjerenjem u Marijinu pomoć.

Evo dragog kamena, evo skrivenog blaga i kreposti plemenite koju sam tako dugo tražio. Ali nije ju lako shvatiti: Tko je želi imati, mora, da bi ju imao, dati i prodati sve što ima, bez trgovanja. To je dragovoljno siromaštvo ili siromaštvo duha, ili veliki spasonosni savjet koji nam je dao Isus Krist, koji čini da mudar čovjek napusti svoja dobra kako bi išao za njim kao pravi kršćanin. Isus Krist je na siromaštvu utemeljio Crkvu i Vjeru, na siromaštvu vjernik mora temeljiti svoju savršenost. Od tuda treba početi kako bi se postigla svetost, inače je čovjek samo nemoć, mlitavost i prevrtljivost. Bog se nije mogao oduprijeti ljepoti siromaštva toliko ju je ljubio da se učinio siromašnim čovjekom. U svojoj osobi on ju je obogatio blagom istine, ukrasio i okrunio svim svojim božanstvom.

Oslušnimo štalicu i jasje gdje se rodio ovaj ljubezni Spasitelj, u njoj nam sve pokazuje svetost siromaštva srca. Od jaslaca idite do Kalvarije: umro je siromašan i gol na križu, načinio je od križa propovjedaonicu kako bi mogao glasno propovijedati. Cijelog svog života je siromašan, njegov poočim je siromašni drvodjelja, siromašna je i njegova majka Marija, on nema dinar da plati maleni porez. Životinje se imaju gdje skloniti, a za njega, kako kaže, nema ni siromašnog ležaja kako bi legao. Trideset godina se pripremao da kaže riječi iz svoga srca, rijetke su to riječi. Evo tih velikih Spasiteljevih riječi, njegovo prvo blaženstvo, najveća zapisana riječ koju treba dugo proučavati: "Blaženi siromasi duhom, jer kraljevstvo moje slave pripada njihovom siromaštvu. Siromah je gospodar, vjerujte mi, svog moga blaženstva».

Zabilježite da je Isus rekao da je siromah već od ovog trenutka gospodar nebeskog kraljevstva, toliko je velik, bogat i moćan. Rekao je da ga je duh njegovog Oca poslao za njihovo spasenje, kako bi im navijestio svjetlo i da je to njegov glavni cilj. Kad izgovara velika proročstva, kad otvara dno svoga srca, kad čini velika djela, to je zbog njih, to je u njihovu korist. On odbacuje i prezire veliku i bogatu gospodu, Crkvu je utemeljio na dvanaest siromašnih grešnika koji, da bi osvojili cijeli svijet, napuštaju sve, a da nisu ništa ni posjedovali, koji da bi pobijedili nečiste duhove, svlače odjeću ne zadržavajući ništa. Gospodin kaže: Ako netko želi prijestolje, ako netko želi biti savršen, neka proda i dade u milostinju sve što ima: to je moja tajna. Ne može me slijediti onaj tko ne želi sve napustiti. Ja sam napustio sve, nasljedujete me, u protivnom ćete me odbaciti. U počecima crkve kršćani su bili revni, napuštali su sve bez zadržke. Bez zanovijetanja, iz dubine srca, ali sada tisuće slabosti u onome što izgleda svetim. Jao, ljudi ljube bogatstva, jao, bježi se od siromaštva.

Imajući jedno srce i jednu dušu, jednu lisnicu i zajednička dobra, oni su gorili čistim plamenom, postali su sveti kršćani. Nakon što su napustili hladne riječi: moje je, tvoje je, čije je, obilje svih milosti ih je zajednički obogatilo. Njihovo posve božansko siromaštvo bilo je izvor njihove sreće, a naša škrtost je ishodište gotovo svih naših zala. Oni su pobijedili đavla jer su sve pobjeđivali goloruki, ako mi gubimo pobjedu i slavu, to je stoga što su nam ruke pune. Pogledajmo svece, pogledajmo naše očeve, ove uzore svetosti kojima je Otac svjetla otkrio istinu. Oni su napustili sva svoja dobra i nisu sačuvali gotovo ništa kako bi nježno prigrlili sveto Božje siromaštvo. Ovo slatko siromaštvo što ga je posvuda propovijedao sveti Franjo, ta živa slika Boga siromašnog umrlog na križu. Otkada ga je Franjo, prigrlio otada ga je Bog obasuo blagom tako da je njegova duša bila zapaljena neizrecivim zanosima.

Uspirkos čulima i naravi, vjerujmo da je siromah sretan. To je sigurno jer nas Bog u to uvjerava, to nije dvojbena. Oni su istinski portret Isusa Krista siromašnog za nas, oni su svi braća dostojna da ih svi časte. Hrabro ostavljajući sve, prezirući ispraznost, oni dobivaju sva dobra i vremenska i vječna; u vremenu milost u izobilju, njezino je kraljevstvo u njihovim srcima, u vječnosti neizmjernu slavu, imat će slavu Spasiteljevu. Po uzoru na apostole nasljedovali su Spasitelja te dobivaju više slave na nebu od drugih, više blaga, više

uzvišenosti. Jer su ga nasljedovali i vjerovali u njegovim najplemenitijim djelima, zasjevši na prijestolja slave, sudit će narodima.

Najveću sreću prijatelja siromaštva čini to što od Boga dobivaju sto puta onoliko koliko su napustili. Za jednog oca nalaze stotinu otaca, za jednog prijatelja stotinu prijatelja, stostruko u svemu kako je Bog i obećao. Dobivaju stostruko čak i u vremenskim dobrima, a na nebu, u domovini, će dobiti stostruko u vječnim dobrima. Istinski siromah je gospodar svijeta, on ima sve, bez iznimke: nebo, zemlju i more i ništa mu ih ne može oduzeti. Ovo siromaštvo stvara mudrace, velike svece, cijenjene ljude, ono je krepost velike hrabrosti, a ne malih duhova. Ono je izvor mudrosti, čak i razum to razumije, svjedok su grčki mudraci koji su sve ostavljali s prezirom. Dok bogataši cvile uslijed tisuće nevolja, dobri siromasi se raduju uslijed tisuće slasti. Mir, radost i obilje dobrom siromahu, uvijek je zadovoljan; jad, nemir i nevolja bogatašu, uvijek nezadovoljnom. Budući da Bog tvrdi, vjerujem da su bogataši nesretni, vjerujem da je nesretno postati bogat poput njih. Jer bogatstva su idoli bezakonja, fina ali okrutna kuga, koja razara svaku svetost.

Bogatstva su sumnjive zamke, najfinija, najskrovitija i najveća sredstva đavla da bi uzrokovao najveće grijehе. Sama zloća čini da propada toliko bogataša, ona otvara ralje pakla kako bi sve progutao. Ona su oštro trnje koje srcu nanosi tisuće boli i nesretno porijeklo iz kojeg se rađaju najveća zla. Njihov tako pompozan izgled je mučitelj koji nam se smiješi, to je lepršava ispraznost koja sve prlja i uništava. Ne traje njihov zlokobni sjaj, međutim njihova ukrašena naličja varaju srca, očaravaju oči, ona su veliki stroj koji čini sa se cijeli svijet kotrlja iz profinjenog zla u još gore, sve do grijehа, do pakla. Moj Bože, koliko treba mudrosti da bi se otkrilo ovo lažljivo dobro, jer nastoji pridobiti mudroga da i on bude nesretnan. Istina je, na zemlji vidimo beskrajno puno luđaka koji sve trpe, ratuju za dobra koja ih onda vječno uništavaju.

Odlasci, dolasci, kuda ova užurbanost? Zbog novca ljudi jure ulicama, svatko ga nastoji privući k sebi: u odvjetništvo - pohlepni službenik, u trgovinu - obrtnik, u vojsku - okretni vojnik, na tržnicu - seljak. Ne kažem ništa o pijavicama koje sišu krv svaki dan, koji su svojom finoćom, prvorazredni lopovi. Ali veliki Bože, što vidim u crkvi? Ah koja čudovišta bezakonja! Zastat ću ovdje zaprepašten, ne usuđujući se reći istinu. Liječnici, visoki činovnici, bilježnici, suci, odvjetnici, sudski poslužitelj, narednici, sve trgovci, sve poslovni ljudi, svi trče, lete na riječ novac. Izlažu se svakoj nepogodi, poduzimaju tisuću radnji i to kako bi pronašli neman koja će stvoriti tisuće zala.

Dok bogataš žrtvuje svoje vrijeme, odmor, zdravlje i sreću drugog života ovom prljavom metalu, dragovoljni siromah duha se sveto odmara u Bogu, ne radeći ništa zadobiva zemlju i nebo. Ah, kako se bogataš osjeća ugodno što ima novca i dobara. Svi mu se smiju i ništa ga ne priteže. Čovječe mudri, ne vjeruj ničemu. Njegova jedna duša je posve izjedena jadom i suvišnim brigama, ona je uzburkano more koje se više neće smiriti. Što bogataš više ima, više želi, blago povećava njegovu želju i ona je njegovo mučeništvo koje mu ne ostavlja nikakvo zadovoljstvo. To je pohlepni jadnik koji nikada ne kaže: "dosta je", nezasićna vatra pakla koja kaže: "Donesite, slažite".

Bog kaže da ništa na svijetu nije zločestije od bogatog srca, to je svinja koja više i gundā usred svoje sreće. Duša mu je podmitljiva, prodao bi je za nekoliko novčića, njegovo ludilo je više nego surovo, on je i najveći luđak među ludima. Ispunjen je idolatrijom prema Bogu, svom vladaru, pun je okrutnosti prema siromahu i svom bližnjemu. Govorite mu o novcu, on će poletjeti, on je njegov idol, njegov bog. Recite o Bogu koju riječ, neće se ni pomaknuti. Ali kad izgube bogatstvo kakvim ljutim udesom, o kakva žalost, koja zebnja, on često ceri zube, ali na samrti kad će izbljuvati ta dobra koja ima u srcu, izvadit će mu se iz utrobe, on će cviliti, a nebo će se smijati njihovoj nesreći. Bogatstvo je ljepljivo i srce se lako na njega zalijepi, bogatstvo ima dražesne boje koje jako oduševljavaju. Može ga se imati i bez navezivanja, ali to je vrlo teško i koliko znam, to je najveća poteškoća u pogledu svetosti.

Novac je prljav od poroka koje uzrokuje iz ruke u ruku, protkan je zlobom, on je prijatelj zlog duha. Treba biti svet, pa se sačuvati od njegovog otrova, ali kako je to rijetko! Novac sjaji, ušuljava se, zahvaća i srce i um. Ovaj premazani komad zemlje u očima luđaka izgleda kao neko dobro no on zapravo ima cijenu samo u ideji, jer kod razboritog on ne vrijedi ništa. On je Protej sa tisuću lica, evo ga gore, evo ga dolje, po promjenjivim grimasama on započinje i dobiva borbu. Znajte da je teže bogatašu ući u nebo nego proći devi kroz iglene ušice, toliko je u biti nesretan zbog zla poradi kojeg mu prijete Bog. Trebao bi vikati glasno, vapiti za milosrđem i milošću jer Bog na njega gleda s prezirom.

Siromasi, drhtite od radosti, živite zadovoljno, budite u miru, vi skupljate bogatstvo koje vam nikad neće oteti. Vi ćete ići na desnu stranu a deset tisuća bogataša u vatru, slijedite bosih nogu uski put, nji me se penje u nebo. Ali ne zavaravajte se, braćo, jer je i veliki broj siromah propao, jedino su dragovoljni siromasi, predodređeni siromasi. Velik broj siromaha, pošto su prisilno siromasi, gundaju u svojoj napuštenosti, imajući jedino vanjštinu kreposti, oni su siromasi đavla. Oni u ovom životu imaju novac, ne u rukama nego u srcima, jer ga stalno žele, jer ga žarko ljube. Često je neki jasni siromah škrtiji u svome "ništa" nego što je neki ugledni moćnik u svom velikom bogatstvu.

Isus ne želi u svojoj pratnji lijene siromahe. Lijen čovjek nema zasluga, veže ga se i baca u vatru. Bog ne želi ni da on jede jer on želi jedino ljenčariti i, jer se, na nesreću, odaje jedino prosjačenju. Često su siromasi bezbožnici jer se udaljuju od sakramenata, za ništa lažu a ponekad i psuju. Oni su dvostruko nesretni u svojim grijesima, nesretni u siromaštvu, a još nesretniji u vječnom ponoru. Vjerni siromasi srcem napustite novac za kojim idu luđaci kao i tisuće ispraznih sitnica koje su nedostojne vas. Činite potpunu žrtvu, ne vezujte srce ni za što, bila bi to nepravda, uvreda uzvišenom dobru. Kao junaci zgazite nogama zlato i srebro i njihove prijatelje, ne postajte njihovim robovima, uzmite ih za neprijatelje. Dođite, uđite u kraljevstvo po Spasiteljevu siromaštvu, gdje je pripremljeno obilje svim istinskim siromasima srca.

Nastojte praktimirati sveti duh siromaštva da ne bude varljiv i pun jedino ispraznosti. Kad vam nedostaje potrebnog, trpite to radosno, ne govoreći ništa što bi bilo protivno najsavršenijoj ravnodušnosti. Drago siromaštvo moga Boga kako sam malo upoznao tvoju milost! Ali sada te grlim žarkim srcem jer ljubim tvoju odjeću, tvoje dronjke, tvoje blijede boje više nego ukrašenu ispraznost koja obmanjuje oči i srca. Idite, mala stvorenja, nedostojni ste mene, reći ću sada tisuću uvreda onima koji su mi nametnuli odredbe. Gospodin je došao naučiti me kako ću biti sretan bez vas. Idite, ne mogu vas prihvatiti a da ne stanem u red mnogobrojnih luđaka.

Znam da me svijet drži skrupuloznim, ubogim, ludim, ja ih time maltretiram i lomim im vrat. Što oni više govore da se ja kitim, ja se više ogoljavam, što mi više nameću svoje običaje, ja se više od njih udaljavam. Da, činit ću sve suprotno od onoga što mi nameću, to će biti moje redovno pravilo koje me nikada neće prevariti. Oni će imati lažni privid, a ja istinu, oni će imati ludo izobilje, a ja siromaštvo. Oni će imati kićene haljine, a ja stari dronjak, oni će imati brojno društvo, a ja ću biti osamljen. Njima će novac pjevati pobjedu, a ja ću pjevati pobjedu postajući sve siromašniji. Njima će slavu dati novac, a ja ću naći slavu ostavljajući je. Ja u mojoj siromašnoj kolibi nalazim više ljepote nego oni u njihovim palačama, ja nemam ni podruma ni kuhinje, a jedem najbolja jela. Oni se muče oko dobara, strahuju da će im ih oteti. A ja niti sijem niti sadim, a žanjem više od njih.

Oni traže, jure, govore, viču kako bi se domogli imetka, a ja ako radim ili molim, onda to činim kako ne bih više imao ništa. Oni se voze u kočijama, a ako hodaju, onda je to pompozno, ja se smijem ovim ispraznim orijašima i kao ubogi hodam pješice. Oni su bogati u zemaljskim dobrima, a ja siromašan, ali sam zato bogat u Bogu. Oni imaju samo sudske sporove i svađe, a ja mir posvuda. Oni bez prestanka viču: "Donesi, donesi", a ja ne želim nikakvu imovinu. Njihova navezanost na imetak je velika, a moje siroto srce nije navezano ni na što.

Svojim sam uvredama zaslužio da budem bogat čovjek ovdje na zemlji, o osvetu svih osveta, Gospodine, ne osuđuj me. Stišaj svoj pravedni gnjev po Isusovu siromaštvu. Uzeti ću to siromaštvo za moju predragu majku, za moju nagradu. Isuse siromašni, želim te slijediti, siromašan za siromašnim, do smrti. Oprosti, siromaštvo me opija i potiče me na ovaj sveti zanos. Neka ti nalikujem u mom životu, ne uskraćuj mi to više, po tvom srcu i po Mariji udijeli mi ovaj veliki dar. Bojeći se da me zajednički put udaljava od istine, ja ću stvarati svoje bogatstvo od tvoga siromaštva. Načini moje bogatstvo velikim, neka budem siromašan kao i ti, i neka sa mnom poleti sav moj imetak, bit ću bogatiji od svih. BOG SAM.

Plameni gorljivosti (21)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarc u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Ljudevit kao misionar gori ljubavlju za spasenje duša, te on želi gorljivošću raspaliti srce kršćana. Zbog toga ih poziva da razmotre potrebu i važnost gorljivosti te navodi 16 razloga koji bi trebali potaći na gorljivost, zatim poziva na zadobiju kršćansku gorljivost koja ima slijedeće karakteristike. Ona ja nadnaravana, ljupka, radišna, opća, čedna, nesebična, predana u providnost, nesavladiva i podložna.

Pjevajmo svi i gorimo plamenom revnosti za spas duša. To je učinak ljubavi Božje koji ne može trpjeti da se vrijeđa naš Bog, naš vladar, niti da se napada naš bližnji. Istražujmo njenu izvrsnost. Sv. Mihael naoružan svojom revnošću, udario je buntovnog Lucifera i izbacio ga iz neba u vatru. Kako bismo imali udjela u njegovoj lijepoj pobjedi, imajmo njegovu velikodušnu revnost, uzvikujmo poput njega na nebu: Pobjeda Bogu, pobjeda i slava. Koja radost Boga našeg Oca, kad po njegovoj revnosti sudjelujemo u spasenju siromašnog grešnika! To znači pridobiti za njega predmet njegove nježnosti, savršeno ga častiti, a kako on beskrajno ljubi sve grešnike, ljubav ga na to tjera.

Anđeli slave onoliko slavilja koliko gorljivost osvoji osoba, a koja je to radost blagom Spasitelju! On kroz to vidi kako njegova krv donosi plod, on pronalazi izgubljeno dijete, cijenu svoje prolivene krvi. O kako ga ovaj povratak slavi! Jedna jedina riječ gorljive osobe ponekad otvara vrata i dotiče tvrda srca. Srce taknuto njenim tajnim dodiranjem postaje srce pokajničko. Duh Sveti ulazi u trenutku i mir je stečen zauvijek. Gorljivost je toliko razborita koliko se bližnji vrednuje. Ali tko može znati njegovu cijenu? Samo Bog može znati njegovu neizmjernu cijenu. Jer on je hram Duha Svetoga, cijena krvi Isusa Krista, istinsko dijete Božje.

Što, dakle? Ova besmrtna duša tako plemenita, tako velika i lijepa propast će zbog grijeha? Time se gazi sama slika Božja, a mi se ne brinemo, nitko ne mari. Sljepilo, velika nesreća. Ah kolika naša jadna braća propadaju zbog nedostatka svjetla ili zbog njihove vlastite slabosti. Potrebna je samo vjerodostojna gorljivost kako bi im se pokazala istina, kako bi ih se ljubavlju izbavilo iz njihovog žalosnog stanja. O koliki će grešnici zbog svog grijeha pasti u provaliju ako im se ne pruži snažna pomoć. Ako se ne slomi okrutni lanac kojim su okovani, oni će biti zauvijek prokleti. Pomozimo im, vjerne duše. Izvucimo ih iz ovog ropstva gorljivošću, revnošću mudrom i razboritom, pomozimo ih milosrdno, dajmo im božansku milostinju, izbavimo ih od pakla, učinimo da na posljertku trijumfiraju, dajući im prijestolje na nebu.

Ako je gorljivost tako potrebna, ona je i spasonosna za one koji je uistinu imaju. Revnim srcima se milost daje u izobilju, daju im se najveća Spasiteljeva blaga, najveća vatra gorljivosti i najveći darovi nevinosti. Najobilnija milostinja, najgorljivija molitva, najveća pokora, nad svime time istinska gorljivost prevladava. Ništa nije tako veliko ni tako božansko

kao obratiti svoga bližnjega, to je čista ljubav koja nas nosi. Gorljivost štiti i pokriva najmnogobrojnije grijeha svojom nevinošću. Milosrđe se iskazuje milosrdnima. Bog je sama ljubav i blagost, a srcu punom gorljivosti i žara i Bog uzvraća istim načinom.

Od svih je smrti najljepša smrt gorljivog čovjeka. O kako on umire sretan i radostan! Ljubav čini dobrim njegova djela, grešnik kojega je obratio na sudu, svjedoči za njega, plaća za njega, čini njegovu krunu. Njegova sreća nema premca, njegova kruna je neusporediva. Koja slava propovjednicima! Oni su na nebu sjajne zvijezde i sunce puno sjaja u vječnosti, u očaravajućoj raskoši. Poslušajte Mojsija koji viče da ga se izbriše iz knjige života zbog siromašnoga grešnika. Veliki sveti Pavao je htio biti proklet za svoju braću po krvi, kako bi ih sačuvao od pakla. O gorljiva revnosti, ljubavi velika!

Lažna gorljivost je uvijek za osudu. Kako bi bila čista i istinita, ona mora biti nadnaravna, biti oblikovana po uzoru na veliku revnost Isusa Krista, začetog po Božjem Duhu, jer u protivnom se radi o lažnoj gorljivosti, lažnoj revnosti. Ona mora biti bez gorčine, radosnog srca koje izgara ljubavlju, bez oporosti i očinska kao i gorljivost Boga, našeg Oca ili ona našeg Gospodina, koji je obraćao grešnike bez bijesa i ljutnje. Nasljedujemo ovaj rijetki primjer: ovaj dobri Učitelj se uspoređuje s kvočkom i njezinim pilićima koja ih dan i noć skriva pod svojim krilima. Nježno ih zove, hrani ih brižno, ne isključujući ni one najbuntovnije.

Kada jedno dijete rasiplje njegovu milost, ako se vrati, njegova ga ljubav grli božanskim zanosom. Kad ovca napusti tor, on je nađe nakon njezine nevolje, vraća je bez srdžbe u tor, u život. Istinska gorljivost je puna umješnosti, nadahnjuje bez laskanja spasenje i ljubav Božju. Ona je uvijek sve svima, bez granica. I grešnici i maleni imaju pred njom veliku cijenu što joj daje velike zasluge. Istinska gorljivost je puna mudrosti, skromnosti i radosti kako bi pridobila srce bližnjega. Ona ne čini ništa za vlastitu korist. Bog sam je savršen motiv za ono što ona kaže i čini. Bog sam, Bog sam, ništa drugo.

Istinska gorljivost je puna nade u božansku Providnost, u skrb ljubeznog Oca. Ne oslanja se nimalo na vlastitu snagu i umješnost, čovjek za nju nije ništa, sav oslonac stavlja na Boga i u tome je njezina mudrost. Ona je nesavladiva, uvijek sretna, uvijek postojana, a da ništa ne gasi njezinu vatru. Ona je bujica koja prevrće i lomi sve što se protivi njezinom tijeku. Ona govori, uvijek sve nadilazi, a da je nikad ništa ne poražava. Ni pakao ni zemlja ne mogu je pobijediti u ratu: gorljivost je jača od smrti. Ona se ne boji čovjekove moći, boji se samo Boga i grijeha, ali ju ostalo ne dotiče, pred svojim Bogom ona je atom. Ona sudjeluje u svim djelima, poslušnost je njezina odora, što je čini okretnom i snažnom. Što god joj učinili ona pobjeđuje i slavi. Pa i ako se nitko ne obrati, pa i ako je sama na svojoj strani, ako je poslušna, ona pobjeđuje.

Odvažnost i molitve savršenog i gorljivog misionara (22)

Vrijeme nastanka pjesme: Neke indicije ukazuju da je ova pjesma napisana nakon pjesmama 91 i 144 u kojima se nalazi sličan sadržaj. Pjesma 22 podrazumijeva da je već napisana Goruća molitva na koju Montfort aludira u strofi broj 10. Dakle ova pjesma potječe iz kasnijeg perioda života sveca.

Sadržaj: Na početku pjesme Montfort kao da u nekom kriku otkriva svoju misionarsku brigu i žudnju. U 32 strofe sažima svoju pastoralnu teologiju i dugo misionarsko iskustvo. Za Ljudevita biti misionar znači trčati svijetom kako bi se pomoglo spasenju bližnjega, tražiti Boga samoga i spasenje duša trudeći se oko posvećenja samoga sebe. Iz ove misijske teologije proizlazi molitva Trojstvu u kojoj se traži svetost duše, istinu duha, ljubav u srcu, muka gledati braću daleko od Boga i toliko ravnodušnosti pred ovim mučnim problemom.

Misionarska gorljivost treba biti ponizna i djelatna, apostolatska i kontemplativna, potaknuta ljubavlju, otvorena i ljupka srca, poslušna, nesebična, s povjerenjem u Boga i

njegovu providnost, ali istovremeno djelatna, umjerena, ne navezana i potpomognuta od Marije.

Odabrao sam, trčim po svijetu, uzeo sam dušu litalice kako bih spasio moga siromašnog bližnjega. Što? Zar ću posvuda gledati kako duša moga dragog brata propada zbog grijeha, a da moje srce time nije dirnuto? Ne, ne Gospodine, njegova duša je predragocjena. Zar ću gledati kako ova tako lijepa duša, pada u vječnu smrt a da nikoga to ne boli? Što? Zar ću gledati kako je krv Boga koji ljubi ovu dušu beskorisno prolivena a njena vrijednost za uvijek izgubljena? Radije bih bio proklet. Ah, Gospodine, svi te vrijeđaju u čovjeku koji je tvoja slika, bez riječi bi trebao to trpjeti? Tvoji neprijatelji grabe tvoju slavu, a zar da ja budem na njihovoj strani? Uistinu radije smrt! S tobom Gospodine, ja ću pobijediti. O veliki Bože, daj mi svoje oružje, kako bih pobijedio svijet i njegove čari i ono što se protivi tvojim zakonima. Kako bih obraćao duše, ulij, ulij u moju dušu svetost, u moj duh istinu, a u moje srce tvoj čisti plamen.

Daj mi dar mudrosti i onu ljubav koje nas tjera i koje čini čovjeka božanskim. Učini, veliki Bože, od mojih usta grmljavinu kako bi razorio bezakonje te kako bi se vršila tvoja volja na nebu i na zemlji. K tebi težim Gospodine, samo si ti moj poduhvat, samom tebi, bez ljudskih obzira. Gazim nogama svijet i njegove likove, ako se moja revnost sviđa tvojim očima, bit ću sretan da postanem i njegov otpad. Za zрно pijeska čovjek prolazi more i zemlju s beskrajnim naporima. A za tebe Gospodine, ja da nemam nikakve revnosti? Kako bih zaslužio krv moga Boga neću se ni pomaknuti s mjesta? O kojeg li prezir nevjernika!

Kad konj pada pod teretom, ljudi suosjećaju s njime, rastovaraju ga, a za neku dušu imaju samo prezir. Kad padne, kad spava u grijehu, neće je podići. Odlazi, siromašna dušo, kud god hoćeš, umri u grijehu, padni u ponor. Ah, posvuda đavao koji nas napastuje, posvuda obilna žetva i malo Božjih radnika. Molimo, molimo, oci obitelji, da pobijedimo oholost đavla i da Bog pošalje u svoju žetvu radnike Evandjelja. Vojnici posvuda zveckaju vrećicom, svi se nastoje naoružati, stvaraju se regimente. Za obranu Boga kojeg napadaju, hoće li se dići i jedna regimenta, hoće li se stvoriti sveta posada? Jao, jao, nitko na to ne misli.

Lažni pobožniče, dušo putene, počivaj s nevjernikom, spavaj u miru, ti nisi ranjena. Ništa ti ne smeta, nitko ti ne nanosi štetu, ne brineš se za drugoga, ako propadne, gore za njega. Okrutni odmor! Okrutna uvreda! Ja se ne mogu ni časka odmarati, niti biti na jednom mjestu videći kako vrijeđaju Isusa. Jao, svi mu posvuda najavljuju rat. Grijeh posvuda vlada, duše padaju u vatru. Grmjet ću poput groma. O moj Bože, za tvoje Evandelje trpjet ću od grada do grada tisuću uvreda, tisuću zala. Ako svojim životom i krvlju mojih žila uništim samo jedan jedini grijeh, ako taknem samo jedno srce, ti ćeš mi odveć platiti sve moje muke.

Kad ne bih nikoga spasio, ne bih izgubio krunu pripremljenu za moja djela. Jer, ne naknađuje se plod nego sjeme koje smo posijali i trud koji smo uložili. Nagrada odgovara visini patnje. Moj Bože, iako te ljubim, ja se bojim sebe samoga, pomoz mi mojoj nemoći. Kad bih bio svet kao apostoli, kad bih zadobio svemir, mogao bih opet pasti u pakao želeći spasiti duše drugih. Učini da uvijek budem vjeran u prakticiranju moje revnosti, u djelima svetosti. Nek moj izvor vrije danju i noću a da ja ne osiromašim, neka propovijedam kako bih obraćao, ali neka propovijedajući i ja sam se ispunjam.

Daleko od mene strogi revni pokornici, puni strogosti i gnjeva, pod isprikom ljubavi. Malo octa s mnogo ulja, pridobiva duhove i srca, obraća i najveće grešnike kako vidimo u Evandelju. O moj Bože, neka me tvoja milost pomogne kako bih u svemu vršio tvoju volju. Usprkos paklu, usprkos tijelu i čovjeku, želim učiniti da te ljube Gospodine, i ako bi te moja smrt proslavila, bit ću sretan ako me i ubiju. Uvijek da budem skroman, ugodne nebeske revnosti, ali bez pretvaranja i bez ispraznosti, bez oslanjanja na laskanje, da budem sve svima otvorenim i blagim srcem, bez odbijanja i najgoreg bezbožnika.

Privezujem se za poslušnost i ona je moja jedina mudrost, da propovijedam sa sigurnošću, jer po iskustvu znam, da je gorljiva revnost zlo ako nije ponizna i razborita u skladu sa

zakonom i naukom. Daleko od mene najamnički pastiri, pastiri ali i ljudi od zarade, koji propovijedate zbog vlastitog interesa. Ja sam kao Bog siromašan na zemlji, ne posjedujući novac, ne bojeći se stražara, ne započinjući svađe. Iako ne sadim niti sijem, bogatiji sam od vas, vjerujte mi, gospodo, moja razboritost je profinjena; uzeo sam bogataše za zakupce, dobivam što trebam od njihovih dinara i imam kod njih podrum i kuhinju.

Nije da vas prezirem zato što nemate za moto savršeno i veliko siromaštvo, ali znajte da ćete po vašoj škrtosti, za vaša djela dobiti malo, uzrokuje velika zla i često je to nepravda. Koliko beskorisnih svećenika čiji su veliki talenti neplodni zbog te navezanosti! Oni dobro propovijedaju, ne može se bolje govoriti, ali ni jedan grešnik nije time dirnut. I nakon što su tako dobro pripovijedali koji plod imaju? Dive im se. Više ne vidimo među nama one istinske apostole koji su nekoć sjali. Zato što nema više dragovoljnih siromaha. Traži se kuća, traži se, mada neizravno, nešto i novca za svoj posao.

Taj novac je muljevita voda koja prlja plemenitu dušu i čini da se ona savija prema njegovim zakonima. Ovaj metal ima, ne znam ni ja što, nešto nečisto čime se čista revnost prlja. Iako se čini od njega slobodan, novac hladi čisti plamen duše. Nikako novac! Ova teška masa me zarobljava i poražava. Što ga više imam, to sam ovisniji, što ga manje imam, to je moja duša laganija. Novac me čini teškim poput deve, bez njega sam lagan poput ptice, u svjetlu letim u nebo.

O Isuse, želim biti mudar, želim samo tebe za moje dobro i za moje blago. Moj Bože, samo ti i spas duša su mi naknada, a niti jedan novčić. Ja sam bogat u svome pozivu, ako je moje srce bogato tvojim plamenom. Daj mi Gospodine, molim te, revnost punu vještine, pokaži mi punu istinu, zapali me novim plamenom, pouči me otajstvima koja čine čovjeka savršenijim, obazrivijim i vjernijim. Sačuvaj me od velike provalije, od skrupula u pravičnosti, duha novotarija, u mojoj vjeri, mojoj revnosti ili mom ponašanju. Sačuvaj me od iluzija, lažne pobožnosti, daj da idem samo tvojim stopama.

Spreman sam, o Isuse moj Učitelju, propovijedati posvuda, podržan tvojom krepošću, učini od mene svoga misionara. I kad za nagradu budem imao uvrede i odbacivanje, ja ću biti sretan, dragi uzore. O Marijo, moja dobra Majko, pomози mi zajedno s cijelom vojskom, požuri, porazit će me. Neka moja riječ raste i donosi plod, daj da slomim grijeh, daj da rastem u svetosti i neka se moj Bog time proslavi. BOG SAM.

Mudrost šutnje (23)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarač u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Pjesma započinje oštrim prijekorima o neumjerenosti govora te se priziva na riječi apostola Jakova (Jk 3,6). Šutnja savladava sva zla neumjerenog govora, ona je božanska škola koja odgaja za božanske misli, molitvu, mudrost srca, duh vjere, pravu pobožnost i istinsku radost. Bog sam, Isus, filozofi, sveci pozivaju na šutnju. Zbog toga treba disciplinirati jezik i govor. Ljudevit satirički se obrušava na lažne pobožnjake i pobožnjakinje brbljave. U završnoj molitvi Ljudevit moli da bude slijep, gluh i nijem ovom prolaznome svijetu kako bi u šutnji slušao Božju riječ.

Želite li biti savršeni i sačuvati nevinost? Evo tajne: prakticirajte šutnju. Želite li iskazati Gospodinu čistu slavu? Šutite i zatvorite srce svakom stvorenju. Kako ugasiti vatru okrutnog jezika koji muči i ubija posvuda i najvjernije duše? Jedino je šutnja smrt ovog ubojice, ona nad njim bez truda ima potpunu pobjedu. O maleni dio tijela, o jeziče osjetljiviji, gorjet ćeš u paklenoj vatri, izgubit ćeš dušu i laskanje, tvoj je vrh otrovan neizlječivim otrovom, tvoje slatke riječi su zapaljene strjelice i đavolska zamka. Zlo uznemirujuće i okrutno, bijesni

ubojico, maču nježni ali smrtonosni, kojim je duša opustošena. Svojim dvosjeklim mačem uništavaš više duša nego neki najokrutniji tiranin, mačem i plamenom.

Ti razaraš svoju kuću i kuću svoga brata, sve propada od tvog otrova, čak i samostani. O veliko učilište najvećih grijeha, u kojemu su sažeta sva bezakonja koja pune ponore! Ti bljuješ psovke, ogovaraš, ljutiš se, govoriš bezobraštine, psuješ, proklinješ, mrziš, gundaš, činiš bezbrojne i najveće grijeha na svijetu. Dragi prijatelji, hoćemo li i mi propasti po ovom uobičajenom zlu? Kako biste izbjegli njegov bijes naučite šutjeti. Šutnja je za ovo zlo nepogrešiv lijek, ona uništava ovaj pakleni otrov i ovo užasno čudovište. Brbljivac je često samo kovčeg bez brave, balon pun vjetra, lijepa torba puna ukrasa, a kako je raspušten te ne pazi na sebe, davao ga brzo uhvati na njegovu nesreću.

Ne biti veliki brbljavac, usmjeren je prema zemlji, njegova usta bacaju strjelice kojima se vodi rat, one ga često ranjavaju čak u toj mjeri da izgubi život, i srce mu probadaju poput sita, zbog njegove vlastite ludosti. Razboriti ima svoja usta u srcu, on tamo govori i šuti. Suprotno tome, pričalica ima svoje srce na ustima, on razmišlja, stvara galamu, brzak je, ali njegova buka ne donosi ploda, on je samo prazna posuda. Mudar čovjek po Bogu, ispunjen njegovom mudrošću, uopće ne govori ili govori malo, luđak govori bez prestanka. Mudri je tih, njegova šutnja izgrađuje, brbljavac je često sablažnjiv i uvijek dosadan.

O kako je razborita šutnja sveta i spasonosna. Oci su je nazivali božanski seminar, koji oblikuje u razumu božanske misli i koja potajno puni srce sjajnom slašću. Možemo je zvati i božanskom školom u kojoj se uči dobro govoriti, oblikuje njegova riječ. Pravo se govori samo kad čovjek zna šutjeti, kad stalno govori, govori nepromišljeno. S pravom se smatra da je šutnja potrebna za dobru molitvu, jer je šutnja njena majka. Da ona nas poučava kako ćemo oblikovati molitve i koja nam potajno i bez buke daje najčistije svijetlo.

Ona je veliki upravitelj i podrška duši, siguran čuvar njezinoga srca, održavatelj njezinoga plama. Mudrost ide zajedno s njom, ona ne ide bez mudrosti, obadvije su slava i oslonac vjerne duše. Šutnja je divna knjiga u kojoj i neznalica zna čitati, čuveni propovjednik koji govori a da ništa ne kaže, balzam ugodnoga mirisa kojim je duša pomazana, tajna kojom je slatko očarana i potaknuta grešnikova duša. Bez šutnje vjera je neplodna i kolebljiva, bez nje je pobožnost okaljana i malaksala. Ali ovaj balzam tako božanski nikad ne donosi tugu. On i najbolnije srce ispunja radošću i veseljem.

Bog rijetko govori, ali kad govori, onda je to iznutra, o lijepi Božji primjeru! O uzvišeni uzore! Isus Krist je šutio trideset godina. A i Majka Spasiteljeva, najveće čudo, koja je u srcu čuvala najveća božanska čuda, rijetko je govorila. Znamo to od apostola, njezino je srce slatko razmišljalo o riječima drugih. O kako ovi sjajni primjeri svjedoče izvrsnost šutnje.

To je i veliki poučak grčkih filozofa kako bi se zadobio dar velike mudrosti. Šutnja je svecima bila blaženstvo, kako bi šutjeli izbjegavali su svijet i išli u osamu. Ali kako govoriti onda kad se ne može šutjeti? To treba odmjeriti, ništa od toga nije neophodnije jer jezik u sebi ima i smrt i život. Razumom i vjerom, to uredimo. Jezik govori iz srca, on je preslika srca, njegova sreća ili njegova nesreća dolaze iz preobilja srca. Ako je srce puno svetosti jezik je nevin, a ako je puno bezakonja jezik je zao. Kako bi se sveto govorilo, treba nam razboritost. Kako bi se razborito, govorilo treba bdjeti. Čovjek lako govori, naš jezik je smion, ali samo jednom riječju koju nerazborito kaže, čovjek uzrokuje požar. Kakva zla čini jezik! Kakva isprazna poskliznuća! Kakve beskorisne prijedloge! Koje lude grubosti! Želite li izbjeći tisuće ispraznih razgovora? Budite spremni slušati i spori na riječima.

Ali želite li biti izvrsni u ovoj neophodnoj vještini? Budite škrti na riječima a bogati u šutnji. Nek su vaše riječi promišljene i dotjerane, a onda govorite istinu bez laži i bez grijeha. Govorite kako biste izgradili bližnjega, brata, govorite kako biste slavili Gospodina, vašeg Oca. Tražite Boga u vašim razgovorima i ne ranjavajte riječima nikoga, a onda možete govoriti i poučavati svaki dan, vaša će riječ biti dobra. Govoreći biti nametljiv, odgovarati bez čekanja, prekidati nekoga, govoriti bez čekanja ili govoriti u svakoj prilici, to su odlike ludosti ili barem znak velikog nedostatka skromnosti. Ne govorite vičući, govorite tiho, bez

praskanja u smijeh, bez mimike i grimasa, bez pretvaranja i ispraznosti, ne govorite zbog pojavnosti, govorite blago, ponizno, ne uzimajući ton učitelja. Govorite u istini, bez dvoličnosti, bez sablažnjavanja milosrđa, bez laskanja. Govorite ne tražeći ljudsko poštovanje, ne budite dosadni, posvetite se posve svome bližnjemu, ali ne budite pomodarni.

Nije zlato sve što sija, govorite razumno, čuvajte vaše blago u dubokoj šutnji, bez da se to traži i bez poslušnosti, čuvajte se da ne postanete davatelj mišljenja pun samodopadnosti. Nastojte ne govoriti onda kad treba šutjeti, kao na primjer u krevetu ili za objedom, ako nije neophodno. Pogotovo ne govorite nepotrebno u crkvi, budite tu u kršćanskoj šutnji i u dubokoj vjeri. Tko brblja na ovom svetom mjestu, drzak je i čini veliku uvredu Bogu. Koliko kaže uzaludnih stvari, onoliko puta ga udari. Ali Bog će se u gnjevu osvetiti onima koji mu prouzrokuju ove patnje.

Lažnim štovateljima: Jako pobožni ali nisu sveti koji bez prestanka brbljaju pred Bogom, žalim vas, ljubav me na to tjera. Koja zaslijepljena pobožnost! Koje ludo brbljanje! Ne znači li to sveto propadanje pobožnim jezikom? Ne birajući stranu istinskog štovatelja koji oplakuje grijeh, govoriti o svakomu, stalno brbljati, gledati na sve strane, juriti iz ulice u ulicu, raspitivati se za sve novosti, o izgubljeni štovatelju. Ostavlja ga pobožnost, jer su njegova usta otvorena. Napušta ga vjera, o užasnog li gubitka! Zbogom valjana pričesti i skroviti nutarnji plamenu. Zbogom nebo, zbogom savršenstvo i tako njegova duša pada u prokletstvo.

Gospodin će vam suditi, o brbljavi pobožnici, njegova će pravda kazniti vaše isprazne riječi. O brbljavci, ako pak nećete biti prokleti, kakve ćete patnje tek trpjeti u vremenu tijekom mnogih godina. O koja velika želja da se govori bez mjere. Nije li to otrov za kojim poseže zla žena? Svadljivica voli govoriti, ne može šutjeti, zlo govoriti, gundati i brbljati, to joj je jedini posao. Pobožne duše, kada biste činili i najveća čuda, izgovarali i najveća proroštva, ako stalno brbljate, ne zaustavljajući se, izgubit ćete milost i propast ćete. Koliko malo promišljenih riječi! Koliko ispraznih riječi! Koliko neumjerena smijeha i koliko beznačajnih stvari! Nakon toga se nazivate svetima, pobožnima. Proći ćete za svece kod bezumnika, a za mene ste licemjeri.

Ova žena govori dobro, ona je sveta i učena, u njezinom se govoru vidi dražesna blagost. Ja neću smatrati svetom pagodu ili zamku mamca, pomodnu štovateljicu. Ona govori dan i noć bujicom riječi. Jao, njezino je srce zavedeno, ona je luda djevica, ona je šuplja i prazna posuda koja zvoni i odzvanja. Lažni štovatelju, hoćeš li otvoriti oči? Tebi govorim.

Ona je pročitala sve pisce, žena je učena, ona ima obožavatelje. O, ohola ženo! Ona citira jednog Augustina, Jeronima, jednog Hilarija. O, koje zlo! O, koja profinjena pakosti, jao jako česta. Reći ću vam istinu, nametljive pobožnice, svijet i njegove ispraznosti zajednički su vam, nešto biste i vrijedile bez jezika i glave, a ovo dvoje vas prekriva prezirom. Previše sam rekao, zaustavljam se. Ah, ostavite ispraznost, ostavite ovaj sramni svijet, tražite istinu unutar svoje duše. Na van govorite malo, ali puno u vama samima, po tomu ćete zadobiti u Bogu uzvišenu svetost.

O Gospodine, u pomoć! moj jezik mi proturječi, udostoj se zaustaviti njegov tok snažnom preprekom, očisti moje grešne usne vatrom i žarkim ugljenom vjernih proroka. Gospodine, govori mome srcu jer ono samo tebe kuša, jer su svi ljudi lažljivi, ono sluša samo tebe. Govori mi, ja ću odsada šutjeti pred stvorenjima. Neću im gotovo nikada govoriti, a da ne trpim njihove uvrede. Želim govoriti samo tebi kako bih postao razborit čovjek iako me svijet i njegovi luđaci smatraju neukim.

Moj jezik više ne govori, vrijeme je da ušutim, osim ako to nije u čast Isusa i njegove svete Majke. Moje oči, ne gledajte više ništa od tih ništavnosti. Uši, začepite se pred svim novostima. Slijep, nijem i gluh postanimo pred ovim prolaznim svijetom savršen čovjek, čovjek pun milosti. Šutnja mojim očima, šutnja mojim ušima, ušutite moja usta, posvuda, kako bi govorila o čudima. Govori moje srce, Gospodinu, iz svoje povučenosti, neka te više ne sluša grešnik, i tvoj glas bit će savršen. BOG SAM.

Sveta praksa Božje prisutnosti (24)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarač u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Još od djetinjstva Montfort je imao jako veliko poštovanje prema Božjoj prisutnosti. U ovoj pjesmi opisuje ovu svetu praksu kao tajnu svetosti, izvor radosti i jakosti, sunce duše i anđeosku hranu. Zaboraviti na Božju prisutnost je uzrok svih grijeha i zemlju ispunja luđacima. U pjesmi se navode brojni načini kako sačuvati Božju prisutnost, Montoft poziva grešnike da se sjete te prisutnosti, da se obrate i postanu sveti. Na kraju moli Gospodina da mu utisne svoj lik u njegovo srce kako bi ga neprestano susretao i uživao u njegovoj prisutnosti.

Želimo li biti sretni, sačuvati nevinost, proći neopečeni i posred vatre? Po biti i moći Bog je prisutan posvuda. Pazimo dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti. Po ovom velikom otajstvu Bog nas potiče da postanemo sveti i vidimo ga posvuda; što je zaslužnije od njegove nazočnosti na nebu. Bog me ovdje vidi - sama ova misao me sprečava da grijешim, drži u opsluživanju obaveza. Moja duša je uzdignuta, oh koliku moć ona ima! Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti. Vojnik koji se junački bori pred svojim zapovjednikom, udvostručuje svoj napor. Njegova pobjeda je sigurna, neće biti poražen. Dijete koje je ljubav dovela pred njegovog oca, zadovoljit će ga u svemu svojim radosnim srcem. Ono mu se ne može ne sviđati, njegove oči stalno gledaju njega. Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti.

Jeste li puni bola i slabosti? Mislite na Božju prisutnost, u Njemu ćete naći radost i veselje, potporu i oslonac. Ova sveta nazočnost je sunce duše koje ju obasjava i raspaljuje najslađim milostima, uništava njezin grijeh i čini da njeni lopovi pobjegnu. Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti. Zaboravljajući svoga Boga čovjek pada u grijeh, iz grijeha u grijeh do bezbožnosti, do dna vječnog ponora. Ovo zaboravljanje Gospodina opustošilo je zemlju, ona je puna luđaka. Kako je zlo nasrtljivo! Gotovo svi navještaju rat svome prisutnome sucu. Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti.

Abraham je jednoga dana začuo ove riječi Gospodinove: «Hodi u mojoj prisutnosti kako bi bio savršen». Otkrio mu je ovu tajnu kako bi nas podučio. Prisutnost Božja je vječni život, slava i razgovor blaženih duša. One u njegovoj prisutnosti nalaze sve što ih čini sretnima. Svi su sveci o Božjoj Prisutnosti učili svoju prvotnu lekciju, gledali su Boga uvijek i posvuda, kako bi mu se u svemu dopali u čemu je bilo svo njihovo zadovoljstvo. Pazimo dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti. Prorok i svetac uzvikivali su u svakom trenutku: «Živio Bog koji me vidi i koji je moj oslonac». Živjeti ili umrijeti u njemu se ne bojim ničega. Božja prisutnost jačala je njihove duše i obasipala ih radošću u sred posla, čak u vatri i u najvećim nevoljama. Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti.

Božja prisutnost se čuva na sto načina. U nama, u nebu, izvan nas, u srcu, u skladu sa svjetlom koje daje Gospodin. Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti. Čovjek može gledati Isusa Krista u osobi i osjetno si ga zamisliti prisutnog. Ova prisutnost je dobra kad je jednostavno učinjena. Može ga se vidjeti u nebu na prijestolju slave čije su vječne oči uperene na nas, kako bi vidjele našu pobjedu, kako bi brojile naše grijeha. Možemo ga gledati kao moćno utočište u kojem grešnika neće zadesiti nikakva opasnost, ili kao pravednog suca, spremnog da nam sudi. Pazimo dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti.

Izvan ove prisutnosti čovjek je izvan svoga središta, riba izvan vode, svog jedinog elementa, bez kojeg će, ne vrati li se, potajno umrijeti. Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti. Čovjek se može vidjeti u Bogu na uzvišen način, uroniti u ocean svake svetosti, u duboki ponor njegove neizmjenosti. Možete posvuda vidjeti ovog uzvišenog vladara, višeg

od neba, dubljeg od pakla, jer on nadilazi i široki svemir. Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti.

Možemo gledati Boga u svim stvorenjima, jednima nas hrani, drugima poučava, jednima nas štiti, drugima vodi. Budući da Bog stoluje u nama više nego u drugim stvarima, u našim srcima trebamo tražiti njegovu veličanstvenost. Tu se čovjek izlaže svoj njegovoj jasnoći. Bog je izabrao naša srca za svoje prijestolje i on nas tamo privlači kako bismo kušali dan i noć njegovu uzvišenu ljepotu i njegovu božansku ljubav. Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti.

Grešnicima: O grešniče, Bog te čeka, grešniče, Bog te gleda, on vidi tvoja djela, on broji tvoje korake, a ti ne paziš na to, ne razmišljaš o tome. Ti ne možeš izbjeći njegove pogled i njegov gnjev, on je sudac i svjedok tvojih grijeha, riječi koje izgovaraš, a ti si miran. Pazimo dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti.

Kad te čujem kako govoriš besmislice, čudiš me: nitko me ne vidi, ovdje nema nikog, kažeš. Smatraš Boga nikim, on te vidi, on te vidio. Na ovom skrivenom mjestu, u ovoj mračnoj sobi, u ovoj tamnoj pustinji gdje si se skrio, ovaj Sudac i Kralj slave vidio je svaki tvoj grijeh. Grešniče, prije nego ćeš pasti, prizovi u sjećanje Božju prisutnost: postat ćeš snažan, pjevat ćeš pobjedu nad paklom i smrću. Kršćanine, ako želiš biti istinski svetac nastoj uvijek imati Boga prisutnog u duhu. O neizreciva tajno koju nam je dao Duh Sveti! Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti.

Molitva: Gospodine, tražiš nekog među ljudima tko bi bio mudar u tvojim očima, išao pred tobom? Luđaci kakvi jesmo, mi te svi zaboravljamo. Veliki Bože, vjerujem da Ti sve vidiš, jer ispunjaš zemlju i nebo, jer je nemoguće da se čovjek sakrije tvojim očima. Pazimo dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti.

Klanjam ti se, o Oče otaca mojih, Gospodine svemogućí, pred kojim je sve ništavnost, Oče svjetlosti od kojeg dolazi svako dobro. Svojom Providnošću daješ mi kruh, važeš moj duh i ispituješ moje srce, tvojoj spoznaji ništa ne izmiče, Gospodine. Daješ bitak svemu, kretanje, život, posvuda je sve obuhvaćeno tvojom neizmjerljivošću, a zemlja je ispunjena tvojom uzvišenošću. Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti.

Može li te se vrijeđati u tvojoj prisutnosti, griješiti pred tvojim očima i biti ti neposlušan? O okrutna nerazboritosti, radije bih umro. Gospodine, ureži i u mene tvoje divno lice kako bih te posvuda i bez napora vidio prisutnog, neka te ništa ne izbriše, čak ni smrt. Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti.

Moja dušo, uđi u srce, ostavi bezvrijednosti, sva izvanjska dobra za tebe neka budu dobra dugoga. U srcu Bog te zove, sve je tvoje dobro kod njega. Uđimo svi u svoju nutrinu, u tajnosti, u tišini, kako bismo vidjeli Boga prisutnog više nego i na jednom drugom mjestu, kako bismo sačuvali nevinost ili je malo po malo stekli. Pazimo, dakle, i živimo u Božjoj prisutnosti.

Ugodni miris čednosti (25)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarač u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Krepost čednosti je u pjesmi personificirana s licem sjajnim, ljupkim radosnim i smirenim prosvijetljenim darovima Duha Svetoga. Ova svjetlost na poseban način se vidi na Kristovu licu, Marijinom i svetaca, sv. Franje Asiškoga. Vrijednosti i plodovi čednosti pozivaju da ju se zaživi. Montfort predlaže jednu seriju praksi i ponašanja koje kršćanina čine Bogu ugodim mirisom. A ovaj ugodni miris čednosti naviješta i sami naslov pjesme.

Pogledajte ovo lice i ove oči, tako blage, tako pravilne i radosne, to je krepost čednosti; to su odrazi kreposti kojima je duša ispunjena i njene nutarnje slave. Čednost je ukras i otmjeno odijelo najuzvišenije kreposti. Ona je krepost savršenih koji su bez mrlje i grijeha puni blagosti i mira. Čednost je jedan od plodova Duha Svetoga kako je to napisao veliki apostol: "Kad je Duh Sveti u nekoj duši, zrake njegova blagog nutarnjeg plamena izbijaju van." Budite skromni pred svima, Gospodin će vam biti blizu, on svojim svjetlom sve poznaje, ništa mu se ne može skriti. I u ovom trenutku on te promatra, budi čedan i bez grijeha.

Divi se čednosti i blagosti našega Gospodina. One su njegovo sjajno oružje koje osvaja samo pojavljujući se; one su njegova rječita usta koja uvjeravaju šuteći. On je imao ovaj sveti sjaj na tako uzvišenom stupnju, njegova je skromnost bila tako lijepa da je sv. Pavao molio za nju, propovijedao i snažno o njoj svjedočio. Isusovi bijesni krvnici, prekrili su njegovo lice i njegove oči bojeći se da će podleći njihovoj privlačnosti, bojeći se da njegov mudar i blag izgled ne učini da polože oružje usprkos njihovom bijesu i ljutnji.

Smatra se da je Kraljica neba, dok je boravila ovdje na zemlji, bila tako mudra i čedna, da je svatko tko ju je promatrao, osjetio nebeski plamen kojim je iznutra gorilo njeno srce. Veliki sveti Dionizije je tvrdio da je imao tako ushićenu dušu dok ju je promatrao, da bi, da nije znao istinu, vjerovao da se radi o nekom velikom božanstvu. Sveci su ovom kreposti sve razoružavali, sve pobjeđivali, bez sile, nemira, vike, buke: njihova skromnost i njihova tišina nježno je oduševljavala srca. Čednost velika i bogata u Bogu posvuda, unosi u srce, kaže nam mudrost, strah i ljubav Gospodnju, slavu, život, sigurnost i sreću.

Skroman čovjek je pobjednik. Njegova čednost je miris koji govori glasnije od govora. O rječiti propovjedniče, koji bez riječi govoriš i diraš oko i srce slušatelja.

Pogledajte velikog sv. Franju koji, da bi na sav glas propovijedao, ne bi učinio ništa drugo doli se pojavio. On se pojavljuje, ljudi ga gledaju i on ih oduševljava, on postaje, bez vike, sveti učitelj svih srdaca. Bez čednosti čovjek uzalud radi na posvećenju bližnjega, a kako čovjek u pravilu manje vjeruje ušima nego očima, čednost je potrebna kako bi se srca uzdigla prema nebu. Čovjek često, iako naučava svetost, umjesto da izliječi zlo, prouzroči neku strašnu sablazan uslijed pomanjkanja čednosti.

Ako vanjština ne potiče, uzalud je trud.

Sjaj koji nas poučava, ljuska čuva plod, lijepi kolorit pokazuje da je duša dobrog zdravlja. Ona je kazaljka na satu koji nam pokazuje dobrotu. Bez nje je čovjek raspršen, a siromašno srce pogođeno tisućama nevažnosti. Čednost je bedem svetosti iza kojeg se vjerne duše čuvaju u čistoći. Ona je svojstvena predodređenima, sjaj Duha Svetoga životvorca koji obasjava njihove duše. Odbačenik često radostan ima nečedan izgled upisan na licu i očima.

Koje su njene odlike? Reći ću vam, slušajte: Ova nadnaravna krepost jedino traži da se dopadne Gospodinu, jer naravna mudrost nema pred Bogom nikakvu vrijednost. U izgledu ili ponašanju, u licu ili u držanju, ona uvijek izgrađuje bez afektiranja. Ona je blaga, dopadljiva bez ikakve razuzdanosti. Savršen čovjek je posvuda čedan, čak i u skrovitosti, jer ga Bog promatra. Izbjegava prazne zabave, on je ozbiljan i suzdržan uvijek i posvuda. Mudar čovjek izgleda ozbiljno: to odaju i njegovi koraci i geste i riječi, cijelo njegovo tijelo i njegova odjeća, ništa na njemu ne izgleda isprazno, čak ni njegov osmijeh.

Oblikujmo se predodređeni, prema razmišljanjima koja su nam dala velike i svete ličnosti. Ako nismo učeni, nastojmo barem biti mudri slijedeći ove savjete: Imajte oči blage i radosne, nikada ohole niti prezirne. Ne hodajte uzdignute glave oholo i ponosno, držite glavu ravno lagano spuštenu, ali bez okretanja u stranu. Budite čedni čak i brišući nos, kašljući i iskašljavajući, zviždanje je gluparija, smijte se malo, ali bez buke, ne nabirite nikada lice, nastojte se ne češati. Ne budite preozbiljni, imajte izraz ozbiljan i radostan, imajte izraz samilosti bez oštine i ispraznosti, bez pretvaranja i grimasa, pun blagosti i dobrote.

Ne budite poput luđaka u pokretima, neka vam ruke budu dobro smještene, nemojte ih nikada stavljati na bokove, a ni drugdje prebačene, ako nije potrebno. Budite uvijek uspravni, nemojte se naginjati nepristojno, nemojte imati prekrižene noge kako to čine oholice, nego u

miru blago položene, bez lijenog istežanja. Ne govorite puno, ni premalo, i jedno i drugo se Bogu ne sviđa. Nikada nikoga ne prekidajte, prije nego odgovorite, poslušajte. Govorite na dobar način, ali prije nego što kažete, promislite. Ne govorite pretiho ali ne vičite. Nemojte imati ton učitelja, ni zapovijedan ili preziran. Nemojte imati ni prostački ton, ni sladunjav niti mlak.

Ostavite zabave, njihove radosti i lakrdije, ispraznosti i ništavnosti koje prljaju uho i srce i tisuće novosti o kojima govori varljivi svijet. Kako biste bili savršen čovjek, budite gluhi, slijepi i nijemi na tisuće sitnih gluposti, načinjenih za djecu i luđake; poput mudrih ljudi, osjećate prema njima samo prezir i odvratnost. Govorite jednostavno, bez pretvaranja i ispraznosti, u mislima budite skromni, ne iznosite ih drsko. Uzmaknite ako vas se pobija kako biste plemenito to nadišli. Budite skromni i u odjeći, nek ne bude skupa. Uzdrži se od čipke, sjajnih i finih tkanina, od tih novih izgleda i moda, koje vidimo na haljinama svjetovnjaka.

Hodajte bez žurbe, osim ako morate izbjeći kakvu opasnost koja vas požuruje, hodajte bez usiljenosti, bez lijenosti ili tankočutnosti i bez ispraznih kretnji. Pokazujte posvuda poniznost, mudrost i svetost. Kad hodate kroz gradove, izbjegavajte igre i djetinje šale, tisuće beskorisnih zabava i tisuće bezočnih predmeta. Mudrost i čistoća su dvije sestre svetosti koje idu zajedno. Izbjegavajte, dakle, nečistoću, njome je čednost pomučena, kao i vlastitu usiljenost. Budite skromni i u vašim obrocima, jedite bez biranja na pladnjevima, bez pritužbi, prigovaranja i žurbe, držite se uspravno i rijetko govorite. Budite puni vjere, poštovanja i pobožnosti i skromnosti u crkvi, vedrog i blagog lica, glave naklonjene i pokorne, nastojte moliti na koljenima. Pred Presvetim Sakramentom duboko se naklonite, bez riječi, ukoliko nije potrebno, ne činite ništa isprazno pred Božjim veličanstvom. BOG SAM.

Dužnost zahvalnosti (26)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarc u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Ova pjesma započinje radosnim pozivom da se pjeva o Božjim dobročinstvima kao dužna čast iskazana njegovoj slavi. Na ovu obvezu zahvalnosti potiče nas Isus svojim primjerom, te Marija i sveci, Crkva slavna i hodočasnička te i sama stvorenja. Nezahvalnost je veliku grijeh i velike su nedaće nezahvalnika dok se zahvalno srce se sve više obogaćuje u Bogu. Na kraju pjesme se sugeriraju neki konkretni načini kako iskrenim srcem Bogu kazati hvala.

Pjevam i razmišljam, uvijek i posvuda ne gledajući nikoga, o dobročinstvima moga Boga; on me čuje, pjevajte glasnije usta moja. Predodređeni, pjevajte sa mnom, pjevajmo, oživimo našu vjeru, ljubav nas je taknula. Napustimo sve nezahvalne grešnike, izbjegavajmo njihovo društvo, oni su ugojene životinje, jedu u izobilju dobra našega učitelja, tvrdoga srca, ne rekavši mu ni hvala.

Kakvu zahvalu iskazati Gospodinu? Sve je u njegovoj moći, sve je u njegovoj uzvišenosti, iako čovjek nije ništa, Bog od njega želi zahvalnost. Neka čovjek zahvali na njegovim dobročinstvima, neka ga uvijek blagoslivlja, to je sve što On traži. On poznaje naše slabosti, našu nesposobnost, našu malenkost i naše siromaštvo, on za svoje darove ne želi ništa posebno, želi da ga blagoslivljamo i da mu zahvalimo, što možemo učiniti.

Čovjek je dužan, po pravdi, svome Bogu dobročinitelju ovu savršenu žrtvu zahvalnoga srca. To znači prikazati mu najčistije hvalospjeve, dati zavjete Previšnjemu, klanjati se Bogu kako treba i kako to čine anđeli. Isus je bio vjeran u ispunjavanju ove zadaće. On je najveći uzor koji možemo imati. On je dan i noć iskazivao slavu Bogu svome Ocu, u poukama koje je propovjedao, u čudima koja je činio, bila je to njegova molitva. Što je neka duša odabranija to

ona više zahvaljuje, vidimo to po Mariji, punoj ljubavi, ona je dan i noć zahvaljivala. Blagoslivljala je Gospodina, obznanjivala njegovu blagost i neizmjernu moć.

Ova je vjerna Djevica poticala svakoga da s njom slavi zajedničkog dobročinitelja: *Bogu hvala*, je bio njezin svakodnevni pozdrav. Mnogi su sveci idući njezinim stopama često govorili: *Bogu hvala*. O spasonosne riječi! Vojujuća Crkva skupa s blaženima, trijumfirajuća Crkva, pjevaju radosno: Slava Bogu, kojemu se klanjamo i blagoslivljamo ga. Slava našem Stvoritelju, slava našem Otkupitelju! O, sveta vježbo! Milost i priroda nadahnjuju ovu zahvalu. Sve bi se bunilo da se jedan dan ne kaže hvala. Rijeka se ulijeva u more kao u svoju majku, cvijeće gleda u sunce kao stvoritelja njihovog izgleda, kao svoga oca.

Sve se vraća zemlji iz koje je proizišlo, čak se i grom uz veliku buku vraća zemlji, kako bi naučili smrtnike da prime i vraćaju Bogu, svome cilju, dobročinstva, koja su dobili iz njegove ruke, a da ništa ne zadržavaju niti uzimaju. Sve nas na zemlji vodi zahvali srca i sva zemlja donosi ploda zemljoradnicima. Onome koji je obrađuje ona tiho kaže: «Za tvoj rad i trud dat ću ti nove plodove, to je moja zahvalnost». Životinje su pametne, one su zahvalne, čak i one divlje i grabežljive, i one se sjećaju dobročinstava koja su im učinjena. Ovu zahvalnost vidimo kod psa, čak i kod lava i medvjeda, kako čitamo u pričama.

Ljubiti i zahvaliti, dolikuje svakom smrtniku, ništa na svijetu nije prirodnije od toga. Naše je srce osjetljivo na dobročinstva smrtnog čovjeka, ali za dobročinstva Gospodinova nemamo ni usta ni srca, strašne li nezahvalnosti!

Vidimo zahvalnost u poniznom srcu, ali i nezahvalnost u grešnikovoj oholosti, zahvalno srce izbjegava grijeh i sva zla nezahvalnika, pobjeđuje u svojim borbama i zadobiva uzvišene darove. Nezahvalan čovjek gubi svoj trud i dobra Gospodinova, on suši izvor milosti Gospodnje, Bog od njega povlači svoju milost i pravdu, on pada u zasljepljenost, a zatim u okorjelost i ponor. Dobrostivo srce, naprotiv, uvijek zahvalno, prisiljava Boga da mu dade nove darove, kako vraća ono što dobiva, Bog mu neprestano daje, on ništa ne gubi od primljenih dobara, ide iz kreposti u krepost, i tako sve do krune.

Odbačeni, slično nesretnomu Judi, u svojim su nebrojenim dobrima uvijek nezahvalni, a predodređeni su puni zahvalnosti, oni čine ono što će činiti i na nebu, nasljeđuju blažene u njihovom blaženstvu. Nema malih milosti. Božji darovi su veliki, mudar čovjek se okoristi i od najmanjih darova. Ne koristimo darove milosti i naravi kako bismo vrijeđali njegovu Uzvišenost, bila bi to bogohulnost, okrutna uvreda. Dajmo hvalu i slavu Bogu za njegova dobročinstva, imajmo ih na umu, razmišljajmo o njima u miru.

Slavimo posvuda njegovu očinsku dobrotu, ne ohološću i ispraznošću, nego jednostavnošću njegove vjerne djece. Sveti anđeli, što da uzvratim, što da dadem Gospodinu? Nemam hvale dostojne njegove veličine. Oh, za što nemam vaš najčistiji žar kako bih mu dostojno zahvalio, da ga slavim dan i noć za sva stvorenja. Hvalite Boga, moje snage, blagoslivljaj Boga moje srce, tisuće hvala našem Stvoritelju. O kršćani, blagoslivljajte sa mnom njegovu nježnost, ona nas je učinio kršćanima, on nas obasiplje dobrima, hvalimo ga bez prestanka.

Koliko nevjernih ljudi, koliko nesretnih nezahvalnika, koliko pobunjenih grešnika nalazimo posvuda. Ah, od Boga primamo sva dobra ovog svijeta, a ne hvalimo svoga dobročinitelja i poput nečiste životinje ne gledamo tko je njihov tvorac. Hvalimo Boga za sebe i za druge, po Isusu i Mariji, umirimo njegov gnjev. Recimo: *Bogu hvala*, ali iskrenim srcem, toliko koliko je vode u moru, koliko je čestica u zraku, koliko je zrnaca pijeska.

Zahvale za velika Božja dobročinstva (27)

Vrijeme nastanka pjesme: Prema nekim autorima ovaj pjesma je napisana nakon 1708 u samotištu saint Lazare, a prema drugima nadahnuta je na isusovcu Saint Jure te je

napisana kasnije kad je svetac imao pristup isusovačkoj biblioteci, vjerojatno u La Rochellu 1712.

Sadržaj: Nastavlja se na prethodnu pjesmu. Što uzvratiti Gospodinu? Iz poniznog uvjerenja da se ništa ne posjeduje čime bi se uzvratilo Gospodinu proizlazi usklik Bogu hvala, koji svetac često ponavlja kada nabraja Božja dobročinstva; stvaranje, utjelovljenje Otkupitelja, Duh Sveti, krštenje i savez s Bogom, oproštenje i snaga protiv zla, nutarnje i vanjske radosti. Tako krik zahvalnosti bi htio produžiti se u vječnost kako bi zauvijek iskazivao svoju hvalu Bogu.

Budući da nema ništa, o dobri Bože, čime bi se moglo uzvratiti tvojoj uzvišenosti, uzviknut ću ponizno: Bogu hvala, Bogu hvala! Za obilje tvoje ljubavi ja nemam dostojne zahvale ali želim dan i noć pjevati: Bogu hvala, Bogu hvala! Veliki Bože, stvorio si me iz ničega, iz tebe crpim svako dobro, ti sam si moja potpora i zato: Bogu hvala, Bogu hvala!

Ja sam tvoja slika, o veliki Kralju i čvrstom vjerom vjerujem da si je Ti u mene urezao. Bogu hvala, Bogu hvala! Tvoja ljubav, o vječni Oče, poslala je svog besmrtnog Sina da umre za razbojnika. Bogu hvala, Bogu hvala! Isuse, Ti si me otkupio i izvukao iz ropstva noseći moj grijeh. Bogu hvala, Bogu hvala! Da me nisi spasio, da me nisi oprao bio bih zauvijek osuđen. Bogu hvala, Bogu hvala! Živio si siromašno, okrutno si umro i to samo zbog mene. Bogu hvala, Bogu hvala!

Za mene si, Božanski Duše, oblikovao Isusa Krista po Marijinu pristanku. Bogu hvala, Bogu hvala! Pomazao si me svojom slašću, ukrasio sjajem, obasuo darovima. Bogu hvala, Bogu hvala! Ti sam si učinio da budem kršten i tako s tobom postanem zaručen, te si me još i poučavao. Bogu hvala, Bogu hvala!

Zašto nisam poganin? Zašto si me učinio kršćaninom? Nisam zaslužio ovo dobro. Bogu hvala, Bogu hvala! Vode mojih grijeha nisu nadišle tvoju dobrotu ni tvoju darežljivost. Bogu hvala, Bogu hvala! Često si me sprečavao da se ne utopim u grijehu prema kojem sam bio sklon. Bogu hvala, Bogu hvala! Palog si me dignuo, posrnulog podupro i još prije od pada sačuvao. Bogu hvala, Bogu hvala! Moji duhovni i tjelesni darovi, nutarnji i vanjski, tvoja su dobročinstva i tvoje blago. Bogu hvala, Bogu hvala!

Kušao sam velike polete svetih i silnih poticaja. I oni su tvoje dobročinstvo i darovi. Bogu hvala, Bogu hvala! Od tebe dolazi moja svetost, moje bogatstvo i blagostanje i sva moja sreća. Bogu hvala, Bogu hvala! Ako sam učen, ako imam poziv, to je po tvojoj zaštiti. Bogu hvala, Bogu hvala! Ako sam primio i druge darove, ako sam savladao đavla, to je snagom tvoga imena. Bogu hvala, Bogu hvala! Kakvu radost i milost kuša ponekad moje srce? To je djelo tvoje milosti. Bogu hvala, Bogu hvala! Čime Ti uzvratiti za sva ova dobročinstva i za tisuće drugih još skrivenijih ako ne zauvijek pjevati: Bogu hvala, Bogu hvala! BOG SAM.

Predanje u providnost (28)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarc u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Montfort je cijeli život proveo oslanjajući se na Božju providnost i njoj se predavao kao "dobroj majci". Providnost se pokazuje već u redu svemira, slijedom godišnjih doba, kretanjem nebeskih tijela, u glasu savjesti, i posvuda dopire od nebeskih anđela do malih stvari na zemlji. Brojni su razlozi da imamo povjerenje u providnost, a to povjerenje treba biti razborito i djelatno, sveopće vedro i u miru, ponizno i zahvalno. Pjesma završava sa molitvom za sebe i za ljude u Crkvi i traži se predanje srca.

Divimo se providnosti koja sve vodi svome cilju, ova uzvišena razboritost i suvereni red koji sve poznajem, svime upravlja, snažno i blago raspoređuje sve do najmanje stvari, bez ikakvog lutanja. Čitav svemir je objavljuje, uvijek i posvuda, čitava zemlja je ispunjena njezinim čudesnim redom: izmjena godišnjih doba, oblaci koji plove, sva bića koja su usmjerena da se uzajamno potpomažu.

Crv savjesti, kazna za grijeh za koji nitko nije znao, i za koji se mislilo da je bio skriven, konačno i svako stvorenje nam govori, čak i šuteći: Bog me vodi, Bog daje sigurnost, Bog je u meni uvijek prisutan. Ova mudrost raširena s jednog kraja na drugi, jednim treptajem oka, jednim pogledom sve zna i sve uređuje. Ona raspolaze i uređuje lijepim redom sve, još od prvih arkanđela do najmanjeg crva. Ona bdije nad svakom stvari, a luđaci na to ne misle: bez nje ni najmanji list ne pada na tlo. Raspoređuje gromove, vjetar i oblake i prašinu na zemlji i oluju na moru.

Bog poznaje našu bijedu, on zna koje su naše potrebe, i kako je on naš dobri Otac, brine se za nas na tisuće načina, svojoj dobroj volji dodaje neizmjernu moć. Položimo dakle, našu nadu u njegovu uzvišenu dobrotu. Ali cjelovitu nadu u njegovu očinsku ljubav, jer on želi da se od njega nadamo čak i vremenskim dobrima, dobrima prirode kojima se služimo svaki dan, odjeću, hranu i svaku drugu pomoć. Nastojmo pogotovo razumjeti ovu veliku Spasiteljevu tajnu koju nas je on došao naučiti po neizmornoj milosti: položite nadu u vjernoga Boga, odmorite se na grudima njegove očinske dobrote ne misleći na sutra.

Izbjegavajte nemire i zabrinutost pogana, koji samo uče ljubiti i tražiti dobra. Nemajući vjere, oni misle samo na budućnost: što ćemo sutra piti, jesti i obući? Ne uznemirujte se za vaše tijelo, govori nam Gospodin, jer vaša duša nadilazi tijelo i vaša blaga. Nju sam napunio mojim beskrajnim blagom. Ta kako bih mogao zaboraviti na hranu i odjeću?

Promotrite, molim vas, tisuće ptica koje za svoj život nemaju ni zalihe ni žitnice. Vaš milosrdni Otac provida da im ništa ne nedostaje, a vi koji ste još vrjedniji, zar će vama nedostajati potrebno za život? Umišljate si rasti u dobru, u krepostima, vi koji ne možete ni trunku dodati vašem stasu? Ja činim sve, a da vi na to ni ne mislite, vaši su naponi previše ljudski. Sve ovisi o mojoj moći, sve držim u svojim rukama.

Pogledajte veličanstvenost ljiljana i cvijeća u polju, ni Salomon u svojoj moći nije bio u tolikoj raskoši. Ako oni imaju ovu lijepu odjeću, a da se ne trude i ne predu, zar neću obući vas koji ste još vrjedniji? Želite li obilje i vremenska dobra? Prvo tražite vječno dobro, Gospodina i njegovu pravdu, njegovo kraljevstvo i njegovu ljubav, zadobijte po toj žrtvi vaš svagdanji kruh. Počnite najprije vjerovati, stavite svoj oslonac u Boga, tražeći njegovu čistu slavu i ne ljubeći ništa kao njega. On će zatim urediti vašu stvarnost, on sam će vam dati sve potrebne stvari i sve što vam se sviđa.

Koliko li je bijednih ljudi jer čine drugačije! Koliko nesretnih grešnika koje Bog pravedno kažnjava! Oni samo misle na zemlju, ali Bog proklinje njihov rad, njihovi grijesi vode protiv njega rat, Bog ih obasiplje nevoljama.

Slijedimo divni primjer koji nam daje Spasitelj sa svojom divnom Majkom, i slijedimo predanje srca. Nasljedujmo svete apostole, uzore kreposti i primjer tolikih drugih uzora bez dobara. Sveci su prema Providnosti usmjeravali svoje brige, a Bog je po svojoj svemoći ispunjavao njihove potrebe. Živeći iz dana u dan kao dobri vojnici, bili su okrunjeni na koncu njihove borbe. Na grudima ove majke ljubavi vjerne duše crple su mlijeko i svoj svagdanji kruh. Imali su gotovo bez truda hranu i odjeću i uzvišenu blagost savršene nenavezanosti.

Čovjek je krhka trska koja se saginje prema zemlji, čovjek je glinena posuda koja ne traje dugo. Prokleti su oni koji se u njega uzdaju, kaže nam Duh Sveti, a blaženi koji se oslanjaju na Boga samoga po Isusu Kristu. Potrebno je da povjerenju koje ste stavili u Boga dodate razboritost u skladu sa vremenom i mjestom. Iako Bog sve čini, a mi ne činimo ništa, ipak moramo djelovati i dobro raditi.

Imajmo potpuno povjerenje u Boga, našeg Oca, beskrajno darežljivog, za sveopće dobro, za milost i za svjetlo vanjsko i nutarnje, i za sva potrebna dobra i za dušu i za tijelo. Budite

mirni u slučaju vaših preokrenutih planova, jer uznemirenost je štetna, Bog sam i to je dosta. Ljubite jedino Boga, koji vas ljubi i koji vas neće napustiti, posve mu se predajte bez nemira i neodlučnosti.

Neprestano se ponizujte pod rukom Svemogućega, zahvalite mu na njegovoj nježnosti i njegovom samilosnom srcu. Ispunjeni zahvalnošću, mirom i poniznošću, slaviti ćete Providnost u duhu i istini. Dušo moja, budimo pametni, izbjegavajmo ovaj varljivi svijet koji u srcu ima samo svoju korist i svoj interes. Nitko se ne brine o interesima dobrog Boga. Jao, posvuda ga zaboravljaju ili malo misle na njega. Ovo zanimanje za zemlju i ova pohlepa posvuda raspaljuje rat i stvara svako bezakonje. Kako je kobna ova osveta! Ona tvrdne srca i čini dušu podmitljivom i uranja ju u svaku nesreću.

Ovaj đavolski interes je posvuda raširen, i do svećenika koji su često izgubljeni. On u sebi skriva tisuću bodlji kojima su srca probodena i prokleti korijen svih najvećih grijeha. Odakle dolazi to što se tolike službe tako loše vrše? Zašto su tolike povlastice tako loše odrađene? Jao, to je stoga što se najamnik tamo ubacio preko zlatnog ključa kako bi dobro jeo i namaknuo si bogatstvo.

Crkva je bez krova, oltari izlizani, zidovi napukli, ukrasi potrgani, sve je tako prljavo i jadno da se čovjeku srce cijepa. A pogledajte dvoranu rektora ili nekog uglednika. Koje neznanje i zloba među siromašnim seljacima. Koliko grijeha nepravde kod malih i velikih. Dobri Bože, koje li marljivosti u traženju vremenskog, a nebrige za spas vječni.

Od kuda dolazi ovaj nered? Gospodo, oprostite, ako sam to rekao bez vašeg naloga. Od vašeg vlastitog interesa. Novac vas vodi i upravlja vama, bez njega ste kao od željeza, interes vas posvuda vodi, čak do dna pakla.

Prijatelji Božji, dajmo se na predanje, bez čekanja, kako se ne bismo uhvatili u zamku đavlovu, odbacimo od nas zlo kako bismo imali Duha Svetoga, kraljevstvo i pravdu o kojima nam govori Isus Krist. Potjerajmo od nas narav i milost će sići, prezrimo stvorenje i Gospodin će doći. Ne tražimo našu slavu ni naše uzvišenje, nego samo slavu i pobjedu našega Boga. Izbjegavajmo opću modu vremenskog imetka i uzmimo za najveću sreću sveopće predanje, prezirući besmislice kojima su okupirani luđaci, odrecimo se snova kojima su tolika srca prevarena.

Nikada ne polažite ljudsku nadu u prijatelje ili roditelje. Ni svjetovnu nadu u moćne i velike. Bog sam, Bog sam i njegova milost i stvari spasenja! Što god govorili, što god činili, imajmo ovaj jedini cilj. Providnosti, bacam se na tvoje ljubezne grudi. Ako me svijet i odbaci, ja ću biti još sretniji. Što više vidim da me napuštaju, više ću se nadati dobrima, i kad ne budem imao nikoga, ti ćeš biti sva moja potpora.

Prevrtljiva stvorenja, udaljite se od mene, vaše lažne nade mi stvaraju suvišne zakone. Gospodin je moj dobri Otac, Isus je moj dragi Spasitelj, Marija je moja dobra Majka, mogu li imati veću sreću? Gospodin je moj izvor dobara, moje dobro i moja nagrada. Njegov novčanik mene uzdržava, kao i pticu na grani koja ne misli na sutra. Dodajte ili oduzmite: ja svaki dan imam svoj kruh.

Imam sva dobra u izobilju, i više nego da sam kralj, zemlja je u mojoj moći, jer je njezin gospodar uza me. Bogataši se jako trude, pa i protiv svoje volje moji su zakupnici, kako bi iz njihove hrpe novca dobio potrebito. Ljudi Crkve i laici, ako prezirete moju sudbinu, i ja prezirem vašu praksu koja vas vodi u smrt. O, kada biste mogli razumjeti moju sreću i vašu nesreću, vi biste odijelili srca od svih vaših dobara bez oklijevanja.

O tajno Providnosti, o sveto predanje u Boga! Drže te za nerazboritost ili te premalo poznaju. O, već godinama prolazim i tražim na zemlji duše predane i gotovo ih ne nalazim. Svećenici, pođimo za siromašnim Bogom koji je umro na križu, jer nas on zove, poslušajmo njegov glas, mislimo samo na njegove stvari, hodimo pod njegovim stijegom, budimo siromašni dragovoljci: evo najboljeg načina.

Izgubimo se u Bogu, dušo moja, bez zadržke i zauvijek. Očekujmo od Boga sva naša dobra, iako nas za to osuđuju. Ne vezujmo se za svijet, letimo u njemu kao ptica, ali u

dubokom miru i siromašni do groba. Kakva bismo čuda činili kad ne bismo bili navezani! Gotovo bez napora i bez bdijenja, uništili bismo grijeh, postali bismo apostoli i divni ljudi, dostojni da poučavamo druge i da ih vodimo u nebo. BOG SAM.

Prezir svijeta, nesreće svijeta (29)

Vrijeme nastanka pjesme: Ova pjesma je bila objavljena u prvom od 5 svezaka koje je sam sv. Ljudevit 1711 objavio u La Rochelleu 1711 godine. To daje naslutiti da je ovu pjesmu Montfort pisao kao mladi sjemeništarač u Parizu (1695 - 1700).

Sadržaj: Pjesma sadrži 92 strofe u 552 retka. Treba se osloboditi od duha svijeta protivan duhu Kristovu. Ovoj temi će Montfort posvetiti 11 pjesama, ukupno 2512 redaka. U ovoj prvoj pjesmi iz niza Ljudevit pjeva o nesreći ovoga svijeta, i to sa strogima naglascima koji podsjećaju na prokletstva iz Lukina evanđelja (Lk 6, 24 - 26). Za pobijediti zavodnička laskanja svijeta treba od Boga tražiti svijetlo i snagu. Svijet je u sebi nesretan, za učitelja i oca ima đavla, neprijatelj je Boga i Isusa Krista, sav je požet zloćom i neprijatelj je krepost, slijep je skandalozan. Isprazna i lažljiva su njegova bogatstva. Svijet je nesretan u svojim užicima, oholosti i svojim ljubavima, hrani se ispraznošću, tvrda je srca, nesretan u ovome i u budućem svijetu zauvijek.

Veliki Bože, pomози nam, naoružaj se svojom grmljavinom, svijet nam posvuda svakodnevno navješćuje okrutni rat. Neprijatelj je to najzločestiji jer je ljudski. Prijatelji Božji, hrabri vojnici, ujedini se, uzmimo oružje, ne dajmo se potući, borimo se sa svijetom i njegovim čarima. Jer Bog je s nama, pobijedit ćemo svijet, pobijedit ćemo sve. Naoružajmo se istinom protiv prijatelja laži, učinimo da vide, po ljubavi, da je sve njihovo djelo obmana. Naoružajmo se živom vjerom i zapovijedajmo im u svemu. Ali da bismo bili istinski pobjednici i da bismo imali korist, ispraznimo naše duše i naša srca od lažnih nezrelih predrasuda, izbacimo gorki otrov ili ćemo se u protivnom uzalud boriti.

Što je ovaj lažljivi svijet? On je opći skup grešnika koji Gospodinu naviještaju užasni i okrutni rat, ponekad i otvoreno, ali najčešće potajno. Sveti Duh gaje nazvao prijestoljem kuge, široki put koji vodi u propast, a da ljudi to ne vjeruju i na to ne misle, Sotonina sinagoga i njegovo kraljevstvo.

Velika crkva zla, prljavi i veliki Babilon, u kojem su đavli suvereno stavljeni na prijestolje, gdje je svako dobro zapriječeno i gdje se poučava svakom grijehu. Svijet je preruseni Sotona kako bi izgledao ugodan. To je njegova vojska i njegova stranka kako bi on postao sjajni princ, kako bi nagovorio cijeli svemir da ga slijedi u pakao.

O Bože, kolike je ljude namamio na svoju đavolsku stranu. Tisuću malenih, deset tisuća velikih, seljaka i političara, polu-pobožnih, učenih, slobodoumnih, raskošnih. Njihov je otac-učitelj đavao koji ih potiče i privlači, oni Boga vrijeđaju samo u njegovo, đavolsko ime, iako oni misle da ga zapravo mrze, on je njihov princ i kralj, i on im potajno naređuje. Svijet je napadao Isusa Krista tijekom cijelog njegovog života na zemlji, svijet je cijelo vrijeme bio Antikrist i navješćivao mu rat, i proturječio mu u svemu što je činio ili govorio. On uništava ili iskrivljuje njegove osjećaje njegove izreke, ono što Bog napravi, on uništava kako bi ozakonio svoj zločin. On iskrivljuje njegove sakramente i njegove božanske naredbe.

On se zloćom bori protiv svih sluga Božjih, čini im na žao, straši ih, laska im, nudi uslugu, nabraja im tisuće razloga kako bi popili njegov otrov. Od njihove pobožnosti čini predmet ismijavanja, naziva je iluzijom ili bogomoljstvom. Osuđuje njihova djela i iskrivljuje njihove namjere. Kako bi uništio njihovu svetost, služi se tisućama zloća, kako bi ih okrenuo na svoju stranu izmišlja tisuću nepravdi. Dobri Bože, koliko ih je istisnuo svojim zamkama bezakonja. Na fin način pokriva grijeh krepošću, kako bi ih uvjerio da uđu k njemu, on laska, uvjerava da ih ljubi. Svojim osmjesima ovaj veliki lažac zabija nož u srce.

Svijet je veliki đavlov upaljač i instrument kojim on posvuda ozakonjuje i najgore grijeha. Svjetovnjaci nazivaju skrupuloznima sve one koji ne čine kao oni. Kod velikana sije oholost, a mlakost, patnju i neznanje kod neukih, te pijanstvo, ogovaranja, zavist i podjele čak i do redovničkih zajednica. Nepravdu u palače, sablazni na javnim mjestima, u postelje i skrivena mjesta najprljavije nečistoće, u crkve i sveta mjesta drskost slobodnjaka. Mlitavost, dokolicu i luksuz među gospođe, brbljanje i ispraznost među skoro sve žene, škrtost među trgovce, a oholost među učene.

Među vojnike psovke, blasfemiju, nasilje, posvuda tisuće neurednosti, igre, plesove, bezobrazštine. Njihovih grijeha sve je puno, pa i mudri su njima uprljani. O što sam rekao, jao! Premalo je to, muškarci i žene i stari i mladi gotovo svi gore vatrom njegove nečiste požude. On posvuda stavlja ispraznost i nečistoću. Svijet, budući da je u opadanju, postaje samo zlo i nepravda, nikada nije bio tako fin i prožet zlom. Onoga tko zna bolje grijehiti potajno, smatra se diskretnom osobom. Svijet je zaslijepjen a nesretnik, vjeruje da je mudar. Otvrdnuo je, tkogod ga prihvati, čini uvredu, jao, on niti vidi niti čuje, što njegovo zlo čini još većim.

Ne uzima li on zlo kao dobro, korisno kao štetno, za sreću ono što ništa ne vrijedi, a za laž istinsko dobro, koliko su ga njegove zablude zaslijepile toliko, su ga grijesi uneredili. On ne poznaje ispraznost zemaljskih dobara, ignorira okrutnost zlog duha koji ga iskušava, kako vidi jedino preko svojih osjetila, krivo prosuđuje sadašnja dobra. Svijet se boji fantomskog varalice, a kada Bog prijete, uopće nema straha. On je bez zakona, bez vjere, bez straha. Pred svetom Uzvišenošću on se ne boji suda niti užasne kazne. Sudovi svijeta su izvrnuti, svijet vjeruje da su luđaci mudri, a mudri bezumnici, da su bogomoljci luđaci, i kako on to čvrsto vjeruje, tako okrutno i odlučuje.

Ova zaslijepjenost je ohola i okrutna, ne želi ono što je tlači, u njegovoj zaglušenosti uzalud ga opominjati, on je, kako je pisano, nesposoban primiti Duha Svetoga. O začuđujuće li stvari, on ne može primiti nikakvu svjetlost. On ostaje sve dok ne prođe kao i njegov otac đavao, bezbožan, ohol, skandalozan, slijep, okorio, nesretan. Svijet je nesretan, rekao je Bog, jer uzrokuje skandale, on posvuda neprestano izbacuje protiv svijetu svoj pakleni bijes, i svaki je čovjek time sablažnjen i mudrac i bezumnik. U zanimanjima i na poslu kakve sve vidimo strašne mamce od kojih je svijet sebi učinio zakon, kako bi doveo do prokletstva bijednike. Ti su skandali tako fini da znaju prevariti i najsvetije.

Pod mamac se stavi udica koja uništava dušu, a da ona na to ne misli, u vino se miješa otrov, koji stvara požudu, pod jednom jedinom riječi izrečenoj u smijehu, može se skriti strašan otrov. Smijeh skriva nečistoću finom šalom, raskoš ispraznošću, čistoćom, skromnošću, škrtost i oholost srca ugodnim životom i čašću...

Odapinje strijele grešnika protiv nevinih duša, kako bi probole njihove oči i njihova srca na tisuće raznih načina. On njihovim očima, ustima i rukama stavlja zlobne zamke. On vara tolike ljude, mamac je tako lijep i nježan, da ga je teško izbjeći ili se obraniti od njega. Blažen onaj koji je pobjegao u pustinju, daleko odavde. On svojim sljedbenicima obećava časti, zadovoljstva, propadljiva dobra, koja su u biti varljiva dobra i stvaraju bijedu. O ispraznosti nad ispraznostima! Najveća od istina.

Što su zlato, srebro i priželjkivana bogatstva? Promjenjivi komad zemlje čija površina izgleda lijepa, ali je to pozlaćeni komad zemlje, malo sjajniji metal. Novac je prolazno dobro, stalno mijenja vlasnika, kada spriječite tu promjenu, on postaje najokrutniji izdajnik, kad je dugo pohranjen, on postaje skriveni otrov. Presvlak životinjski, komad blata i žbuke, komadi drveta, zemlja bijela ili žuta, eto najvećeg dobra luđaka, koje ih skoro sve odvede u propast. Na tisuće načina se mogu izgubiti ova dobra, lopov ih može opljačkati ili pojesti, rđa se u njima nastaniti. Kako je čudno njihovo mijenjanje. Ona traju samo trenutak a stvaraju vječnu propast. Vidite li bogatog Cresusa kojeg njegovo bogatstvo čini uglednim? Uskoro će on izgubiti svoje novce i umrijeti kao bijednik. I što će ponijeti od svojih dobara? Ništa, mrtvački pokrov. Jao! Ništa.

Sva ta dobra imaju nešto, ne znam ni ja što, opako i prokleta. Ona u sebi skrivaju otrov koji nas prlja i zagađuje. To nas vjera uči, a mudar to shvaća. Ova dobra koja idu iz ruke u ruku, čine prokletim nečistog i škrtca, sadrže toliko otrova da se mudrac jedva od njih odvoji. Istina ta dobra naziva: bog bezakonja. Čim čovjek želi steći ova dobra, odmah počne grijешiti, jer kad se čovjek želi obogatiti, đavao ga uhvati u svoju zamku. Ako je takvo zlo željeti ih, kakvo je tek imati ih? Ova dobra su smola i ljepilo za vezivanje i propast duša, velika je njihova moć koja gura u vatru, gotovo da ih čovjek ne može taknuti a da se ne zalijepi i ne grijеši.

Najteže je zadobiti svetost, posjedovati dobra bez navezivanja, to je čudnovati napor, najviši koji poznajem, to je čudo pravo. Ako čovjek ima puno dobara, ako živi ugodno i u izobilju, zbogom vjero, ljubavi, pokoro i nado. Ne znam zašto, ali to je ono što se obično vidi. Vidimo danas tisuće koji loše gospodare dobrima i koji drže tuđa dobra bez naknađivnja štete. Kakvi fini i podmukli lopovi koje svijet slavi. Neću ni govoriti o lihvarima, kojih je tako puno po svijetu, pristašama svijeta, debelim zakupcima, koji krađu na moru i na zemlji. Oni imaju puno dobara stečenih na zao način da bih im još i ja posvećivao svoju misao.

Ali ta dobra su trnje koje bode i kad su pravedno posjedovana, potajno bodu i najnevinije duše. Koliko posla steći ih, kolika briga sačuvati ih! Novac je božanstvo kojem svijet žrtvuje vrijeme, odmor, zdravlje i sva dobra drugoga života, ne brinući se za bližnjega ni za svoga gospodara. Pričaj mu kako će steći dobra, on će krasti, izlagati se, truditi, ali mu o Bogu ne govori ništa jer on ovaj jezik ne čuje. Njegovo se srce pretvorilo u njegovo zlato, ono je njegov jedini bog, njegova riznica. Što čovjek ima više prihoda, više ga đavao zaluđuje, više ima suvišnih briga koje ga podbadaju i muče. Njegovo dobro je njegov okrutni tiranin, okrutniji od Sotone.

Kad izgubi ta dobra, koja bol. Bogataševa duša je time duboko potresena, a kad umre, koji užas! Njegova jadna duša je razdirana, koje beznade i koja muka nesretnog bogataša na samrti. O, kako strašno Bog sudi njihovo zlo korištenje. A koja kazna je u paklu, koje beznade i koji gnjev! Nakon toga kao luđaci sa svojim lažnim dobrima, past ćete u prokletstvo. Eto, kakva je ispraznost dobara koja svijet predstavlja, koja zavidno traži, nikad zadovoljan, ali lažna su i njegova zadovoljstva i stvaraju mu tolike muke. I najveća zadovoljstva su varljiva, to su imaginarna zadovoljstva koja ne zadovoljavaju srce, nego ga još više izglednjaju, koja čine da se na koncu osjeća samo grižnja savjesti, dosada i bol.

Ona imaju samo tjelesna zadovoljstva, to su smrdljive strvine koje stvaraju zlikovce, koje čine duše zlima, koje dragaju čula izvana, a koja prljaju dušu i tijelo. Grešnik pleše i smije se na rubu svog ponora pred Bogom koji ga proklinje, i koji se u svojoj pravdi naoružava. On gazi Isusa na križu i prezire njegove svete zakone. On za svoju nesreću izmišlja tisuće zadovoljstava i načina, duhan i mirisni prah, tisuće ugodnih profinjenosti, i samo misli na to kako izbjeći ono što ga može inkomodirati. On samo misli na to kako zadovoljiti svoje tijelo, jesti, piti, smijati se i plesati, izgleda da je to njegov jedini posao, i tako dok tovi svoje tijelo, uranja dušu u pakao.

Svijet je uvijek ohol, čak i kad se naklanja, on želi pokazati svoju skromnost i finoću, oduševljenje da se vide njegovi talenti, dobra, njegova moć. Prekriva i skriva svoje mane kako bi pokazao svoj sjaj, snizuje posvuda sebi jednake kako bi on bio još viši. Druži se samo s velikima, prezire siromašne. Poznata je oholost svjetovnog čovjeka, njegova isprazna i jadna slava ima svoj izgled, odjeću, ponašanje, kad hoda, kad se izražava, odiše samo veličinom, ohološću, luksuzom i visinom. On sluša i klanja se samo svome tijelu. Žustro zapovijedajući, on misli da je time mudar, žudi primat u svemu, čak i u poniznosti.

Ali što je sva ta čast? To je snatrenje, tlapnja, dim, para, vjetar, pjena, blistavi i pompozni sjaj koji vara srca i oči. To je najfinija zamka koju mu je đavao mogao pružiti, to je najfiniji otrov, koji daje gotovo svima da piju. Pavši po svojoj oholosti, Sotona baca svijet u isti ponor. Bog svijetu skriva svoje tajne, on mu se opire u svojoj mudrosti, priprema mu vječni plamen osvete. Koliko se slavio toliko će biti kažnjen. Kako je varljiv ovaj prokleti svijet! On gubi

svu vrijeme života, i jako je zaokupljen ništavnim činjenjem. Ako ne ljenčari, bavi se bezakonjem.

On je uvijek okrenut vanjštini, i ne misli na Boga, samo se bavi tijelom, a njegova jadna duša je napuštena. Prezire pravu sreću i bavi se lažnim dobrima. O veliko sljepilo, o koja prijevara! Od neba više vole zemlju, stvora nego Stvoritelja, rat nego mir Božji, laž od istine, vremenito nego vječno. Čuje ga se kako dan i noć priča o novostima, vojskama i dvoru, i o tisuću drugih ništavnosti, novcu, jelima, odmoru, ukrasima, igri, odjeći, provodu. Imaju duh i žar samo za vremenske stvari, a zatupljenost i mlakost u vječnim stvarima. Kad igraju, dugo su budni, a kad mole treba, ih buditi.

Provode život i vrijeme ne u jedinom potrebnom nego u ispraznim zabavama, u činjenju zla ili u ljenčarenju, u gledanju i brbljanju, u posjetima i odijevanju. Okorjeloga srca ne prepoznaje svoj grijeh, ne osjeća svoj smrad, ni teško breme koje ga tlači i ne vjeruje da u sebi ima đavla za svoga oca i kralja. Ne bojeći se pakla, ni suda, ni Boga, ni đavla ni osвете, ovaj prokletnik teško griješi smijući se drsko, griješeći, pjeva svoje stihove, od grijeha čini koncert. Kaže da ima jak duh da bi cvilio, da bi lio suze, da bi se bojao pakla i smrt, i zbog toga osjećao uzbuđu. Dobri Bog je tako dobra, kaže on, na samrti će mi oprostiti.

Neosjetljiv na istinu, od koje drhte dobre duše, iz ispraznosti u ispraznost, iz grijeha u grijeh, on umire bez zebnje i pada u prokletstvo. Tvrd je prema bližnjemu kad ga vidi u bijedi, s prezirom govori o siromahu, a ako mu dade što god onda mu dade u ljutnji, kruha ima za svoga psa, a za svoga brata nema ništa. Tvrd je prema dušama u čistilištu. Njima na užtrb radosno jede, pije i smije se. Platit će jedan *De profundis*, za svoje jadne preminule roditelje. Previše su ostavili za drugo, u ostavštini je dobio malo, on ih umanjuje, sam ili u procesu on tuži svoju majku i oca. O, jadni mrtvi roditelji! Vaša su vas djeca napustila.

Zadovoljstvo mu je griješiti, vrijeđati Boga, pogrđivati ga, njegovo srce nije time ganuto, ako ga ne pogodi kakva šteta, njegov je interes u srcu, ali ne Gospodnji. Iako je svijet proklet i osuđen od Boga, vidimo ga kako se zabavlja usred svoga prokletstva, toliko je njegov duh zaslijepljen, toliko mu je srce neuredno.

Đavao ga potajno uznemiruje i privlači, nevidljivo veže, drži zarobljena u lancima po grešnom djelovanju vlastite volje. On svima viče, mir, mir, ali nema ni njegove sjene, u srcu ima tisuću potajni grižnji, njegova najveća radost je uznemirenost, on je uzburkano more koje se ne može nikada smiriti. Bilo što da čini da ugasi grižnju svoje savjesti, ne može u tome uspjeti, ne može smireno živjeti, iako je izvana radostan, u duši je nesretan. Bilo što da lažljivac čini kako bi uživao savršen mir, njegovi prošli grijesi ga straše, budućnost uznemiruje, nijedan trenutak ne može biti uistinu sretan, uistinu zadovoljan.

U životu može imati samo lik nekog užitka, a u njegovoj smrti kojeg li očaja, bijesa, grča, ah, kojeg li nemira, a poslije smrti, kojih kazni. Za svoje užitke, časti, bogatstva zadobiti će tisuće zala, muka i osvetničkih kazni, za jedan trenutak ispraznosti, nesreća za svu vječnost. Eto svijeta i njegovih nesreća, može li se ljubiti takvog bijednika? Mogu li se slijediti njegovi odijeljenici sa njihovim žalosnim nesretnostima? Vičimo svima, nesreća, jao, jao varavom svijetu. Evo više zlobnih zamki kojima potajno hvata duše kako bi ih privukao svojim ciljevima i bacio u vatru. Kako bismo bili sigurni od njegovih privlačnosti obznanimo, njegove zlobne tajne.

Zamke svijeta (30) **prva zamka - kockarske igre**

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u prethodnoj pjesmi.

Sadržaj: Sama po sebi igra nije ništa lošega, igra je korisna i potrebna za čovjeka, za odmor i opuštanje, dogoni žalost. Kako bi igra bila dobra treba imati potrebna svojstva, bez

njih postaje zabranjena i sobom nosi brojne žalosne posljedice. Pjesma završava odlučnim odbacivanjem lažnog svijeta i njegovih igara.

Igra sama, po sebi, nije zlo, ne sadrži ništa fatalno, naprotiv: to je rekreacija bez napora i truda, ona je opuštanje, kako bi se kasnije moglo raditi još više kada je potrebno. Bog nije zabranio igru, kad je učinjena u vremenu i mjestu bez suprotstavljanja njegovoj Mudrosti, kako bi se čovjek lagano odmorio, kako bi se sveto zabavio, kako bi rekreirao bližnjega, kako bi odagnao bol, natmurenost i tugu. I sveci iako ozbiljni, su ponekad igrali igre, kako čitamo u pripovijestima. Njihova ih je ljubav iznalazila, a Duh Sveti ih je nadahnjivao. Bile su to bezazlene igre, pune milosrđa, milosti i slave. Evo odlika igre kako bi bile slavne u Bogu, kako bi bile spasonosne: izbjegavajte igre na sreću, jer se duša u njima prije ili kasnije izgubi, najbolje su igre duha, Bog ih voli kod svojih sluga koji se igraju da bi mu se sviđjeli.

Igra ne smije biti žarka, nego umjerena, blaga i razborita, u pogodnom vremenu, bez svađe, puna blagosti, bez nepravde, puna časti, skromna bez podčinjenosti, bez nepravde, poštena i milosrdna. Umjesto karata i kocki igrajte, "dama" i šaha ili slične igre. Ne igrajte uvijek, nego na određenim mjestima i u određeno vrijeme s nekim tko je prijatelj Božji. U ovom slučaju, dopuštena vam je igra, štoviše, potiče vas se na igru.

Ali koliko je zabranjenih igara, koliki su se u njima izgubili ne vidjevši u njima zla. Kockarske igre su izmislili đavao i odbačenici kako bi se gubilo dragocjeno vrijeme dano čovjeku da čineći pravdu zadobije nebo. O vrijeme, o daru Duha Svetoga, o cijeno krvi Isusa Krista, o vrijeme koje imaš neizmjernu cijenu! Igrati karte i kocke kad umreš, tisuću ćeš puta žaliti što si tako gubio vrijeme u igrama i ispraznostima ne čineći pokoru. Kad bi prokleti u paklu imali jedan sat tvoga izgubljenog vremena, bi li oni slijedili tvoju ludost? Vidjeli bismo ih kako plaču, viču, poste i umrtvljuju se. Ah, što bi sve činili kad bi imali taj sat? Ti ga imaš, čini dakle ono što bi oni činili ostatak svoga života.

Igrač je uvijek tjeskoban, zabrinut, promjenjiv, neuredan, isto kao i njegova sreća. On tako gubi ljubav za svog bližnjega, on ga nastoji ščepati, iznenaditi i prevariti bez imalo opraštanja. Kolike grijehe čini jedan igrač, grijehe djela, usta i srca, a da na to ni ne misli! Blasfemije, zakletve, uvrede, uzvike i naglost, tisuće skrivenih laži, tisuće finih i lukavih krađa, mržnja i osveta. Igrač prelazi u svoju igru. On više nije ni svoj ni Božji, igra ga vuče. U igri je sav njegov zanos, sva njegova duša i tijelo, i on živi samo za igru i samo ga igra obuzima, ona je njegov okrutni okov.

Čovjek vjeruje da će u igri steći imetak, ali daleko od toga, on gubi i ono što ima, to dokazuje iskustvo. Novac dobiven u igri, Gospodin ne blagoslivlj, i on ima prije ili kasnije loš kraj, sveti ga zovu najfinijom krađom. Igrač, prijatelj karata je fini sotonin lopov, ali pravi lopov koji krade njegovu siromašnu djecu, ženu i roditelje. Vjerujući da ima svoj imetak, on umire s tuđim imetkom, o žalosna nesrećo! On je pun hladnoće za Boga, pun lijenosti i mlakosti za dobro svoje duše, misa predugo traje, on se udaljava od sakramenata, zao, okorio, lijen, on juri iz igre u igru, i na koncu u oganj vječni.

Igrači su spletkari, dangube, sablažljivci, oni pokazuju sva bezakonja naučavajući dangubljenje. Ove javne i kartaške igre učinile su da propadne puno ljudi, to je javni gubitak. Kraljevi su zabranjivali igre pod prijetnjom strogih kazni, kao neku pošast. Koncili preko svojih kanona i sveti oci po svojoj razboritosti osuđivali su ih. Usprkos svemu, ljudi posvuda uzimaju ovaj opaki otrov. Svijete varljivi, povuci se, nećeš mi ti stvarati zakon svojim đavolskim igrama. S tobom nikada i nikud. Neka su nesretne tvoje kockarske igre! Neka su nesretni i svi tvoji grači! A ja ću, kako bih izbjegao njihovu nesreću, izbjegavati ih. BOG SAM.

Druga zamka - ples i balovi (31)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u prethodnoj pjesmi.

Sadržaj: Sa svom gorljivošću misionara Montfort se obrušava protiv plesa, sam đavo potiče na to iako sam po sebi ples nije loš, ipak je teško da se ne padne u grijeh plešući zbog mnogih razloga. Pravi kršćanin se zbog toga uzdržava od plesa i njegovih ludosti, tog ropstva koje unesrećuje. Oba zavjeta u bibliji osuđuju ples, pa i Crkva, zbog toga i zaključak, sveca daleko od mene skandalozni svijete.

Gospodine, žele da propadnem preko plesa koji je također zamka. Slomi ovu varljivu zamku koja se postavlja mojoj nevinosti. Svjetovnjaci plešu, usprkos tebi, o Gospodine, pomози nam. Evo Venerinog tamjana i njezine ugodne škole, evo Bakusovih igara, evo đavolskog kruga, evo njegovog lijepog poziva na našu propast. Da, sotona je izumitelj nesretnog plesa, on je prvi tvorac ove radosne kuge koja služi kako bi radosno i neosjetljivo palo u prokletstvo. U plesu on je kralj. Njemu se iskazuju počasti, on tu kroji zakone radosne raskalašenosti. On ovdje zasjeda i ima posred toga svoje prijestolje.

On ovdje sve pokreće u ovom prokletom njihanju, on ovdje ulijeva svoj otrov, svoj plamen i svoju zloću. Od njega dolazi želja i kobno zadovoljstvo. On pokreće plesače na ples, smijeh i pjesmu. On tu pridobiva njihova srca, njihova tijela i svoje kraljevstvo. On tu kroji svaki pokret, i korake i okrete. On se pretače u glas kako bi pjevao naklono, on pokreće oboe na pjev i ne umara se od toga. On tu stvara svako veselje i zvukove instrumenata. On se uvlači u tijela plesača i plesačica kako bi ih zanio ljubavnim plamenom, on vodi noge i oči ovih siromašnih nesretnika.

Njihovo je tijelo neobuzdano, njihov duh bez svjetla, njihovo srce opčinjeno: đavao djeluje tako da naziva skrupuloznima one koji ne čine poput njih. Đavao kod pogana ima redovno ovaj danak ne traži dobra, nego da plešu kako bi mu se dopali, oni smatraju da i sotona obećava neka dobročinstva za njihov ples. Kaže se da vještice na sastanku imaju praksu da nakon objeda plešu đavolski ples. To je tamjan, fatalni kult ovog paklenog duha. Gotovo svi odbačeni smatraju daje ples dopušten, ali oni koji će biti spašeni, istinska djeca Crkve, gnušaju ga se.

Govoreći općenito, ples je indiferentan, sam po sebi nije zlo, on može biti nevin, jer i David je plesao gorljivo pred kovčegom Gospodnjim. Ali da bi se plesalo bez grijeha, potrebno je toliko okolnosti, da je teško spriječiti vrijeđanje Boga u plesu. On je uglavnom zlo i razuzdanost. Način, vrijeme, svrha i osoba koja pleše, bacaju toliko otrova da ples gubi svoju nevinost, nesreća prati sve plesače, čak i njihove gledatelje. Kako se dolazi u nesreću ove fine raskalašenosti? S mirisnim prahom, s rumenilom za lice, s finom golotinjom, luksuzom i ispraznostima.

Jao! Kako se pleše? Na nečist način, sve potiče na otrov nečistog plamena: pogledi nježni i prodorni, pokreti žustri. Koraci su tako odmjereni, kadence lijepe, plesači tako lijepo ukrašeni, a pjesme nove! Kako se oduprijeti da to ne ljubiš, da ne goriš i zapališ se? Što reći za one poljupce na kraju, o onim okrutnim vjesnicima nečistog plamena? Nisu li oni đavolov pečat koji se utiskuje u njegovo ime? Zna se dobro koji su obično motivi plesa, motivi su skriveni ali pohotni: želi se ljubiti, svidjeti, pokrenuti ili biti pokrenut, vidjeti ili biti viđen.

Pleše se uz pjesme pune ljubavnih motiva, ljudi se hvataju na zamku ovih nečistih ludorija, a zatim se nakon plesa kaže: "Nismo vrijeđali Boga". Pleše se zabranjenim danima, čak više nego običnim danima, i tijekom tog izgubljenog vremena, sotona čini svoje, i tako se od dana Gospodnjega pravi praznik napasnika. Jao, uopće se ne računa vrijeme koje se izgubi na plesu, iako je vrijeme najveće dobro, iako ono ima neizmjernu cijenu, vrijeme je kratko i dragocjeno, dano je da se zadobije nebo. Ako je ples poganina uvijek za osudu, kako je to tek kod jednog kršćanina? O, užasno zlo! odmetnik koji se odriče zavjeta danih svom Bogu.

Zar se nije odrekao sveg đavolskog sjaja? Ples se uvijek prikazuje kao jako ugledan. Plešući, Gospodinu se nanosi velika uvreda. Plesaču, masko kršćanina, Isus Krist nije tvoj učitelj. Ali te je Sotona uzeo za svoga, poput nekog otpadnika ili izdajice. Odlazi slugo zlog duha, bruko Isusa Krista. Razbojnik plešući ide prema smrti na vješalima, u velikoj opasnosti vojnik se smije i pleše. O koja ludost, o okrutna nesrećo plesača razbojnika! O luđače, koji plešeš na rubu vječnog ponora, ne bojeći se smrti niti Boga u njegovoj pravdi. Ah, sotona ga je posve zaslijepio i ubit će ovog tovljenog bika.

Kod plesača u njihovom zanosu, ruke, noge i glava kao i ostatak tijela, manje su razumni nego kod životinje koje su manje raščupane i krotkije nego oni. Oba Zavjeta osuđuju ples i prijete strašnom osvetom plesačima i lakrdijašima, njihovim pomagačima i promatračima. Bog proklinje sve njihove ukrase, njihove mirise, kadence, njihov napor pun ljubavi, njihove pokrete pune nerazboritosti. On zabranjuje da ih oponašamo, gledamo i posjećujemo.

Ples je najfiniji tiranin, on je učinio da umre sveti Ivan, preteča našeg Učitelja. O, veliki Bože, kolike je ples ubio i duhom i tijelom. Sveti oci, naučitelji, kanoni, pa i Crkva osudili su plesače kao i njihove pomagače, komedijaše i lakrdijaše. Ljudi su plesom zaslijepjeni, rekao je jedan Otac, djeca se uneređuju, preziru oca i majku, žene u njemu gube čast i milost Gospodnju. Plesovi čine da se krše svi crkveni zakoni, oni krše sve Mojsijeve zakone. Plesač gubi vjeru i ne pridržava se više zakona.

Kad se negdje pleše, nebo plače od žalosti zbog ove uvrede Bogu, a pakao se raduje. I dok svet čovjek zbog tog cvili, bezbožni grešnik se smije. Bog strogo kažnjava plesače naglom smrću, tako da napuštaju svoje već proklete duše u trenutku. I tako u isti mah balovi i igre silaze u oganj. Odlazi, svijete i njegovi prijatelji, i sve što sam rekao, daleko od mene tvoj govor da je svima dopušteno plesati i smijati se. Daleko od mene, svijete skandalozni, zbogom svijete nesretni.

Treća zamka - komedija i spektakli (32)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u prethodnoj pjesmi.

Sadržaj: Su još jedno izašašće zloga, Montfort opisuje mnoga zla koja oni uzrokuju, a zatim opominje roditelje koji upućuju svoju djecu na te prakse, oslikava lakrdijaše kao učitelje grijeha, neprijatelje Boga, i sluge Sotone. Pjesmu završava prigovorom protiv nedostojnih komedije i spektakla, kao i poticajem svećenicima da u ime Bože opominju protiv buntovnog svijeta.

A što da kažemo o balovima, o zlu i kazalištu, o ovoj paklenoj riznici svih bezboštava? Tamo se i najtvrđe srce raznježuje kako bi postalo nečisto. To je riznica grijeha, gdje se uči kako potajno tako djelovati, ono ulazi u modu i fino se ogrće odijelom kreposti. Đavolski izum, nesretno kazalište, o okrutna iluzijo, o pakleni požaru, gdje se čine sva bezakonja, s radošću i veseljem. Mjesto opere, mjesto prokleta, gdje izgled, glas i pokret ulijevaj u najpakleniji otrov. "Lijepa arije, lijepi stihovi", kaže se. O sirene pakla!

O izvore najvećih zala, leglo babilonsko, gdje je prestiž novoga postavio Sotonu na prijestolje! O najfinija udico, o najslađi otrove! Staviti na sebe lažnu masku, izobličiti lice, blamirati tako svoga tvorca i okretati njegovo djelo, znači nositi đavolski pečat i ogrtati se u njegovo ime. Ova maska odbačenoga, koja nalikuje đavlu svome ocu, pojavljuje se kako bi ju se pohvalilo: ne, to je zapravo Sotona koji se želi svidjeti. Ovaj prokletnik tako preobučen zove da mu se pridružimo. Slušati Sotonu kako govori na usta glumca koji deklamira, znači da on po njemu zna zapaliti tijelo i dušu, fina zmija skrivena u cvijeću i najživljim bojama.

Najbolji glumac koji bolje prikazuje lik je i najfiniji lažljivac koji najbolje skriva svoju strast, fino ulijevajući u srce najlažljiviji otrov. Svi se dive kako ova nesretna žena pleše, sva je obuzeta svojim ljubavnim plamenom, njezin otrov je najslađi i najokrutniji od svih. Oči

smiješeće i radosne ove lijepe plesačice, njezin nježan i sladak izgled i harmoničan glas, probadaju i bacaju strjelice koje se nikada ne odbijaju. Geste i pokreti koje čini ova komedijašica su čaranje finog zla. Njezine oči, njezin poj, njezini obrisi poučavaju njene lude ljubavi.

Vidimo je i razmišljamo, davao dolazi i potiče, osjećamo kako srce postaje ganuto i čovjek pada u grijeh, a zatim kaže da na plesovima nikada ne čini nikakva zla. O kolike tisuće u paklu plesača i plesačica koji gore u svome žaru i plamenu. I pored svega, plešite, lakoumnici, i ne vjerujte mojim riječima.

Očevima i majkama: Usprkos ovim velikim opasnostima i grijesima plesa, idi, oče, nauči svoga sina ovom paklenom ritmu i kaži mu da, ako je skrupulozan, tako treba i da tako želiš. Majke, ne slušajte me, vodite vaše kćeri na ples. Vježbajte njihova tijelo i korake. Što će reći u gradu? Ova lijepa umjetnost, ova pristojnost odgovara njezinoj odlici. Bez toga nema udvarača, bit će napuštena, bez toga će joj se svi mladi smijati. To je potrebno kako bi se udala ili će biti prezrena.

Vodite je na ples i vi sami, kako biste pokazali da ples nije zlo iako skrupulozni gundaju, ne vidi se ništa što bi bilo zlo u plesu i pjesmi. Izbjegavajte skrupulozne ljude, ne koristite njihove metode, nemojte se ljutiti, plešite, budite po modi, ja to želim, trebate me poslušati. Koje zlo u zabavi? Kćerka jednog zanatlje izgleda debelo i neuko. Fuj! Ne izgledajte poput seljaka, idite k učitelju na ples kako biste izgledali kulturno, pristojno i ljubazno. Ispovjednik kojemu idem, koji zna da plešem, u tom ne nalazi ništa loše i ne zabranjuje mi. Eto, tako nesretni roditelji, vi vodite u prokletstvo svoju djecu.

Komedijašima i lakrdijašima: Lakrdijaši, komedijaši, gori ste od samih vračara i čarobnjaka koji skrivaju svoje mudrolije, skandalozni, ljudi izgubljeni, lukavi lopovi. Da, nesretnici, vi kradete na fin način društva i zaludujete ih svojom besramnom praksom. Fini lopovi koji varate luđake, trebalo bi vas sve objesiti. O veliki učitelji svih grijeha, gori od nevjernika, članovi pokvareni, odsječeni od Crkve i vjernika, ljudi prokleti, izopćeni, nesretni vi koji se sada smijete. O veliki neprijatelji Boga, o zmijin okote, koji posvuda donosiš oganj, laž i bijedu, vi, svojim finim načinom okradate i udovicu i siročad. Sotonini izaslanici, neprijatelji Evanđelja, da biste zaradili, putujete se iz jednog grada u drugi, i ne bojite se skrupuloznih ljudi, posvuda vas dobro dočekuju.

Cijeli vam Babilon želi dobrodošlicu i podržava vas. Usprkos župniku koji propovijeda, vi, veliki propovjednici, imat ćete uvijek veliki broj slušatelja. Idu na propovijedi siromasi, pobožni, sirote žene, a k vama, ljudi ugledni, velika gospodo i velike dame, iako ste vi najveći luđaci, svi vas slijede. Iako izopćeni od crkve i mudrih ljudi, pijte, plešite i smijte se, igrajući vaše likove, govoreći: Gospodin je dobar, oprostit će nam. A kad mjera bude puna, vi ćete u jednom trenutku otići iz plesa u muku, te vječno gorjeti i gorko plakati.

Svećenicima: Sveti svećenici puni revnosti, lajući psi Gospodnji, najavimo ustima i srcem rat svijetu, plesačima, komedijašima, gorima od svih pogana. Ovi nas slijepci smatraju ludim vizionarima, a mi ćemo reći: Samo vi radite svoje! Mi držimo se dobro i lajmo uvijek, Bog će nam pomoći. Ako nemamo moć da oduzmemo grijeha svijeta, naša je zadaća da lajemo iako svijet gundā, i ne vjeruje nam da će na samrti zbog tog žaliti. Ako ne spriječimo ove igre, spektakle i predstave, Bog će nas kazniti kao i njih, još i više od njih, u onom životu, trebat će odgovarati za sve i podnijeti njegov gnjev. BOG SAM.

Četvrta zamka - raskoš (33)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u prethodnoj pjesmi.

Sadržaj: Oboružan istinom svetac najavljuje otvoren rat idolima ispraznosti, bezobzirne raskoši koji definira kao najprofinjeniju đavolsku zamku. Raskoš je protivna vjeri, ljudskoj mudrosti, jakosti, umjerenosti, redu i poniznosti, čistoći i Božjoj Providnosti.

Montofrt opominje protiv raskoši žena, muškaraca, ljudi iz Crkve i ukazuje na tisuće njenih naličja. A od kuda proizlazi njena zloba? Poziva da se uđe u samoga sebe, u molitvu u srcu kako bi se otkrili razlozi koji potiču na raskoš. Ukazuje kako izbjeći toj zamci, treba: oduzeti, bježati, raditi i davati.

Evo najfinije zamke koju je davao postavio, najveće zle moći skoro posvuda raširene. Evo isprazne parade i lude ispraznosti praznog i bolesnog uma koji vjeruje da je zdrav. Riječ je o luksuzu s njegovim ukrasima, njegovom odjećom, jelima, o sto drugih stvari kojima se služe na zemlji. Raskoš nadilazi modernu zabavu pored koje razboriti prolazi, a kojom se luđak kiti. Cijelo sveto Pismo osuđuje ovaj nered, a Duh Sveti uvjerava da će ona biti kažnjena.

Promijenit će ove slasti, fina platna i ukrase u krutu kostrijet, u okrutnu muku. Babilon se izgubio u purpurnom i finom lanu, svako bezakonje u njega je obučeno i imat će isti kraj. Preko ovih naslada zli bogataš propada, Duh Sveti ga osuđuje po njegovoj mlakosti. Na različite načine svi su se sveci borili protiv ovog zmijinog ploda, otrova za krepost. Raskoš je bezumlje najoholijih ljudi, ono je pravo otpadništvo od krštena i krsnih zavjeta.

U raskoši se ne može biti istinski učenik Spasitelj, čovjek se odriče svog učitelja, siromašnog dobrima i poniznog u srcu. Kršćanin bez trnja je samo krhki ud bez božjeg štita, on je samo kukavički vojnik. U raskoši, izobilju i u sjajnoj odjeći, lažna je pokora i lažan pokajnik. Tijelo postaje idol čim ga se previše mazi, u svom frivolnom ukrasu tamjan ispraznosti. Od svog pokvarenog tijela činiti idola i tamjan. Koja užasna idolatrija, koja uvreda Svemogućemu.

Ovaj užasni idol često dolazi na sveta mjesta kako bi tamo đavlu podizao prijestolje, kako bi izvršio svoje naume. Gospođa ulazi: mjesta, mjesta, svi se miču, ona prolazi i svi je gledaju. Evo nakićenog idola, kao pored ukrašenog oltara, svi joj se dive, a Boga zanemaruju. Svi je gledaju leđima okrenutim presvetom Sakramentu, ona sama se umiljava i neprestano namješta. Ova drska svjetovnjakinja je zanjekala svaki zakon i profanira križ svojim bestidnim tijelom.

Ova užasna bogohulka osporava slavu Božju, i svojom bezobraznošću obeščašćuje ovo sveto mjesto. Raskoš je lakrdija kojom se zavaravaju djeca, smiješna hrpa izrezanih komada. Budući da je dvostruka zloba u svom bijednom vremenu, dvostruko su prijetvorni i u svojim odijelima. Reže se, kroji, miješa, falsificira, uništava, moda se svaki dan mijenja i potiho nas vara. Prirodna ljepota ima više slatkih argumenata nego ona umjetna sa svim svojini ukrasima.

Skromna čistoća sadržava božanski šarm i nema onaj nesretan izgled svjetovne prijetvornosti. Više voljeti tijelo nego dušu, ovovremeno od vječnosti, eto to čini besramni raskoš svojom zloćom. Luksuza odora je najfinije zlo jer skriva sva zla i mane. Raskoš je naravno obilježje siromašnog ispraznog uma, površne duše i oholog duha. Raskoš je obilježje slabih duša bez imalo jakosti, punih navezanosti koje podanički gmižu ovdje na zemlji.

Ona čini dušu besposlenom i hladnom, nedostojnom, i nesposobnom za Božja velika djela. Raskoš od vjernika čini zarobljenika ljudskih obzira, zarobljenika značajnih stvari i zlog duha. Ona uništava umjerenost koja obuzdava zadovoljstva, ona potiče na izobilje užitaka i želja. Luksuz sa svojim nasladama tjera umjerenost i ruši žrtvu svetog isposništva. U ovom vremenu punom bijede, raskoši i ispraznosti, ne vidimo više svetu skromnost naših otaca.

Njihove su duše bile pune čestitosti, jednostavnosti, svetog gospodarenja i ponizne sredine. Po divnom otajstvu združivali su korisno i lijepo, postojanost s ugodnim i slavu s njihovim grobom. Njihovo je ponašanje bilo usklađeno, jednostavno bez pretvaranja, milosrdno bez zavisti, postojano bez tvrdoglavosti. Pod grubom tkaninom skrivali su veće veličine nego mi svi pod ukrasima ovog varljivog svijeta. Moj Bože, koja razlika između naših predaka i nas! Oni su bili sama inteligencija, a mi smo gotovo svi luđaci.

Njihova je jedina potreba bila da budu kreposni a mi se samo hoćemo dopasti ovom nesretnom

svijetu. Oni su isprazne stvari i prazne zabave držali pogubnošću i ludom izvještačenošću. Njihovi ukrasi i njihovo bogatstvo bila je krepost srca, njihovo zadovoljstvo i nježnost, bila je ljubav prema Gospodinu. Oni su kao mudri ljudi gledali na ove ukrase kao na čistu glupost, kao na izvor grijeha. Svi su živjeli mirno i zadovoljno u svom staležu, u skladu sa svetim Evanđeljem bez raskoši i bez rasprava.

Imamo li i mi njihov karakter? Ne, mi ih napuštamo. Mi nemamo njihovo ponašanje, ime je jedino što smo od njih zadržali. Sada tisuće tlapnji, tisuće lažnih sitnica, tisuće nepotrebnih briga postaju predmet našega srca. Raskoš je postala učiteljem mnogih luđaka. Isprazna želja za pojavljivanjem sve ih pokreće i vodi. Raskoš je zbunila ljude, zanatlija postaje trgovac, buržuj, plemić ili veliki gospodin, markiz, intendant. Drugi opet po raskoši izjednačio se s plemićem po krvi. Malo je njih po poniznoj razboritosti sada u svom položaju.

Gospođi nekog pristaše, nekog činovnika moramo dati naslov "dama" ako želimo biti njihovi prijatelji. Najneznatnije žene si daju otmjen izgled, ukrašavaju se i krune ambicijom. One na sebe gomilaju zlato, srebro i fina platna, svilu i skupu čipku, velur i saten. Po njihovoj bizarnoj modi i njihovoj gardoj pratnji ništa im ne izgleda dovoljno rijetko, bogato i skupocjeno. Ove svjetovne nesretnice sa svojom svilom i finim lanom su gotovo sve kradljivice, ali je njihova krađa fina.

Ići će sto puta u kupovinu kako bi izazvale zavist, umjesto da plate svoje dugove i vrate ono što je tuđe. Za svoje smiješne moderne i skupe haljine, one okradaju bez skrupula svoju djecu i muža.

Njihova žarka želja da imaju novu odjeću, prodala je njihov sram zajedno s njihovom ludom ljubavi. Njihova raskoš i umišljenost nikada ne kažu "dosta je", ali Bog će im se osvetiti zbog ovih loše potrošenih dobara. Kako vrijeđaju Gospodina preoblikujući njegovo djelo svojim varljivim izgledom!

One kvare narav želeći je promijeniti; ona postaje više nego obmana, zamka za stvaranje skandala. O besramna raskoši, ti prljaš čistoću, ti sažižeš tijelo i dušu vatrom nečistoće. O vidljiva oznako žene bez srama, o sjajna odjeću ohole ružnoće! O velika zamka đavolska i njihov ljubavni otrove, koji truješ grešna srca preko očiju. Evo đavolskog tajnog oružja koji će srušiti i najjačega, evo njegova stroja koji svima sije smrt.

On poduzima mjere na ovom oličenom licu, kako bi ga poželjeli oni koji ga gledaju. Đavao je tako na fin način postavio svoje prijestolje u ispraznost, a oni stavljaju svoje adrese bez uvijanja na sve njihove golotinje. Iz ovog otvorenog grla oni bacaju goruće strelice koje u srce idu putem pogleda i tako čine da propadaju tisuće ljudi. Kako bi poticali više otrov svoje ljubavi, oni čine lice sjajnim i stavljaju zvijezde na odjeću. Govore kroz njihova usta, sjaje u njihovim očima kako bi njihov sjaj dotaknuo i učinio zaljubljenima.

Raskoš je prešla u današnju odjeću, jelo, pribor, namještaj, ukrase. Gospođice obučene u haljine harlekina šetaju se ulicom u svojim cipelicama. Gospođa se pojavljuje napuhana u teškom i širokom kaputu, stenje, natovarena pod teretom mode. Pogledajte plašt koji se za njom vuče, njenu lijepu, prozirnu odjeću, njenu neobičnu tkaninu na tri ili četiri razine. Njihovi su rupci sastavljeni od šarenih komada vješto nabranih, sa sto uzoraka.

Njihova je frizura na tri kata, njihov ovratnik ukrašen, njihovo pokazivanje oholo, a crna kosa posve izbijeljena. Njihovi rukavi, njihove čipke, pozlaćene rese, vrpce i svi drugi ukrasi kojima se ni ne zna ime, o koja hrpa gluposti, ukrasa i trica. Ovo se sanjarenje povećava iz dana u dan. Kćeri babilonske, muškarci su zaljubljeni, svaki ima svoju amazonku kako bi bio nesretan. Oni oponašaju ove slatkice u raskoši odijevanja, u njihovim napudranim perikama, u njihovim skupim tkaninama.

Njihova se odjevna moda mijena češće od mjesec dana, pa i ako je neudobna, oni se podvrgavaju njezinim zakonima. Gospodine župniče, ostavljam vas da se prerušavate i pudrate, gledajući vašu mlakost, Crkva mora plakati. Vaša pomopozna reverenda, vaš zategnuti ovratnik, načinjen kod dobrog proizvođača, vaš sjajni šeširić, vaš pojas, vaše slatke

cipele, vaši galantni maniri, ali uzalud vas dotjerujemo. Raskoš je postala gospodarom gotovo svih proslava na kojima još jedino vidimo svjetovne začine.

Oholost i neumjerenost, zadovoljstvo i pohota protjerali su s njih nevinost zajedno sa skromnošću. Njihova sjajna posluga, pozlaćeno posuđe, njihova jela, njihovo umijeće zadovoljstva i oholosti, nepotrebno obilje izvrsne hrane i vina, ovaj pretjerani trošak za samo jedan obrok. Na posljertku, tisuće neumjerenosti za stolom koje traži raskoš, stvarajući ovo jadno stanje i uzrokujući

tisuće grijeha. O kolika nepotrebna pratnja, koliki konji, psi, lakeji, o koliki gubitak dobara!

Ti otmjeni ljudi luksuz hvale u zvijezde, i bilo bi veliko čudo kod njih vidjeti skromnost. Kuće velikaša pune su skupocjenog pokućstva, mramora, porculana i neobičnog namještaja, rijetkih građevina, velikih stanova, nakita, minijatura, tisuće profinjenosti. Visoke nove ograde, novi viseći ležajevi tisuće novotarija, ili bolje tisuće novih prekomjernosti. Đavolska raskoš se posvuda uvukla, a prakticiranje luksuza se uznosi pod parolom "da čovjek ne bude skrupulozan".

Gotovo da nitko ne slijedi put koji bi trebao slijediti pravi kršćanin; ljudi su kršćani po vanjštini a u dubini su pogani. Raskoš pjeva pobjedu nad poniznom jednostavnošću a svijet je svoju slavu stavio u umjetnost i ispraznost. Otkuda dolazi ovo uobičajeno zlo? Od želje da ljudi budu cijenjeni, žele se dopasti, žele biti ljubljani. Ako se pojavite u društvu u lijepoj odjeći onda je to veliki napredak, ako ste sami, skromnost prati ovaj svjetovni stil. Ljudi žele živjeti po modi i slijediti opći stil, zbog straha da ne budu neprihvaćeni ili da se nekomu ne svide.

Često je ohola zavist, što vidite nekog drugog bolje odjevenog, zavist, nesretni izvor odjevne raskoši. Đavao čini da se čovjek trudi pod krinkom čistoće oko ovih naslada, oko ovog afektiranog izgleda. On čini da čovjek pije bez sustezanja ovaj otrov i da umre bez uzmicanja na ovoj zlatnoj zamci. Ali ako uzimate ove ukrase kako biste se sami sebi dopali, kako svi općenito čine, kako bi vas vidjeli drugi i voljeli vas, vi ste odmah grešni, nedostojni sakramenta, sluge i đavolska djeca, dostojna sve ove muke.

Raskoš vas općinja i vi u njoj ne vidite nikakvo zlo, ali ćete je nakon vaše okrutne smrti fatalno upoznati. Usprkos svim ludostima i vašim vanjskim zadovoljstvima, vaše su duše ispunjene samo bolom i grižnjom savjesti. Stavljajte samo vrpcu na vrpcu i ne ponizujte se, uskoro ćete, vi ohole glave, pasti dolje. Tamo ćete dobro naplatiti vaše rumenilo, vašu odjeću, vrijeme uludo iskorišteno na vaše igre i ljubavi. Dobre žene, lijepe djevojke, kako je okrutan vaš šarm! Koliko vaša nevjerna ljepota čini da propadne grešnika! Platit ćete za ove duše, koje ste navele na grijeh, koje je spotakla vaša besramna praksa. Koliko god budem na zemlji, vama idoli ispraznosti, ja ću objavljivati rat naoružan istinom.

Ti, koji mi ne želiš vjerovati, čitajući ove stihove, čekam nad tobom pobjedu kad budeš u paklu.

Odbacite, dobre duše, sve ono što ne služi ničemu, nastojte se ukrasiti jedinim uzvišenim dobrom. Izbjegavajte svijet u njegovoj slavi i vratite se u svoje srce, neka to bude vaša molitva, vaša radost i vaša slava. Izbjegavajte nesretnu raskoš, čuvajte čistoću, budite ponizni i skromni, ne pretvarajući se. Neka vaša obitelj bude vaša glavna zadaća, odgajajte je prema Evanđelju i ne dopustite da u nju uđe zlo. Dajte joj uvijek primjer svakovrsnog dobra kako bi su u njoj ogledalo kršćanstvo. BOG SAM.

Peta zamka - ljudski obzir (34)

Vrijeme nastanka pjesme: Benard, jedan od prvih biografa sveca pripovijeda kako je Montfort nakon bolnog događaja vezanog uz razorenije Kalvarije 17011. u Pontchatou povukao se na duhovnu obnovu te je prije nego li po ponovno započeo misionarenje napisao pjesmu o ljudskom obziru. Slijedećih 5 pjesama su na ovu temu.

Sadržaj: Kršćanin treba biti Kristov svjedok i vojnik. Zbog toga odbacuje ljudski obzir koji je profinjeni otrov, nakaza bezbožnosti, uvreda Stvoritelju, njegovoj uzvišenosti, ljubavi i volji. Ljudski obzir pronalazi isprike, a trebalo bi prepoznati njegove nesreće i bijedu. Tko se ne posrami Isusa zadobiti će vječnu salvu, Pjesma završava krikom protiv onih koji slijede loš razbor i ide putem propasti, te se poziva na obraćenje.

Veliki Bože, otkada ti služim i želim ti biti vjeran, ljudi i gotovo cijeli svemir, najavljuju mi okrutan rat. Požuri se, pruži mi ruku da bih pobijedio ljudski obzir. Djeco svetih predodređenih, ljudi nas napadaju, ali ne budimo time sputani, ne zaboravimo što smo, prijatelji Božji, hrabri vojnici, ne dajmo se oboriti na zemlju. Jadni grešniče, uhićen u prikrivenog "što će netko reći", nastoj biti pažljiv i poslušan mojim riječima jer ti samo istina može dati slobodu. Ne mogu definirati tvoje ime, ljudski obzire, prokleti soju, o veliki miljeniče đavla, kako bi ozloglasio pokoru, o veliki neprijatelju kreposti, kojima su i najsnažniji poraženi.

O najsuptilniji otrove koji činiš da gutamo grijeh, o najfinija udico da nas gurneš u ponor, o najizdajničkiji od svih prijatelja, o najveći od svih neprijatelja. Ne mogu iskazati sva zla koja obzir čini ljudima, najučenijima, najpobožnijima, gotovo svima, takvi kakvi smo, osjećamo zlo ovog monstruma bezakonja. O koja uvreda Stvoritelju, bojati se više njegovog stvorenja, manje poštovati njegovu veličinu nego nekog zemaljskog crva koji gundā, više voljeti jedno istinsko ništa od jedinog i uzvišenog dobra! Koja uvreda njegovoj uzvišenosti, više voljeti tlapnju nego Njega, koja uvreda Njegovoj istini, vjerovati u laž, voditi se čovjekovom rukom i jedne riječi izrečene u vjetar.

Koja uvreda Njegovoj ljubavi! Je li to zahvalnost koju bi trebalo iskazati Njegovoj dobroti za dobra koja daje Njegova Providnost? Ovaj dobri Otac je napušten, ovaj vjerni prijatelj otjeran. Eto što ti činiš, grešniče, kad zbog straha od čovjeka ne slušaš Gospodina, ili mu s mukom služiš, zdvojno i mlako, bez žara i bez postojanosti. Ja bih služio Bogu, kažeš, ali se bojim gospodina ili gospođe, prigrlio bih krepost, ali se bojim neugodnosti. Gospodine, bio bih tvoj prijatelj bez svijeta, tvoga neprijatelja. Usprkos tvojoj svemoćnoj ruci, ja se bojim čovjeka koji mi prijete, usprkos tvojoj očaravajućoj ljubavi, ja za tebe imam samo ledeno srce, ali pristat ću ti služiti kada to ljudi budu odobravali.

Služio bih ti, Isuse, išao bih posvuda za tobom, ako me neće smatrati bogomoljcem ili dvoličnikom. Ako će me svi prihvaćati, bit ću rado tvoj. Svjetovnjače, to je prezir suverene uzvišenosti, eto što kažeš kad te ljudski obzir navodi da prekršiš njegov sveti zakon, i da se čak odrekneš vjere. Ako te ni Bog ni vjera ne diraju, niti te prosvjetljuju, čuvaj se barem svoje nesreće i bijede. Izgubit ćeš, nesretni svjetovnjače, sva dobra zbog ljudskog obzira. Zbogom tolike opomene, tolike zahtjevnosti istine, zbogom tolika nadahnuća, zbogom tolike primljene milosti, zbogom tolika oprostjenja i svete pričesti.

Toliki dobri koraci učinjeni, tolike odnesene pobjede, tolike velike zasluge, toliki teški križevi dobro nošeni, za jednu malu riječ koju čuješ i zajedno ništa, sve je izgubljeno! Čovjek se penje divovskim korakom do najuzvišenije kreposti. Da se ne bi dogodilo da se ne svidi ništavilu, jao, on pada u grijeh ili polako, neosjetno pada u najveću mlakost. Često nakon što je vrlo sveto živio u mladosti, ova zamka ga pobijedi u starosti, punog zasluga. I tako u trenu izgubi ono što beskrajno košta. Ah, ako si dopustio da ti se svijet ruga i podsmjehuje; ah, ako si prakticirao krepost, iako su je ozloglasili, Bog pun darežljivosti obasut će te svetošću.

Bog traži vjernost, više je voli od ičega, u postojanosti dodjeljuje ono, što obično odbija, pobožnima koji su prokušani, On daje uzvišene darove. Onome tko pobijedi, tko mi ostane vjeran, kaže Gospodin, dati ću moje slasti, moju milost i moju vječnu slavu. Daleko od mene sve svjetovne duše, koje s prezirom gledam. Koja slava na velikom sudu pobjednicima đavla i svijeta, kad Bog učini da se jasno vidi da je njihova pobjeda bez premca, da su oni dobri vojnici koji su usprkos svemu, išli njegovim stopama! Koje će zadovoljstvo oni imati videći

pobjedu u ruci usprkos svijetu i opasnostima, videći osuđene na pakao sve svjetovnjake zemlje!

Čuti ih kako uzdišu: jao! nesretni mi što nismo znali ustrajati usprkos kritikama ljudi, što smo slijedili ispraznost pod izgovorom istine. Prekasno danas vidimo našu grešnu obazrivost, jer nam je ona poslužila jedino za našu vječnu propast. O nesretni ljudski obzire, ti si nas doveo u ovaj oganj. Svaki od njih će nad svojom nesrećom vikati: sin zato što je slijedio oca, brat zato što je vjerovao sestri, kćer zato što je vjerovala majci, a svi zato što su slijedili zabludu umjesto Isusa svoga Spasitelja. Jednoga dana svi će oni vidjeti iznenađeni ove ljude pobožne i mudre koje su gledali s prezirom. Tada će uzviknuti puni bijesa: Što! Evo onih kojima smo se smijali, onih koje smo prezirali?

Oni, čiji nam je život nekoć izgledao kao ludost, su djeca Božja, kraljevi, ukrašeni vječnom slavom. Nesretni mi, na što smo mi mislili kad smo mudre smatrali luđacima? Koliki bi nesretnici u paklu, videći potpunu istinu, htjeli, kad bi mogli, rasvijetliti žive i viknuti im: Ne vjerujte u ono što smo mi vjerovali ovdje na zemlji. Jao! Ljudi su nas zaveli svojim riječima koje su za osudu i mi svi smo uzeli tamu za pravu svjetlost, uzeli smo za istinu ono što je bio otrov. Ako ne vidiš, čovječe bezumni, koliko je ova zamka fina i izdajnička, na smrti ćeš biti prisiljen, ali bit će kasno, da to uvidiš. Ovi ljudi koje ti toliko cijeniš će svi u trenu propasti.

Drugi hvalospjev - isprazni strah od svijeta (35)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u pjesmi broj 34.

Sadržaj: U ovoj pjesmi svetac opisuje ludost onoga tko dopušta da ga vodi ljudski obzir. Mudra osoba se u poniznosti i povjerenju predaje Božjem sudu, luđak se žalosti na svaku riječ prijekora. Ljudski obzir je progonitelj u modrenim vremenima, ne treba ga se bojati, kao što ga se nisu bojali sveci a to je i Isusova zapovijed.

Postoji li razlog da čovjek gleda neku ideju, jedno ništa, jedan atom? Ima li razloga bojati se neke tlapnje, isprane fantazije? Jer takav je ljudski obzir, takvi su sudovi svjetovnjaka. Svi su ljudi nepravedni i lašci, ali na svojoj pravednoj tezulji Gospodin je naš jedini sudac usprkos čovjeku i njegovoj besramnosti. Prezirimo, dakle, ono što je ništa, ono što nam ne čini ni dobro ni zlo. Zar smo mi bolji ako nas svi hvale? Jesmo li mi veći grešnici ako nas svi blate? Ako o nama govore i dobro i loše, jedno i drugo je svejedno. Recimo da o vama govore loše: To su prolazne riječi koje mogu štetiti samo luđacima, ali ne i razboritim dušama koji oplakuju samo one koji to čine te si tako pribavljaju istinsku čast. Jedan nas ogovara, drugi vrijeđa ili nanosi neku nepravdu, ali Bog to dopušta, i protiv Njega se mrmlja, taj čovjek je samo sredstvo kojim se Bog služi u tom trenutku.

Gospodin dolazi da nas spasi i dopušta ovu nepravdu želeći nas kroz to iskušati i učiniti dostojnim slave, a đavao nas u tome napastuje kako bi vas učinio nestrpljivim. Trpeći stječemo više, naš bližnji se time izgrađuje, đavao ostaje zbunjen, a Bog se proslavlja, bijes se stišava, a rugalice ostaju prezreni. Čineći uvijek što se od vas traži, ne dajući povoda, praveći se da ne vidite da vam se rugaju i da vas preziru, tajna je velikih duša da preziru svaki prezir. Mudar čovjek u svemu se priziva na sud Boga, svoga suca, puštajući da on sudi tjelesnom čovjeku, on uzima Boga za svoje jedino utočište, sva je njegova slava u nutrini usprkos svim ogovaračima. Naprotiv, tjelesna duša, sva svjetovna i niska, vrijeđa se na svaku riječ izrečenu u vjetar, na svaki pogled i grimasu, i napušta započeto dobro kako ne bi bila prezirana.

Luđak nema Božju slavu u srcu nego u svijetu i svojim ustima, ako mu netko ugrabi tu čast, taj fatalni udarac ga duboko pogađa, on samo pazi na to "što će tko misliti" i "što će tko reći". Mudar čovjek se ne boji progonstava svijeta, u tome počiva mudrost i kršćanstvo se na tome zasniva. Dobar kršćanin uistinu je progonjeni kršćanin. Mi nemamo onih nekadašnjih krvnika da nam prolijevaju krv iz vena, nego ove nove, a to su svjetovne osobe čiji nam zubi

gore od ruku, zadaju neljudske udarce. Svijet vjeruje da će nas, čineći nam zlo, potući i uništiti, ali njegovi udarci nisu za nas fatalni ako im se mi samo smijemo. Čovjek je mučenik ljubavi kad to trpi s radošću. Jedan će govoriti protiv naše časti, klevetati nas, drugi će biti naš kritičar, smijati će se razjapljenih usta, ali čast, za koju oni vjeruju da su vam je oteli, u trpljenju će se samo povećavati. Kršćaninu ne možeš oteti čast koju on nosi u sebi. Budući da čast svijeta nije ništa, uopće nije važno ako svijet proklinje. Zapravo, vama je na čast ako vam se luđaci rugaju.

Jedan vam otima dobro preko nepravednog postupka, drugi nam uskraćuje pomoć, našu odjeću, hranu. Kakvo zlo? To je vremensko dobro koje se pretvara u vječno dobro. Srebro i zlato su lažna dobra jer ih svijet toliko cijeni, jer oni uzrokuju tisuće zala koji vode u grijeh. Zar je siromaštvo, kojim se i Nebo kupuje, zlo? Jedan nam zavidnik lukavštinom i izdajmo uzima posao, drugi oholi nam se nameće i posvuda želi biti učitelj. Kakvo zlo? Najveći među vama neka bude sluga svima. Bog je rekao: Ako vas svijet mrzi, radujete se zbog te mržnje, jer vi niste njegovi, jer vaša duša nije svjetovna, jer ćete u Nebu zbog toga dobiti nagradu divne slave. Svijet je tako postupao sa svim svetima koji su danas u slavi: stjerani na prosjački štap, izbrisani iz sjećanja, protjerani iz svijeta, bježali u pustinje.

Loše su govorili o njihovim krepostima, optuživali za dvoličnost, posvuda osporavali zbog potajne zavisti, na zlo izvrtali ono što bi oni govorili, mislili, činili. Gledajmo samo Isusa Krista jer je on naš veliki uzor: Što nas uči Duh Sveti o ovoj vječnoj mudrosti? Svjetovnjaci su ga nazvali grešnikom, pijancem, čarobnjakom, varalicom. Pretpostavimo da vas čušu, da vas udare i muče, iako nepravedno, jer niste ništa učinili. Uvreda zaista vapije za pravdom, ali dobit ćete beskonačno ako strpljivo podnosite. Ako vas netko želi uništiti, ne bojte se toliko njegovog bijesa koliko Boga koji se jedini može osvetiti i u ovom i u drugom životu, osuditi dušu, ubiti tijelo i prokleti ga. Kršćanin treba kao i njegov Spasitelj, učenik kao njegov učitelj, rob kao njegov gospodar, trpjeti ovu izdaju. Svijet se je uvijek i posvuda borio protiv slugu Božjih.

Treći hvalospjev - lažni sram svijeta (36)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u pjesmi broj 34.

Sadržaj: Ljudski obzir rađa lažnim strahom, a boji se kreposti, O ovom đavolskom i zlom sramu se govori u ovoj pjesmi. Pa tko se može sramiti Gospodina? Tko se posrami Gospodina On će se posramiti njega. Pjesma nastavlja s pohvalom kreposti, njenoj ljepoti i dragocjenosti, koliko su je sveci ljubili, pa i o poštovanju koju prema njoj imaju grešnici, njenoj nesalomivoj snazi. Sve završava s poticajem da se propovijeda o kreposti bez ustručavanja, ludost je oslanjati se na čovjeka, i ne mogu se istovremeno služiti dvojica gospodara. Ako je Isus naš Gospodar treba se odreći ovoga zavodljivog svijeta.

Ljudski obzir stvara tako varljiv strah, a iz njega proizlazi i đavolski sram. Čim nas osporavaju, sramimo se kreposti. Sramiti se što služimo Bogu? Služiti Bogu, ovom divnom Učitelju, ne znači li to posvuda vladati? Ima li išta časnije? O nesretni ljudski obzire, zapravo se tebe treba sramiti. Što, zar da bi se dopao nekom lakoumniku, sramiti se svoga Boga, biti smion za svijet sve dotle da se pokazuje svima da ga se voli, a bojati se i samog imena "pobožan" i "štovanje". Ako vas je danas sram Isusa i služenja njemu, na veliki dan suda, vi ćete reći da ste njegovi, ali će se on toga velikoga dana sramiti vas. Zbog srama ili straha od nekoga, vi potajno činite dobro, živite poput ostalih, izbjegavajući savršeni put, izbjegavate naziv "pobožan" kao da on znači lud, glup. Vidjet ćete jednog dana, ali prekasno, da je taj sram grešan, kad ne budete imali udjela u Isusu i njegovim vjernima, kad vas se on odrekne i zauvijek vas prokune.

Može li se čovjek sramiti što ljubi krepost, koja je tako lijepa, koju se uopće ne može do kraja cijeliti, čije je rađanje od vječnosti i koja očarava cijeli svemir od neba do podzemlja? Uvijek i posvuda treba cijeliti samo krepost; zemlja i more, zrak i nebo obznanjuju njezine čari, a ti jadni svjetovnjače, ti ju gledaš s prezirom. Ona je beskrajna riznica i dragocjeni biser čiji sjaj nikada ne tamni kad je neka duša u nju zaljubljena. Gospodin gleda samo one koji je posjeduju. Anđeo se po ovom uzvišenom dobru dopao svome Stvoritelju, Marijino je srce bilo puno kreposti i Bog ju je uzeo za svoju majku; po kreposti su sveci vršili svoje naume.

Krepost ih je čuvala od najvećih neprijatelja, krepost ih je pomagala i u najtežim i najgorčim bolima, ona ih je predodredila, ona ih je sve okrunila. Usprkos svemu, najveći grešnici, iako su često bili kritičari, cijelili su krepost u svojim srcima i one koji su je prakticirali, iako su je zbog poteškoća u življenju odbacivali. Zli traže savjet od dobrih, u njih imaju povjerenja da pronađu način kako pobijediti svoje napasti, kako otkriti savjest, oni u razgovoru s njima nalaze snagu, radost i svako dobro. I najbarbarskiji pogani vjerovali su da je krepost izvor svakog dobra, da je krepost tako božanska te su one za koje su smatrali da su je imali, svrstali među bogove.

Krepost sama ima zalog i neodoljivu snagu. Pred njom sve uzmiče, bez protivljenja veliki i mali, pravedni i grešnici, zar ćeš se ti, nesretni kršćanine, sramiti ovog dobra? Razum, milost i vjera pokazuju koja je njena izvrsnost, ona svima treba biti zakon i sve svodi na svoju snagu tako da su svi njeni prijatelji sretni, a neprijatelji nesretni. Sami đavli i prokleti bjesne zato što su nesposobni za nju. I oni bi htjeli biti njome ukrašeni, kako ne bi bili tako jadni, njihova mučenja i njihov očaj su što je ne mogu imati. Zli duh je tako zavidan kad vidi dušu ogrnutu krepošću da on odmah napada i udvostručuje udarce dok duša ne izgubi krepost. Stara zmija zavidi samo kreposnima. Prijatelji velikoga Boga kojem služim, prakticirajmo uzdignute glave, usprkos svijetu i paklu, najuzvišeniju krepost bez srama i bez ikakva straha kako to i treba činiti pravi kršćanin. Što očekujete od smrtnika za toliko mlaku dopadljivost, za grešni obzir, za ovu nesretnu uvidavnost? Da vas se više cijeni? Varate se, to je zabluda.

Videći vas tako slabe, tako podložne grijehu, zbog nekoliko neljubaznih riječi, prestat će vas cijeliti, ako vas se hvali izvana, to nije iz dubine srca. Ako činite ono što mu se sviđa zbog straha od njegove poruge, čovjek će vas hvaliti iz interesa, a potajno će vam se smijati videći da ste slabiji od svih. U duhu će si reći: Mislio sam da je ovaj čovjek apostol, sluga Isusa Kista, ali on je čovjek kao i drugi, ljudski obzir ga je promijenio, učinio da padne, skrene. To je naš prijatelj, naša krv, plemenita i božanska duša, prvorazredan čovjek, a ako svijet i njime zavlada, nema veze, mudar će ga oplakivati usprkos krvi i prijateljstvu. Ako vas nitko ne kori zbog te proklete prakse, onda im to brani interes, razbor ili politika. Hoće li zlo postati dobro, zato što svi šute? Luđak se oslanja na čovjeka, ovu krhku trsku, uzima kao zaštitu komad blata i gline koji nas uvijek vara i okreće se kako vjetar puše.

Ludost je tražiti prijateljstvo ovog zemaljskog crva koji ne može spriječiti da vam Bog navijesti rat, otme vam svemir i baci vas u pakao. Kad ste zgriješili zbog časti prema stvorenju, kad ste uprljani, hoće li vam taj crv očistiti dušu? Hoće li vas čovjek razriješiti krivnje? Hoće li vas izvući iz opasnosti? Kad vas smrt napadne, hoće li vam on u bilo čemu pomoći, kad vas Gospodin bude sudio, hoće li čovjek doći zagovarati vašu stvar? U tom času ćeš, svjetovnjače, kušati zlo ljudskog obzira.

Misliš li da si pronašao način da se svakom svidiš, čak i Isusu, i spasiš se, a da nitko ne gundā? To je nepoznata tajna, oni koji su htjeli, nisu mogli. Ne može se svidjeti svijetu i istovremeno se sviđati Bogu, rekao je Isus, jedan drugom se protive, jednom od te dvojice je biti odbačen. Ako je svijet tvoj neprijatelj, onda ti je Gospodin prijatelj. Nesretni kršćanine, odaberi stranu, poveži se u strašni savez, i ti si samo preobučeno čudovište, pod lijepim imenom pokore; ako je Isus Krist tvoj Gospodin, odreci se ovog varljivog svijeta.

Četvrti hvalospjev - osude svijeta (37)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u pjesmi broj 34.

Sadržaj: U ovoj pjesmi se kao neki odjek nalaze Isusove riječi blago vama kad vas progone i sve slažu na vas (Mt 5,11). I sveci su nailazili na brojene zapreke, pa se ne može očekivati živjeti u miru u ovome svijetu. Ta što bi koristili sve ako se duša izgubi, te Montfort potiče na velikodušnost i ne okretati se nazad. Ako je Bog s nama onda nismo robovi suda ovoga svijeta i đavla. Treba se pitati što će reći Bog, što će reći Isus moj sudac, te treba čuvati svetu slobodu djece Božje. Služiti Bogu znači kraljevati.

Svi su sveci bili progonjeni, trpjeli prezir i protivljenja pa i za njihove rijetke kreposti podnosili su tisuće osuda. A ja kažem još više: ni najveći grešnici nisu izbjegli cenzorima. Mislite li da vas iz poštovanja nitko neće prezirati, da će vas svijet ostaviti na miru i da vam nitko neće dosađivati? Jako se varate, zaslijepljeni ste. Oholice će govoriti zlo o vama, zavidnici će bjesnjeti, učeni će vas kritizirati, a mudri opominjati. Ako se nastojite svidjeti svim tim luđacima, onda ste luđi od svih. Otkada ste se obratili divim se vašoj tankoćutnosti. Kako biste prikriili pobožnost. koristite tisuće finesa i skrivate u svakom trenutku odlike pravog pokajnika.

Griješili ste usprkos svim riječima, iako ste neke ljutili zbog toga, iako ste bili smiješni, bili otvoreno izloženi najvećim neurednostima. Zatim biste se sada sramili Boga samoga i njegove službe; ta promjena je iznenađujuća, puni zabluda i nepravdi, drski zbog svih bezakonja, sramežljivi za svetost. Kad se radi o vremenskom ne bojiš se osude, a ako se radi o vječnom dobru, bojiš se i najmanjeg gundanja. Bježiš poput lijenčine na jednu jedinu riječ "što će netko reći". A ja želim da cijeli svijet odobri tvoje ponašanje. Hoćete li se okoristiti od te vještine? Hoćete li biti zatim sretni: "Što koristi dobiti cijeli svijet, ako završite u paklu".

Bojim se za pokajnika kojeg svijet cijeni i kojemu svijet laska kao i grešnoj osobi. Bojim se da je njegovo obraćenje čista iluzija. Znajte da svijet i ljudi napadaju obraćenu dušu, da đavao i cijeli pakao staju na njegovu stranu, kako bi učinili da ona napusti svoga Boga kojega je upravo prigrlila. Činite sve što vam se dopadne i nitko vas ne iskušava: o kako mi se to ne sviđa! Bojim se da te Bog ne odbaci, jer njegovi su pravi prijatelji zlostavljani, ogovarani, proganjani. Ako je svijet na vašoj strani i ako ga slijedite, ako vas svi vole, to je stoga jer slijedite njegovo ponašanje. A ako ste obraćeni, svijet će vas napadati.

Daleko od nas, lažni pokajnici, ljudi dopadljivi i lukavi, koji privlaćite srca zbog straha od kritika, koji usprkos Duhu Svetomu spajate svijet i Isusu Krista. A vi, gorljivi pokajnici, koji služite mome Bogu bez zadržke, izbjegavajte nesretne svjetovnjake, pogazite njihov isprazni govor, protiveći se paklu, počnite odmah od danas služiti Bogu. S vjerom slušajte Isusa ne bojeći se da ćete biti prokleti. Tko gleda iza sebe, nije dostojan njegove službe. On želi da sve njegove sluge preziru svijet i njegove užase. Pa ako vam sve okrene leđa i porazi vas, ne bojte se tog zla ako Bog s vama ne ratuje, jer ako je Bog s vama svi i sve ćete pobijediti. Gorljivo činite dobro, ali samo zbog Boga i kako biste se njemu dopali, ne bojeći se kukavički što će netko misliti, reći ili činiti, kako biste bili na slavu Isusa Krista, vašeg Spasitelja.

Između tolikih "što će netko reći", izaberite dobro, vjerne duše, a ne ono što je svjetovno ili đavolsko. Ostavite to za nevjerne, a izaberite ono što je za ljude pobožne, što je od Kralja Vječnosti. Što će reći pravednik ovdje na zemlji? Što će reći svetac u salvi? Što će reći hrabri vojnici koji u ruci drže pobjedu? Što će reći Bog, moj Stvoritelj? Što će reći Isus, moj Spasitelj?

Ako ne načinim taj napor i zbog straha postajem grešan, što ću reći ja sam na času smrti? Što će reći moj pravedni Sudac? Što će reći na Sudu? O šarmantno "što će reći". Ne dajte se uhvatiti, molim vas, ustrajte još malo, molim vas, jer nakon svega, treba se spasiti, pa neka gundaju i viču, zbog Boga učinite sve svima, a sebe čuvajte grijeha. To je način kako ćete

nadokanditi skandale koje čine vaša braća, kako ćete dobro živjeti i ustrajati u nasljedovanju stopa vaših predaka, kako biste poput njih vladali zauvijek s Gospodinom na Nebu.

Peti hvalospjev - načela svijeta (38)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u pjesmi broj 34.

Sadržaj: Četiri puta u ovoj pjesmi Montfort mudrost ovoga svijeta naziva otrovom, finim i prikrivenim, pod puno vidika. Protiv ovoga otrova zavodljivog svijeta svetac zaziva Božansku Mudrost. Tako će se hoditi putem svetosti, bez obaziranja lijevo ili desno, pod vodstvom mudroga duha blagoga i jakoga, ponizna i hrabra, gorljiva i razborita.

Što uzrokuje ljudski obzir ako ne oholost i zavist, nadutost i interes svijeta, navezanost na životna zadovoljstva. Ljubav prema svijetu je glavni tvorac ljudskog obzira. U taj otrov ulazi obećanje, prijetnja, privid razboritosti, kritika, grimasa, uvreda, isprazni nadimak, krivotvorje. Ako sve ovo ne porazi čovjeka, napast će njegovu krepost najprodornijim porugama, teškim uvredama i udarcima. Ovaj otrov posvuda raširen, zapalio je cijelu zemlju i postao učitelj i najsvetijih duša, i najsvetiji redovnik, zajedno sa svećenikom, njime je zaražen.

Oh, kako je to suptilan otrov i kako ga je ugodno piti! Uzima ga se ni ne primijetivši i on polako ide od uha do srca i poražava grešnika. Hoću li i ja biti tako pobijeden, Gospodine? Za moje dobro, uzmi oružje, pobijedi varljivi svijet, njegov ljudski obzir i njegove čari. Kako bih ti služio više nego ikad, evo što ti obećavam: Želim djelovati jednostavno, po tebi, Božanska Mudrosti, bez umješnosti i bez pretvaranja, bez lukavosti i finoća, ne prezirući bližnjega, ali i bez ljudskog obzira. Želim biti pobožan, ali istinski zadobiti savršenstvo, koliko budem to sposoban, i napredovati u svetosti ne gledajući na jednu stranu.

Zbog toga, stopama svetaca želim slijediti savjet nekog mudraca, kako bi mi pomogao da nepodijeljeno služim Bogu, bez ikakve indiskrecije i bez ikakve iluzije. Želim se dati svima posve, bez lažne dopadljivosti, kako bih ih mogao pridobiti sve za Isusa po pokori, sve svima bez ikakava grijeha, ne zaprečavajući dobro. Ako je dobro ravnodušno i ako se tkogod nad tim sablazni, u tom slučaju, poput razborita čovjeka, ja ću se suzdržati bez odlaganja, bojeći se da ne učinim krivo onima za koje je Isus umro. Poduprijet ću, snažno, slabog čovjeka kod njegovog pada, blago ću ga opomenuti, ne bojeći se da će me zbog toga proganjati. Ali bit ću do kraja odlučan u kršenju bezakonja.

Daleko od mene isprazni komplimenti koje je čovjek izmislio, i sve one velike profinjenosti, koje ljudima danas pričinjaju toliko muke, i koje se proučavaju s velikom halabukom, ali koje ne daju nikakvoga ploda. Daleko od mene uglađeni ljudi, sa svojim bijelim kragnama, galantnim i veselim ponašanjem, svojim uvijanjem i kadencama. Ja jako volim čestitost, ali ne i svjetovnost. Daleko od mene loši vojnici, koji se boje svake riječi koja poleti, koji polažu oružje i za svaku malu riječ, i koji drhte od straha pred svakom i najmanjom varljivom utvarom. Prezirem sve riječi i sva svjetovna načela kao proklet jezik, ili barem kao utvare, koje izgledaju razborite, iako su u biti otrovne. Svijet snažno govori, kako bi nadahnuo svojim parolama. On se profinjeno služi samim krepostima, čak i za grijeh. On ima tisuće tajnih stranputica kako bi nas uhvatio u svoju mrežu.

Šesti hvalospjev - svjetovna načela (39)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u pjesmi broj 34.

Sadržaj: Svijet lažac kruži okolo i pogledima izlaže zmijski otrov. Pjesma donosi 13 napadaja svijeta kojima lažni svijet nastoji pobijediti onoga tko želi živjeti ne obazirući se na ljudski obzir, te donosi njegovih 13 odlučnih odgovora. Treba paziti na ove laži a nakon

trinaeste napasti pjesma se okreće protiv prokletog ljudskog obzira i najavljuje mu rat izabirući Boga samoga. Šest pjesma o ljudskom obziru završavaju molitvom u kojoj se traži pomoć Kraljice neba i njenog Sina, prezreni od svijeta a oslonjeni na Kristov križ živi se sretno u ovome svijetu.

Obratit ćete se? Lijepo, lijepo, dobra duša se nikada ne mijenja, ova promjena je nova i svi je smatraju čudnom. Pazi se te prikriivena laži, ona nam se smiješi, i čini izgubljenima. To je skrupula pobožnjaka, sve je to kratkotrajni žar, zar želite važiti za bogomoljca i da vam se svi rugaju? Pazi se od te prikriivena laži, ona nam se smiješi i čini izgubljenima. Ovaj ispovjednik je skrupulozan, on proklinje cijeli svijet s propovjedaonice; drže vas šupljoglavim i neobičnim. Pazi se te prikriivena laži, ona nam se smiješi ali i čini izgubljenima.

Gospodin od vas ne traži to djelo ili takvu pokoru, oholost se skriva ispod toga, sebeljublje i samodostatnost. Pazi se te prikriivena laži, ona nam se smiješi i čini izgubljenima. Dobri Bože, koja pobožnost! Dobri bože, koje bogomoljstvo! Prevareni ste! Pazi se te prikriivena laži, ona nam se smiješi i čini izgubljenima. Napustite meditaciju, to je opasna stvar, podložna kušnjama, gdje duša postaje lijena. Pazi se te prikriivena laži, ona nam se smiješi i čini izgubljenima.

Čemu tolike krunice? Idi radije, radi, brate, neka vam je dosta vaša redovna molitva. Pazi se te prikriivena laži, ona nam se smiješi ali i čini izgubljenima. Izbjegavajte neobičnosti: dobre kreposti su skrovite, pazi na sebe, pazi se ispraznosti. Previše pokazujete ono što činite. Pazi se te prikriivena laži, ona nam se smiješi ali i čini izgubljenima. Vi imate mnogo dara, nastojte se družiti s otmjenim svijetom, budite civilizirani i uglađeni kako nitko ne bi gundao. Pazi se te prikriivena laži, ona nam se smiješi ali i čini izgubljenima.

Zbog vaših haljina i vašeg ponašanja, svi će vam se smijati, pjevati će pjesme o vama, ali ne želim vam sve reći. Pazi se te prikriivena laži, ona nam se smiješi i čini izgubljenima. Ako želite spustiti oči i živjeti poput divljaka, trebate ići u kartuziju ili u osamu. Pazi se te prikriivena laži, ona nam se smiješi i čini izgubljenima. Ja sam tvoj prijatelj, vjeruj mi, čini poput toga i toga, neka ti mala ništavnost ne stvara zakon. Pazi se te prikriivena laži, ona nam se smiješi i čini izgubljenima. Ne kažem ti to samo ja, nego i drugi pa i tvoj otac. Što! Zar su ovi lakoumnici, zar ne znaju kako treba činiti? Pazi se te prikriivena laži, ona nam se smiješi i čini izgubljenima.

Varljivi svijet to kaže kako bi ozakonio svoje običaje, ne bi bilo dosta ni nekoliko tomova da bi se opovrgnule ove laži izmišljene poradi zadovoljstva. O prokleti obziru prema tijelu, prokleti zmijin okote, prokleti izdanče pakla, prokleti izvore bijede! O razoritelju dobrih namjera, o veliki progonitelju svetaca! Uzimam te za svoga neprijatelja, i kažem ti proklet bio. Samo Boga uzimam za svoga prijatelja, javno, usprkos tebi, ne bojeći se što ćeš ti reći, ni što ćeš učiniti. Želim posvuda, kako bih nasljedovao primjer koji mi je dao Isus, činiti dobro, ne odustajući, ne obazirući se i ne bojeći se ikoga, kako bih imao božansko ime čovjeka bez ljudskog obzira.

Molitva: U pomoć mi priteci, Kraljice Neba, u pomoć, Djevice presveta, protiv nesretnog svijeta, njegovog ljudskog obzira i straha, kako bih ih pobijedio zajedno s tvojim Sinom, usprkos i najvećih opasnosti. O veliki Bože, pomози mi, pruži mi svoju svemoguću ruku, kako bih pobijedio ljudski obzir, ovu očaravajuću životinju. U tebe se uzdam, dragi Isuse, i nikada neću biti posramljen. Bit ću doista blažen, u ovom životu ako mi se budu posvuda protivili, po ogovaranju i zavisti, ako i pored onoga "što će netko reći" i usprkos paklu, budem se držao dobra.

Ah, neka me ne obmani ova profinjena čarolija, neka me ne uhvati u ljudsku finu zamku, nego neka u sjeni tvoga Križa umrem vjeran tvojim zakonima. Omražen i prezren od svijeta, protivan svjetovnim načelima, siromašan, trpeći, napušten, opterećen križevima i mukama, ali podržavan tvojom rukom kako nikada ne bih pao. Ako se netko uistinu obratio, neka mi

vjeruje i neka uzme oružje, neka stane na moju stranu, protiv svijeta i njegovih uzbuna, kako bi slijedio Boga pobjednika na Kalvariji i u Nebu. BOG SAM.

Beskrajna blaga Srca Isusova (40)

Vrijeme nastanka pjesme: Biografi se ne slažu u vezi perioda nastanka ovih pjesmama o Srcu Isusovu 40 -44 i 47-48. Ipak svi se slažu da se radi o kasnom periodu života sveca jer se nisu nalazile u zbirci pjesma koje je Montfort objavio 1711. u La Roschellu.

Sadržaj: Prava pobožnost Srcu Isusovu proizlazi iz prave vjere. Montfort donosi 23 razloga zbog kojih treba štovati Srce Isusovo čija beskrajna blaga motre i anđeli. Srce Isusovo je otajstvo nepoznato ovdje, otajstvo Božjeg milosrđa, iskazuje čast Ocu, ljubi Boga svoga Oca i čovjeka svoga brata, raspaljuje nebo i ljubi nas kao što ljubi samo sebe. To je srce velikih srdaca i velikih duša, izvor svih darova Duha Svetoga, izvor života i plamen ljubavi, soba posvećenih djevica, kovčeg saveza, sala velikih Isusovih tajni, izvor svijetla, škrinja nevinosti, raj i odmor dobrih duša, blago svih kreposti. Pjesma završava podsjećanjem na divno sjedinjenje Srdaca Isusa i Marije, uz poziv da se potpuno uroni u ova dva čudesna srca.

Evo najvećeg čuda koje sam opjevao, slušajte predodređenici i sjedinite vaše melodije s mojom. Uzdižem se iznad samoga sebe, uspinjem se do blaženika i uzlazim do Najvišeg među kraljevima, uzvišenijeg od svih nebesa. Što vidim? Cijelo se Nebo divi, cijelo Nebo je začuđeno, vidim ono što ne mogu izreći, dođi kontempliraj predodređenice. Anđeli, molim vas kažite mi što je taj lijepi plamen koji odsijava? To je Srce Marijina Sina i jedinorođenoga Sina Božjega. Smrtniče, s anđelima se klanjaj Srcu kojemu se treba klanjati, navještaj i pjevaj slave Srcu koje je ljubav ranila. Veliko otajstvo slave koje se ovdje na zemlji uopće ne shvaća! I treba puno vjere kada ga srce ne kuša.

To Srce čim mu čovjek pristupi, slavi Boga svoga Stvoritelja, slavi njegovo milosrđe i iskazuje mu savršenu čast. O kojeg li čuda, Ono se svaki čas ponizuje pred svojim Ocem, slavi, klanja se i moćno za nas zagovara. O neizrecivo čudo! Srce puno Božanstva! Srce beskrajno dostojno klanjanja u Presvetom Trojstvu. O koje li plamenove prema svom Ocu u visine dan i noć uzdiže to Srce! O kako ljubi čovjeka, svoga brata čistom i gorućom ljubavlju! O veliko Srce, o goruća pećnice! O čudesni ognju koji obilno izaravaš plamen da zapali. Nebo i zemlju! Budući da je Srce, neprestano nas ljubi svakog časa, ljubi nas kao samoga sebe, preobilno, beskrajno.

To je Srce uzvišenih srdaca, Srce istinskih predodređenika, veća žrtva od svih žrtava, koje oprašta njihove grijeha. Iz tog Srca najsvetije duše, najveći prijatelji Spasiteljevi crpili su najčišće plamene, neizrecivu gorljivu ljubav. Evo istinskoga blaga milosti Isusa Krista, čudesnog izvora svih darova Duha Svetoga. Tu je izvor života iz kojega su crpili svi sveci, lijepi plamen kojim su im srca bila zapaljena. U tom Srcu se nalazi sve oružje, najveće skladište, za pobijediti svako zlo prihvaćanjem svete čiste milosti. To je sveto utočište gdje se može pobjeći od svakoga grijeha, gdje i najnesavršenije duše lagano postaju svete.

Evo utvrđena grada u kojem se nikada ne vrijeđa, istinske potopne korablje koja nikada nije potonula. To veliko otvoreno Srce dira i razoružava Boga osvetnika, rana Srca i božanska usta koja mole milost čine ga pobjednikom. Nikada u tom Srcu Bog Otac nije udario siromašnog grešnika. Isusovo Srce smiruje njegovu srdžbu i zadobiva praštanje i milost. Tu su sveta vrata boravišta Zaručnika u kojem je čista duša opojena najsladim vinom ljubavi. U tom Srcu duša je ispunjena miomirisom najljepših parfema, zapaljena nesvakodnevnom vatrom. To Srce je živuća korablja koja sadrži sav zakon, tajne nevinih duša i otajstva vjere.

U svom Srcu naš Učitelj oblikuje sve tajne svoje ljubavi, prije nego li je objavi i jednog dana ostvari. Njegovo Srce je smislilo riječi prije nego li ih je izreklo, mislilo na čudesa prije

nego što su učinjena. S tog izvora svjetla crpe ljubljani Isusa Krista najveća otajstva i najveće darove Duha Svetoga. Na tom izvoru nevinosti oblikovali su se svi sveci, u njemu su se rodili i ostvarili svi njihovi planovi. To Srce je otvor u stijeni gdje se nalazi slatki mir, ono je Raj na zemlji gdje borave savršeni ljudi. Na tom mjestu se odmaraju najveći Isusovi prijatelji pripremaju za najuzvišenije kreposti. O veliko Srce, o duboki ponore duboke poniznosti, o veliko Srce, o uzvišeno prijestolje savršene ljubavi!

O veliko Srce, čudo svijeta koje sadržiš sve u istini, Nebo, zemlju, more i svu svetost Trojstva. Slaveći to divno Srce dostojno klanjanja, slavim i divno Srce njegove Majke koje je usko s njim sjedinjeno. Ne klanjam se samo slavnom Srcu moga Boga, nego u njemu častim Srce Kraljice Neba. Kršćani, po Marijinom Srcu ljubi se Srce Isusovo, jer je Isus zaživio po njenom Srcu i njenim krepostima. Od krvi iz njenog gorućeg Srca je oblikovano Srce Isusovo. Oni su samo jedno srce i jedna duša i moraju jednako biti ljubljani. Nepodijeljene duše utisnite se u ta dva čudesna Srca, koja vas potiču da ih vidite kao jedno. Drage duše, uspinjite se skrovito po tom nježnom Marijinom Srcu do Srca Previšnjega. Ubrzo ćete postati savršene ljubeći to Srce kako dolikuje. BOG SAM.

Preobilna ljubav Srca Isusova (41)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu br.40.

Sadržaj: Evo Srca koje je toliko ljubilo ljude, njegova ljubav se nama objavljuje na tisuće načina, u Marijinu krilu, kod posvećenja Ivana Krstitelja, kod obrezanja, pri bijegu u Egipat, u njegovu načinu ophođenja, u skrivenom životu, u njegovu poslanju, kod obraćenja Samaritanke i Magdalene, u stavovima prema Judi, u ustanovljenju Euharistije, u Getsemaniju, u mucima i smrti na Križu, u probadanju Srca.

Podimo do kraja svetišta, uđimo u to čudesno Srce da ljubimo po njegovu uzoru i motrimo njegovu preobilnu ljubav. Promatramo u Marijinom krilu malo Srce djeteta koje je sama vatra i koje puno Duha Svetoga viče: "Ljubav, ljubav, ljubav prema Bogu! Spremno je moje Srce Bože Oče, vršiti volju tvoju. Već u majčinom krilu podlažem se istini. Klanjam ti se i ljubim te, evo me, raspoložim sa mnom. Stavljam usred samoga sebe tvoj križ i zakon. Već sada vidim da trebam prigrliti Križ i na njemu umrijeti. Želim to, moj Bože, to izabirem. Moja ljubav više ne može trpjeti da ljudi propadaju. Želim umrijeti, umirem od želje da zaustavim njihovu pogibao. Majko moja, ti si mi najdraža, ispunjam te svojim milostima da bi bila Majka i utočište grešnika."

To Srce u ljubavi ide u susret Ivanu, svome Prethodniku i ispunja njegovo srce radošću, milošću i slašću. Cijelim svojim djetinjstvom po obilnom trpljenju i velikom siromaštvu Isus nam pokazuje preobilje ljubavi. Iz svoje štale svima naviješta da mu je Srce preljupko, da je siromašan u jaslicama, da izgleda nevoljan. Budući da još ne može umrijeti, ljubav potiče njegovo Srce da bude obrezan kako bi trpio i dao nam svoju Krv. Evo žrtve u hramu, on zadovoljava Božjoj srdžbi, iskazuje mu uzvišenu čast i potpuno se za nas prikazuje. Bježeći u Egipat prikriva želju za našim spasenjem, ljubav ga goni, traži nas i želi nas naći.

O ljubezno i slatko Srce koje s djecom razgovaraš, blago govoriš i svojom privlačnošću pobjeđuješ. Da bi za nas zadobio pobjedu podlaže se svojim roditeljima. Da bismo mi zasjali u slavi, On se sakrio tijekom trideset godina. Srce ide tamo kamo ga ljubav tjera, želi nas pronaći. Slab je, zadihan, umoran od puta sjeo je na zdencu, ali ne kako bi se odmorio nego zbog Samaritanke koju želi spasiti i privući. Kojom li je mudrošću, Srce puno milosrđa zadobilo tu grješnicu! To je čudo ljubavi. Najvećom ljupkošću svoga nježnog i slatkog Srca obratio je Magdalenu i branio je od svih. Divimo se ljubeznom načinu kako je bez strogosti spasio ženu preljubicu iz ruku onih koji su je optuživali.

Vidite li kako se ponizuje pored nogu nesretnog Jude. Njegovo Srce mu govori, više mu: "Prijatelju moj, ne osuđujem te." Plače i uzdiše, ali Juda nije time dirnut. O nježno Srce puno ljupkosti, uistinu nisi poznato! Ljubav mu oduzima život, čini da nadživi smrt. On ostaje u Euharistiji. O Srce Isusovo, kako je jaka tvoja ljubav! U vrtu plače i više, bori se za nas, u agoniji je shrvano od naših udaraca. Ne plače zbog samoga sebe iako njegova Krv kapa u jarak. Budući da nas to sveto Srce ljubi, ne može podnijeti naše gubljenje. Njegovo Srce naporom sve nadvladava u toj užasnoj borbi, zbog nas je osjetljivo, diže se i ide u susret smrti. Barbarski ga predaju kao nijemo janje mesaru, a on se ne tuži, ne prigovara. Uzimaju ga, vežu, tisuće puta udaraju, pribijaju čavlima, razapinju, a njegovo Srce ostaje uvijek blago. Smatra ništavim sva svoja trpljenja i zla koja su mu učinili. Njegovo Srce puno beskrajne ljubavi kaže: "Udarajte, udarajte još više, zadovoljan sam da me se dotuče, da se prolje sva moja Krv samo da ljudima bude oprošteno i da ne budu izgubljeni."

Motrimo kako Isus u svom Srcu skuplja snagu i jakost da zadobije milost za svoje ubojice i grješnike. Njegovo Srce više nego usta kaže: "Oče moj, oprosti im, koliko više zbog njihova zla trpim, to ti više umanjuješ moju bol." Na kraju je umrlo Srce ili, radije, nije izgubilo život. Još je puno želje da trpi i nakon prijelaza. Otac je uslišao njegove molitve, njegov bok je proboden i iz njega poteče rijeka vode, krvi i ljubavi. Konačno se pećnica otvorila, veliko Srce je probodeno, konačno je otkriveno zašto je Isus toliko trpio. Motreći plamen kojim je izgaralo to Srce, osjeća se olakšanje, jer koplje mu je otvorilo prolaz da uđe u srca grešnika. S tih krvavih usta već stoljećima se izriču riječi umirućim i živućim glasom koje jedva razumijem. BOG SAM.

Isusove riječi otkrivaju velika dobra pobožnosti njegovom Presvetom Srcu (42)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu br. 40.

Sadržaj: Glasom srca Krist poziva da ga se ljubi. Sa 17 riječi Isus objavljuje velika dobra koja želi dati pokajničkoj duši i vjernoj duši, poziva na pokoru, ako ga se odbije to ga srdi, žali se kako se malo odgovara na njegovu ljubav. Vjernim i čistim dušama Srce Isusovo se daje kao vječni izvor, koji prosvjetljuje, daje snage, donosi mir i odmor, potiče gorljivost i radost, ispunja dobrima, daje mudrost i pobjedu, traži ljubav prema Srcu Marijinu, obnavlja svoja obećanja i traži da se odgovori na njegovu ljubav.

Grješnici, pođimo Srcu Isusa Krista, njega treba slušati kako bi nam udijelio raskajano Srce. «Srce je moje jako žedno.» On neprestano govori "Žedan sam." Kod tebe, draga pokornička dušo, On traži olakšanje.» Pomiješaj svoje suze s mojom krvlju jer oplakuješ svoje grijeh, ne boj se, odložio sam oružje jer je tvoje srce raskajano. Kako bi udvostručio svoju pokoru, pokorniče, uđi u moje Srce, da bi me ljubio beskrajnom ljubavlju, uđi u moje Srce koje te toliko ljubi. Kajući se kao što činiš, ti si moja najslađa pobjeda, Nebo i moje Srce se raduju, nad tvojim pokajničkim suzama se naslađujem. Ljubim te i opraštam ti, kaj se u suzama neprestano jer ja kraj krunim, a ne početak.

Moje Srce su prsa koja ti dajem da se hraniš kako bi postao jak i vjeran, kako bih te raskajao bez da te ostavim. Kamo bježiš, grješniče prepun grijeha? Zašto se udaljavaš od mene? Past ćeš u ponore, moje Srce te zove, približi se. Vrijeđaš me jer sam ja dobar, ali moje Srce odlaže osvetu kako bi ti udijelilo oprostjenje. Viči svom Bogu: "Milosrđe." Čuješ li me? Ja sam tvoj Spasitelj, po meni ga Bog daje i grješnik nalazi milost. U mom Srcu je oprostjenje, izvan njega nema praštanja, u mom Srcu je nada, bez njega grješnik zauvijek propada. Ako moje Srce puno slatkog plamena ne može zadobiti tvoje, o okrutniče, ti mi paraš dušu i tvoje srce probada moje.

Ali tada moje Srce protivno samom sebi, protiv tebe će, bijedni stvore, koji nisi htio moj mir, zauvijek vikati: "Osveta." Zbog tvog nepokajanja i preobilja moje ljubavi za svu

vječnost, bit ću veliki osvjetnik. Tako grješnicima do konca svijeta otvaram svoje Srce puno ljubavi, ali kada treba na ljubav odgovoriti, prema njemu su hladni. Nogama se gaze sve moje muke, moja Krv, moje Srce i moja ljubav i usprkos Krvi iz mojih vena, zlo me tišti. Dođi mom Srcu, vjerna dušo. Hoćeš li me i ti ostaviti? Dođi piti na vječnom izvoru koji otvrdla srca odbacuju. Dušo, trebaš li svjetla? Moje je Srce Božansko sunce gdje sve duše i najprostije postanu sjajne kao kerubini.

Moje Srce jača duše, moćno je svojom privlačnošću. Srce moje izmiruje, ono je središte mira. Dođite brzo u moje Srce, daleko od buke, ono je kuća savršenih u kojoj nema grijeha, nema uvreda. Svijet ne poznaje njegove tajne. Odmori se, draga dušo, odmori se na mom Srcu, ono je krevet od cvijeća. Budući da moje Srce sve sadrži, ne rastresaj se, ne idi drugdje. Je li tvoje srce lijeno a duša ti mlaka i uspavana? Moje Srce će je učiniti gorljivom i od patuljka će učiniti diva. Tvoje srce je žalosno jer te napada zli duh? Moje Srce je puno radosti i iz srca izgoni tugu. Jesi li žedan? Dođi piti na Spasiteljevu izvoru, piće slave, plamena i gorljivosti. Želiš li božansku Mudrost koja čini mudrim po Bogu? Želiš li tu božansku opojenost? Moje Srce je prijestolje njenog plamena? Želiš li izgarati do mile volje? Brzo se baci u moje Srce, ono je plamen, ono je pećnica gdje brzo ljubav pobjeđuje.

Ako želiš ljubiti Mariju beskrajnom ljubavlju, molim te ljubi je po mom Srcu, jer je ono s njenim Srcem sjedinjeno. Naša su Srca bila jedna žrtva kad smo ovdje dolje živjeli, usko su sjedinjena i u Nebu i čine samo jednu ljubav. Pobožniku koji čisto ljubi i ljubezno potaknut klanja se mom Srcu, obećao sam i ponovno obećajem sva moja blaga. Ako vi kraljevi želite ljubiti moje pobjedničko Srce, bit ćete u obilju i pobijedit ćete u svim vašim borbama. U mom Srcu je svaka pobjeda nad vašim i mojim neprijateljima. U mom Srcu je sva moja slava, sve moje blago i dobro. Čista dušo, otvori svoje srce ili radije, uđi u moje Srce, ostavi stvorenja i u mom Srcu posjeduj sva dobra. Pretrpio sam tisuće uvreda da bih sada bio tvoj. Čašćenjem nadoknadi za njih, moje Srce te to žarko moli.» BOG SAM.

Uvrede učinjene Srcu Isusovu (43)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu br.40.

Sadržaj: Pjesma je žalopjka upućena prijateljima Srca Isusova, krivovjernici ga zaboravljaju, Turci i Židovi negiraju i preziru, heretici obeščašćuju na tisući načina u sakramentu njegove ljubavi, a loši katolici čine gore od njih. Treba slušati božanski žalopjku Srca Isusova i odgovoriti na njegovu ljubav.

Slušajte moj božanski plač, prijatelji Srca moga Spasitelja, otvaram svoje grudi kako bih olakšao svoje srce. Govori moje srce, vičite moje suze, uzdišite i plačite tisuću puta. Osjećam da živim uzbuđen, bez glasa i riječi. Pitat ćete me zašto je moje srce žalosno, zašto uzdišem i plačem. Ah, moj Isus je vrijeđan. Svi idolopoklonici zaboravljaju na njega, preziru nebeskog Kralja, Turci i Židovi ga niječu. Isus je od njih odbačen. Koliko gnusnih krivovjernika ga je oskrvnulo u Presvetom Sakramentu. Njihov đavolski bijes treba nas začuditi. Nebo i zemlja oplakuju ta svetogrđa. Moje srce plače i ruka drhti opisujući te okrutnosti.

Oni čine groznu uvredu njegovu očinskom savezu govoreći da je Presveti Oltarski Sakrament samo slika, a ne stvarnost. O velike su uvrede te riječi koje negiraju stvarnost, one njegove istinite riječi smatraju ispraznima. Nemajući više štit vjere, vrijeđaju ga tisuću puta, srde se, bjesne. Ponovno ga stavljaju na Križ. Jedni žele posvećene hostije baciti bjesnim životinjama, drugi žele njihove dijelove baciti u blato. O čudnih li stvari, jedni džepnim nožićem probadaju to Srce puno ljubavi, drugi ga bacaju u vrelu vodu, treći u vatru. Ajme, kako se po đavolskoj umješnosti hostije predaju đavlu, gdje se po đavolskom umijeću od njih čini grozan otrov.

Promotrimo loše katolike koji bi svojom pobožnošću trebali braniti Isusa od heretika, a nadilaze ih u grozotama. Naše su crkve napuštene, nitko se danima - ma što kažem - godinama ne klanja našem Bogu i njegovoj uzvišenosti. Mnogi dolaze u naše crkve, ali ne zbog Isusa Krista nego zbog navike ili primjera drugih, a uopće nemaju Isusa u srcu. Često je naš Učitelj i Kralj slave napušten u našim svetohraništima, nitko ga se ne sjeća, od svih je zaboravljen. Dok Srce Isusovo misli ispuniti nas svojim darovima, mi smo prema njemu ravnodušni i hladni. Koliko zlobnika je protiv njegova Srca, koliko sramotnih čina posvuda, koliko nečednosti i svetogrđa. Pogledajte nesretnika koji je vjeroloman i onoga koji psuje njegovo sveto ime, nitko ne primjećuje te uvrede, smiju im se skupa s đavolima.

Nikad zemlja nije vidjela tako puna Božjih neprijatelja, posvuda grijesi ratova, a Isus već odavno to oplakuje. Nikoga to ne čudi, a najveći grijesi se i ne smatraju grijesima. Ne plače li Isus? Nitko ne razumije, svatko misli samo na sebe. Niti u Crkvi, njegovoj kući, ne štede Gospodina, nitko se ne čudi da je tisuće puta pogažen. Pogledajte ovu svjetovnu ženu, ovog idola ispraznosti, koja, na svoj ohol način, osporava Božanstvo. Pogledajte kako se ona žena drži pored neukrašenog oltara, pogledajte kako je uređena, a do Isusa se ništa ne drži. Koliko sastanaka u crkvi našeg Boga. Koliko ljudi i žena propada baš na tom svetom mjestu. Koliko ispraznog pričanja, koliko smijeha, razgovara se kao na tržnici. Kojih li bezobraznih navika, a Bog trpi sve te grijehе. Čednost, poštovanje i pažnju muslimani prakticiraju u džamijama, a kod kršćana zbrka i metež.

Pogledajte crkve, siromašne i zapuštene pored tih ukrašenih dvoraca u kojima žive gospoda i gospođa u obilju. Ajme, koliko li je nesretnih svećenika, vukova u janjećoj koži, juda, nesretnih izdajica, okrutnijih od svih mučitelja. Tako, dakle, čovjek vrijeđa ljubezno Spasiteljevo Srce. To li je zahvalnost? Velike li uvrede koja srce para. Koje li bešćutnosti, bezumnik u crkvi iskaljuje sve svoje bjesove gdje je Isus prognan iz mnogih srdaca. Hoćemo li i mi imati kameno srce i ne sudjelovati u njegovim patnjama? Ah, trpimo skupa s njim na zemlji, s njegovom Krvlju pomiješajmo svoje suze. Kaže nam kao i apostolima:

“Hoće li me ostaviti moji prijatelji, hoćete li me napustiti i sjediniti se s mojim neprijateljima? Ah, trpim uvrede mojih očitih neprijatelja, ali i oni koje beskrajno ljubim, moji prijatelji vrijeđaju me! Prijatelji, plačite! Moje Srce je u agoniji, napada me se u mojoj kući, izdaju me, nijeću me, mijenjaju moju Krv u otrov. Moje Srce s gorčinom više pogođeno grijehom: zar ste svi otvrdla srca, zar nitko neće biti dirnut? Ako me vi vjernici napustite, bit ću ostavljen od svih. Mogu li ići nevjernicima? Oni me manje od vas poznaju. Moje Srce vas ljubi i traži, zbog vas je ono probodeno. Uzdišem, otvorite mi svoja srca, ah, hoću li biti napušten.” BOG SAM.

Vježbe pobožnosti Srcu Isusovu (44)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu br.40.

Sadržaj: Kako iskazati pravu pobožnost Srcu Isusovu? Tko ljubavlju uzvraća na ljubav Srca Isusova taj ga ljubi, klanja mu se, njemu posvećuje, pjeva njegove pohvale, širi pobožnost prema njemu, pohodi Prevesti oltarski sakrament, pričešćuje se, zahvaljuje mu i časti njegove slike, sjedinjuje se s njim u svom djelovanju, upiše se u njegove bratovštine, od njega se nada, izbjegava grijeh, skriva se u njegove rane, nasljeđuje ga i preobražava se u njega, nadoknađuje mu za uvrede.

Grješnici, predajte se Srcu Isusovu kako biste izbjegli nevolje. Vidim bičeve i gromove koji prijete grješnicima. Ljubimo njegovo Srce, jer ljubav traži uzvraćenu ljubav. Gorljivo i čisto ljubimo dan i noć. Nebo mu se klanja i nas poziva da mu se ovdje dolje klanjamo. Poklonimo mu se, dakle, jer veliko Božje Srce to zaslužuje. Trebamo mu se posvetiti zbog ljubavi i pravедnosti. Učinimo, učinimo danas tu žrtvu prikazanja bez

privrženosti. S anđeoskim korovima pjevajmo Božanskom Srcu i njegovoj uzvišenosti. Govorimo o njemu, propovijedajmo bez straha o njegovoj veličini i čarima, uzdišimo i bez prestanka plačimo zbog onih koji ga ne poznaju.

Kao naknadu za hladnoću tolikih loših kršćana pohodimo ga često. To dobro Srce nas na to potiče, želi nas ispuniti svojim dobrima. Čistim i vjernim srcem punim pobožnosti kušajmo njegovu vječnu slast u svetoj Pričesti. Pođimo, gorućim napitkom ljubavi istopimo led naše duše u tom Srcu. Idimo crpsti sve milosti iz tog obilnog spremišta. Budimo puni zahvalnosti za njegova bezbrojna dobra. Imajmo uvijek njegovu prisutnost u našim srcima i domovima. Molim vas, sjedinimo se kako bismo skupa pobijedili đavla upisujući se u bratovštine koje je Crkva podigla njemu u čast. U našim mukama, patnjama i najvećim udarcima položimo u njega svoju nadu. Srce Isusovo je za nas, ono je nama naklonjeno.

Da bi nada bila istinska, treba izbjegavati grijeh, boraviti u rani Srca Isusova usprkos svih osjećaja. On je uzor našega života, imajmo njegove osjećaje, trudimo se da srcem slijedimo osjećaje njegova Srca, da idemo za njim, slijedimo ga. U siromaštvu ili obilju, u radosti i žalosti, u onome što činimo ili mislimo, bez prestanka se s njime sjedinjujmo, da bismo imali srce po Srcu Božjemu i postali gorljivi ljudi puni milosti. Najkorisnije i najslavnije za Boga, najbliže evanđelju je činiti nadoknadu njegovoj časti. Potrudite se da nadoknadite za uvrede koje se čine Srcu Isusovu, usprkos tijelu, svijetu i đavlu. Dok tisuće tjelesnih duša traže samo svoje dobro, vjerne duše tražite Isusa, zbog njegove časti ne štedimo se ni u čemu. BOG SAM.

Obraćena skrupulozna žena (45)

Vrijeme nastanka pjesme: Nije iz zadnjeg perioda života sveca i ne pripada prvom opusu pjesama, a nalazi se u jednome od najstarijih rukopisa broj II. gdje je bio u nizu pjesama o različitim životnim stanjima.

Sadržaj: Skrupulozna žena pjeva o miru duše koji je pronašla. Uspoređuje kakva je bila prije i kakva je sada, odbacuje skrupule koji su joj činili život nepodnošljivim, prije e bila žalosna, budila je strah, a sada je radosna, vedre duše, opisuje mnoge muke koje prije živjela, u srcu volji, sjetilima, ali sada se sve promijenilo. Ljubav nadvladava a ne strah, osjeća da je slobodna, i poziva skrupulozne duše da pronađu svetu slobodu djece Božje.

Vidim da sa svim svojim skrupulama ne činim nikakvo dobro, ostajem gdje jesam, moje pogreške se povećavaju. *Ili: Živim bez mira i moje zlo se povećava gubim duh i moja vjera postaje nikakva.*

Zbogom nesretne skrupule. Ja slušam i ljubim Boga. Želim li napredovati, odmah se povlačim nazad, ni s čim se ne okoristim. Idem i vraćam se, tamo-amo poput kakva njihala. Nesretne skrupule, zbogom, nesretne skrupule. Nisam više skrupulozna žena, svima nepodnošljiva, postala sam zaljubljena Magdalena. Zbogom nesretne skrupule. Ja slušam i ljubim Boga. Slušam i ljubim. Moje zlovoljno ponašanje, moj namršteni izgled rastjerao bi i vukove, svaka mušica bi me uznemiravala. Nesretne skrupule, zbogom, nesretne skrupule.

Ali sad se moje lice stalno smije, bez natmurenosti i zlovolje, imam mir i uvijek sam zadovoljna. Kad sam počinila kakvu pogrešku ili zabunu, pod utjecaju zla, uznemirivala bih se i smatrala izgubljenom. Ali sada kad padnem, tražim oprostjenje, ponizim se i odmah se podignem. Zbogom nesretne skrupule. Ja slušam i ljubim Boga. Slušala sam jedino svoju glavu. Uvijek sam imala pravo. O, kakva sam bila nesnosna životinja. Ali sada ne bih učinila ni korak bez sigurnosti, ništa ne želim, zapovijedaj mi Oče. Kad bi me spopale zle misli koje mi se nisu sviđale, bila sam zlovoljna i vjerovala da sam prokleta. Zbogom, nesretni skrupule. Ja slušam i ljubim Boga.

Moje mi misli više ne pričinjavaju muku, ne tražim u njima zadovoljstvo, odbacujem ih bez skrupula i bez uznemiravanja. Zli duh me okretao kako mu se sviđalo, činio je da svakome budem neugodna. Poput djetesca na grudima majke, sada jednostavno slušam, nikada ne dvojeći i ne buneći se. Zbogom nesretne skrupule. Ja slušam i ljubim Boga. Sitnica mi je izgledala užasna, kao štakor ili slon. Čak mi je i dobro postajalo štetno. Ali sada hodim s povjerenjem, sve činim prostodušno i zbog toga se osjećam sigurno. Zbogom, nesretne skrupule. Ja slušam i ljubim Boga.

Boga sam smatrala strogim sucem, koji je uvijek spreman kazniti s munjom u ruci i uvijek srdit. Ali sada ljubim Boga kao Oca kojega se bojim vrijeđati, on je moj dobri Otac, Marija je moja majka. Nekoć sam djelovala samo pod strahom, gotovo nikada iz ljubavi, u srcu sam imala ustručavanje i strah. Zbogom nesretne skrupule. Ja slušam i ljubim Boga. Ali sada mnome ljubav upravlja, vodi me dan i noć, čini me čistom, slobodnom i božanskom. Ljubav čini da ljubim poslušnost, težim siromaštvu, izbjegavam zadovoljstva, grlim patnju. Zbogom, nesretne skrupule. Ja slušam i ljubim Boga.

S ljubavlju trčim poljima, sretna, siječem vjetar, svladavam brda. Od skrupulozne duše malo toga očekujte za slavu Božju, ona nema ni snage ni hrabrosti. Jedno ništa je poražava, stvara joj sjenu, jer ona premalo ljubi. Ljubimo puno i imat ćemo hrabrosti. Zbogom, nesretne skrupule. Ja slušam i ljubim Boga. Tko želi izići iz ovog dubokog ponora neka napusti svoju volju. Ona je izvor skrupula i grijeha. Poslušni će pjevati pobjedu, on je na sigurnom, dobit će krunu slave. Zbogom, nesretne skrupule. Ja slušam i ljubim Boga.

Radije bih išao za plugom i vodio bikove nego tvrdoglavu ženu. Ako joj kažem: "Želim da me slušaš". Odgovor će biti: "Oče, ne mogu. Poznajem sebe, ja sam samo zlo." I skrupula i zloća dolaze od zloga, i po jednom i po drugom on pobjeđuje. Ne bojmo se ropskim strahom, bojmo se kao djeca. Ljubimo puno i sve će nam biti lako. Zbogom, nesretne skrupule. Ja slušam i ljubim Boga.

O moj Isuse, ljubavi moja, ljubim te iz dubine svoga srca, iznad svega, tebi za ljubav. Raširi moje srce, Djevice Marijo, u ljubavi Spasiteljvejoj, i čuvaj me od skrupula u životu. Zbogom, nesretne skrupule. Ja slušam i ljubim Boga. SAM BOG.

Utjeha ožalošćenih (46)

Vrijeme nastanka pjesme: Zadnje godine života sveca, pjesma napisana u obliku dijaloga.

Sadržaj: Dramatična scena svete predstave, ožalošćeni neprestano jeca u svojoj mucu, a davao ga potiče na obeshrabrenje i pobunu protiv Boga ali Božji prijatelj mu je svaki puta blizak i sugerira mu razloge za strpljenje i povjerenje. Borba između dobra i zla, između đavla i Božjeg prijatelja, se u poniznoj duši okončava činom poniznosti, povjerenja i prihvaćanja volje Božje.

Prvi hvalospjev

Ožalošćeni: O koje li bolesti! Koje nesreće! Čamim u ovom krevetu, što sam skrivio Gospodinu?

Davao: Plači, mrmljaj, bijesni, tvoja bolest je opasna, nitko ti ne pomaže, pogledaj se kako si nesretan.

Prijatelj Božji: Puno trpiš, brate. Ali trpi bez nezadovoljstva, Bog će biti tvoj otac, ako trpiš za njega. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati. Trpjeti prigovarajući, znači trpjeti u đavlu, znači vrijeđati Boga, napadati njegovo ime. O lijepe li baštine što ćete vi dobiti na Nebu? Dobro trpite, hrabro i budite radosni. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Jako me boli glava, gorim poput vatre, kao neka jedna životinja. Oh, koliko trpim, o moj Bože.

Đavao: Više ne možeš ništa učiniti, gubiš vrijeme, što će biti od tvoje majke, tvoje žene, tvoje djece?

Prijatelj Božji: Bog te kažnjava kako bi te iskušao. On udara i umrtvljuje zato da bi te spasio. Izvrsni trud od godine dana ne vrijedi koliko jedan dan sretnog bolesnika. Bog će se brinuti za tvoje ako ti znaš trpjeti, on sam, ili preko nekog drugog, će ih hraniti. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Bol me satire, oplakujem svoju sudbinu. Kako sam jadan. Htio bih umrijeti.

Đavao: Gledaj, napušten si, kao neki jadan pas, nitko ti ne pomaže niti te podupire.

Prijatelj Božji: Tvoja pakao počinje, Bog se sprema protiv tebe, a tvoje nestrpljenje udvostručuje njegov gnjev. Pogledaj kako dobri Isus umire na Kalvariji. On je tvoj uzor, trpiš li ti toliko? Pakao je tvoje mjesto, udostoj se pogledati ga i imat ćeš smjelosti žaliti se i liti suze. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Još i druga zla nadolaze; uvijek sam bolestan, jao. Ne, svetac na mom mjestu ne bi izdržao.

Đavao: Trpjeti a ništa ne govoriti, moraš biti od čelika. Psuj, traži izlike, poput paklenog đavla.

Prijatelj Božji: Tvoji povici, tvoja natmurenost novi su grijesi, pakao pjeva pobjedu, udvostručuješ svoje zlo. Razborit čovjek će u svakom trenutku prigrliti svoj križ, Bog će mu dati milost srazmjernu bremenu. Budi malo strpljiv i tvoje zlo će proći, a tvoje zasluge neće nikad proći. Patnja je Božja volja, ako čovjek ljubi volju Božju i prihvaća s radošću. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Moja postelja ne vrijedi ništa, nitko se ne brine za mene, lupežu, nitkove, platit ćeš mi to, vjere mi.

Đavao: O kako žalim tvoju muku, hladna juha, tvrdi kruh, pokvareno meso, rugaju ti se.

Prijatelj Božji: Koja kletva, koji grijeh, anđeli plaču i bježe, otvaraš provaliju, a đavao se smije. Đavao ti objašnjava kako bi sve vidio naopako, razljutio te i bio srdit na cijeli svemir. Ako te patnja ljuti, kaži: Neka je blagoslovljen Bog! Imat ćeš zaslugu, sreću beskonačnu. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Kostobolja, grčevi, groznica, zubobolja, astma i išijas, o kako su velike boli!

Đavao: Da, tvoja patnja je neobična, iznemogao si pod bremenom, čovjek mora biti anđeo pa podnijeti u miru te patnje.

Prijatelj Božji: Pravedno je da grešnik poput tebe pun zla, trpi u miru nekoliko udaraca. Bog nas tuče kao otac, a ne kao gnjevni sudac. Ne čini on to zbog gnjeva nego iz čiste dobrote. Nebo se naslađuje, videći te, kako na ovom krevetu prikazuješ žrtve dostojne Isusa Krista. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Ne znam više što ću činiti, umrijet ću od bola. Idite brzo po ljekarnika, brzo nekog dobrog liječnika.

Đavao: Udaljite od njegovih vrata ispovjednika, njegovo prisustvo samo će donijeti strah i bol.

Prijatelj Božji: Kolika briga, buka i revnost za zdravlje tijela, a za besmrtnu dušu ni najmanjeg truda. Razborit bolesnik će se ispovjediti i tako se rasteretiti i pripremiti za smrt. Pobijedit ćeš trpeći kako treba. Postat ćeš slava i čast Previšnjega. O kako su mudri ovi udarci! O kako nam čine zadovoljstvo! O kako iskazuju čast čovjeku kad on ljubi patnju. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: O Bože, klanjam ti se u tvome sudu, ako ćeš me još udariti pruži mi i snažnu pomoć. U tvojoj krvi utopit ću moje grijeha i moje zloće i s radošću prihvaćam nove patnje.

Molitva nadoknade Srcu Isusovu (47)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu br.40.

Sadržaj: Pjesma započinje sa naglascima na razloge zbog kojih treba ljubiti i nadoknađivati uvrede nanesene Srcu Isusovu, to Srce je dostojno svake ljubavi, vrijeđaju ga nevjernici, podjele šizmatika, negacije i uvrede heretika, nepoštivanje kršćana, i zlih svećenika, hladnoća tolikih srdaca. Pjesma se nastavlja žalosnim glasom, srca slomljena koje traži milosrđe za vlastite nedostatke, i želi cijelom svijetu vikati o beskrajnoj boli Srca Isusova i Marijina. I taži se da Bog udijeli duši njegovo Srce.

Srce Božje, o divno Srce, predmetu svih mojih ljubavi, beskrajno ljupko Srce koje me uvijek ljubiš. Iako sam krajnje siromašan i bijedan, iako sam najveći grješnik, Isuse želim tvome Srcu i njegovoj uzvišenosti prikazati molitvu časne nadoknade. Oprosti svim nevjernicima što su, usprkos tvojoj očinskoj dobroti, tebe napadali i tako se zauvijek gube. Oprosti svim raskolnicima koji se odvajaju od jedinstva s tobom, oprosti svim krivovjernicima koji poriču tvoje istine. Ah, oprosti sve njihove surovosti, sve nedostojnosti, sve bjesove i okrutnosti. Oprosti Božansko Srce, zaboravlja se tvoje Srce u Presvetom Oltarskom Sakramentu, oprosti svim zlim kršćanima koji ga neprestano obeščašćuju.

Oprosti njihove drskosti, nedostojne susrete, oprosti tolika nepoštovanja kojim se kaljaju tvoji sveti oltari. Čak se i tvoje Srce probada, što se ne čini ni samom đavlu. Molim te, oprosti im nevjere i psovke. Oprosti lošim svećenicima i tvojim prikrivenim neprijateljima. Oprosti za tisuće i tisuće udaraca onima koji te primaju u stanju grijeha. Oduzimaju ti život u mnogim srcima, u njima te razapinju. Plačite moje oči, tecite moje suze. Oprosti tolikim slabim dušama, koje drijemaju pored tvojih oltara, za njihova uprljana srca koja te potiču da ih izbaciš iz svojih usta.

Smiluj se i meni što sam pristupio tebi u krajnjoj mlakosti srcem punim grijeha. Oprosti moju lijenost, moju nemarnu pripravu i moju groznu ravnodušnost prema svetoj Pričesti. Oprosti moje nezahvalnosti nakon tolikih primljenih dobročinstava, moju premalu brigu da te nasljedujem u tvojim krjepostima. O moj Isuse, milosrđe za sve moje grijeha, ako mi se tvoje Srce ne smiluje, zauvijek sam izgubljen. Srce moje, možeš li biti bezosjećajno prema svim uvredama Srca Isusova? Ne, ne to je nemoguće, ono se je zbog mene istrošilo. Pa da te i neki nevjernik, musliman, do te mjere ljubio, o buntovno srce ti bi ga ljubilo, a Srce Isusovo ne ljubiš. Ljubezno Srce, grlim te, tebi se potpuno predajem, pravedno je da to učinim jer si me ti prvi ljubio.

Ah, kad bih isplakao toliko suza koliko je kapljica vode u moru, zbog tolikih koji se bore oružjem protiv Srca koje bi trebalo ljubiti. Ah, zašto ne mogu trčati svom zemljom i posvuda vikati: Grješnici, ne borite se protiv tako ljubeznog Srca. O kad bih mogao učiniti tisuće nadoknada, pa sve da me vuku konopcem oko vrata, samo da zadovoljim za te krvničke grozote, pa i kad bi me zbog toga proglasili luđakom. O Srce Isusovo, kad bih mogao usaditi te u sve duše i sva srca ljudi i tebi podložiti srca kraljeva i vladara.

Kad bi barem ove pisane riječi bile propovjednici i nadoknadile sve uvrede Božanskom Srcu i isprosile milost čitatelju. Posvuda idite, topite led, uništavajte grijeha, častite Boga, ne prikrivajte se. Zar ne bih morao reći ono što kušam i osjećam? Vičite, olakšajte moje mučeništvo. Progovori Ti, o Svemogućí. Svojom moći podigni nove propovjednike kako bi obznanili tvoju beskrajnu ljubav i razglasili tvoju veličinu.

Po svetom Marijinom Srcu, slava i čast tebi moj Isuse, uslišaj to Srce koje te moli i najviše časti. O Presveto Srce, zbog njenih grudi i njenog krila u kome te nosila, oprosti nevjernicima njihove prevelike grijeha. Očaran tvojim božanskim plamenom kojeg je prepuno tvoje Srce, bez odlaganja otvaram ti svoje grudi, Božansko Srce uđi u moje krilo. Ako je moja prošnja presmiona, odstrani iz mog srca grijeh, tako da u ovom životu nemam drugog srca osim tvoga Srca.

Redovnicama Pohođenja (48)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu br.40.

Sadržaj: Objave Srca Isusova u Paray le Monialu su započele u istoj godini kad se rodio sv. Ljudevit 1673. Pjesma je pohvala karizme reda Pohođenja i duha njihova oca utemeljitelja, poziva se sestre da budu ponosne na primljeni dar i vjerne obvezi da promiču spoznaju blaga Srca Kristova.

O svete redovnice, moji vas stihovi ne mogu opisati, toliko vas smatram blaženima zbog velikoga Srca Isusova koje trebate ljubiti. Ono vas je uzelo za svoju baštinu, nastanilo se kod vas, ono je vaše nasljeđe, koje nije svima dano. S visine Križa na Kalvariji, po Mariji, sišlo je do srca vašeg svetog Oca da se u njemu potpuno izgubi. Taj Otac, svet i milosrdan, učitelj blagosti, dao vam je ljubljeno Srce da izgarate od njegovog plama. Vaša su pravila dražesna, a nije im Franjo toliko autor koliko ponizna i nevina blagost, bez oholosti i tvrdoće. Za vas je velika slava što je ovo Srce Jaganjca, vašu kuću uzelo za kolijevku.

Da, kod vas se htjelo roditi zato da bi raslo i širilo se, vi ga trebate upoznati, trebate sve učiniti da Ono zablista. Ono je kod vas našlo utočište, protjerano iz mnogih srdaca našlo je kod vas dom gorite i izgarajte njegovim žarom. Bog vas je učinio čuvaricama ovog iznimnog blaga. Na vama je, časne majke, učiniti da ovaj dar raste. Kako, Bogu hvala, to i činite, neću vas uopće opominjati. Nastojte biti još savršenije i još vjernije. Zauzmite mjesto između triju srdaca: Isusova, sv. Augustina i sv. Franje Saleškog. A neka vas Isus, pun milosti, ujedini u jedno srce. Evo mojih stihova, koje dajem vašim dušama ujedinjenim u jedno, ako je ovaj dar izvrstan, to je zato jer je zajednički.

Ako koja duša svojim grijehom ne pripada zajednici, ja ne dam svoga dara ovom grješnom čudovištu. Ako je izišla iz svog središta, iz ovog Srca punog milosti, neka se odmah vrati kroz otvorenu ranu na boku. Razmišljajte o mojim stihovima, bez obzira na rimu, uzmite iz njih uzvišeni smisao i uskladite ga. Ako su ovi stihovi premalena stvar, moja je to krivnja, ali neka ja ne budem uzrok da ih vi ne primite s povjerenjem. A ako vas moji stihovi izgrađuju, dajte slavu Preuzvišenom, učinite da oni posvuda budu plodonosni i nadoknade moje propuste. Svećeniku treba mudrost, uključite ga u svoje molitve, Isusovo Srce vas na to potiče, izmolite mu ovaj dar nad darovima. Neka tako bude. BOG SAM.

Naše prikazanje Mariji i Isusovo prikazanje Ocu po Marijinim rukama (49)

Vrijeme nastanka pjesme: Prema tradicija ova pjesma je nastala za vrijeme misija u Villier en Plaine 1716.g.

Sadržaj: Pjesma se sastoji od tri prikazanja, nas samih Bogu po Marijinim rukama, prikazanje Isusu i Ocu po Marijinim rukama i prikazanje Isusa Ocu po Marijinim rukama.

Danas ti, presveta Djevice Marijo, prikazujemo sve što posjedujemo i naš vlastiti život. Čuvaj tu našu siromašnu svojinu kao svoje vlasništvo u kojem ćeš ti, nakon Boga, biti jedina kraljica. Pogledaj svog predragog Sina, o Oče svjetla, usliši njegove uzdahe, usliši njegove molitve. Mi ti ga prikazujemo po Marijinim rukama: stišaj svoju srdžbu. Tvoj predragi Sin iskazat će ti beskrajnu slavu.

Isus: Moj Bože, prikazujem ti se, po Marijinim rukama, kako bi me žrtvovao za sve, pod prilikom hostije. Evo mog tijela, evo moje krvi, evo moje predrage Majke: ako želiš, Oče moj, žrtvuj odmah sve

O Božjim savršenstvima (50)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesme 50- 53, 127 i 89 su vjerojatno kao prva redakcija pisne još u sjemeništu sv. Sulpicija u Parizu, a u Saint Lazare 1708 Montofrt definitivno piše III rukopis.

Sadržaj: U 10 strofa se veličaju Božji atributi, blagost, ljupkost, veličina, snaga, dobrota, ljepota, svetost, pravednost, svemogućnost, beskonačnost, slava, vječnost...

Klanjajmo se neprestano Gospodinu u njegovim dobročinstvima. Blagoslivljajmo njegovu dobrostivost, navješćujmo njegovu blagost, klanjajmo se njegovoj veličini, veličajmo njegovu moć. Klanjajmo se neprestano Gospodinu i onom što on jest.

Gospodin je po naravi dobar, blag bez strogosti, lijep bez prijekora, velik bez mjere. Nikog nema njemu slična. Prašta ili kažnjava, stvara ili uništava, u svemu je dobrostiv. Klanjajmo se neprestano Gospodinu i onom što On jest.

On sam je svet, pravedan u svojim sudovima, velikodušan u svojim darovima, blag onima koji ga ljube. Svojom svemoći On je prisutan na svakom mjestu i zemlja i Nebo puni su njegove prisutnosti. Klanjajmo se neprestano Gospodinu i onom što On jest.

Velika je njegova srdžba kada je srdit, ali u sebi samome On je sama dobrota i ljubav. Njegovo Biće je uzvišenije od nebesa, šire od mora i dublje od ponora. Klanjajmo se neprestano Gospodinu u onom što On jest. Neka je neizmjerena njegova slava! Najuzvišeniji serafini, nebesa i sveci drhte u Božjoj prisutnosti. Klanjajmo se neprestano Gospodinu i onom što On jest.

O, kako je divan, kako samostojan, kako svet, kako velik! Kako neizreciv! O, kako je velik Učitelj! Postojao je od vječnosti i nikada neće prestati postojati. Klanjajmo se neprestano Gospodinu i onom što On jest. BOG SAM.

Slava Božja u njegovim djelima (51)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu br.50.

Sadržaj: Ova kratka pjesma stvorenja slavi Stvoritelja, njegovu providnost, božju moć, darovatelja svakog dobra, pravednog suca, branitelja siromaha i nevinih i Boga uvijek pobjedonosnoga.

Veličajmo uvijek Gospodina u njegovim djelima koji je Riječju sve stvorio iz ništavila: nebesa, nebeski svod i sjeverni i južni pol. Veličajmo uvijek Gospodina u njegovim djelima! Po njemu samom sve postoji i sve mu je podložno, čak i njegovi neprijatelji i ništa mu se ne može oduprijeti. Veličajmo uvijek Gospodina u njegovim djelima!

Njegova slatka Providnost sve čvrsto uređuje, sve mudro vodi, bez da itko drugi o tome misli. On stvara i raspoređuje sve do mušice, i to bez zabune. On poznaje svaku stvar. Veličajmo uvijek Gospodina u njegovim djelima! Ovaj veliki Gospodin stvara gradove, nastanjuje nebo pticama, zemlju životinjama, stvara gmazove. Njegova ruka stvara munju i grom na nebu, oluju na moru i prah na zemlji. Veličajmo uvijek Gospodina u njegovim djelima!

Jednakom ljubavlju stvara malenog crva kao i velikog kita u moru. Ljude i čitav nebeski svod On podupire jednakom lakoćom, kao i najmanji atom. Nema povlaštenih, svima želi oprostiti, jedino voli davati i sretan je kada daje. Veličajmo uvijek Gospodina u njegovim djelima! Obilno daje, a sam ne osiromašuje. Ne žuri kažnjavanjem, ali to nije nemoć. Poput udara groma Bog, pravedni osvetnik, satire silnika kao zemaljskog crva. Veličajmo uvijek Gospodina u njegovim djelima!

Ovo presveto Veličanstvo, pred kojim me evo, i koje će mi suditi, čini da drhtim od straha. U prašini On traži malenog i nevinog kako bi ga učinio moćnim i ukrasio svjetlošću. On u Nebu pokazuje svoju slavu, na zemlji svoje milosrđe, u paklu svoju neumoljivost, a posvuda svoju pobjedu. Veličajmo uvijek Gospodina u njegovim djelima! BOG SAM.

Pohvale Bogu za njegova dobročinstva (52)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu br.50.

Sadržaj: Pjesma je poziv na slavljenje Boga koji je Otac uvijek brižan i strpljiv, vjerni Pastir, slatki Spasitelj, liječnik i dobri učitelj, onaj koji uzdržava stvorenja. Poziv slaviti Boga zbog dobročinstva, dobrotu, svijetlo, ljepotu, ljubav, slast, milost, snagu. Pjesma završava s trostrukim radosnim usklikom: Samo Bog je moja nježnost, potpora i moje dobro.

Blagoslivljajmo uvijek Gospodina u njegovim dobročinstvima, blagoslivljajte ga sveti Anđeli, slavite njegovu uzvišenost, pjevajte njegovoj dobroti tisuće hvalospjeva. Blagoslivljajmo uvijek Gospodina u njegovim dobročinstvima! O kako je On dobar Otac! O kako se brine za nas! On nas sve potpomaže usprkos našoj bijedi. Poput vjernog Pastira vraća, ne bez truda, u ovčinjak izgublenu ovcu. Blagoslivljajmo uvijek Gospodina u njegovim dobročinstvima!

Pokidao je moje lance kao moćni pobjednik, kao blagi Spasitelj izbavio me je iz muka. Ozdravio je moju dušu poput dobrog liječnika, poput dobrotivog učitelja dao mi mir. Za svoj hram uzeo je moje tijelo i moju dušu, te u njima dan i noć motrim njegovu veličinu. Neka umjesto mene sve hvali Boga punog ljubavi koji mi svakog dana udjeli poneku novu milost. Blagoslivljajmo uvijek Gospodina u njegovim dobročinstvima!

On je predragi Otac, brine se za mene, drži me uza se, pomaže mi u mojoj bijedi. Njegova me dobrotu podupire, njegovo svjetlo poučava, njegova ljepota očarava, njegova ljubav me ushićuje. Njegova nježnost me miluje, njegova milost ozdravlja, njegova snaga jača, njegovo milosrđe me potiče. Bog sam je moja ljubav, moja potpora, sve moje dobro, moj život i moje bogatstvo. Blagoslivljajmo uvijek Gospodina u njegovim dobročinstvima!

Večernji hvalospjev (53)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu br.50.

Sadržaj: osobno razmišljanje o jednoj strofi prethodne pjesme, moglo bi ga se navesti kao njenu zadnju strofu.

Blagoslivljajmo uvijek Gospodina u njegovim dobročinstvima! O, kako je On dobar Otac! Kako se brine za nas! On nas sve čuva, podupire, poučava, u svemu nam oprašta usprkos našoj ništavnosti.

Zaljubljenik u Isusa (54)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu br.50.

Sadržaj: Dan i noć svetac više svijetu. Isus je moja ljubav, moje bogatstvo. U svakoj prilici bi htio pričati o svome ljubljenome. Tijelo, srce, oči, jezik, ruke, noge, i cijelo biće, želi biti posvećeno ljubavi Isus Krista, tako da je pjesma svečana pjesma ljubavi Isusu i Mariji.

Isus je moja ljubav, Isus je moje blago, dan i noć samo ponavljam bez prestanka: ljubavi! Isus je moja ljubav dan i noć, idemo dušo moja, pođimo istinskoj sreći, ljubimo Isusa, ljubimo istinsku i pravu ljubav. Isus je moja ljubav dan i noć. Govorimo o dobrom Isusu na nepoznatim mjestima i javnim trgovima, usprkos svim kritikama. Govorimo o njegovim krjepostima, navješćujemo njegovu pobjedu, hvalimo njegove odlike, slavimo njegove blagdane. U prilikama i u neprilikama, i ljudima i anđelima, bezumnicima i učenicima objavljujemo njegovu slavu. Ljubav, Isus je moja ljubav dan i noć.

O udovi moga tijela, sveta ljubav vas požuruje, krenite u zanos, ljubite Isusa bez prestanka. Ljubi Isusa srce moje, traži u svemu njegovu slavu, dopusti da ovaj blagi pobjednik pjeva nad tobom pobjedu. O oči moje zatvorite se za sva vidljiva bića, ostavite to za luđake, motrite nevidljivo Biće. Uši moje, zatvorite se za sve novosti, pustite neka luđaci jure za ništavostima. Ljubav, Isus je moja ljubav dan i noć. Kako bih hvalio Spasitelja, moj jeziče glasno govori, na njegovu slavu izreci lijepi govor. Ruke moje bavite se svetim djelima koja će potaći na ljubav prema Zaručniku i slaviti ga. Noge moje tražite ljepotu uzvišenu, jurite, približite me, učinite da moja muka prestane. Srce moje, pjevaj dan i noć ovu pjesmu: Isus je moj pobjednik i moja jedina ljubav. Isus je moja ljubav dan i noć Marija je moja ljubav dan i noć. BOG SAM.

Zaljubljenik u Isusa (55)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu br.50.

Sadržaj: Da bi se moglo ljubiti treba poznavati, i zbog toga ova pjesma poziva na upoznavanje otajstava Isusa Krista, Vječne mudrosti, najviše Ljepote, Svijetla, Dobrote, Boga vojska, i kreposti, Gospodina gospodara, slatkog anđela, Svemogućega, dobrog Liječnika, divnu Glavu i Zaručnika, istinskog Prijatelja. Završava krikom ljudima da ljube Isusa.

Tko je moj Isus? Nitko to ne može dobro iskazati. Iznad svake je to duše, ni anđeo nije za to dostatan. Ljubav, Isus je moja ljubav dan i noć. Oduvijek, evo kako je njegovo ime: uzvišena Istina, vječna Mudrost, uzvišena Ljepota, uzvišena Svjetlost, najveće Dobro, istinski Bog od Boga Oca. Ljubav.Isus je moja Ljubav dan i noć. Rođen je od Marije, u vremenu ga zovu Isus, utjelovljena Riječ ili Sin Čovječji. Tko je moj Isus? On je Bog nad vojskama, On je Bog krjeposti okrunjenih glava. Najuzvišeniji Gospodar gospodara koji im daje milostinju. Gospodar kraljeva koji ih postavlja na prijestolje. Ljubav, Isus je moja ljubav dan i noć.

Moj Isus je tako lijep. On je sama ljepota. On je blagi Jaganjac, njegova blagost je ogromna. On je Svemogućí, On može sve što želi. Sve je potčinjeno njegovom kraljevstvu. Ljubav, Isus je moja ljubav dan i noć. Zauvijek osuđujem sjetilni razbor jer je moj Isus vječna Mudrost. On je moj dobri Liječnik, On je moj obožavani Upravitelj, On je moj božanski Zaručnik, moj istinski prijatelj. On je beskrajno blago u kojem je sve sadržano. U njemu ja bdijem i odmaram se. Budući da je Isus u meni, ja ne mogu šutjeti jer u njemu ja sam kralj neba i zemlje. Ljubav, Isus je moja ljubav dan i noć. O smrtni ljudi, recite svi: Isuse, ljubimo te. Ili ću ja protiv vas reći: prokletnici, prokletnici. Ljubav, Isus je moja ljubav dan i noć.

Ljubim jedino Isusa, ljubim jedino Mariju, ne govorite mi o drugim ljubavima u životu. Ljubav. Isus je moja ljubav dan i noć. Ljubav, Maria je moja ljubav dan i noć.

Zaljubljenik u Isusa (56)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu br.50.

Sadržaj: Odbacuje se sve što bi moglo udaljiti od ljubavi prema Isusu te pjesnik pjeva svu svoju ljubav prema Njemu. Slijedi izljev osjećaja s usklikom dan i noć živio Isus u mom Srcu, živjela Marija u mom srcu!

Zašuti, lažni svijete, nogama gazim tvoju slavu, Isus, ovaj veliki pobjednik, pjeva nada mnom pobjedu ljubavi. Ljubav, Isus je moja ljubav, dan i noć. Prezirem vas izvanjska dobra, moje srce je moje kraljevstvo, ne ljubim u tijelu nikoga doli Isusa koji pomazuje moje srce balzomom ljubavi. Ne govorite mi više o veličinama ovog svijeta, u Isusu nalazim nebo, zemlju i val ljubavi. Ljubav, Isus je moja ljubav dan i noć. Ne govorite mi više o učenjacima ove zemlje, poznajem jedino Isusa i to Isusa na Kalvariji. On ima svoju odaju u mom srcu, na tom tajnom mjestu on ljubi mene i ja njega. Ljubav, Isus je moja ljubav dan i noć.

Nije mi važno živim ili umirem samo neka sveta vatra ljubavi ostane u meni. U njegovom imenu nalazim moćno oružje da pobijedim đavla ili čovjeka koji me napastuje. U razgovoru s njim nalazim neizmjernu blagost, ovo dobro se ne može pojmiti osim iskustvom. Ljubav, Isus je moja ljubav dan i noć. Dušo, ja sam u tebi, Isus kaže svojim jezikom. Zaručnice, ljubi me, ljubi me još više. A ja mu kažem: Isuse, ja sam tvoj, ti si moja ljubav i ne želim drugo. Zlato, zadovoljstva, časti, sve prezirem kako bih imao u srcu Isusa s Marijom. Ljubav, Isus je moja ljubav dan i noć. Živi u mom srcu Isuse! Živi u mom srcu Marijo! Ne govorite mi o drugim ljubavima u životu. Ljubav. Isus je moja ljubav dan i noć. Marija je moja ljubav dan i noć.

Božić za anđele (57)

Vrijeme nastanka pjesme: Serija od 10 pjesmi o Božiću je napisana u periodu boravka sveca u Poitiersu ,701- 1706. vjerojatno za rad s djecom.

Sadržaj: Ova pjesma je posvećena anđelima koji pjevaju svoje himne u svetoj noći. Navješčaju slavu Bogu i mir ljudima dobre volje na zemlji, pastirima navješčaju veliku radost, rođen je Gospodin Krist. Pastiri bez oklijevanja poslušaju i nađu dijete i Majku zatim se vraćaju slaveći Boga.

Preuzvišeni, nepojmljivi, vječni i svemogućí, rodit će se uskoro. Je li to moguće? Vječno postaje vremenito, Riječ postaje tišina, Svemogućí postaje Djetetom. Ispovijedajmo, klanjajmo se, slavimo, ljubimo, zahvaljujmo našem Bogu koji je postao Dijete. Dobri Bog se rodio zbog ljudi, da ih učini blaženima, sve njemu dugujemo. Pođimo podno njegovih nogu, odložimo vijence naše slave. Kažimo mu radosno: "Preslatko Dijete, naša dobra su u tebi, kraljuj nad nama, samo od tebe dolazi naša pobjeda."

O Serafini, u vašem ognju ljubavi pjevajmo slavu Bogu na visini, a milost i mir na nizini dušama dobre volje: "O Sine Svevišnjega, o vječna Mudrosti, tvoje ime je slavno, slavimo te, klanjamo ti se, blagoslivljamo te premda si u smrtnom tijelu. O pastiri, o vjerno stado, složite vaše glase s našima, Bog će se za sve roditi, evo radosne vijesti. Ostavite vaše jaganjce, tražite Istinitoga, tražite dobro, za vas je rođen, čeka vas. Premda je uzvišeno, čeka vas malo Djetete na slamici u štali."

Častan je ovo dan, uzvišeni Bog u ljudskoj naravi postao nam je sličan. Pođimo pokloniti mu se, zahvalimo mu, blagoslivljajmo svi njegovo milosrđe. Umiljavajmo se tom Bogu ljubavi, svi pođimo jer je On naš zajednički učitelj. O čista i božanska Majko, divimo se tvojoj dobroti, jer si dala život Spasitelju. Čistoćo bez mane, duboka poniznosti, ti si očarala Gospodina. Preljubezno Srce, On nam se darovao, utjelovio se, objavimo svijetu to čudo. BOG SAM.

Božić za pastire (58)

Vrijeme nastanka pjesme: Serija od 10 pjesmi o Božiću je napisana u periodu boravka sveca u Poitiersu 1701- 1706. vjerojatno za rad s djecom.

Sadržaj: Lijepi razgovor između Djeteta i pastira koji su pohitali u štalicu. Isus zahvaljuje pokazujući svoju ljubav prema pastirima upravo jer su siromasi. Na tri strofe u kojima pastiri postavljaju pitanja Isus odgovara u jednoj strofi, a sve završava prikazanjem njihova srca Djetetu Isusu.

Pastiri, odakle ova pjesma od koje odjekuje pustinja? Prijatelji, to su anđeoski korovi, Bog se rodio za nas i to je razlog njihove slave. Pastiri, pastiri, ne oklijevajte, brzo, brzo svi ga potražite. Anđeli su nam javili, da nije daleko od nas, rodio se u štalici, Kralj se rodio u štalici! Prijatelji! To je nevjerojatno! S vjerom pođimo pastiri, jer On je tu. U znak zahvalnosti ponosimo Novorođenčetu plodove ili janje jer je zbog nas postao Djetetom. Pođimo i darujmo Spasitelju najbolje što imamo.

"Pozdravljamo te iščekivano Dječe, dobro došlo među nas, došli smo te častiti, mi smo siromašni pastiri, prihvati naš neuk govor i beznačajne darove." Isus im odgovori: "Dobro došli, pastiri, vas sam prve pozvao po anđelima svjetla. Jer u vašoj jednostavnosti imate darove koje volim, dođite u ljubavi, približite se s pouzdanjem." Pastiri: "Gospodine, što smjeraš, nisi li Ti Kralj i Gospodar, zašto si se, rodio u štalici, zbog čega si izabrao siromaštvo i bijedu? Posve smo zbunjeni. Nitko od nas to ne razumije."

Isus: "Pastiri, mogao sam se roditi kao moćni kralj u bogatom i udobnom dvorcu. Izabrao sam poniznost da se nju počne vrednovati, izabrao sam siromaštvo da bih ga obogatio svetošću." Pastiri: "Premda mi drugačije mislimo, potpuno ti vjerujemo po mudrosti koja od tebe dolazi, smatrat ćemo čašću naš bijedni stalež, naše siromaštvo bogatstvom. Pastiri, koje li časti da nalikujemo našem dragom Spasitelju! O kako je lijepo to Dječe, kako je dobro biti pored njegove kolijevke! O, kad bismo zauvijek tu mogli ostati, kušali bismo svete radosti koje donosi taj mali Učitelj. Svi ćemo ga rado pohoditi, ah, udovoljimo našim željama. Pjevajmo svi u jedan glas, blagoslivljamo te tisuću puta Presveta Djevice Marijo, svima nam donosiš život dajući nam plod života. Milosrdno nam dopusti da ostanemo ovdje s vama."

Isus: "Ostanite pastiri, boravite sa mnom koliko želite. I ja sam kušam zbog toga veliku radost, samo mi darujte vaše srce. Taj veliki dar ja ljubim. Najviše me časti tko me nježno ljubi." Pastiri: "Evo naših srdaca, Dječe Isuse, siromašna su krepostima, obogati ih milošću da ti ovdje neprestano pjevaju jer ti nam ovdje daješ mjesta. Dijete Isuse, svojom ljubavlju kraljuj nad nama dan i noć ." BOG SAM.

Božić za djecu (59)

Vrijeme nastanka pjesme: Serija od 10 pjesmi o Božiću je napisana u periodu boravka sveca u Poitiersu 1701- 1706. vjerojatno za rad s djecom.

Sadržaj: Još jedan lijepi razgovor između Djeteta Isusa i djece. Djeca su pozvana u štalicu, pozdravljaju Dijete i njegovu Majku, a Isus je zadovoljna kad susreće malene prijatelje. Oni ovome kralju neba prikazuju svoje srca i traže blagoslov njega i majke.

Djeca: Rekli su mi da se rodio Bog, tko me ljubi neka me slijedi, k tom malom Učitelju, spremno i žurno idimo. Idemo djeco, poljubiti njegove povoje. Tepajući pjevajmo mu hvale, pozdravimo ga, umiljavajmo mu se. Djeca: "Mali nebeski Kralju, sve te slavi, primi naše djetinjne hvale, pozdravljamo te, blagoslivljamo te. Što te odvelo u štalicu, učinilo bijednim i siromašnim? Svi te molimo: dođi k nama. Primit ćemo te s tvojom Majkom, služiti ćemo ti na sve načine, bit će ti dobro, ništa ti neće nedostajati."

Isus: "Bog sam, ali ljubim siromaštvo, prezir i patnju, dobro mi je ovdje, ja sam tako izabrao. Moji mali prijatelji, vaša dobrohotnost bit će nagrađena, jer iako sam Dijete, svemoguć sam. Gledajte ovdje u meni vaše djetinjstvo, a ja vidim u vama nevinost, jednostavnost i ljubav. Ukrasite vaše srce, ono je moje boravište, u njemu se moja veličina ugodnom osjeća, ono je dar za mene, moj tamjan."

Djeca: "Uzmi, nebeski Kralju, naša djetinja srca i po svojoj moći kraljuj u nama. Što imamo, to ti darujemo." "Djeco, kako je dobro boraviti u štalici, o vi mali pupoljci kako ste ljupki, mali jaganjčići, kako ste lijepi!" Djeca: "Ne želimo da nas se više mazi, našli smo Isusa prepuna nježnosti; o kako je dobrotiv, božanski! Prije nego odeš, naš ljubljeni brate, udostoj se blagosloviti nas s tvojom Majkom." O Isuse, zbogom, o Marijo zbogom! BOG SAM.

Božić za kraljeve (60)

Vrijeme nastanka pjesme: Serija od 10 pjesmi o Božiću je napisana u periodu boravka sveca u Poitiersu 1701- 1706. vjerojatno za rad s djecom.

Sadržaj: Prve tri strofe sažimaju evanđeoski izvještaj o dolasku kraljeva (Mt 2, 1-11) i uvode u dijalog s Djetetom Isusom. Kraljevi zahvaljuju majci lijepu ljubavi koja ga je donijela na svijet, a na kraju Isus kraljevima povjerava jedno poslanje, posvuda naviještati njegovu slavu.

O, veliki kraljevi, vidite li novu, lijepu i tajanstvenu zvijezdu na nebu? Ona naviješta da se rodio Spasitelj, pođimo se pokloniti tom velikom učitelju. Idimo, sve ostavimo, ne umujmo o tom događaju, ne oklijevajmo ni časa. Ne osjećate li novu slast? To je glas Božji koji nas zove. Slijedimo sa sigurnošću tu nebesku baklju, u njenom svjetlu tražimo Novorođenče. Dolazi izdaleka da nam pokaže da nas ljubi, uputimo se da mu uzvratimo ljubav. Zvijezda se zaustavila tu. Što! na ovom siromašnom mjestu? Bit će da se tu rodio naš pravi Bog, to je nevjerovatno! Koliko god to boli, uđimo u štalicu.

Evo onoga koga tražimo! Uistinu on je naš Bog, zaustavimo se ovdje, uđimo, s poštovanjem u ljubavi i tišini poklonimo se ovom Djetetu. Isus: "Vi kraljevi ste se namučili zbog mene, divim se vašoj vjeri, podignite se, približite se Milosti, dođite k meni da vas zagrlim." Kraljevi: "Pozdravljamo te, drago Dijete, moćni Kralju kraljeva, došli smo podložiti se tvojim zakonima, klanjamo se tvojoj svemogućnosti skrivenoj pod tim krhkim prilikama. Udostoj se primiti ovo zlato kao moćni kralj, kao pravi Bog primi ovaj tamjan, a kao smrtnik primi mirtu; naša žezla su podložna tvom kraljevstvu."

Isus: "Prihvaćam te darove, prihvaćam iskazane mi časti, želim vas napuniti dobrima, bit ću prema vama najvelikodušniji, kušat ćete moje najnježnije slasti." Kraljevi: "Prijatelji, osjećate li neizrecivu slast koja se kuša pored miloga Spasitelja. Naši dvorci nemaju radosti slične ovoj koja se osjeća tu u štalici. Klanjajmo se tom dobroćudnom Jaganjcu, padnimo na koljena u podnožju njegovih jaslca. Dijete je ali mu se trebamo klanjati, malen je ali je ljubak. Majko divne ljubavi, neka te posvuda slave jer si nam dala Božansko Djetešće, jer si dala svjetlo danu, utjelovljenje istinskom Bogu, život našem Ocu.

Tvoj primjer, Isuse, jasno nam pokazuje da je veličina u poniznosti, dobrota u trpljenju, a istinsko dobro u siromaštvu. Ti uzdižeš naša srca tvojom poniznošću, osvajaš ih svojim siromaštvom, pobijedi potpuno u njima, blagoslovi ih po svojoj svetoj Majci. Ne možemo ovdje dugo ostati i promatrati tvoju privlačnu ljepotu; prije nego li pođemo blagoslovi nas milošću i zauvijek u našem srcu zauzmi mjesto." Isus: "Prijatelji, idite u miru pod mojom zaštitom, naviještajte posvuda slavu moga imena, vjerujte u mene, vodite druge do vjere i bit ćete kraljevi u mojoj slavi." BOG SAM.

Božić pobožnih duša (61)

Vrijeme nastanka pjesme: Serija od 10 pjesmi o Božiću je napisana u periodu boravka sveca u Poitiersu 1701- 1706. vjerojatno za rad s djecom.

Sadržaj: Pjesma je pobožno razmišljanje o Utjelovljenju Sina Božjega, motri se otajstvo siromaštva, ljubavi, vjere. Iz šutnje jaslica utjelovljena Riječ podiže svoj glas koji očarava pobožnog molitelja.

Vidite li to drago Dijete u siromašnoj štalici? To je svemogući Gospodin, istinski Bog, okrunjeni Učitelj, onaj koji sve drži u svojoj ruci, Bog nad vojskama. To milo Dijete danas nam govori u tišini i sve nam govori o njemu, njegovu božanskom djetinjstvu. U njegovom krajnjem siromaštvu razabire se velika ljubav. Sve nam govori: Pogledajte tu ljubav, vidite kako nas ljubi. Dvije sirote životinje, štalica, povoji novi su pjesnici koji pjevaju njegovu slavu. Ljubite tog dobrog malog kralja, govore oni nježnim glasom, ali treba imati jaku vjeru da bi ih se čulo.

Kako je lijepo vidjeti Spasitelja u krilu njegove Majke. On se slatko naslanja na njezino srce. Ljubi je nježno, priljubljuje se i grli je. Ti osmjesi, nježni i ljupki izgled ispunjaju Majku milošću. Kako je velik taj nebeski Kralj, divan je malen i ljubak. Njegovo božansko lice je privlačno, njegove slatke oči su otajstveno lijepe, govore bez riječi. On naviješta poniznost, nevinost, ljubav, trpljenje. O, kako rječito govori jer govori primjerom. On očarava, istinski dotiče onoga tko ga promatra.

Tko će razumjeti što Djetešce govori Bogu, svome Ocu za nas, jer je postao malen da bi ublažio njegov gnjev. Njemu danas iskazuje beskrajnu slavu i želi se pojaviti pred njim u vidu hostije. O, Oče svjetla, pogledaj svoga ljubljenog Sina, poslušaj njegov plač, njegove molitve. Moli te u tišini, govori svojim suzama. Zbog ovog malenog Djeteta smiri svoju srdžbu, odloži oružje. O, Isuse, rađajući se u štali, želio si pronaći u mom srcu ugodno boravište. Dođi, dakle, sada i otpočini slavan. Pobijeden sam od jednog Djeteta slatkom pobjedom. BOG SAM.

Božić gorljivih duša (62)

Vrijeme nastanka pjesme: Serija od 10 pjesmi o Božiću je napisana u periodu boravka sveca u Poitiersu 1701- 1706. vjerojatno za rad s djecom.

Sadržaj: Poziv bezumnicima da dođu pred Dijete. Škrtci, oholice, svjetovnjaci, knezovi svijeta, nevjerni kršćani, svi su pozvani ljubavlju ovoga Djeteta koje ih opominje.

Veliki učitelju, silaziš s nebesa na ovo mjesto da bi nas poučio o načinu kako ćemo zadobiti sreću. Ali ne vidim nikoga tko bi od tebe učio, štoviše, napuštaju te. Oprosti, Isuse, oprosti. O divni Gospodine, tvome veličanstvu dajem zadovoljštinu za siromašne grešnike. Dobrodušno Dijete, dopusti meni da idem po svijetu i kažem svima da dođu tebi govoriti. Škrti čovječe, misliš samo na novac i na blago, živiš u obilju, ništa ti ne nedostaje, a to ljubezno Dijete dolazi u siromaštvo štale i kuša njenu tvrdoću.

Ohola stvorenja, dođite pronaći vašu hrid u ljubeznoj sjeni tog Božanskog sunca. Možeš li se povećati, uzdići se iznad svih i vidjeti Kralja slave kako se snizuje do nas? Dođi, svjetovni čovječe, promatraj o tom Djetetu. Tvoj život i tvoj primjer opiru se njegovoj ljubavi. Isus u trpljenju zadovoljava svoje želje, a ti u obilju udovoljavaš svim tvojim ugodama. O, kraljevi ovoga svijeta, vi imate palače, u obilju ste i imate poslugu, a štala je utočište Gospodara nad gospodarima. On je u oskudici i bez slugu.

O, nevjerni kršćani, zašto se zaustavljate na tisućama ispraznosti koje trebate ostaviti?! Dođite u štalicu, nađite u Djetetu istinsku radost i neprolaznu sreću. On vam govori preko

mojih usta da vas žarko ljubi i da sve što vi trpite, njega beskrajno dotiče. Trpite li bijedu, on će vas izvući, ako ste bolesni, on će vas ozdraviti. On je pun ljubavi učinio svima sve. Divan je učitelj, prečisti zaručnik, nježan prijatelj, dobar liječnik. Pođimo, ne oklijevajmo, sve stavimo u njegove ruke.

Božić Marijine djece (63)

Vrijeme nastanka pjesme: Serija od 10 pjesmi o Božiću je napisana u periodu boravka sveca u Poitiersu 1701- 1706. vjerojatno za rad s djecom.

Sadržaj: Ova pjesma Majci Bogo - Djeteta je biser mariologije i sinovske ljubavi prema Majci Gospodina, divna Djevice, divno čudo, blažena Majka. Ona nam je darovala život i pomirenje, njena vjera Spasitelja, njena čistoća i poniznost prožimaju nebo, toliko je oplemenila ljudsku narav da je Bog postao naš brat. Marija je remek djelo Božje, prevelika tajna a njeno srce je boravište Gospodnje.

Draga djeco Marijina, blagoslivljajte Gospodina jer je nju ispunio milošću i slašću. Po njoj je divni Gospodin postao Dijete, pođimo svi i čestitajmo joj, ponizno pohodimo tu divnu Majku. O, divna Djevice, o čudo nad čudima, o dobra Majko, tvoja sreća je velika. I naša je jer si nam dala život, jer si slomila naše okove, budi blagoslovljena tisuće puta. Proroštva Staroga zavjeta su se ispunila u tvom Djetetu. Po tebi je Nebo dobilo novu radost, zgazila si glavu đavlu i zadobila oprostjenje grijeha nevjernima. To si učinila bez rata, po jednom pristanku koji je cijela zemlja žudno željela. Slava, čast i blagoslov tvojoj vjeri, Spasitelj je nama došao jer si ti povjerovala anđelovoj riječi.

Kako si ljupka u svojoj čistoći, kako si moćna u svojoj poniznosti! Očarala si Boga i učinila da se On spusti na zemlju. Privučen tvojom ljepotom, nije mogao odoljeti pa je uzeo naše čovječstvo. Po tebi, moćna Kraljice, Bog silazi k našoj niskosti, a ljudska narav se uzdiže do nebesa. O, divnog li čuda! Bog postaje naš brat, Ti oblikuješ svoga Stvoritelja, Spasitelj postaje Dijete i tvoj Otac. Taj moćni Vladar se uistinu pokazao velikim stvarajući tebe, svoje najbolje remek djelo.

Sve je u tebi otajstveno, ali najveće je otajstvo jer si porodila bez boli, Majkom postala ostajući Djevice. Isus ljubi štalicu, ali više od svega tvoje Srce. Ono je njegovo ugodno počivalište, njegova časna palača. Od tvoga krila je učinio najslavnije prijestolje u kojemu on pokazuje svoju veličinu, oprašta grješnicima, daje milost. O, slatke nježnosti, nježni osmjesi, sveta milovanja kojima te obasipa ovaj dragi Sin. Sretnog li tvoga krila, čista i vjerna Djevice, jer si pojmila neizmjernost, jer si nosila i hranila vječnu Mudrost. BOG SAM.

Božić duhovnih duša (64)

Vrijeme nastanka pjesme: Serija od 10 pjesmi o Božiću je napisana u periodu boravka sveca u Poitiersu 1701- 1706. vjerojatno za rad s djecom.

Sadržaj: Ova teologija utjelovljenja opisuje najveće darove koje nam je Bog udijelio dajući nam svoga Sina. Na ovim darovima treba zahvaliti Isusu prihvaćajući njegovo kraljevstvo, treba reći Mariji da nam je darujući Isusa darovala život.

Kako bi spasio ljude, Bog je našao čudesno otajstvo. Postao je ono što smo mi, da bismo mi mogli postati ono što je On. Taj uzvišeni Gospodin se snizuje da bi nas uzdigao na nebesa. Silazi k našoj niskosti da bi nas obdario svojim slavnim bićem. Sveo je sebe do nemoći da bi nas učinio svemogućima. Postao je Djetetom da bismo mi živjeli zauvijek. Da bi nas obogatio, njegovo se veličanstvo osiromašilo, da bi nas pomilovao, taj veliki Gospodin je

postao siromašan i malen. Da bi skršio naše okove, sebe je stavio u lance. Naše je muke uzeo na sebe kako bi nas obdario svojim radostima i dobrima.

Bog je postao nama sličan iz beskrajne ljubavi, pravedno je i razborito da ga nasljeđujemo i njemu sličimo. Donesimo Isusu krunu kako bismo ga uresili, jer se on odrekao svoje nebeske krune kako bi nas okrunio. Dajmo mu najradije svoje duše koje su najljepši ukras. Otvorimo svoja srca njegovim plamenovima jer On želi da u njima bude njegovo boravište. Pođimo u duhu u štalicu poljubiti njegove male nožice i kažimo mu: " Ljubezno Dijete, u potpunosti kraljij nad nama. Slatki Isuse, u ovom času uzdižemo naša srca, neka ona postanu tvoje boravište jer ti si najsladi od svih pobjednika. Blagoslovljena ti, o Marijo, koja nam činiš dobro i daruješ nam život dajući nam ljubljenog Spasitelja." BOG SAM.

Božić (65)

Vrijeme nastanka pjesme: Serija od 10 pjesmi o Božiću je napisana u periodu boravka sveca u Poitiersu 1701- 1706. vjerojatno za rad s djecom.

Sadržaj: Lijepi pjev o otajstvu rođenja Sina Božjega, s čestim ponavljanjem na hitrost poklona novorođenom Djetetu. Isusu treba darovati svoje srce po Mariji.

Rodio nam se veliki učitelj, novi Kralj nam zapovijeda iz kolijevke. Brzo, brzo pripravimo se, idemo ga vidjeti, idimo na koljenima. Cijeli kraj odjekuje od radosne pjesme anđela, Sin Božji postao čovjekom, utjelovljen tu je. Pohitimo, on je Mudrost čija slast očarava naše srce. Neka sve odzvanja, divimo se, Bog je uzeo tijelo da bi nas izvukao iz Pakla. Na slami je malen i siromašan usred noći. Brzo, brzo poklonimo mu se jer je On Bog koji se rodio za sve. Divim mu se kako žudi, želi imati nad nama vlast. Brzo, brzo pripravimo se, On nam svima želi govoriti. On traži da ga čuje dobro i gorljivo srce. Brzo, brzo, darujmo mu srce, gorljivo srce ljubljenom Spasitelju.

Svjetlo u ništavnosti, beskrajnost u zatočeništvu. Brzo, brzo, darujmo mu srce, srce ljubavi ljubeznom Spasitelju. Moć u nemoći, svjetlo u ovoj tami. Brzo, brzo, darujmo mu srce, ponizno srce poniznom Spasitelju. Siromašna štalice, čudesna palačo, tvoje je siromaštvo zapravo bogato. Odstupi svijete ako ne ideš sa mnom u štalu. O Djevice Marijo, puna svetosti, milosti i ljepote, blagoslivljam te, slavim te, uzmi moje srce i daruj ga Isusu, mome Spasitelju. Neka ga svi slave, mali i veliki, učeni i neuki. Okrunimo ga, dajmo mu žezlo u ruke, On je najviši Kralj. Brzo, brzo, prikažite mu svoja srca. Ona su dar koji ljubi taj slatki Spasitelj. Očaran sam videći Ljubeznoga, radostan poljubiti ću ga. Brzo, brzo moj slatki Spasitelju, zauvijek uzmi moje srce. Sva vlast, slava i slast je u tebi, pobjedničko Dijete. Majko moja Marijo, uzmi moje srce i daruj ga Isusu, mome Spasitelju.

Božić školske djece (66)

Vrijeme nastanka pjesme: Serija od 10 pjesmi o Božiću je napisana u periodu boravka sveca u Poitiersu 1701- 1706. vjerojatno za rad s djecom.

Sadržaj: Poziva se male učenike da pohode novorođeno Dijete i prikažu mu svoje srce, motre ga u majčinske krilu, lice mu je puno dobrote, treba mu se približiti bez straha, njegova beskrajna moć je skrivena pod likom velike slabosti. Puni zahvalnosti mali klanjatelji prikazuju Djetetu svoje srce i kao dobri đaci uče od njega. On njega treba naučiti čistoću, siromaštvo, ljubav, poniznost, obećaju mu da će ispravljati svoje mane. Dijete im zahvaljuje i poziva ih da rastu u mudrosti i milosti.

Prijatelji, čujem poj anđela. O kako je ugodna i milozvučna ta pjesma! Anđeli u svojoj pjesmi navješćuju novorođeno dijete, nebeskoga Kralja, kažu - eno u povojima, pođimo i poklonimo mu se s njima. Uzdrhtimo od radosti, jer imamo novoga Kralja. Pođimo, njegova ljubav nas zove, poklonimo mu se u duhu vjere. Pođimo mu reći nježno: Predragi Učitelju, udijeli nam milost. Što imamo čime bismo ga počastili, kako bismo častili njegovo veličanstvo? Naše srce je njegova baština, pođimo, darujmo mu cijelo srce jer On ne želi drugoga dara doli ljubav i vjernost.

Vidite li ga u štalici? Njegova ga Majka drži na rukama. O kako je lijep, kako je ljubak o kako je privlačno njegovo malo lice, o kako je blag i umiljat, pođimo k njemu, ne oklijevajmo. Evo beskrajne moći u liku krajnje nemoći, evo smanjene veličine, evo sunca potamnjena čija nas sjena privlači da pristupimo odvažno. Je si li to ti, predragi Učitelju, Bože naš i Stvoritelju? Zašto se nisi rodio u kraljevskoj palači? Prepoznajemo te po tvojoj ljubavi, ti tražiš samo naše srce. Ispunjeni smo nadom i obuzeti čuđenjem videći te u liku Djeteta. Samo ljubav čini promjenu da u liku djetinjne nemoći budeš naša moćna pomoć.

Puni zahvalnosti padnimo ničice u podnožje kolijevke i promatrajmo u tišini kako je lijep ovaj mali gost u kolijevci i darujmo mu, bez oklijevanja, skrušeno i obnovljeno srce. Budući da nemamo ništa čime bismo ti dostojno zahvalili jaganjče dobri, evo naših srdaca, udostoj se od njih napraviti svoj dom i svoje boravište. Ali prije nego ti postanu ugodna, zagrlj ih svojom ljubavlju. Napustili smo školu i predavanja naših učitelja kako bismo čuli tvoje riječi, bili poučeni i postali sveti. Govori nam, ni jedna tvoja riječ nije isprazna. Mi vjerujemo djetinjom vjerom.

Ja sam grješan i želim naučiti tvoj nauk o čistoći, bijedan sam, želim razumjeti tvoj nauk o siromaštvu; bogat sam, želim čuti tvoj nauk o milosrđu; ohol sam, želim naučiti tvoj nauk o poniznosti. Evo Gospodine žrtve koju će ti svatko u srcu prinijeti: odreći ću se neke mane, ja ću ostaviti moju oholost, a ja moju tvrdoglavost i hirovitost, ja želim biti više blag. A ja ću, za tvoju ljubav, ostaviti ovo društvo i igre. Kako bi ti omilio, ja ću ti dati ovu skupu i raskošnu haljinu, zbog tebe svim srcem opraštam drugu protiv kojega sam nešto imao.

Djetešce Isuse, slobodno uzmi naša srca u ovom trenutku i od njih milošću načini svoje prebivalište, kako bi se u njima mogao odmarati, probodi ih strijelom koja će učiniti da te žarko ljubimo. *Isus*: Danas pobjeđujem iako sam samo dijete. Ući ću u vaša srca u slavi i primiti vaše darove. Budite uvijek spremni vjerovati mi i bit ćete moćni kraljevi. BOG SAM.

Isus u agoniji (67)

Vrijeme nastanka pjesme: Niz pjesama o mucu 67 – 74 je nastao u godinama 1701 – 1706. U listopadu 1706. Montfort je držao niz propovjedi časnim sestrama od Kalvarije, i ove pjesme odražavaju duhovnost ovog reda te se može smatrati da je zadnja njihova redakcija iz tog vremena.

Sadržaj: Pred neposrednom strašnom smrću na grijeha i uvrede u presvetom i pred nezahvalnim čovječanstvom Isus moli Oca da ga mimoide kalež ali se predaje u Njegovu volju, Jedan anđeo dolazi i tješi ga pa zar kršćanin može ostati neosjetljiv motreći tako veliku Isusovu muku? Ne, nego pada na koljena i moli oprostjenje Isusu koji se krvlju znoji.

Ja sam krivac, a Isus je nevin. O kako sam jadan, kažem uzdišući! Bog sam. Isus vidi užasnu smrt što dolazi prijeteći da bude pobjednicom, iako je On Svemogući. Zbog nas, o grešnici, Isus trpi ove boli. On vidi sve grijeha nezahvalna čovjeka, prezir njegova trpljenja, smrti i krvi. On vidi sve pogrde Presvetom Sakramentu koji nam želi ostaviti kao zalog svoje žarke ljubavi. Vidjevši sve to, uzviknuo je malaksalim glasom: "O Oče moj, molim te da me poštediš ovog križa." Ali dobri Spasitelj pun ljubavi reče: "Oče, želim samo vršiti tvoju svetu

volju." U ovoj neobičnoj agoniji prije nego što je došao čas da izdahne ovaj veliki Bog, dopušta da ga anđeo dođe ohrabriti.

O kršćani, tko može razumjeti veličinu njegove muke? Vidite li njegovu nježno tijelo kako se znoji krvavim znojem? Hoćemo li biti neosjetljivi, zar nas neće dirnuti strašno zlo koje mu uzrokuju naši grijesi. O milosrdni Isuse, otkuda proizlazi da moraš toliko trpjeti, jer Ti nisi krivac već nevini pravednik? Da, mi grješnici smo oni koji zaslužujemo takve boli. Isuse, moli svoga Oca da bude milostiv prema nama ili neka pokaže svoj gnjev radije nama nego na tebi. Oprosti zbog tolike muke, o Isuse u agoniji, jer te naši grijesi dovode u ove patnje. Mi grešnici zaslužujemo to trpljenje.

Izbičevani Isus (68)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u pjesmi br.67.

Sadržaj: Pjesma je podijeljena na tri dijela, užasni bičevi koji udaraju tijelo Kralja slave, a odgovornost je na grešnicima, te ih svetac poziva na pokoru i uzvratanje ljubavi svome Spasitelju.

Podimo svi u pretorij srca taknutoga bolju, kontemplirajmo o Kralju slave zlostavljanog poput lopova. On zbog nas, o grješnici, trpi boli. Četiri bijesna krvnika poput grabežljivih životinja uz pogrde riječi, skidaju s njega skromnu odjeću. On zbog nas, o grješnici trpi ove boli. Divlja svjetina rugala mu se i ismijavala ga kako bi ga još više ponizili. Pritijesnili su ga, vezali za stup srama te mu govorili rugajući se: «Vidite ga? kako je lijep!» Jedan drži zavezano uže, drugi željezni lanac, ostali pune ruke oruđa poput đavola paklenih. O, čudne li stvari! Ova četa vojnika na nevinom tijelu iskušava svoju ruku. On zbog nas, o grješnici trpi ove boli.

Tijelo mu pokrivaju ranama i trgaju udarcima. Sve same modrice, ožiljci i rane. Ovaj dobri Učitelj ne može više izdržati. Krv mu teče potocima, kosti mu se vide meso u komadima pada. Jao! On je od iznemoglosti pao na svoju vlastitu krv, i opet ne prestaju tući njega nevinoga. O nemilosrdna svjetino, zaustavi svoj bijes. Zapravo mi smo grješnici, udarajte nas. Da, mi grješnici zaslužujemo ove boli. Promatrajte kako trpi ovo strašno mučenje bez žaljenja i mrmljanja, toliko je žarka njegova ljubav. Zbog nas grješnici on podnosi ove boli. O svevišnje Milosrđe, pogledaj svoga Isusa, svoga Sina, zaustavi kaznu, kazni nas.

Svjetina ga klonuloga nije više mogla udarati, ali u svojoj neizmornoj ljubavi On nije sit trpljenja. Grješnici, to su naši grijesi, naše putenosti, koje su ovom srcu milosrđa prouzročile toliko trpljenje. Dođi, razvratni grešniče, pogledaj bol koju uzrokuješ Sinu Jedincu Svevišnjega Stvoritelja. Ti ga nezahvalni čovječe dovodiš u ovo stanje. Dođi u krvi njegovih žila pronaći svoje ozdravljenje i ne povećavaj više njegove patnje slijedeći svoju strast. Činimo pokoru, oplakujmo dan i noć ove grijeha, budimo zahvalni uzvratimo ljubavlju na ljubav. O dobrodušni Spasitelju, zbog ovog tijela, mučena udarcima, stišaj svoj gnjev i oprosti nam! Jer mi, grješnici, zaslužujemo ove patnje.

Isus okrunjen trnovom krunom (69)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u pjesmi br.67.

Sadržaj: Sa sirovim realizmom se opisuju bolno otajstvo krunjenja trnovom krunom. Pred tom okrutnošću oholi grešnik je pozvan priznati svoj grijeh i ponizno moliti za oprostjenje.

Nakon što je Isus s mukom skupio svoje potrgane haljine vidite kako ga udarajući nogama grubo vode. Za nas, o grješnici, On trpi ove boli. Slijedimo, kršćani stope ovog nevinog Jaganjca jer put kojim prolazi ostaje zacrvenjen njegovom krvlju. Poput životinje vode ga pod udarcima biča, ukočenog od studeni, zaustavljaju ga na vratima palače. Čim je stupio u dvoranu među one razbojнике ogrnuše ga kao kralja kako bi mu se još narugali. Da bi ga osramotili, prebacuju mu preko leđa stari ogrtač trgajući s njega njegov, koji mu se zalijepio za krvlju oblivenu kožu. Oštar kamen dali su mu za kraljevsko prijestolje da bi ga bolje vidjeli, više ponizili. Za nas, o grješnici, on trpi ove boli

Kao žezlo staviše u njegove svete ruke trsku. Svi su mu se rugali govoreći: Gle, kako je lijep! Okruniše ga trnovom krunom udarajući ga štapom, rugajući mu se i vičući poput đavala. Ova okrutna kruna probila mu je glavu, vidjelo se kako teče mozak pomiješan krvlju i vodom. Starom kuhinjskom krpom povezali su mu oči. Govorili: «Pogodi tko te udario, nesretniče. Nisi li ti lažni prorok koji nas je htio obmanuti?» Drugovi, zlostavljajte ga, ne prestajte ga tući. Pljuvali su mu lice velikim ispljuvcima u znak "poštovanja" uz nečuvene povike. Za nas, o grješnici, on trpi ove boli

Klanjali su mu se podsmjehujući i šamarajući ga: «Zdravo, kralju židovski», evo te lijepo uređenoga! Upućuju mu samo drske riječi, jedni mu plaze jezik, a drugi cere zube. Ne, nisu to ljudi nego bijesni demoni. Vidite li kako ga tuku? Jedan jače od drugoga. Neće li nas potresti ovo samilosno biće? Nije li razumljivo. Jao! To je za nas grješnici, da mi grješnici uzrokuje njegove boli. On trpi i sve podnosi ne podignuvši ni oči, ne žali se i ne mrmlja zbog ovog okrutnog mučenja. Od pete do glave prekriven je ranama od udaraca Ah! da se radi o životinji svi bismo s njom suosjećali! Za nas, o grješnici, on trpi ove boli.

Naša nepodnošljiva oholost u težnji za veličinom istinski je krvnik koji mu uzrokuje ove boli. Oholi čovječe, dođi i posrami se. Pogledaj svoga Boga prezrenoga. Što ćeš mu, dakle, odgovoriti ti koji želiš biti cijenjen? Naše srce puno gorčine i žarkog kajanja neka staje preda nj i izgara vidjevši Isusa kako trpi. Imajmo uvijek na umu ovog ljubeznog Spasitelja, neka prezir bude naša slava, a trpljenje naša sreća! O Isuse samilosni, zbog nepravednog prezira pogledaj milostivim pogledom raskajana srca do tvojih nogu, jer mi grješnici Ti uzrokuje ove boli.

Isus osuđen (70)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u pjesmi br.67.

Sadržaj: Rastrgan bičevima Isus se pojavljuje pred rimskim sudom. Smatrajući ga nevinim Pilat nastoji spasiti ga od smrti, ali gomila traži njegovo razapinjanje.

Slijedimo predragog Učitelja kojega vuku užetom oko vrata kako bi ga pred sudom pokazali kao luđaka. Zbog nas, o grješnici, on trpi boli. Toliko mu je zla naneseno da u ovom jadnom stanju, u koje su ga doveli mučitelji, nije više prepoznatljiv. Pilat bezbožnik ganut je vidjevši ga. Želi mu spasiti život znajući da je nevin. Na koncu, da bi stišao bijes pobunjenog naroda, pokazuje ga u stanju u kojem su ga predali mučitelji. Čim su ga ugledali, začuli su se povici. Svi mu se rugaju i cereći se dovikuju. Zbog nas, o grješnici, On trpi boli.

Njegovo izobličeno lice pokriveno ispljuvcima, njegovo iskidano tijelo uopće ne dira ove nezahvalnike. Njegove boli i njegovo bijedno stanje umjesto da takne njihova srca, udvostručuje njihov gnjev i ispunja ih bijesom. Pilat reče: «Evo čovjeka, imajte s njim samilosti!» On se mora spram njega odrediti a tek ga je upoznao. Na ove riječi, narod lupajući nogama povika: «Neka ga razvežu, svuku i razapnu». Za nas, o grješnici, on trpi ove boli.

Isus nosi svoj križ (71)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u pjesmi br.67.

Sadržaj: Strofe ove pjesme prate Isusa na bolnom putu prema Kalvariji. Motri se njegova bolna osamljenost, prisilna pomoć Šimuna Cirenca, plač žena i Veronikina gesta, a sve to potiče na poniznost kajanje i zahvalnost.

Svi su ga napustili. Hoće li umrijeti pod ovim teretom? Nema nikog tko se ne užasava križa. Jedan siroti stranac, prolaznik, imenom Šimun Cirenac, obećanjima i prijetnjama prisiljen je na križ staviti ruke. Isus reče skupini žena koje su oplakivale njegove boli: «Plaćite radije nad vašim dušama i dušama vaše djece». Pogledajte jadno stanje u koje je doveden ovaj nevini. Što će tek biti s krivcem i oholim grješnikom? Veronika, potaknuta snažnom i žarkom ljubavlju, ne bojeći se svjetine, probija se kako bi vidjela ljubljenoga Isusa.

Briše njegovo krvavo i izobličeno lice, a Isus za nagradu ostavlja to lice otisnuto na rupcu. I što, dakle! Je li moguće, bijedni grješniče, da je tvoje srce neosjetljivo na boli tvoga Spasitelja? Naši grijesi čine njegov teški teret, ne povećavajmo više njegove patnje griješeći ponovo. Isuse, nakon što je tvoja neizmjerena ljubav nosila naše grijehe, iskaži nam svoje milosrđe, kako bi nam svi grijesi bili oprošteni. Jer mi grješnici zaslužujemo ove boli.

Isus razapet (72)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u pjesmi br.67.

Sadržaj: Kao u nekom koru u 20 strofa pjeva se o tragediji na kalvariji i Isusovoj smrti, skidanje odjeće, užasno razapinjanje, pružanje ocat, molitva za krvnike, Marijina prisutnost, smrt, zemljotres, pomračenje sunca, i na kraju svega se traži milosrđe i oproštenje od umirućeg Isusa.

Ova bijesna svjetina, ponovno trga s njega krvavu haljinu koja mu se zalijepila za kožu. Dok sve najokrutnije pripremaju za njegovu smrt, nekoliko najpohlepnijih bacaju kocku za njegovu haljinu. Vukući ga za kosu krvnici viču: «Ovdje će završiti tvoj jadni život, lezi tu, nesretniče». Gledajte kako ga obaraju na zemlju da bi ga prikovali za drvo. Ali, kako Isus žarko grli taj križ. Vuku ga za svete ruke s velikom okrutnošću kako bi ih pribili na pripremljene rupe. O okrutno barbarstvo! Udova rastegnutih, tijela izmučenog, žila napregnutih. Na leđima pod nogama ovih neljudi, pribijaju čavlima njegove ruke i noge. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

O koje boli mu uzrokuju oštri čavli! Tijela pribitog gubi krv i malakše. Dođi grješniče, i promatraj blagog Isusa na samrti koji te moli u svojoj bijedi da misliš na njegove patnje. Kako bi trpio više, umjesto vina i meda, za piće mu daju ocat pomiješan žući. Pogledajte kako podnosi toliki prezir i tolika zla? Daleko od toga da prigovara štoviše, on moli za svoje krvnike. Nazočnost njegove Majke povećava ove boli, videći je kako na određen način i ona umire svakim časom. Ah! Vidim ga kako predaje duh ispuštajući veliki uzdah. Za nas, o grješnici, on trpi ove boli.

Osjećam da mi duša gubi svijest videći moga Boga kako umire. Nebo i zemlja zajedno pokazuju svoju bol, osjećam da zemlja drhti i more bijesni. Čak su i sunce i mjesec izgubili svoj sjaj, jedino je čovjek ostao hladan u ovoj sveopćoj boli. O grješnici, činimo pokoru jer je on trpio za nas. Uzmimo udjela u njegovim patnjama, cjelivajmo njegove noge i njegove čavle. Da bi nas dotaknuo nježnošću, On obara glavu na prsa. Vidite kako nas privlači i pruža nam ruke? Ne prekidajmo tu tišinu doli da bismo uzdišući rekli: «Gotovo nitko ne misli na blagog Isusa na umoru». Nađimo utočište u njegovom svetom boku, koplje nam je načinilo

ovo utočište kako bismo mi bili na sigurnom. Uzviknimo žalosnim glasom: "Oprosti nam naše grijehе o Isuse milosrdni, oprosti nam naše grijehе jer mi grješnici zaslužujemo ove boli".

Isus umro i položen u grob (73)

Vrijeme nastanka pjesme: Kao u pjesmi br.67.

Sadržaj: pjesma spjevana za veliku subotu, posvećena Mariji, poziva gledati Marijine patnje pored svoga ljubljenog mrtvog Sina, poziva se na traženje novoga srca, na istinsko obraćenje srca. Isprosi nam oprostjenje kod svoga Sina, a ti Isuse rani naša srca strijelom svoje ljubavi.

O užasni grješnici, gotovo je, Isus je umro. Mi smo svi krivci. Što će biti naša sudbina? Zbog nas je, o grješnici, umro u bolima. Ne napuštajmo Kalvariju, izdahnimo svi na ovom mjestu kako bismo se trudili zadovoljiti Božju pravdu. Vidite li njegovu svetu Majku, ljubi ga uzdišući? Njezina je bol gorka jer je njezina ljubav velika. Zbog nas grješnici, ona trpi ove boli. Ona jauče i gubi svijest. U svojoj malaksalosti kaže: «Jesi li ovdje Ti, predragi moje duše? O, umrijet ću. Je li ovo, što vidim, božansko tijelo moga predragoga Sina? Jao! kako je jadan! Da, to je On, prepoznajem ga. Na tvom licu vidim samo ispljuvke i krv. Nema više ljepote, ni milosti. O moj Sine, kakva promjena! Od kud ove modrice, dvije iščašene ruke, zgrušana krv, rane, ruke i noge probodene?»

Pomiješajmo s njegovim suzama i naše, objužimo njegove svete noge i u krvi njegovih vena operimo sve naše grijehе. Kako bi smo izbjegli osvetu srditog Boga Oca, sklonimo se na sigurno u njegov sveti bok. Tražimo istinski duboki mir s Isusom u grobu da bismo živjeli daleko od svijeta i načinili novo srce. Isprosi nam, o Marijo, oprostjenje od tvoga Sina. Želimo promijeniti naš život, usliši naša skrušena srca. O slatki Isuse, neka strjelica ljubavi Tvoga Srca probode naša srca da umremo od boli. Utisni u naše sjećanje tvoju smrt i tvoje patnje, kako bismo imali u slavi udjela u tvome veličanstvu. Od sada ćemo ti biti zahvalni na svim tvojim dobročinstvima.

Hvalospjev patnjama presvete Djevice podno križa (74)

Vrijeme nastanka pjesme: Vjerojatno je ova pjesma nastala tijekom misija u La Chez 1707. g. Svetac je organizirao procesiju za postavljenje kipa žalosne Gospe u obnovljenoj kapelici.

Sadržaj: Pod Isusovim križem je stajala Marija, njenu dušu je probo mač boli, radi se o mučeništvu njenog majčinskog srca. Naša zlodjela od Isusa i Marije čine nevine žrtve. Pjesma završava zazivom da slatka Marija rani naše srce strelicom svoje ljubavi i učini dionikom njenih patnji.

Promatrajmo ožalošćenu Mariju podno križa Spasiteljeva. Pogledajmo njenu svetu dušu probodenu oštricom žive boli. Ona jauče i uzdiše u naletima patnje ljubavi. Marija trpi veliko mučeništvo skriveno našim očima. Umirući Isus je njezina muka, ljubav, njeno najveće mučeništvo. Njeno srce je velika žrtva! O Bože, kako je velika njezina patnja. Videći na sramnom drvu križa smisao svih svojih želja ona trpi u duši više od svih mučenika.

Marija osjeća iste udarce kao i njen predragi umirući Sin. To je jedinstven odjek njegovih povika i istinski odraz njegove patnje. Suze teku obilno, ona drhti, gubi svijest, tijelo je klonulo, ali ga njena velika ljubav krijepi. Grješnici, mi našim grijesima činimo od Marije i Isusa dvije nevine žrtve. Ah! Ne grijeshimo nikada više. O naša božanska Učiteljice, suosjećamo s tobom. Svojim nježnim srcem, moli svoga predragoga Sina za nas. Probodi naša

srca strjelicom ljubavi svoga srca kako bi u njemu načinila ranu te tako i mi uzmemo udjela u tvojoj boli. Učini nas dionicima tvojih patnji, o Majko lijepe ljubavi, da bismo okajali svoje grijeha i dali ti zadovoljštinu.

Nutarnji štovatelj (75)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv. Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanom u samotištu sv. Lazar 1707.

Sadržaj: Montfort razotkriva i osuđuje izvanjske štovatelje i opominje da prava pobožnost Gospi mora biti nutarnja, te ukazuje na njene glavne prakse. Pjesma započinje radosnim usklikom svečeva srca, a kad opisuje nutarnjeg štovatelja onda u biti govori o svome vlastitom iskustvu. Prava nutarnja pobožnost proistječe iz cijene kojom se Gospu cijeni, o zamisli njenih veličina i ljubavi koja se ima prema njoj. Pjesma završava ljubeznim pozdravom Djevici.

Neka svijet i pakao viču, posvuda slava Kraljici Neba. Brzo, brzo molimo se svi njoj da utiša Boga u njegovom pravednom gnjevu. Brzo je pozdravimo govoreći joj tisuće puta: Zdravo Marijo! Neka se svuda razglašuje Marijina ljepota i njeno milosrđe. Možeš li vjerovati? Ona je svetište puno vatre gdje ja gorim za Boga. Ona je moja majka koja me hrani, moje svjetlo, osvjetljava mi put i vodi me. Kako je lijepa, kako je vjerna, ona je moje boravište, moj odmor u ljubavi. Ona je moja slava, moja pobjeda, po njenom svetom imenu satrt ću đavla. Pod njenim okriljem i njenom zaštitom, ničega se ne bojim i pronalazim sva dobra. Brzo je pozdravimo govoreći joj tisuće puta: Zdravo Marijo!

Po njoj zazivam dobrotu srditoga Gospodina. Sve po njoj i ništa bez nje, ona je moja tajna kako postati savršen. Ona je moja vatra, moja draga duša, moja čast, moje srce i sve moje. Još i više, njena slika je urezana u meni kako bi mi pokazala Kralja. Dobre žene, vjerne duše, predodređeni, vi ćete mi vjerovati. O, Marijo potpuno ispunjena svetošću, milošću i ljepotom. Djevice ljubezna, Majko divna, ne mogu izraziti tvoje čari. O službenice svemoćna, trebaš samo željeti i sve možeš. Neka sve zvoni i odzvanja: Marija je prva nakon Boga. Brzo je pozdravimo govoreći joj tisuće puta: Zdravo Marijo!

Bog je nju jedinu učinio Vladaricom svih svojih dobara, ne izuzimajući ništa. Njena razboritost daje i razdaje sva njezina blaga usprkos zlim duhovima. Rođena je Bezgrješna, nikada grijeh nije zatamnio njezinu ljepotu. Čudi me kad se o tom dvoji: Bog je to mogao učiniti i učinio je. Ona je Kraljica, Vladarica svemira, neba i pakla. Njena riječ nije isprazna, što ona kaže ne pobija se. Nemoguće postaje mogućim, sve je lagano kad Marija govori. Ona je bogata, nije škrt, o koje li sreće biti tvoj sluga. Pozdravimo je govoreći joj tisuće puta: Zdravo Marijo!

Milošću nadvisuje blaženike, na nebu i na zemlji. Njene čari sve razoružavaju: obraćenog grješnika i satrtog đavla. Tko je slijedi, taj je i nasljeđuje, svi njeni prijatelji su prijatelji i njenoga Sina. Tko je nasljeđuje, moli i blagoslivlja, zadobiva milosrđe. Nema pogrda, nema propasti niti ikakve nesreće za njezine dobre sluga. Propast onima koji je ne ljube, prokleti će biti oni koji je zanemaruju. Pozdravimo je govoreći joj tisuće puta: Zdravo Marijo!

Djevice Majko, ja te štujem blagoslivljajući s tvojim predragim Sinom, uzmi moje srce i daj ga Isusu mome Spasitelju. Ljubim te više nego samoga sebe, više nego moje srce, najviše nakon Boga moga Spasitelja. Moli za nas i utišaj Boga u njegovom pravednom gnjevu. BOG SAM.

Istinski Marijin štovatelj (76)

Vrijeme nastanka pjesme: U Poitiersu 1705. stanovnike Montbernagea Montofort je poučavao pravoj pobožnosti Mariji, vjerojatno ih je učio i pjevati o njoj.

Sadržaj: U ovoj pjesmi se uočavaju čvrsti teološki temelji Marijina štovanja kako ga je naučavao svetac. Marijanska pobožnost je cristocentrična, te uje utemeljena na njenoj povlastici da je ona Kraljica, na njenoj svetosti, dobroti, veličini i moćnom zagovoru. A zabluda bi bila tvrditi da se ljubi Gospa bez nasljedovanja njenih kreposti.

Žarko ljubim Mariju, najviše nakon Boga, moga Spasitelja, dao bih svoj život kako bih za nju pridobio jedno srce. O predobra Učiteljice! Kada bismo je poznavali svatko bi požurio služiti joj. Moj Bog, je oviseći o njoj postao čovjekom na zemlji. Ne mogu se oduprijeti da i ja ne idem tim stopama. Ona je vjerna Djevica, moram je nasljedovati. Svako dobro mi dolazi po njoj, moram je dakle, moliti. Isus nalazi svoju slavu u časti koju njoj iskazujemo, pogriješno je vjerovati ili govoriti drugačije. Staviti nju na prvo mjesto, ljubiti je a ne nasljedovati je, velika je pogriješka koja se ne može oprostiti. Daleko od mene heretici, sitničavi, skrupulozni prevrtljivci, jaki duhovi, kritičari i umišljenici. Neprestano nju zazivam, posvuda nasljedujem, nježno je ljubim i tako Bogu ugađam.

Ona je nježna, dobra i puna blagosti, ne odbacujući nikoga čini dobro svima. Isus, njezin Sin, me obvezuje da je nježno ljubim, moja korist to traži, zar bih mogao činiti drugačije? Ona je Vladarica cijelog svemira, u njezinoj je vlasti i Nebo i pakao, ona u svojoj moći raspolaže dobrima Isusa Krista. Marija daje i raspoređuje darove Duha Svetoga. Ona je svetohranište u kojem je Bog postao Djetetom, ona je veliko čudo njegove svemogućće ruke. Ona je Kći Oca, Majka Isus Krista i po velikom otajstvu hram Duha Svetoga. Marija je bez premca među blaženima, ona je veliko čudo zemlje i neba, ona je velika neprijateljica zlosretnog đavla. Samo ime Marijino baca ga u vatru.

Sv. Augustin je obznanjivao: "Ona je savršena slika Božanstva, ona je Gospodinova, uzvišenost, neizmjerni ocean svi njegovih veličina". Iako je sva u nebeskom sjaju pored Boga svoga Sina, na zemlji je Majka malenih. Ona ulazi u čistilište kako bi mu slomila okove, pjeva pobjedu sve do pakla. Sjajnija je od svih kerubina i izgara više od svih serafina, ona nadilazi sve što nije Bog. Marija je nakon Boga po milosti na prvom mjestu. Budući da sam u njenom kraljevstvu, ničega se ne bojim, posvuda želim pobijediti napasnika Sotonu. Ostajući joj vjeran postat ću blažen, po njoj ću uzaći do najviših visina neba. Uslišaj Kraljice moja zamuckivanja, oprosti moje slabosti, ja sam samo dijete. Neka ti svatko umjesto mene iskaže slavu i prikaže dar od srca. BOG SAM.

Pobožni rob Isusa u Mariji (77)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremljao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv. Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanom u samotištu sv. Lazar 1707. Blain tvrdi da još od sjemenišnih dana Montfort se trudio potaći što veći broj ljudi da se upišu u bratovštinu ropstva Mariji ili kako mu je to savjetovao rektor Tronson ropstva Isusu po Mariji. Prvi biograf sveca Grandet zapisa da je sv. Ljudevit u svim župama gdje je držao misije širio pobožnost ropstva Isusu koji živi u Mariji.

Sadržaj: Pjesma započinje pozivom cijeloj zemlji da poslušaju o divnim Božjim djelima koja je On učinio u Majci svoga Sina i našoj. Ta čudesna djela potiču u duši stav potpune ovisnosti o Mariji i veliko povjerenje u njenu zaštitu. Zbog toga autor objavljuje svoju sreću da otkrio tajnu milosti dok poziva kršćane da ljube Isusa i Mariju u vremenu i vječnosti.

Neka moja duša pjeva i obznanjuje, na slavu moga Spasitelja, veliku Marijinu dobrotu prema svom siromašnom sluzi. Zašto nisam zvuk grmljavine kako bih posvuda razglašavao da su najsretniji na zemlji oni koji joj najbolje služe. Kršćani, pripravite uši, predodređeni slušajte me jer pripovijedam o čudesima One od koje ste rođeni. Marija je moje veliko blago i sve moje kod Isusa. Ona je moja čast, moja nježnost i škrinja mojih kreposti. Ona je moj zavjetni kovčeg u kojem nalazim svetost. Ona je moja haljina nevinosti kojom pokrивam svoje siromaštvo.

Ona je moje božansko svetište gdje uvijek nalazim Isusa, u kojem molim s puno slave i nikada se ne bojim da ću biti odbijen. Ona je moje utočište u kojem nisam nikada povrijeđen, moja korablja u općem potopu u kojoj neću potonuti. Ja joj posve pripadam, o njoj ovisim kako bih mogao bolje slijediti Spasitelja prepuštajući sve njegovoj Providnosti: tijelo, dušu i sreću. Kad se uzdižem Bogu, mome Ocu, iz dubine moje nepravčnosti činim to pod okriljem moje Majke, oslanjajući se na njenu dobrotu. Kako bih utišao gnjev Isusov kažem mu: evo ti Majke i on se odmah smiri jer je s Marijom uvijek radostan.

Ova dobra Majka i Učiteljica pritječe mi posvuda snažno u pomoć a kad u slabosti padnem, Ona me odmah podiže. Kad je moja duša ožalošćena i uznemirena mojim svakodnevnim grijesima, odmah se umiri kad kažem: Marijo, u pomoć! Kada sam u borbama, ona mi svojim glasom kaže: «Hrabro, moje dijete, hrabro, neću te napustiti!» Poput dojenčeta privijen sam na njezine grudi. Djevica čista i vjerna hrani me božanskim mlijekom. Evo, što će se teško povjerovati: nosim je u sebi urezanu crtama slave iako u tami vjere.

Ona me čini čistim i plodnim svojom čistom plodnošću, ona me čini snažnim i pokornim svojom dubokom poniznošću. Marija je moj čisti izvor u kojem otkrivam svoju rugobu, u kojem uživam bez uznemirivanja, gdje ublažujem svoja izgaranja. Po Isusu idem Ocu, i nisam odbačen, po Mariji idem Isusu i nisam odbijen. Sve činim u njoj i po njoj. To je tajna svetosti, kako bih uvijek bio vjeran Bogu, kako bih u svemu vršio njegovu volju. Kršćani, molim vas nadomjestite moju veliku nevjernost, ljubite Isusa, ljubite Mariju u vremenu i vječnosti. BOG SAM.

Molitva za traženje Mudrosti (78)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv. Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanon u samotištu sv. Lazar 1707.

Sadržaj: Kratki zaziv pun povjerenja u svemogućeg Oca i preslatku Djevicu kako bi se zadobio dar božanske Mudrosti.

O Oče svemogući, o Bože pun dobrote, pošalji nam s neba božansku Mudrost, daj nam je, udijeli je, ljubav te na to potiče. Usliši, usliši uzdahe našeg siromaštva. Blaga Djevice Marijo, usliši tvoju djecu, izmoli nam od Boga božansku Mudrost, moli za nas, moli za nas, ljubav te na to tjera, neka naše velike i hitne potrebe raznježe tvoje Srce.

Obraćen grješnik po zagovoru blažene Djevice Marije (79)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesma podsjeća na pismo koje je kao mladi svećenik 1700 Montfort pisao svome duhovniku Leschassieru o tome kako osjeća veliku želju držati misije siromasima po zapuštenim mjestima i učiti ih pravoj pobožnosti Gospi.

Sadržaj: Autor na početku pjeva o iskustvu obraćenja po Marijinom zagovoru. U svojoj dobroti Marija dušu ispunja dobrima, posreduje joj život, oslobađa od vječne smrti svojim zagovorom, ona je njena potpora, obrana i vodilja, njen zalag i nedostatak, nadahnjuje duboki mir. Krajnja bijeda duše nije zapreka da se ne bi obratila i kušala njenu majčinsku slast.

Poslušaj, jadni grješniče, o Marijinoj dobroti: ona me je obasula dobrima i po njoj imam život, život, život. Moji su grijesi zavrijedili vječnu smrt, pravedno bi bilo da padnem u pakao, bez nje bih bio već izgubljen, bez nje, bez nje, bez nje. Bog je spreman osuditi me, ova nježna Majka ga je toliko molila, toliko molila da je On bio kao primoran pričekati, pričekati, pričekati. Tko će shvatiti koliko je ona dobra, tko će razglasiti njenu dobrotu i njenu darežljivost? Nitko, nitko, nitko. Marija je moj oslonac u mojoj velikoj bijedi. U svim mojim velikim potrebama, ja joj kažem poput djeteta: Majko moja, Majko moja, Majko moja!

Ako me đavao napastuje sa svom svojom svitom, neprestano nju zazivam. Na Marijino ime on bježi, bježi, bježi. Ona me vodi u vječni život jer ja u opasnim koracima odmah skrećem oči prema njoj, prema njoj, prema njoj. Vidjevši da sam puno dužan i uvijek nevjeran, ona sebe čini mojom plaćom, mojim pologom i vjernom naknadom. Vjerna, vjerna, vjerna! Ako trpim neku patnju, ona mi pomaže i podržava me, ako sam na rubu ponora, ona dolazi smiriti oluju, oluju, oluju. Past ću ili sam već pao kad me đavao iskušava, ona dolazi blagost lica i pruža mi svoju moćnu ruku, moćnu, moćnu, moćnu.

Ona mi ulijeva iznad svega duboki mir, ljubav prema svom predragom Sinu, zgražanje i prezir prema svijetu, svijetu, svijetu. Što može potaknuti ovu veliku Kraljicu da se brine za siromašnog grješnika? Ljubav njezinog Srca nju potiče, potiče, potiče. Ako netko od vas grješnici želi rastrgati svoje okove i spriječiti propast neka joj dođe služiti. Neka dođe, neka dođe, neka dođe. Ako moji veliki grijesi i moja velika bijeda nisu zaustavili njezinu dobrotu, neka se i grješnik nada istom tome. Istome, istome, istome. Ako netko želi osjetiti njenu majčinsku blagost neka je žarko nasljeduje i bude postojan. Neka joj uvijek bude vjeran, vjeran, vjeran. BOG SAM.

Gorljiv Marijin štovatelj (80)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv. Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanon u samotištu sv. Lazar 1707.

Sadržaj: Gorljivost proizlazi iz ljubavi te ova pjesma odražava veliku ljubav sv. Ljudevita prema Gospi, a to je drugima komunicirao primjerom, propovijedanjem, spisima, pjesmama. Ako želite biti sretni budite istinski pobožni Gospi. Ona je Majka dobrote milosrđa, tješi žalosne, brani u kušnjama, moli za grešnike, zadobiva strpljenje i širokogrudan je prema onima koji su njoj pobožni. Utecimo se dakle njoj kao Majci, kako bi je jednoga dana mogli ljubiti i motriti licem u lice.

Kršćani, želite li biti sretni? Služite vjerno Mariji jer Ona je vrata nebeska i put u drugi život. Ona je majka dobrote, nikoga ne odbacuje. Kada bismo shvatiti njenu majčinsku dobrotu, sve bismo trpjeli samo da postanemo njene vjerne sluge. Ona je majka dobrote, nikoga ne odbacuje. Kršćani, jeste li ožalošćeni? Utecite se njezinoj pomoći i ona će vas utješiti protivno svakoj nadi. Napastuje li vas đavao ili ste na rubu ponora? Pobjedit ćete kušnju ako nju uzmete za zaštitnicu. Dođite, okorjeli grješnici, molite ju s povjerenjem da vam zadobije od svog Sina raskajano srce i oprost. Njezino milosrđe se prostire do na kraj

svijeta, Ona ozdravlja i brani posvuda na zemlji i na moru. Ona je majka dobrote, nikoga ne odbacuje.

Ona je strah đavla, uništenje heretika, čast svetog Siona i čvrsti oslonac katolika. Želi li netko biti revan i podvrći se pokori? Neka joj vjerno i postojano služi bez zadržke. Ona ne šteti svojih milosti svojim vjernim slugama, oduševljava njihova srca uvijek novim slastima. Nasljedujemo malenu dječicu koja se jedino majci utječu vičući uvijek: majko moja, majko moja! To je uvijek njihova redovita molitva. Sve joj recimo ponizno: naša draga Majko i učiteljice, budi naša pomoć, naša snaga i naše bogatstvo, primi nas iako smo grješnici. Moli svog dragog Sina za nas, i čuvaj nas u svojoj milosti kako bismo bili jednog dana s vama, ljubili vas i gledali licem u lice u vječnosti. BOG SAM.

Hvalospjev koji je Presveta Djevica dala blaženom Godricu, engleskom pustinjaku, kako bi ga izvukla iz stanja tuge u koje je pao (81)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv. Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanom u samotištu sv. Lazar 1707.

Sadržaj: Engleski pustinjač Godric je jedan od likova engleskih svetaca uz koji su vezane razne romantične zgode života. Velika žalost koju je kušao se veže uz samotište u šumi Durham gdje je proveo zadnje godine svoga života. Pjesma započinje i završava motrenjem Marijinih ljepota, punine milosti koje joj je Bog udijelio, prečisto djevičanstvo, vjernost Bogu i bezgrešnost, majčinstvo i djevičanstvo, vladarica neba i zemlje, stablo života. Iz ovog motrenja ljepota Marijine duše rađa se u duši ožalošćenog pustinjaka usklik da ga ispuni gorljivošću i udalji od njega žalost.

O sveta i božanska Marijo, kad vidim tvoju ljepotu, kad slušam o tvojoj dobroti moja siromašna duša bude očarana. Daj da budem tvoj sluga, da nakon Boga, tebi iskazujem svu čast. Riječ koja vječno počiva u Bogu Ocu, uzela te u vremenu za svoje odmorište i svoju majku. Blažena utroba koja je Riječ nosila i dala joj čovječji lik. Među najčistijim djevicama sjaji tvoja čistoća, kao i sveto tvoje čovječstvo među svim stvorenjima, tvoja utroba čista i djevičanska očarala je Boga na njegovom kraljevskom prijestolju.

Ti si sva lijepa, bez grijeha, bez ikakve mrlje, nisi nikada uvrijedila Svevišnjega. U svemu savršeno vjerna, tijekom života na zemlji ljubila si Gospodina dan i noć. Ti si jedina i djevica i majka, tvoja uzvišenost veliko je otajstvo, koje nećemo nikada razumjeti. Ti si po velikom otajstvu cvijet djevičanstva, čudo materinstva. Samo ti si vladarica na Nebu i u svemiru, imaš moć nad paklom, sve ovisi o tvojoj vlasti. Bog ti je sve položio u ruke, ti raspolažeš svim božanskim darovima.

O Marijo, stablo života, ozdravi siromašne grješnike, sačuvaj ih od svakoga zla. Neka ih tvoj plod oživi. Ovdje na zemlji budi im potpora i njihovo utočište u času smrti. Ti si moja jedina Kraljica, tvoj Sin moj jedini Kralj, vas dvoje mi zapovijedate. On je Vladar a ti Vladarica. Ne bojim se svojih neprijatelja kad imam dva tako dobra prijatelja. Učini, predobra Učiteljice, da nađem milost kod Gospodina, ispuni moje srce žarom i protjeraj iz njega žalost, kako bih cijelu vječnost promatrao tvoju dražesnu ljepotu. BOG SAM.

Marijino dijete (82)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv.

Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanon u samotištu sv. Lazar 1707.

Sadržaj: U 10 strofa srce djetinje puno ljubavi upućuje majci izraze nježnosti. Kliče kako je lijepa, milosrdna, dobra, nježna, slatka, mila, sigurno utočište, potpora, zagovornica kod Isusa i sve kod njega, zaštitnica i kraljica srdaca. Pjesma završava živom željom sinovske pobožnosti da Marija bude blagoslovljena, slavljena čašćena, ljubljena od svih na Nebu i na zemlji.

Božanska Marijo, čista Djevice, božanska Marijo, ljubim tvoju ljepotu jer ona sveta Gospo, raspaljuje tvoju dušu milosrđem. Moje je srce njome oduševljeno. O moja dobra Majko, ljubim te i štujem, o dobra Majko, iskazujem ti svaku čast, o moja Učiteljice tvoja nježnost bez prestanka hrani moje siromašno, srce milošću i slašću. Zašto ne mogu reći tamo gdje želim, zašto ne mogu reći: "O smrtnici, zazivajte s pouzdanjem njenu pomoć i njeno milosrđe i imat ćete sve što tražite". Ona je lagano, sigurno i blago utočište gdje svi dolaze bez straha. Duše uciviljene, tko je nju pronašao, utješeno je a grješnik će po njoj zadobiti milost. Dođite svi, čujte koliko je nježna prema meni, dođite svi čuti, ona je moja pomoć i oslonac. Ona je moja vjerna, moja lijepa, pod njezinim se skrbištvom ne bojim ničega, u njoj pronalazim sva dobra.

Po njoj se klanjam i ljubim, po njoj govorim Gospodinu. Koje bogatstvo, milina i nježnost u njenom svetom Srcu. O kad sam u njemu, sretan sam. Ponizna tišina ispunjena povjerenjem, ponizna tišina u njenom ljubeznom krilu utišava gnjev Boga Oca. Molitva po njoj prodire u Nebo i pribavlja mi sve što želim. Ona je moje svetište gdje slavno molim, ona je moje svetište gdje nisam odbijen. Ona je moja molitva, moje prikazanje ali slušajte me jer reći ću i više: ona je moje drago naličje Isusovo. O moja zaštitnice, majko i hraniteljice, o moja zaštitnice, nemam ti čime uzvratiti, neka drugi to učine umjesto mene. Milošću učini da tvoja ljubav vlada u svim srcima dan i noć. Budi blagoslovljena, neka te sve slavi, budi blagoslovljena na nebu i na zemlji. Budi hvaljena, budi ljubljena i poštovana na zemlji i učini nas sve blaženima. BOG SAM.

Spomeni se ili molitva sv. Bernarda koja je tako moćna (83)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv. Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanon u samotištu sv. Lazar 1707.

Sadržaj: Montfort je jako ljubio pjesme jer „je naš Bog uvijek radostan“ (P 1). Zbog toga on piše i pjesnički oblik nekih klasičnih marijanskih molitava koje slijede. Prava od njih je Spomeni se. U zadnja dva retka svetac pjeva o dobrohotnosti, slasti, milini i blagosti Djevice s uvjerenjem da je njena dobrota veća od naših grijeha i njena dobrota od naše zlobe.

Spomeni se Djevice Marijo, da je tvoje Srce tako dobrostivo, nije se još nikada čulo da bi ti se netko uzalud obratio. Ne, nitko nije s povjerenjem tražio tvoju milost a da nije dobio pomoć, iskusio tvoju nježnost. Skrušena srca, o Djevice Marijo, usuđujem se zazivati tvoje sveto ime i usprkos mojim grijesima nadam se da ću zadobiti tvoju zaštitu.

Pokaži koliko je tvoje milosrđe da mi zadobiješ od tvoga Sina pokajanje i oprostjenje velikih grijeha koje sam počinio. Milošću, mi budi mi naklona da ne budem odbačen, jer su moji grijesi i moja zloća manji od tvoje dobrote. BOG SAM.

Kraljice neba (84)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv. Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanon u samotištu sv. Lazar 1707.

Sadržaj: Ovo parafraziranje uskrsne antifone Kraljice Neba pjeva o Kristovoj pobjedi, uskrsnu radost slavne Djevice. Kršćanin od nje moli milost da sudjeluje u novom životu koji mu nudi Krist.

O velika Kraljice neba, neka tvoje ljubljeno Srce više ne bude u tuzi, neka zaigra od radosti, Isus je uskrsnuo. O preslatka Istino! Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! Naši su grijesi izbrisani, davao poražen, Isus ogrnut slavom nad svima je pobijedio. Oholi su poniženi, neće se više podići. Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! Isus je zatvorio pakao, izvukao naše pretke iz okova, otvorio vrata vječne slave, uspostavio opći mir. Uistinu, Isus je pobjednik za spasenje grješnika. Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo!

O Majko predivne Ljubavi, drhti od radosti ovoga dana. Neka anđeli, ljudi i mi svi, takvi kakvi smo, slavimo ovaj dan i pjevajmo Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! O dostojna Majko Božja, neka te cijeli svijet slavi, o preslavna Djevice, o tisuću puta blažena, što si nosila ovog velikog Kralja. Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! Isprosi nam od Isusa udjela u svim njegovim krepostima, u njegovu novom životu kako bi svatko zauvijek obznanjivao: Isus je uskrsnuo! Pjevajmo svi Aleluja, a zatim Zdravo Marijo! BOG SAM.

Veliča (85)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv. Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanon u samotištu sv. Lazar 1707.

Sadržaj: Sv. Ljudevit ustrajno preporuča moljenje Veliča. U kripti kapelice sv. Sulpicija 1703 je pozvan držati nagovor o temi veliča. Ovaj pjesma nije jednostavni prijevod nego meditativna transkripcija.

Veliča duša moja mog uzvišenog Gospodina i moga Boga koji ju je ispunio milošću i slašću jer nakon mnogo vremena uzdisanja i čekanja, njegovo uzvišeno veličanstvo je pogledalo poniznost srca službenice svoje. Svi ljudi će me skladno zvati blaženom na Nebu i na zemlji jer je Svemogućí Gospodin u meni učinio neviđeno čudo. Neka je sveto i moćno njegovo Ime. Neka ga štuj i ljube. On iskazuje svoje milosrđe svima koji ga se boje, bit će im obrana i oslonac. A tko da se ne boji njegova svemoćnoga gnjeva? Oholice u srcu i mislima ruši njegova pravedna i oštra ruka.

Poput udara groma je ovaj pravedni Bog osvetnik je na zemlju bacio kraljeve i vladare. Malene je postavio na vrh slave, obogatio nevine siromahe, osiromašio bogate drznike. O Bože, koje li pobjede. Bog je izvukao iz nevolje svoj uciviljeni narod kao i naše pretke. Ono što nam je obećao, dao nam je, očinski se brine o svom sluzi Izraelu. Kojeg li milosrđa! Neka štuj i blagoslivlju našeg jedinog i pravoga Boga! Neka ga svi osjete i neka mu posvuda pjevaju: Slava Ocu vječnomu, slava uzvišenoj Riječi, slava Duhu Svetomu koji ih svojom ljubavlju ujedinjuje vezom neizrecivom.

U čast imena Marijina (86)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv. Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanon u samotištu sv. Lazar 1707.

Sadržaj: Ova pjesma podsjeća na natpis koji je svetac stavio na mostu u Poitiersu skupa Gospini kipom u kome poziva prolaznika da ako ljubi Marijino ime njoj na čast izmoli I Zdravo Marijo. Marijino ime je lijepo, nježno, prekrasno, sveto i sve je svima. Dakle pravedno je biti mu pobožan, i pjevati o njegovoj slasti, utjesi i snazi koju ulijeva onome tko ga zaziva.

Prema lijepom imenu ljubljene Marije cijeli život ću gajiti pobožnost. O ime dražesno, što ispunjaš moje srce velikim zadovoljstvom, naslađujem se tvojom velikom blagošću, ja sam njome posve pomazan. Ne mogu reći ni razumjeti koliko je ovo ime nježno i kolike su njegove čari. Ovo sveto ime je siguran lijek i u najvećim mukama. U njemu će čovjek u nevoljama uvijek naći pomoć i oslonac.

Ovo božansko ime tužnome daje anđeosku radost udaljujući njegovu žalost. Ako si napastovan, zazovi ovo ime i bit ćeš umiren i ohrabren. U njemu ćeš naći utjehu kad si u nevolji. Đavao sramno bježi sa svom svojom pratnjom čim začuje ovo ime. Ako se bojiš, ovo sveto ime će te okrijepiti i dati ti srčanost. Ničega se nećeš bojati ni usred noći ako zazoveš ovo ime. Ono je svima sve bez pridržaja, ono štiti, čuva, poučava, hrani. Naklonimo se, skinimo kapu kad ga izgovorimo i dat ćemo primjer svima. O koje li sreće, ako ga posvuda nosimo utisnutog u srce!

Na čast Isusa koji živi u Mariji u Utjelovljenju (87)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv. Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanon u samotištu sv. Lazar 1707.

Sadržaj: Ova tema se često vraća u spisima sveca (P 77, P 111, PP 246). Pjesmom se izražava uzvišenost i veličina otajstva Isusa koji živi u Mariji, Utjelovljenja Riječi Božje, tako da je Marija prijestolje Božjeg milosrđa prema nama i Njegove velikodušnosti prema Mariji, slave koju je Isus iskazao Ocu (PP 284).

Klanjajmo se svi Isusu koji živi u Marijinoj utrobi. Promatrajmo divljenjem Veličanstvo umanjeno. Klanjajmo se Bogu koji je postao djetetom da bi nam dao život. Ova utroba je sveti hram u kojem se Bog naslađuje, to je nebo uvijek obasjano Suncem pravde. Ona je naše sigurno utočište u kojem Bog pokazuje svoje milosrđe.

U ovoj utrobi On se naslađuje dan i noć, a Marija ga pak ljubi svom svojom snagom. Tako jedno drugome u ljubavi uzvraćaju zahvalnost. O kako je Isus darežljiv prema svojoj prečistoj Majci! Ulio je u njeno djevičansko krilo svoju milost bez mjere. Njezino Srce je njegovo kraljevsko prijestolje i njegovo sigurno boravište. I tako potpuno sjedinjen s njezinim nepodijeljenim Srcem, u kojem ni najmanji grijeh nije načinio ikakvu mrlju, Isus u njemu slika bez ikakvih zapreka svoj istinski lik.

Njihova se srca, čvrsto povezana unutarnjim vezama prikazuju zajedno kao dvije žrtve, da bi zaustavili kaznu što je zaslužuju naši grijesi. U ovom su otajstvu, izabranici primili novo rođenje. Marija i Isus, zajedno su unaprijed izabrali da uzmu udjela u njihovim krepostima, njihovoj slavi i moći. Kako je čudesno ovo otajstvo! Koje divno ushićenje! Koje

blaženo oduševljenje ovih dvaju ljubeznih srdaca! Tek ćemo na Nebu uvidjeti ovu neizrecivu tajnu. Njihova dva srca izgledaju kao stopljena u jedno. Kakav lijepi savez! Marija je sva u Isusu, svojom vjernom ljubavlju ili bolje rečeno, ona više ne postoji nego samo Isus u njoj.

Hajdemo svi, istopimo naš led između ova dva Srca sudjelujmo u žaru njihove ljubavi, njihovim krepostima i njihovim milostima. Hajdemo, oni ljube grješnike naći ćemo tamo mjestu. Majko Božje ljubavi, o dragocjeno svetište koje je nosilo našega Kralja i našega Spasitelja, daj da i u naša srca dođe ovaj dobrodušni Jaganjac. O Isuse, naš predragi Zaručnice, naš Bože, naš brate, dođi, rodi se u nama po tvojoj presvetoj Majci kako bismo po vama išli k Ocu. Vašom poniznošću učinite nas djecom, vašom svetošću vratite nam nevinost. Dođite, vašom ljubavlju u nama vladajte bez otpora. BOG SAM.

Mala krunica presvete Djevice (88)

Vrijeme nastanka pjesme: Izrazi slični onima u pjesmi 125 sugeriraju da se radi o periodu boravka sveca u ubožnici u Poitiersu 1703- 1705.

Sadržaj: Mala Gospina krunica na latinskome i francuskome, s pozivom da se nadoda barem jedan cvijet divnoj Gospinoj kruni a završava se parafraziranjem marijanske antifone Po tvoju obranu.

Pjevajmo svi radosno skladnu pjesmu božanskoj Mariji koja nam je dala život. Pjevajmo svi, jedan ljepše od drugoga, nasljeđujmo blažene u Nebu. Postanimo svi njezine sluge i iskazujmo joj tisuće časti, neka joj svatko od nas daruje sjajnu krunu. Stavimo i mi naš cvijet u njezinu krunu časti. Ona je sjajno remek djelo ruke Svemogućega neka joj svatko od nas dadne sjajnu krunu. Stavimo i mi naš cvijet u njezinu krunu časti. *Oče naš...*

Ona je oblikovala svoga Spasitelja, Boga i Stvoritelja. Nazovimo je blaženom, tisuću puta blaženom. *Zdravo Marijo...*

Djevica u porodu, Djevica nakon poroda. Nazovimo je blaženom, tisuću puta blaženom. *Zdravo Marijo...*

Nikada ni najmanji grijeh nije okaljao njezinu čistoću. Nazovimo je blaženom, tisuću puta blaženom. *Zdravo Marijo...*

Ona je odraz Isusove kreposti i veličine. Nazovimo je blaženom, tisuću puta blaženom. *Zdravo Marijo...*

Slava Ocu, Duhu Svetomu, slava Isusu Kristu. Dajmo slavu Bogu samome, Marija je njegovo remek djelo. *Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...*

Kad joj iskazujemo čast ona je odmah vraća njenom Stvoritelju. Neke joj svatko od nas dade sjajnu krunu, stavimo i mi naš cvijet u njezinu krunu časti. *Oče naš...*

Ona je Kraljica Neba i čast zemlje. Nazovimo je blaženom, tisuću puta blaženom. *Zdravo Marijo...*

Milost i božanski darovi daju se preko njezinih ruku. Nazovimo je blaženom, tisuću puta blaženom. *Zdravo Marijo...*

Ona u tren stišava gnjev Svemogućega. Nazovimo je blaženom, tisuću puta blaženom. *Zdravo Marijo...*

Ona je zgazila đavla, cijeli pakao drhti na spomen njezina imena. Nazovimo je blaženom, tisuću puta blaženom. *Zdravo Marijo...*

Slava Ocu, Duhu Svetomu, slava Isusu Kristu. Dajmo slavu Bogu samome, Marija je njegovo remek djelo. *Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...*

Među svetima, nakon Boga, Marija zauzima prvo mjesto. O slatka Učiteljice, o moćna Kraljice! *Oče naš...*

Ona je sigurno utočište, očajnoga grešnika. Nazovimo je blaženom, tisuću puta blaženom. *Zdravo Marijo...*

Ona je Majka kršćana koja ih obasipa svim dobrima. Nazovimo je blaženom, tisuću puta blaženom. *Zdravo Marijo...*

Puna je blagosti kako bi za Boga pridobila srca. Nazovimo je blaženom, tisuću puta blaženom. *Zdravo Marijo...*

Ona je utočište živih i oslonac umirućih. Nazovimo je blaženom, tisuću puta blaženom. *Zdravo Marijo...*

Ona je Majka Isusova, to je najviše što se o njoj može reći. Evo slave nad slavama, pobjede nad pobjedama, krune nad krunama. Neka svi smrtnici zapjevaju: na Nebu, na zemlji, posvuda: Marija je Majka Božja, Majka Isusova, ništa se o njoj više ne može reći. *Zdravo Marijo... Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...*

Pomolimo se: O naša dobra Majko, možeš li nas pogledati a da te naše molitve ne taknu? Svi vapimo tebi, neprestano uzdišemo, dođi, pomози nam, štiti nas, brani nas. Ljubav te potiče, daruj nam Mudrost.

Pobjeda pozdrava *Zdravo* (89)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv. Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanon u samotištu sv. Lazar 1707.

Sadržaj: Ova pjesma je prvenstveno bila namijenjena onima koji su živjeli sveto ropstvo ljubavi Isusu u Mariji. Pjesma veliča slast anđeoskog pozdrava, njegovu snagu utjecaja na Božje Srce, Mariju, nebo a sve to za dobro svijeta u borbi protiv zla i za ispunjenje dobra. Svi su pozvani ljubiti ovu molitvu.

Neka sve pjeva i gromkim glasom obznanjuje uzvišenost pozdrava u čast Mariji *Zdravo!* Po *Zdravo Mariji* uništava se grijeh, po *Zdravo Mariji* kraljevat će veliki Isus. O božanska molitvo, kada bi te poznavali, svi bi te dan i noć na zemlji molili: po *Zdravo Mariji* uništava se grijeh, po *Zdravo Mariji* kraljevati će veliki Isus.

Nikad heretik ni odbačeni nisu iskusili stvarnu anđeosku blagost ove molitve. Dušo predodređena, ti trebaš pjevati i kušati ovu skrivenu manu. Anđelima u slavi, čovjeku u svemiru, đavlu u paklu i dušama u Čistilištu kažem: po *Zdravo Mariji* uništava se grijeh, po *Zdravo Mariji* kraljevati će veliki Isus.

Bog je otkupio svijet po *Zdravo Mariji*, po ovom pozdravu On će obnoviti zemlju i more. *Zdravo* je očaralo Mariju i potaklo je na njezin pristanak i dan danas ona je oduševljava ovim pozdravom. Milost ovog pozdrava oplođuje sve na zemlji, ljudi ga ne poznaju, milost ovog pozdrava je bez premca: po *Zdravo Mariji* uništava se grijeh, po *Zdravo Mariji* kraljevat će veliki Isus.

Zemlja je bila neplodna, ali kad je anđeo izgovorio ovaj pozdrav, postala je plodna i donijela je svoj plod. Po pozdravu *Zdravo* grešnici se obraćaju, đavao satire a pakao bježi. *Zdravo* sadrži draž kojoj je sve podložno i najveći neprijatelji se ovim pozdravom razoružavaju.

Ni Bog u svom gnjevu ne može se oduprijeti ovom pozdravu. Kad ga začuje od Suca postaje Otac: po *Zdravo Mariji* uništava se grijeh, po *Zdravo Mariji* kraljevat će veliki Isus.

To je moćno oružje u kušnji, a u žalosti draga utjeha. Tko ga god pobožno izgovara, satire đavla i pakao tjera u bijeg. Ovaj pozdrav razveseljava anđele, Majku i Sina, a cijeli Raj pjeva njegovu slavu: po *Zdravo Mariji* uništava se grijeh, po *Zdravo Mariji* kraljevat će veliki Isus.

On zadobiva oprostjenje i milost grješnicima, a pravednicima revnost i ustrajnost. Ovaj pozdrav rasvjetljuje, zapaljuje, štiti, hrani, ohrabruje, ozdravlja, donosi milost duši. Nema ničeg što taj pozdrav ne može učiniti, ako ga se često i pobožno izgovara, on mijenja led u vatru: po *Zdravo Mariji* uništava se grijeh, po *Zdravo Mariji* kraljevat će veliki Isus.

Najbuntovnije srce se njime pridobiva, a tvrdoglavi heretik će uskoro biti vjernik. Kako je čovjek bogat i učen kad ga zna lijepo izgovoriti, čak i ako ne zna čitati. Da bih se dopao Bogu, ja ću ga posvuda izgovarati, doma i u crkvi. Liježem li ili ustajem, izlazim ili ulazim, vani ili unutra, imati ću uvijek na usnama *Zdravo*: po *Zdravo Mariji* uništava se grijeh, po *Zdravo Mariji* kraljevat će veliki Isus.

Nepobjediv sam kad izgovorim pozdrav *Zdravo*, ohrabren, ne bojim se ni đavla. Đavao i svijet često su me napadali, kako bi mi oteli moju *Zdravo Mariju*, ja ću ga još i više izgovarati, neka oni gundaju: po *Zdravo Mariji* uništava se grijeh, po *Zdravo Mariji* kraljevat će veliki Isus.

Da bi postao savršen, svakodnevno moli ružarij. O spasonosni savjete, o izvanredno otajstvo! Tko bude vjeran toj molitvi, brzo će napredovati, živjeti savršeno, umrijeti mirno, uzaći sigurno u život vječni: po *Zdravo Mariji* uništava se grijeh, po *Zdravo Mariji* kraljevat će veliki Isus.

Nova krunica ili kruna blažene Djevice Marije (90)

Vrijeme nastanka pjesme: Početak zbirke marijanskih pjesama 75 -90 treba tražiti u vremenu kad se Montfort u Parizu pripremao za misionarsko djelovanje (1695 - 1700) u sv. Sulpiziju, a definitivna verzija je nastala za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanom u samotištu sv. Lazar 1707.

*Sadržaj: Kratka rasprava o mariologiji, duhovnosti, teologiji, pobožnost. Kruna ruža i drugog cvijeća prikazana Mariji dostojnoj kćeri vječnoga Oca, Majci Sina Božjega i zaručnici Duha Svetoga. Molitva Oče naš su prikazani Ocu, Sinu pa Duhu Svetome, a sažimaju se u Slava Ocu na čast presvetog Trojstva. Od 50 *Zdravo Marija* 25 njih sažimaju radosna, žalosna i slavan otajstva a preostala uzvisuju Marijinu ulogu u odnosu na Crkvu i vjernike.*

O vjerna Djevice, svi ćemo te pozdravljati na nov način kako bismo te više slavili. Neka naši hvalospjevi po rukama svetih anđela postanu tvoja kruna.

Oče naš. Slavimo tvoje djelo Oče Vječni, Bože Svemogućí, da bismo ti bolje iskazali čast hvaleći te. Sve te u Mariji veliča savršeno i zauvijek.

1. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, kćeri Oca vječnoga. Molim te, pogledaj mene zločinca koji ti dajem krunu zajedno s arkandelom Gabrielom.
2. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, dostojna Majko Sina Božjega. Neka te sve ovdje na zemlji slavi. O prelijepa zoro, djeluj uvijek više kako bi došlo Isusovo Kraljevstvo.
3. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, predraga Zaručnice Duha Svetoga. Neka te svi blagoslivlju bez prigovora. Bez odlaganja neka siđe na mene Duh Isusa Krista.

1. Desetica

Oče naš. Slavimo tvoje djelo vječna Riječi, Bože Svemogućí, da bismo te hvaleći više častili. Sve te u Mariji savršeno zauvijek veliča.

1. *Zdravo Marijo.* Pozdravljam te Marijo u tvojim slavnim otajstvima. Neka ih svatko obznanjuje, jedan bolje od drugoga. Moja vjera raste jer vjerna i radosna srca pjevam.
2. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, čista od začeca. Neka moja usta to kliču do Siona. Vjerujem u tu istinu na tvoju veću slavu, usprkos svijetu i đavlu.
3. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, u tvom rođenju, Djevice oduvijek ispunjena svetošću. Svići Zoro i učini da iziđe Sunce istine.
4. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, u tvom predodređenju poput čiste prikazane hostije. O Djevice i Majko, po ovom otajstvu udijeli mi dar pobožnosti.

5. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo u hramu, gdje te je u tišini potpuno ispunio Duh Sveti. Majko milosti, načini mjesto u mom srcu za sebe i Isusa Krista.
6. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, u tvom Navještenju, Djevice puna pomazanja Mudrosti koja te pomazuje silazeći na te sa nebeskog Siona.
7. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, u tvom pohođenju. Tvoja duša veliča Boga u Božjem imenu. Djevice vjerna i predivna udjeli mi dar molitve.
8. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, u Spasiteljevom rođenju. Neka sve pjeva i naviješta tvoju sreću. O Djevice i Majko, žudim da rodiš Isusa i u mome srcu.
9. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, u očišćenju. Častim tvoju hostiju u liku tvoga Djeteta. Neka On bude učitelj moga bića jer je moj Otkupitelj.
10. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, u pronalasku Isusa u hramu. Moguće je, Prijateljice moja, da više Isusa ne posjedujem. Daj da ga pronađem, da ga iskusim u slastima njegovih kreposti.

2. Desetica

3. *Oče naš.* Slavimo tvoje djelo o Duše Sveti, Bože Svemogućí, hvaleći te častimo. Sve te u Mariji veliča savršeno zauvijek.

1. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, podno Spasiteljeva križa gdje si ti hostija ugodnoga mirisa. O ucviljena Majko na Kalvariji, učini me dionikom tvoje boli.
2. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo u Isusovoj bolnoj agoniji u Getsemanskom vrtu. Jao, moj grijeh ga je učinio žrtvom božanske ljubavi.
3. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo u bičevanju svoga Sina. Kakvo krvoproliće je učinio moj grijeh. Neka mi Bog udjeli milost po svom svetom izranjenom tijelu .
4. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, u okrutnom Isusovu krunjenju, bila si ganuta vidjevši ga. Neka mi Isus dade po svojoj kruni ponizno i gorljivo srce.
5. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, u osudi moga Spasitelja na smrt na križu poput razbojnika. Nesretni svijete, usuđuješ se odbaciti ga, jao tebi, jao tebi!
6. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, u Isusovu padu pod križem koji te je pogodio do agonije. Koja žalost, koja tjeskoba. Vas dvoje bijaste jedno.
7. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, pored umirućeg Sina, ucviljena, zgrožena promatrala si sramotu i barbarstvo okrutnog razapinjanja.
8. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, kad je tvoj Sin uskrsnuo i beskrajnom te milošću pohodio. Koju ti je radost, predraga Učiteljice, donio u tom trenutku.
9. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo u Uzašašću Isusa u Nebo, u novi i slavni život. Po tebi, o predraga Majko, nadam se i ja uspeti na Nebo kako bih zadobio vječnu sreću.
10. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo. Silazak tvoga Zaručnika Duha Svetoga posve te ispunio, čak i za nas. Tvojim zagovorom On daje darove. Moli za nas, ništa ne dobivamo bez tvog zagovora.

3. Desetica

Oče naš. Slavimo tvoje djelo, o Vječni Oče, Svemogućí Bože, hvaleći te častimo. Sve te u Mariji savršeno u vijeke veliča.

1. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo u svetim pričestima koje si primila u cijelom svom životu. Tvoja djela su čist i vjeran uzor, po tebi ćemo se ravnati.
2. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo koja si umrla iz poleta ljubavi. O božanska vatro čiste ljubavi, zapali moju dušu svojim plamenom, uvijek i posvuda.
3. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo u tvom svetom uznesenju, odnesena i uzdignuta do Siona. O velika Kraljice i vladarice, udijeli svima svoj blagoslov.
4. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, postavljena i u okrunjena u Nebu. Budi blagoslovljena i ovdje na zemlji. Udijeli nam milost, daj nam mjesto u tvom slavnom kraljevstvu.

5. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, istovremeno Djevice i Majko. O beskrajno čudo Kralja Kraljeva. Djevice plodna, bez premca, daj da budem pokoran tvojim zakonima.
6. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, divna Spasiteljva Majko, neka sve pjeva i objavljuje tvoju veličinu. Dala si život Učitelju, oblikovala si svoga Stvoritelja.
7. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo puna milosti i ljepote, Djevice posve ispunjena svetošću. Djevice vjerna, tvoje okrilje i grješnika na sigurno dovodi.
8. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, Vladarice svemira. Neka te sve veliča, neka se čuje sve do pakla. Neka te slavi Čistilište, ti možeš slomiti njegove okove.
9. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, blagajnice Božjih darova, molim te, otvori nam svoje svete ruke i neka milost po njima dođe do nas i učini nas svetima.
10. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, koja si sama satri la đavla. Nesretnik u svom zatvoru viče. Satri glavu ovaj nemani, a nas naoružaj svojim imenom.

4. Desetica

Oče naš. Slavimo tvoje djelo Vječna Riječi, Bože Svemogući, hvaleći te častimo. Sve te u Mariji savršeno u vijeke veliča.

1. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, ogledalo Božanstva, Djevice ispunjena ljubavlju. O Sveta Gospe, neka te moja siromašna duša ljubi u vječnosti.
2. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, ljubezna Majko kršćana. Molim te učini nas dionicima tvojih dobara. Naše opacine se množe, svi te traže, dođi, slomi sve naše okove.
3. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, predraga odvjatnice grješnika. Primi naša srca, usrdno te molimo. U svemu zagovaraj tvoje vjerne sluge.
4. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, naše utočište i čvrsta potpora cijeloga života do smrti. Draga Učiteljice, velika Kraljice, uvedi nas u mirnu luku.
5. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, naše zajedničko utočište, Djevice blagoslovljena, moli za nas. Budi Majka i svjetlo onih koji te traže.
6. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, puna poniznosti. Molim te, zbog ljubavi, učini me dionikom tvoje poniznosti. Predraga Učiteljice, velika Kraljice, blagoslivljat ću tvoju dobrotu.
7. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, puna snage i žara. Molim te ulij taj žar i u moje srce. Predraga Učiteljice, velika Kraljice, izbavi me iz moje mlakosti.
8. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, puna milosti i ljepote. Molim te svojom milošću, učini me njihovim dionikom. Predraga Učiteljice, velika Kraljice, budi darežljiva.
9. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, puna dara molitve, molim te udijeli i meni koju zraku molitve. Predraga Učiteljice, velika Kraljice, ne odbij mi ove milosti.
10. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, ogledalo djevičanstva, djevice čista. Budi samilosna, rukom darežljivom i djevičanskom ukrasi me čistoćom.

5. Desetica

Oče naš. Slavimo tvoje djelo o Duše Sveti, Bože Svemogući, hvaleći te častimo. Sve te u Mariji savršeno u vijeke veliča.

1. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, puna darova Duha Svetoga, molim te udijeli i meni od tih darova. Predraga Učiteljice, velika Kraljice, na slavu Isusa Krista.
2. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, sva je mudrost u tebi, mudrošću si ispunjena i za nas. Za pobjedu i slavu Isusa umrloga na križu za sve nas.
3. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, puna svih kreposti, budi blagoslovljena zajedno s Isusom. Predraga Učiteljice, velika Kraljice, neka moji neprijatelji budu pobijeđeni.
4. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, puna svih slasti; molim te obaspi njima, svoje sluge. Predraga Učiteljice, velika Kraljice, pridobij za Isusa naša srca.
5. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, u svom bogatom siromaštvu. Neka svatko usklikne: koja dobrota, koje bogatstvo, koja darežljivost.

6. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, sigurno utočište grješnika koje je Bog sam ispunio svojom nježnošću. Bog naš, Otac je srdit, umiri njegov pravedan gnjev.
7. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, veliko čudo Boga živoga, o čudo nečuveno Svemogućega, neka ljudi i anđeli slave to remek djelo.
8. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, raju Presvetoga Trojstva, u njegovoj beskrajnoj slavi. O čudesna istino koja daješ utjehu. Slava Bogu u vječnosti.
9. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, posve preobražena u Isusa. Isus je tvoj život do te mjere da ti više ne postojiš. O čudesna, o blažena, tvoje tajne nama su nepoznate.
10. *Zdravo Marijo.* Zdravo Marijo, prikazujem ti moje siromašno srce, dajem ti svoj život i svoju čast. Molim te da milošću svako dobro po tvojim rukama bude prikazano Bogu mome Stvoritelju.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome. Čast, slava i hvala Presvetom Trojstvu za svakog čovjeka i anđela u istini jer ga Marija veliča više od svih drugih stvorova.

Usklici radosti. Naše krune su načinjene od ruža, karanfila, ljiljana i tisuće rajskih cvjetova. Anđeli su ih uređivali i okrunili Mariju. Marija je okrunjena. Ona u ruci drži naše cvjetne stručke, a glava joj je ukrašena našim kronicama. Neka joj svatko dade ovu krunu koja nikad neće uvenuti. BOG SAM.

Dobar misionar (91)

Vrijeme nastanka pjesme: Niz pjesama 91- 99 je nastao nešto prije i za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanon u samotištu sv. Lazar 1707 - 1708.g.

Sadržaj: Montfort se iz Rima vratio s titulom apostolskog misionara, te nakon različitih iskustava u održavanju misija želi razmišljati o svome poslanju i posljedicama koje ono sobom nosi, posebno sada kad postaje glavni u misionarskoj ekipi. Ova pjesma je kao neki ispit savjesti i planiranje budućih misionarskih aktivnosti sveca. Montfort drži da su siromaštvo i poslušnost dvije važne kreposti za njegov rad.

Trčim po svijetu kao izgubljeno dijete, ne želeći ni dobra ni prihode, iako me prekoravaju, ne imajući ništa, posjedujem sva dobra. Sve moje blago je da budem poslušan. Ja sam lovac na duše za moga Spasitelja Isusa. Prezir i osuda moja su plaća. O bogataši zemlje, vi ste moji zakupci, ali ne vodim ni parnicu ni svađu da bih imao vaše novce. Sad k jednom, sad k drugom idem bez ikakvih briga, da bih svakodnevno kao apostoli, imao sve što mi treba. Ne imajući ništa, posjedujem sva dobra. Sve moje blago je da budem poslušan.

Ne zavidim nikomu na njegovim dobrima ili sreći, težim samo za siromasima srca. Jer se Bog, moj dobri Otac, skrbi o meni beskrajno, ja puštam da on sve čini, kako bih se brinuo za njega. Boljitak Božji je moj vlastiti interes i kažem: prokleta ono što se njemu ne sviđa. Moja razboritost je fina, imam sve, po predanju, bez podruma i kuhinje, bez rente i kuće. Ne imajući ništa, posjedujem sva dobra. Sve moje blago je da budem poslušan.

Živim lagodno poput ptice i što me manje novac priteže, to ja više letim u visine. Idem bez pratnje, sa štapom u ruci, bez ičega što me opterećuje, i bez brige. Propovijedam, izražavam se, jednostavno, bez izvrgavanja. Moja praksa nije "što će reći taj i taj". Pred očima mi nisu ni dame ni gospoda, gledam samo Boga i dušu i govorim najbolje što mogu. Ne imajući ništa, posjedujem sva dobra. Sve moje blago je da budem poslušan.

Ako svijet osuđuje ono što govorim ili radim, kažem: odlazi brate, magarče, ne padajući pod teretom. Ako me grad ili mjesto ne želi slušati, ne izazivajući oluju, idem drugdje propovijedati. Budući da je cijela zemlja puna grijeha, imam posvuda posla, žao mi je svakog mjesta. Živim li ili umirem, svejedno mi je, samo da ostanem siromašan i bogat u Bogu. Ne imajući ništa posjedujem sva dobra. Sve moje blago je da budem poslušan.

Biti bogat u ovom svijetu? Gospodine, radije umrijeti! Samo se na tebe oslanjam jer ja sam tvoj. O biseru dragocjeni, Božansko siromaštvo, o kako je sretna duša koja te uistinu ljubi. Moj položaj me čini učiteljem cijelog svijeta, ali da ga se upozna dobro, treba sve ostaviti. Ne slijedim modu osim mode siromaha, uvijek s njima boravam i sve dijelim. Ne imajući ništa posjedujem sva dobra. Sve moje blago je da budem poslušan.

Lukav sam u razmjeni, za jedno ja dobijem stotinu, za jedno stvorenje ja dobijem živoga Boga. Evo mog trenutka sreće: udovica i siročić. Moje pobjedonosno oružje je da dadem nešto njima u ruke. Sadim i šijem samo u ruke malenih, a dobit ću Boga samoga i čitav raj. Dronjci koji ih pokrivaju, čine da ih moje oči vide, pokazujući mi njihov kraljevski dvorac i njihovo kraljevstvo na nebu. Ne imajući ništa, posjedujem sva dobra. Sve moje blago je da budem poslušan.

Nezainteresirano gledam na velike, a s poštovanjem na uboge siromahe. Ne razumnost, niti razboritosti, ni moja vlastita volja, nego sveta poslušnost me drži u sigurnosti. Kad mi se zapovijeda, ja sam kao dijete od godinu dana. Nikada ne pitam ni zašto ni kako. Izjavljujem pred samim Bogom: radije bih umro i to umro proklet, nego ne poslušao. Častim i štujem svakog poglavara, ni jedan mi nije previše strog jer sam ja grešnik. U Parizu i u Rimu u zakonodavcu ne gledam čovjeka nego Boga samoga, moga Gospodina. Ne imajući ništa, posjedujem sva dobra. Sve moje blago je da budem poslušan.

Ako me kleveću, ja kažem: Neka je blagoslovljen Bog! Ako me netko pogrđuje, ja kažem: puno hvala. Križ je moje bogatstvo, križ je moj gospodar. Želim ili trpjeti ili umrijeti. Posvuda uzvikujem: Neka uvijek živi Isus, neka uvijek živi Marija u mom srcu, i ništa više. Ne imajući ništa, posjedujem sva dobra. Sve moje blago je da budem poslušan. Ljubim Isusa i Mariju i ništa više. BOG SAM.

Dobre sestre trećoredice (92)

Vrijeme nastanka pjesme: Sv. Ljudevita pred kraj 1706. drži duhovne vježbe franjevačkim i dominikanskim trećoredcima. I za tu prigodu je napisao ovu pjesmu kao podlogu za neku svetu predstavu.

Sadržaj: Duhovni dijalog između sestara franjevke i dominikanke koje hvale svoje utemeljitelje, njihov duh i karakteristične kreposti njihovih redova, posebne vježbe pokore, pobožnosti i duhovnost. Pjesma završava radosnim kornim pozivom pohvale Isusa i Marije.

Dijalog: Sestra Françoise: Zar nisi ti sestra štovateljica sv. Franje? Tvoj sabrani izgled to višestruko pokazuje.

Sestra Dominique: Ja sam sestra sv. Dominika, što kažeš na to?

Sestra Françoise: I jedan i drugi su serafski, ujedinito se.

Sestra Dominique: Zašto bismo se svađale, draga sestro? Naši su se sveci na zemlji žarko ljubili. Obojica imaju istu slavu u Gospodinu, draga sestro, moramo vjerovati, imajmo jedno srce.

Sestra Françoise: Obojica su veliki patrijarsi iz istog vremena. Obojica su živi kovčezi Zavjeta. Oni su vjerne istinske slugе, i dva izvrsna uzora svetosti.

Sestra Dominique: Jedan je na Kalvariji našao svoj temelj, drugi ga je našao u ružariju. Jedan je probijen u svom tijelu kao i njegov Bog, a drugi je svoju dušu prozeo istom vatrom.

Sestra Françoise: Oni su predraga Marijina djeca. U svome predragom Sinu obojici je dala život. Jedan se obogatio u Našoj Gospi od Anđela, drugi se uzdigao objavljući njene hvalospjeve.

Sestra Dominique: Naša su dva reda slična, draga sestro. Naše su haljine različite samo u bojama. Kako bismo se još više potaknule na čistu ljubav, govorimo ovdje njezinim svetim jezikom, jedna za drugom.

Sestra Francoise: Moja haljina boje pepela, siva ili smeđa, ne znači niti obznanjuje išta redovitoga, pokazuje postojanost u svojoj dužini, siromaštvo i pokoru u svojoj boji.

Sestra Dominique: Moja crna haljina, ako je pogledamo s kraja na kraj, znači prezir svijeta, umrlost svemu. Moja bijela tunika koja se ne vidi, znači da je moja duša uskrsnula ispod crne haljine.

Sestra Francoise: Naše dvije haljine, draga prijateljice, predstavljaju sve životne kreposti dobrog kršćanina: siromaštvo, pokoru, čistoću, milosrđe, strpljenje, poniznost.

Sestra Dominique: Molitva je moja svakodnevna hrana. Iako tijelo gundča i mrmlja, ja sam u molitvi uvijek. Kad sam u suhoći, rastresena ili napastovana, u molitvi nastojim sačuvati savršeni mir do kraja.

Sestra Francoise: U svemu sam slijepo poslušna, ne pouzdajem se u svoju mudrost. Predragi Oče, što treba činiti? Kaži mi. Jest, postiti, govoriti, šutjeti? Zapovjedi mi.

Sestra Dominique: Propovijedam skromnošću, šuteći, moj izgled blag i jednostavan izgrađuje šutke. Moje je lice bez grimasa i bez ljutnje, puno radosti i blagosti, dobroćudno.

Sestra Francoise: Nisam ljutita ni zajedljiva u opominjanju, blaga sam i popustljiva u kažnjavanju. Svakoga darujem tko mi služi, kad dajem ili opraštam, sretna sam.

Sestra Dominique: Govorim u povjerenju. Ponedjeljkom i srijedom uzdržavam se od jela i pića, postim u došašću i korizmi, za kvatre te uoči blagdana, pa i subotom.

Sestra Francoise: Kako bih udovoljila pravednosti Boga osvetnika, potajno i gorljivo nosim kostrijet, lančice ili pojas, usprkos osjetilima, spavam na slami ili na tvrdoj postelji gotovo uvijek.

Sestra Dominique: Ispovijedam se i pričešćujem često kako bih imala život i hranu. Svaki dan redovno izmolim krunicu, ponekad i ružarij, za veću savršenost.

Sestra Francoise: Sestro, ne mogu ti reći koliko moje srce traži, uzdiše i želi Boga, moga Spasitelja. Isus na križu je moja mudrost i moje boravište, On je moja čast i moje bogatstvo, moja ljubav.

Sestra Dominique: Po Isusu idem dostojno njegovom Ocu. Isusu idem sigurno po njegovoj Majci. Sve činim u njoj i po njoj, to je moja dražest. To je moja tajna kako biti Bogu uvijek vjerna.

Sestra Francoise: Posljednji će biti prvi, rekao je Bog, ja kao zadnja uzimam najuniženije mjesto. Bez oholosti, bez laskanja, bez taštine, u podnožju svih istinski se ponizujem.

Sestra Dominique: Prokleti svijete, prokleti, kažem u srcu jer osjećam krajnji užas prema ovom lažljivcu. Njegove prijetnje, obećanja, njegovo lažno dobro, njegov prezir i njegove nježnosti ne znače mi ništa.

Sestra Francoise: Ne raspravljajmo nikada o milostima blaženih. Nastojmo slijediti njihove stope ovdje na zemlji. Dominik i Franjo će oživjeti u svetosti ako braća i sestre budu uistinu slijedili njihove stope.

Sestra Dominique: Želim u ljubavi postati Dominik.

Sestra Francoise: Želim postati serafska u siromaštvo.

Sestra Dominique: Ja molim i propovijedam ružarij, eto moga križa.

Sestra Francoise: Ja poznajem jedino Isusa na križu na Kalvariji.

Sestra Dominique: Pjevajmo sestro, pjevajmo brate: Živio Isus, Živjela njegova Majka! Živjela Ljubav! Živjela Marija u njenim nasladama. Ništa nije slađe.

Sestra Françoise: Živio Isus u svojim mukama! On je moj Zaručnik.

Molitva sestre Dominique i sestre Françoise: O Isuse, naš ljubezni brate, sve nas spasi. O naša ljubezna Majko, moli za nas. Veliki sveti Franjo i Dominiče, molimo vas učinite da vas nasljeđujemo. Jedan svećenik treba mudrost, dajte mu je, on ne želi drugog blaga ni drugog oslonca. Zbog Isusu i Marije, molimo vas, da mu date u ovom životu ovaj dar nad darovima. BOG SAM.

Dobra djeca (93)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u P 91.

Sadržaj: Sam Isus poučava djecu a oni ga izabiru za svoga učitelja što Isus rado prihvaća. Govori im da je bio dijete kao i oni, preporuča im da ljube svoje roditelje i da se ljube međusobno, da budu vjerni molitvi, posebno krunici, ispovijedaju se 1 puta mjesečno, idu na misu, čuvaju čistoću, biježe od načela svijeta i lošeg društva, ljube Gospu, prihvaćaju žrtvu, opslužuju zapovijedi. Isus završava katekizam pozivajući ih da uvijek budu radosni. Djeca mu zahvaljuju uz obećanje da će to i činiti te traže pomoć u tome.

Djeca: Ti si naš učitelj, Dijete Isuse, želimo te upoznati u tvojim krepostima. Govori nam, svi te slušamo, pouči nas putu kojim stižemo k tebi.

Isus: Želite me slušati, predraga djeco? Ne mogu vam odbiti, pristajem. Slušajte me, napregnite uši kako biste naučili o čudima moga božanskoga zakona. Ljubim vašu djetinju dob, dragi maleni. I ja sam, iako Bog, dijelio s vama vašu dob. Ja sam dijete i volim djetinjstvo jer je nevinost njegov ukras.

Poštujte oca i majku, ne ljutite ih, molitvu ne propuštajte, ljubite se, čuvajte se ogovaranja, ne činite i ne govorite ništa što ne koristi svima. Nastojte svaki dan izmoliti krunicu, ja vas na to potičem. To je jako dobro, idite svakog mjeseca na ispovijed, idite i pažljivo slušajte misu u dane koje zapovijedam. Budite dobri u crkvi, ne brbljajte. Strpljivo trpite kad vas preziru, ne osvećuj te se. Ne govorite ništa kad vas vrijeđaju, podnosite bez mrmljanja kao kršćanska djeca.

Nemajte psovku na usnama, onaj koji laže jako me pogađa. Budite djeca čistoga tijela i duše, izbjegavajte osobe suprotnog spola. Trebate mrziti svijet, on je varalica. Treba izbjegavati ovog zavodljivca. Časteći moju Majku, častite mene, dopadate se Bogu, mome Ocu, nasljeđujete mene.

Križ je nužan, treba trpjeti, popeti se na Kalvariju ili propasti. Ako želite imati nagradu, svladavajte se i umrtvljujte. Objavljujte i pjevajte moju hvalu, častite i molite vaše anđele čuvare. Neumorno molite. Đavao je bijesan, želi vas progutati, ne idite se igrati na ulicu, jer tamo đavao tuče, to je njegov kvart. Posjećujte one čiji je život uredan, iskoristite dan, ne budite lijeni. Usprkos vašoj naravi, slijedite ove naputke. Bog koji jesam, kunem se: bit ćete kraljevi, vladat ćete zauvijek u mojoj slavi, bit ćete okrunjeni u znaku pobjede.

Djeca: O Isuse, tisuću hvala za tvoju pouku. Ići ćemo tvojim stopama, slijedit ćemo te. Ali znajući dobro koja je naša slabost, ljubav te sili da budeš naš oslonac. BOG SAM.

Zaljubljena pokornica (94)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u P 91.

Sadržaj: U Poitiersu sredinom 1705. biskup savjetuje Montfortu da napusti službu kapela ubožnice u gradu i posveti se misijama i istovremeno mu određuje boravak u kući pokornika imenujući ga ravnateljem. P 94 je kao neki priručnik osobama koje imaju

minimum nutarnjih dispozicija za obraćenje. Kasnije 1709. svetac u raznim župama drži duhovne vježbe udruzi pokornika te mu je ova pjesma svakako bila od koristi.

Pokornica: Hranim se svojim suzama; moji uzdasi su moja zadovoljstva; osjećam živi nemir, popuštam i polažem oružje, našavši u Bogu više draži nego što moje srce ima želja. Kod moga Boga sve oduševljava i opčinja, on je moj divni vladar, ljubezni zaručnik. O, kako sam jadna, što ga već do sada nisam ljubila.

Uzalud se svijet kiti svojim najsjajnijim čarima, uzalud priprema svoja dobra. A ja koja se od njega dijelim kažem da je škrto srce kojemu Bog nije dovoljan. U tišini, u mojoj povučenosti, sama s Isusom, posjedujem ga skrovito, kušam savršeni mir, kažem mu, ponavljam mu: Moj Bože, samo ti, i ništa više.

Ovaj dobri Pastir me je tražio među mojim zabludama, vidio me je, našao, nježno nosio, i sveto osvojio. Želim ga ljubiti, vrijeme je. Smijem se šalama koje zbijaju na račun moje promjene. Smijem se prijateljima koji me optužuju da sam luda, dala bih tisuću života da ljubim još žarče. O mala stvorenja, moje srce nije stvoreno za vas, vi ste otpad, pustite me, molim vas, ljubiti moga Boga bez mjere, kušati koliko je sladak.

Grešna pokornica, evo moga imena dan i noć, ja sam radosna i trpim, zatvorena i sretna. Nije li to čudno? To je zato što me ljubav vodi. Marija je moja dobra Majka kojoj se uvijek utječem kako bih podnijela svoju bijedu, kako bih umirila Boga moga Oca. Po njoj se nadam da ću uvijek ustrajati. Gora od Magdalene, Isuse, grlim tvoje noge, olakšaj moju muku, slomi moje okove, tvoja ljubav neka me vodi, oprost, ako te prekomjerno ljubim.

Farizej: O Pravdo, osvetnice moga Boga svetog i moćnog! Pogledaj ovu grešnicu koja ti se približila i moli te. O veliki Bože, koje li drskosti! Odbaci je odmah!

Isus: Farizeju, ti se čudiš, videći kako postupam. Vidiš li ovu osobu? Dat ću joj sva svoja blaga, oprostit ću joj sve grijeh, jer je mnogo ljubila!

Pokornica: O Isuse, ljubim te, iako gundaju ovdje na zemlji. Tvoja veličina je uzvišena, a tvoja ljubav prevelika. Ljubim i kažem prokleti oni koji te ne ljube. Što ne bih za tebe učinila, Isuse, moj Spasitelju! Htjela bih biti kao grmljavina, pa reći po cijeloj zemlji da je samo jedno potrebno: Ljubiti Boga svim svojim srcem. BOG SAM.

Dobar vojnik (95)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u P 91. Montfort u misijama u Dinanu 1707. drži nagovore vojnicima i to mu je mogao biti povod za napisati ovu pjesmu.

Sadržaj: Kako bi bio dobar kršćanski vojnik treba biti Božji prijatelj, bježati od grijeha, ne obazirati se ljudske obzire, odbacivati neuredan odnos prema ženama i vinu, živjeti u miru i željeti mir. Njegovo duhovno oružje su molitva krunica, mjesečna ispovijed. I na kraju se poziva druge vojnike da slijede njegov primjer.

Ja sam hrabar vojnik, služim s kraljem Neba nepobjedivom vladaru. Pod križem i cvijetom ljiljana pobjeđujem sve neprijatelje, ja sam u isto vrijeme i dobar kršćanin i francuski vojnik, što me čini strašnim. Budući da imam Gospodina za prijatelja, ne bojim se nikakvog neprijatelja. Uvijek pobjeđujem. S njim ću trijumfirati nad svijetom i paklom, na zemlji se bojim samo jednog čudovišta: to je grijeh, ovaj strah je moja slava. Izbjegavam poglede i razgovore s onima koji ne žive uredno, pa što god oni rekli ili gundali. Ako i ismijavaju moju pobožnost, ja kažem dobro, dobro, tko želi živjeti pobožno mora nužno trpjeti prezir ovog svijeta.

Zazirem od žena i vina, ovo dvoje su smrtonosna žuč i obadvoje me razoružavaju. Izbjegavam ljenčarenje, sveto radim, izbjegavam ples i igre, kabare i loša mjesta kojima nas đavao opčinja. Iako sam vojnik, volim mir i ne ćete me vidjeti nikada da izazivam kavgu.

Plaćom sam zadovoljan iako živim skromno od nje. Nikada se isprazno ne kunem, ne činim zlo bližnjemu, uvijek sam vjeran. Nastojim ne činiti ništa što ne odaje dobrog kršćanina, čak ni u govoru. Ništa protivno istini, ništa protivno poniznosti, ništa protivno ljubavi, ništa protivno čistoći, bez ispraznih razgovora.

Kad vidim da vrijeđaju Boga, ja odmah stanem na njegovu stranu, usprkos ismijavanju, kažem: Isuse upomoć! O Marijo, uvijek mi budi na pomoći. Uz pomoć Isusa i Marije ja pobjeđujem, udaram i poražavam oholicu i bezbožnika. Jedno od mojih velikih pravila je da se ispovijedam svaki mjesec kako bih sačuvao milost. Pobožno molim krunicu svaki dan, ili više puta na dan. Molim Boga ujutro i navečer i ispitujem savjest. Moj život tako prolazi.

Vojnici, želite li biti sretni i na zemlji i na nebu? Činite kao i ja. Čuvajte se dezertiranja, Bog to zabranjuje, ljuti ga bježanje poput lijenčina i dopustiti da vas pobijedi đavao. Pjevajte svi sa mnom. Evo razvijenog stijega, evo raspetog Isusa, ljubite ga i slijedite ga. Vladaј, vladaj veliki Kralju nad kraljevima, zasadi posvuda svoj Križ. Vrijeme je Gospodine, vrijeme je, da ga posadiš na polumjesecu. Neka dođe kraljevstvo tvoje. BOG SAM.

Dobar zatvorenik (96)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u P 91.

Sadržaj: Dobar zatvorenik prihvaća predajući Bogu svoje stanje, priznaje da mu je potrebno milosrđe, dobar Pastir, te se u povjerenju predaje Bogu.

Prihvaćam, Gospodine, usprkos mojoj odbojnosti, blagu kaznu tvoje ljubavi. Podlažem posve tvojoj Providnosti dušu i tijelo s mojom slobodom. Vidim da si mi milostiv, kažnjavajući me vremenskim zlom, jer bih inače, prema tvojoj pravdi, u paklu trebao imati vječni zatvor. Daleko od toga da bi mi dopustio da idem iz jednog zločina u drugi, ili da me kazniš kao srditi sudac, ti me želiš izbaviti iz ponora kažnjavajući me kao Bog dobrote. Ti želiš izbaviti moju dušu iz ropstva stavljajući moje tijelo u zatvor. I ja to želim, Gospodine, bez okolišanja, slomi okove moga bezakonja.

Ti si me kao vjerni pastir tražio kada sam usprkos tebi zabludio. Vрати ovu buntovnu ovcu usprkos njoj samoj kako bi je sačuvao od vučjih ralja. Ostavljam, Gospodine, žaljenje i mrmljanje onima koji su mučenici đavla, kao pokajnik, kakvo god zlo trpio, želim sačuvati radost predanja. Ponizno cjelivam ruku koja me kažnjava, cijelim srcem prihvaćam nevolju i zatvor, blagoslivljam i lance koji me vežu kako bi mi moj Bog dao oprost.

Nakon osude na smrt: Isus je nevin umro za grešnike kao dobar Pastir da bi spasio svoju ovcu, neka i ja umrem za ovog Boga ljubeznog i kako bih okajao zla koja sam počinio.

Pouka djece (97)

(kojima čovjek treba biti nalik kako bi došao u Nebo)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u P 91.

Sadržaj: Postati kao djeca u školi Djeteta Isusa je poruka ove pjesme.

Tko želi biti moćni kralj, prema našem Učitelju, mora biti kao Dijete. Poslušajmo maleno dijete, naučimo njegovu blagu pouku. Isus se odmara u kolijevci. Vjerujmo čvrsto, razmaknimo zastore, on se pojavljuje kao jednomjesečno dijete i govori kao učitelj, poslušajmo njegov glas. Pogledajte njegovo lice ispunjeno blagošću. Vidite li sliku našeg Gospodina? Ovo malo Djetesce govori šuteći. Njegov nevin izgled snažno propovijeda.

Ovo Djetesce je prepuno ljupkosti i jednostavnosti, razoružava i najokrutnije. Ne može se ne voljeti taj djetinji lik. Isus u njemu nosi božansku ljupkost. Kako je mio u svojim

osmjesima. Cijeli je ljubak, čak i u svom plaču. Njegova kolijevka i povoji, njegove igračke čine hvalospjev malog Isusa. On bez protivljenja čini sve što mu se kaže, vjeruje bez kritiziranja i bez protivljenja. Govori nam kao učitelj, poslušno nam pokazuje kako podložiti naš sud.

Nije zloban, bez krinke je, bez pretvaranja i tvrdoglavosti. Nikad ne misli loše o svom bližnjemu. On nema želje za osvetom niti gaji gorčinu. Daleko je od njega život lažnog svijeta. Ovo Dijete koje plače, prezire slavu i njenu ispraznost. Iako još u povojima On pjeva o pobjedi. Ovdje nema ružnih riječi ni rasprave ni mrmljanja, ni suprotstavljanja. Nema oružja među malenima jedino nježne suze i maleni uzdasi. Poslušaj svijete! Želiš li Nebo? Bez oklijevanja ostavi oholost. Milošću postani poput ovog Djeteta i imat ćeš mjesto u Nebu. BOG SAM.

Obraćeni grešnik (98)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u P 91.

Sadržaj: Kao u nekom pokorničinom bogoslužju Bog Otac poziva grešnika na obraćenje, a neki prijatelj mu ponavlja Očev poziv. Slijedi scena povratka izgubljenog sina, te ona između Isusa, prijatelja i pokajnika. Ponavlja se ista scena sa ulogom Duha Svetoga, te se raskajani grešnik predaje predaje beskrajnom Božjem milosrđu. Na kraju pokorničko bogoslužje se pretvara u trijumf Spasitelja uz veliku radost anđela i cijelog Raja.

Bog Otac: Poslušajte me, žalim kao dobri otac, već dugo vremena tražim jedno dijete; sve do danas, umirio sam srdžbu svoju. Treba li upotrijebiti kazne? Sine moj, zašto me vrijedaš? Što si našao na meni da ti se ne sviđa? Dođi k meni, pristupi k ispovijedi. Nesretan li si ako nisi ganut.

Prijatelj: Dođi grješniče, Bog tvoj te zove, dođi što prije, pokori se njegovu zakonu, nisi li već predugo bio neposlušan. Vрати se Ocu, jer će se i On tebi vratiti. Njegov glas se čuo i u tvojim pogreškama, bez prestanka te tražio. On je dobri i nježni Otac, rasipni sine, želi te zagrliti.

Raskajani grješnik: Moj Bože, evo tvog neposlušnog djeteta kojega si se udostojao tražiti toliko dugo vremena. O ljubavi, o očinska ljubavi, dolazim, bez oklijevanja ti se vraćam. Priznajem svoje bezumno ponašanje. Protiv tebe samog, Oče moj, ja sam zgriješio. Svrni dakle svoj pogled i misli a na meni, ne gledaj ništa drugo nego samo srce koje je dirnuto, raskajano.

Isus: Ah! Izgubio sam, izgubio sam dragu dušu, na nesreću, izgubih svoju ovcu. Ali ponovno je osjećam, moje sveto Srce je izvan sebe od radosti, jer je ona oslobođena od velikih mojih neprijatelja. Sve sam dao, čak i vlastiti život, da te zadobijem i sjedinim se s tobom, a ti si mi grubo bježala i zaboravljala na mene, te se i na povratku dižeš protiv mene.

Prijatelj: Vрати se grješniče, Isus te zove, vrati se što prije i podloži njegovu zakonu. Do sada si bio veliki buntovnik, vrati mu se jer se On vraća tebi. I kroz tvoje grijehе čuje se njegov glas, On te slijedi i nikada se ne umara. On je Spasitelj, nježni Spasitelj, dušo razmetna, On te želi zagrliti.

Raskajani grješnik: O moj Isuse, o ljubljени moj Učitelju, jedina stvari koja bi me zadivila, o kako te dugo nisam poznavao, o dostojni kako te dugo nisam ljubio. Spoznao sam svoju veliku nepravdu, oprost mi moje lutanje, dosadilo mi je, sve ću nadoknaditi, gorko ću oplakivati.

Duh Sveti: Došla si, o draga dušo koju volim. Ništa ne želiš, već da postanem tvoj zaručnik. Nogama si gazila zavjete svoga krštenja, anđeli, plačite...! O nebesa, potresite se! Je

li potrebno da se ljutiš na me, ako sam dobar? Tvoje zlobno srce je svakodnevno griješilo. Više no tvoja hladnoća, nadvladana su tvoja protivljenja. Više bi me volio da sam te manje ljubio.

Prijatelj: Duh Sveti nas moli i potiče da Mu se vratimo u našoj nutrini, kuca na naša vrata, želi ući. Hoćemo li, dakle, uvijek činiti suprotno? Njegov glas se čuo u našim pogreškama, tražio nas je bez prestanka, Zaručnik je to, Zaručnik najnježniji; dopustimo mu ući u našu dušu i prestanimo ga vrijeđati.

Obraćeni i poniženi grješnik: Ah! sagriješih protiv samoga Boga, prezreo sam svoga Stvoritelja. Oprosti, oprosti, o uzvišeno Dobro, kajem se od svega srca. Napustio sam te, dobri Oče, gazeći sva tvoja dobročinstva. Umiri, umiri svoju srdžbu, plačući tražim mir. Ne uzvraćaj ratom za rat, gledaj moje ponizno i raskajano srce. Zaštićen Krvlju Isusa Krista, ne bojim se tvoga groma. Spasitelju, odloži, ostavi oružje. Cijena sam tvoje Krvi, oprosti, oprosti pogledaj moje suze odsada više neću griješiti. Dođi Duše Sveti, Bože vatre, budi ponovno moj zaručnik. Oprosti, oprosti, Bože moje duše daj da se vratim u tvoju milost. Moli za me Božanska Mati, sigurno utočište grešnika, oprosti, oprosti; Tvoja molitva može sve pred mojim Spasiteljem. O beskrajno milosrđe, ne odbaci me o blagi Isuse, o blaga Marijo, ne možete me odbiti.

Isus u Slavi: Ja, proslavljeni Spasitelj, zbog tvog sretnog povratka, zapovijedam da Nebo danas slavi. Pjevajte anđeli, pjevajte mojoj najslađoj pobjedi, slavite, slavite snagu moje Predragocjene Krvi.

Anđeli: Pjevajmo Anđeli, pjevajmo njegovoj najslađoj pobjedi. Slavimo, slavimo snagu njegove Predragocjene krvi.

Jeka Raja: Neka se cijelo Nebo raduje, grješnik je stavljen u red svetaca. Blagoslovljen bio, Božanski Spasitelju, radi remek djela svojih ruku. Neka svaki čovjek, neka svaki anđeo ponavlja stotinama puta: Grješnik se podložio tvom zakonu. Tebi samom slava i hvala. SAM BOG.

Dobra pastirica (99)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u P 91.

Sadržaj: Ovaj kršćanski dijalog je uistinu jedan biser. Silvija posjećuje pastiricu Genevieve i tri puta je pita je li sretna. I tri puta dobiva odgovor da je uistinu sretna, a zatim dopušta svome srcu izljev radosti. Sve se sažima u jednoj strofi, Marija i Isus su u njenom srcu pa kako ne bi bila sretna te svoj glas pridružuje stvorenjima koja je okružuju pašnjacima, pticama, vodi, gorama potocima... kako bi slavila Boga.

Sylvie: Zdravo, dobra pastirice, službenice Gospodnja, dolazim ti ovdje na paprati govoriti iz srca srcu. Ovdje, daleko od svijeta, načinimo naše prebivalište; u dubokom miru govorimo o svetoj ljubavi. *Slavimo Boga, slavimo Gospodina.*

Genevieve: O kako sam oduševljena što ću razgovarati s tobom! Govorimo, draga Sylvie, o našem jedinom dobru. Polja su čista, sve je sveto na ovom mjestu, sva nam stvorenja govore o Bogu. Ove stijene, zidine, ovce, janjci, šume i zelenilo novi su pjevači. *Slavimo Boga, slavimo Gospodina.*

Sylvie: Jesi li sretna? Nedostaje li ti štogod? Nadaš li se kakvom većem dobru?

Genevieve: Znaj, ljubljena, da je moje srce sretno. Ja sam sirota i skrivena, ali je moja sreća velika. Sjedeći ovdje na travi usred šume, više volim pastirski štap nego žezlo kraljevsko. Više nalazim slave čuvajući stado nego da donesem pobjedu nad novim svijetom.

Puhalo ili padalo, i zimi i ljeti ja predem moju preslicu pjevajući veselo. *Slavimo Boga, slavimo Gospodina.*

Sylvie: Zar nisi osjetljiva na zadovoljstva, na časti, ovog vidljivog svijeta koji zanosi tolika srca?

Genevieve: Ne naviještam uopće rat oholom škrtcu, prepuštam mu zemlju, a ja uzimam nebo. Svijet i njegov lik za me nemaju čari, u nebu si osiguravam sreću zauvijek. *Slavimo Boga, slavimo Gospodina.*

Sylvie: Što, dakle! Ništa te ne muči dok ovo ostavljaš? Je li ti to po volji? Ne vidim kako. Bez krova i pokrova, pokrivena dronjcima, trpiš uvrede po cijelu godinu. Svijet te je napustio u tvom siromaštvu, tvoj gospodar i gospodarica su strogi. *Slavimo Boga, slavimo Gospodina.*

Genevieve: Usprkos svim tim mukama, moje srce je danju i noću zadovoljnije od srca kraljičina usred dvora. Isus i Marija su urezani u moje srce, mogu li, draga prijateljice, imati savršeniju sreću? U svojoj povučenosti, obavljam slatke razgovore, svaka stvar mi potajno priča i čini dobro. Jedna me okrjepljuje, druga hrani, jedna me ponizuje, a druga poučava. Gledajući ove doline, kažem mome Ljubljenome: tvoja uzvišena ljepota sve ukrašava. Ptica u letu i njen cvrkut mi ukazuju na moju lijenost i opuštenost. Voda u svom žamoru žali se zbog moga srca i osuđuje uvredu koju sam nanijela Gospodinu. Ove postojane stijene izgledaju nevino i osuđuju gradove u kojima je zrak tako prljav. Ovdje u tišini, sve govori u istini, sve propovijeda o nevinosti i jednostavnosti. *Slavimo Boga, slavimo Gospodina.*

Moje ovce su primjer svake kreposti, kad ih promatram kao da vidim Isusa. Kakva je njihova nevinost, njihova ljubav, njihovo strpljenje i njihova poniznost! Moje zadovoljstvo je veliko dok gledam ovo seoce. Kakav li je radnik, sam čije je djelo tako lijepo. Kad čujem cvrkut ptica, pjevam svojim jezikom, zvukom svirale, na hvalu i slavu Isusa, mojoj ljubavi. Zajedno naizmjenice pjevamo: *Slavimo Boga, slavimo Gospodina.*

Moja je slava nutarnja, sve je moje dobro u meni, ovdje na zemlji ja ne cijenim ništa od onog što vidim. Fuj svijetu koji prolazi sa svojim luđacima, on kalja, on zbunjuje, čini da svi oni propadnu. Više volim svoju kolibu, nego palaču velikana, više volim zelenilo, nego njihove isprazne ukrase. Odzvanjaj dolino, skakućite mali janjci, odgovorite mi planine, zvukom eha. Pjevajte, dragi pašnjaci, pjevajte potočići, pjevajte lugovi, pjevajte ptičice. Isus je naš učitelj, daleko odavde grešnici. Sve na ovom čistom mjestu časti Boga. Kraljuj, Djevice Marijo, u nebeskim visinama i budi blagoslovljena sve do zemlje. Pjevajmo, draga Sylvie: Blagoslivljam te Isuse, blagoslivljam te Marijo, dajte nam vaše kreposti. *Slavimo Boga, slavimo Gospodina.*

Utjeha ožalošćenih (100)

Drugi hvalospjev

Vrijeme nastanka pjesme: Zadnje godine Montfortova života.

Sadržaj: Na različite žalosti koje se iznose jedne iza drugih zbog raznih razloga koje se mogu naći u svakodnevnom životu, a koje je svetac kao misionar susretao u svojoj praksi, slijedi redovito opis napasti đavla a nakon toga odgovor Božjeg prijatelja koji potiče na podnošenje žalosti u evanđeoskom duhu.

Ožalošćeni: Jedan me progoni, bez razloga i iako nisam kriv; drugi me odbacuje, žalostan sam.

Davao: Osveti ovu drskost, treba biti srčan, dokazati da si nevin, popraviti čast.

Prijatelj Božji: Ne poduzimaj osvetu, Bog će se bolje osvetiti. Lijepa nagrada koja te čeka na nebu. Ova uvreda je okrutna, ali ako se osvećujete, uronit ćete sami sebe u vječnu

smrt. Pas umire na kamenu, svaki luđak izjeda sebe, mudrac na zemlji uvijek sve prihvaća. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Neki drugi me je vrijeđao, u toj i toj prigodi, platit će mi to, kunem se, ili se ja ne zvao ovako.

Davao: Progoni ga svom svojom moći kako bi mu pokazao kako živjeti i što treba činiti.

Prijatelj Božji: Bog ti naređuje da ljubiš i svog neprijatelja i kako on oprašta tebi da i ti oprostiš. Kad je čovjek razborit i ponizan, lako oprosti i najgora uvreda postaje slatka i simpatična. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: O nesretna stvari, o ljuti udesu, vjerovao sam da činim dobro. Što sam nesretan!

Davao: Jedan takav te je zbog zavisti tako udario. Osveti se, plači, viči jer puno trpiš.

Prijatelj Božji: Pametan se smije i popušta kad mu uzimaju dobra, rijetko će se žaliti kako bi ih sačuvao. Proces, okrutni plamen, koji uništava mir, dobra, zdravlje, dušu i nebo, zauvijek. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: K vragu, vražja životinjo! Koja me lupila po glavi i zadala mi veliku bol.

Davao: Osveti se tom stvorenju odmah. Udari, bijesni, psuj, jer je velika tvoja nevolja.

Prijatelj Božji: Čovjek se prepoznaje u neprilikama. Dobri će reći svome Učitelju: o moj Bože, želim to. Ali zli, bezbožnik, koji nema ono što želi, proklinje, mrmlja, viče i vrijeđa koliko god može. Kako bi se zlo učinilo prihvatljivim, recite: Blagoslovljen Bog! Ove riječi tjeraju đavla, a anđeo se raduje. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Evo me bijednika, moj proces je izgubljen, a bio je najrazumniji što sam ga ikad imao.

Davao: Prevarom malo dotjeraj svoju parnicu, žali se parlamentu, neka ti mržnja i zavist potajno pomognu.

Prijatelj Božji: Otrpi ovu nedaću i dobit ćeš mir, dobit ćeš milost i slavu zauvijek. Ako svojom škrtošću sablazniš bližnjega, uzimaš pravdu u svoje ruke i uzalud trpiš. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Trpjeti da me tretiraju kao slugu, trpjeti da me preziru, ne učiniti ništa!

Davao: Trpjeti, koja niskost, naprijed, održi svoj rang, čast, svoj položaj i poštu svoj rod.

Prijatelj Božji: Kad nas netko ponizuje, on nas u nebu uzvisuje, ukoliko radosno trpimo. Uzmaknuti je pobjeda, trpjeti, je poštuda, poniziti se, je slava, izgubiti sve, znači sve dobiti. Nepogrešiva tajna kako bi čovjek bio prvi i najpoštovaniji jest biti zadnji. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: O nebo, žele me uništiti do ništavna čovjeka. Ah, ne mogu više šutjeti i bijesnim govoreći.

Davao: Naoružaj se tajnom zavišću, tiho, bez buke, unizi i kleveći ovog čovjeka koji želi nauditi.

Prijatelj Božji: Ti se uzdižeš, prašino, a Bog se snizio. Ti tražiš svjetlo dana, a Bog se sakrio. Poštedi svoga brata, njegova cijena je beskonačna, zavist i ljutnja će te prije uništiti nego njega. Trpi kad ti je zadana bol, ne šteti nikomu, ljubi svoga bližnjega. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Trpjeti od ovog čovjeka lakoumnika, o krvava uvredo. Platit će to, doista.

Davao: Udari svojim mačem, ne budi plašljivac, zamahni, udari štapom.

Prijatelj Božji: Pogledaj Boga koji trpi, a ti ne možeš trpjeti, evo te povrh ponora, propast ćeš u njemu.

Bog ti šalje ovog vuka, ovog zlog vuka, podnesi s radošću, puno ćeš dobiti. To je oznaka anđela, nebo se raduje, sve pjeva tvoju slavu, a pakao bježi. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Pogledajte nesretnika koji tuče moje dijete. Idi, povuci se, ili dođi, ja te čekam.

Davao: Natrči na ovu zmiju, koja nema razuma. Skoči na njezin rep, hlabro, drži se dobro.

Prijatelj Božji: Po ovim uzvicima punim ljutnje odvest ćeš sam sebe u prokletstvo, jao. Trpi kao pametna osoba i ne odgovaraj. Izgubit ćeš pobjedu zajedno s ljubavlju, izgubit ćeš slavu. Trpi samilosno. Bog u ruci drži munju jer ga srdiš, kako bi te sveo na prašinu kako i zaslužuješ. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Što, trpjeti u tišini, kad me udaraju. Koja nastranost. Daj drugome te pouke.

Davao: Baci kamen za kamen, zub za zub, rat za rat i bit ćeš razborit.

Prijatelj Božji: Da, trpi u tišini i tvoj slavni čin Bog će nagraditi na zemlji i na nebu. Kad se netko ponizi i trpi u Isusu Kristu, Anđeo čuvar to bilježi na knjizi života. Nema ničeg tako snažnog na zemlji poput čovjeka koji trpi, ni osvajači u ratu nemaju ništa tako vrijednog. Bjesni lav se umiruje kad ga miluješ, najgordija ćud se unizuje ako šutiš. Mrvica patnje koju čovjek podnese u miru, pribavlja ogromnu količinu slave zauvijek. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije kao on moći ćeš izdržati.

Utjeha ožalošćenih(101)

Treći hvalospjev

Vrijeme nastanka pjesme: Zadnje godine Montfortova života.

Sadržaj: Nastavlja se ista dinamika kao u prethodnoj pjesmi, a ožalošćeni obbacuju sve đavolske napasti i poučen od Božjeg prijatelja uz pomoć Božje milosti prihvaća svoj križ tržeći pomoć od Isusa.

Ožalošćeni: Moja kuća je izgorjela, samo me nesreća prati, upravo su me okrali, prokleti lopov!

Davao: Obrati se sudu, pitaj vračara, to je učinio zao čovjek.

Prijatelj Božji: Kakvo god zlo stiglo, Bog ga dopušta, s ovom živom vjerom dobit ćeš beskonačno. Uzmi za društvo uvijek i posvuda volju Božju bilo da gubiš ili dobivaš. Sredstvo užasno: tražiti pomoć od đavla. Strašna uvreda Bogu u njegovom svetom imenu. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Dobro, pokidaj sve, slomi, razbij, razbojniče ako te zgrabim. Idi brzo, prodi tiše.

Davao: Uzalud ga opominješ, on se ruga i smije. Dobrim udarcem dozovi ga pameti.

Prijatelj Božji: Pogriješka je laka ako je počinjena bez grijeha, treba poput dobrog oca trpjeti je samilosno. Po tvom nestrpljenju povećavaš zlo, uzrokuješ tisuću grijeha, činiš sablazan. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Uništavaš mi život, idi zli čovječe, odlazi daleko od mene, želim sve napustiti.

Davao: Gle, on želi da umreš, odgovori mu, idi do kraja. Pokaži mu čvrstu ruku ili umri od bola.

Prijatelj Božji: Podupri, mudra ženo, svog nestrpljivog muža ili će vaš brak biti živi pakao. Zlo se zlom zapaljuje. Ali će ga uzvišena krepost od toga ukloniti ili znati očarati. Tvojom ćeš ga šutnjom podučiti, svojom ćeš ga strpljivošću posvetiti. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Koje neprilike za obitelj, išao bi u neki samostan ili u osamu gdje ću živjeti zadovoljan.

Davao: Bit ćeš bez srdžbe, živjet ćeš u miru, jer su ti tvoja sestra i brat sve natovarili na leđa.

Prijatelj Božji: To nije dobri anđeo nego đavao koji te navodi na promjenu u pobožnosti. Zlo dolazi od tebe samoga, ne ljubiš križ, tvoj veliki gnjev posvuda će se očitovati. Veliko domaćinstvo stvara tisuće križeva i tisuće briga. Ako ih znaš prihvatiti, oni imaju veliku vrijednost. Bez poslušnosti ne činite ništa jer vlastita razboritost kvari dobro. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Činio sam i govorio dobro, činio sam što sam znao najbolje, ja sam ovdje mučenik, dosađujem se ovdje.

Davao: Vidi kako te maltretiraju! Drugdje ćeš naći savršeni mir i bolje učitelje.

Prijatelj Božji: Trpi, sveta sluškinjo, trpi dobri slugo, pobijedit ćete đavla koji vas dovodi u kušnju. Buntovni luđaci, kažu, trpe sve bez krivnje, i to sve do prolića svoje krvi na samrti. Gledajmo našeg dobrog Učitelja, iako je nevin, kako umire, a mi hoćemo biti krivi a da ne trpimo. Prođimo zemljom od Japana do Perua, posvuda valja trpjeti muke kao mudrac ili luđak. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Nameti, porezi, posve novi, o ljute novosti, udvostručuju moju muku.

Davao: Među ovim otimačinama koje te srde, pribjegni lukavštini kako bi naknadio štetu.

Prijatelj Božji: Mudar će strpljivo podnijeti sav namet, bez otpora, platit će ga što može prije. Bez ikakvih umješnosti, neće utajiti ništa, iako to više nepravdom, sve će se okrenuti na dobro. O užasna ogovaranja, zlo govoriti o kraljevima! Divlja zvijer ima blaže zakone. Cezar zapovijeda, Cezar brani, Cezaru se dakle moraju dati porezi koje traži. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Moj Bože, kako se mučim tijekom molitve! U agoniji sam, potpuno rastresen.

Davao: Ne činiš ništa dobro, gubiš ovdje vrijeme, moraš raditi, idi, jer te čekaju.

Prijatelj Božji: Isus Krist je ustrajao, moli u mucu, on je tvoj uzor, trpi poput njega. Moli strpljivo, usprkos duši i tijelu. Molitva patnje je molitva jakih. Bog sam djeluje u duši kad duša zna trpjeti, on ju obasjava i zapaljuje a da se to ne osjeti. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Ja sam žrtva. Tijekom moje molitve vidim se sav u grijehu i potpuno ostavljen.

Davao: Proklinji, očajavaj, jer Bog te napustio, on je srdit, previše si ga vrijedao.

Prijatelj Božji: Gospodin te kuša, izdrži, moli: sigurno je, on će u tome naći i svoju i tvoju čast. Traži od njega milost. Podnosi sebe i trpi i vidjet ćeš lice svoga dragog zaručnika.

Ova ljubavna skrovitost ispunja ljubavlju srce, ispunja dušu svjetlom i puni je snagom. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: Jadan li sam! Počinio sam veliki grijeh, ljuta bol me spopala, o što sam ozlojeđen.

Davao: O, što je tvoj grijeh velik, nemaš nikakvih kreposti, plači i očajavaj, jao, izgubljen si.

Prijatelj Božji: Ova zla patnja, ova teška i ljuta bol je loš znak, to je učinak Zloga. Kad, po tvojoj slabosti, padaš, Ljubav te zove da se poniziš. Gledaj Boga kao Oca, traži od njega oprost, otrpi svoju bijedu i zlo će postati dobro. Pravednik se svime okoristi, čak i grijehom, on od njega čini svoju zaslugu iako je ojađen. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Ožalošćeni: O Isuse, grlim i ljubim svoj križ, ali pomози mi, milošću, da mogu dobro nositi njegov teret. Blagoslivljam tvoju osvetu, klanjam se tvojim udarcima jer u odnosu na moje uvrede ti si blag. Bog koji trpi! Veliki je luđak tko misli da je previše podnio. Pakao spreman! Udaraj, u dobar čas! Ili trpjeti ili umrijeti! Bilo da živim ili umirem, želim uvijek trpjeti. Dobri križu s Kalvarije, kao on, kao on, dobri križu s Kalvarije, kao on moći ćeš izdržati.

Pobjeda križa (102)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesma nastala za redovničko oblačenje Kćeri Mudrosti 22. 8. 1715. ili za udrugu Prijatelja Križa koja je bila u procvatu u La Rochellu.

Sadržaj: Pjesma je jako slična pjesmi 22 sa nekim preinakama. Strofe su podijeljene na dva dijela, možda se radi o prvom rukopisu pjesme 19 dorađenom za nove potrebe i prigode.

Križ je nužan, uvijek treba trpjeti. Ili se peti na Kalvariju, ili zauvijek propasti. Križ je preduboko otajstvo za zemlju, bez puno svjetla nećemo ga upoznati. Čovjekova priroda od njega zazire, razum ga odbacuje, učenjaci ne poznaju a đavao ruši. Sveti Augustin je napisao da bismo bili odbačeni kad nas Bog ne bi kažnjavao kao ljubljenu djecu. U Domovinu se ide putem križa. To je put života. To je put kraljeva. Svaki kamen na svetom Sionu je rezan i tesan ili bačen đavlu. Dobri križ Kalvarije, dobri križ Kalvarije do kada može trajati?

Čemu služi pobjeda najvećim osvajačima, ako nemaju ove slave: pobijedi sebe trpeći. Usprkos čulima i prirodi, mudrosti i razumu, istina potvrđuje: križ je veliki dar. On je princ u kojem nalazimo istinu milost, mudrost i božanstvo. Bog se nije mogao oduprijeti njegovoj iznimnoj ljepoti. Križ je učinio da se On spusti na naše čovječstvo. Rekao je dolazeći na svijet: "Da, želim križ, Gospodine, križ stavljam u središte moga srca". Smatrao ga je tako lijepim da je križ postao njegova čast, njegova vječna pratnja, zaručnica njegova srca. Dobri križ Kalvarije, dobri križ Kalvarije do kada može trajati.

Još od najranijeg djetinjstva kad je njegovo srce uzdisalo, uzdisalo je za prisutnošću križa kojega je tako ljubio. Tražio ga je još od svoje mladosti, umro je od nježnosti i ljubavi na njegovim krakovima. Hoću krštenje, povikao je jednoga dana, predragi križ koji tako ljubim, predmet je moje ljubavi. Svetoga je Petra nazvao sablaznom sotonom kad ga je htio odvratiti od križa. Veliki je Učitelj po križu svezao pakao, porazio buntovnika i osvojio svemir. Njegov će križ, razbacan po zemlji biti sabran i prenijet na Nebo. Križ na oblaku pun sjajne privlačnosti sudit će pogledom na njega mrtvima i živima. Dobri križ Kalvarije, dobri križ Kalvarije dokad može trajati.

Vapit će za osvetom prema svojim neprijateljima, a prijateljima donijeti radost i praštanje. Bog daje križ kao oružje svojim dobrim slugama. On zanosi, razoružava ruke i srce. "U ovom

ćeš znaku pobijediti", rekao je Konstantinu. Svaka velika pobjeda je skrivena unutar njega. Križu se klanjamo, a Mariji ne, o veličino neizreciva nepoznata na zemlji. Duša bez križa je posustala, mlitava, troma i bez srca. Križ ju čini gorljivom i punom snage. Čovjek je u neznanju kad ne trpi, a razmišlja čim dobro podnosi neku patnju. Duša bez kušnje nije visoko cijenjena. To je neiskusna duša koja nije još ništa naučila. O uzvišene li slasti koju kuša duša koja trpi ako rado prihvati svoju muku i ne traži olakšanje. Dobri križ Kalvarije, dobri križ Kalvarije dokad može trajati.

Sveci tijekom svog života ne traže doli križ, on je njihova velika želja i njihov izbor. Nezadovoljnici svojim križevima koje im je nebo dodijelilo, osudit će sami sebe. Okovi svetoga Petra donijeli su mu više časti nego što je na zemlji bio Spasiteljev vikar. Pogledajte, sv. Pavla kako zaboravlja svoju ushićenost i ne hvali se osim križem. Više je cijenio užasne tamnice nego divnu ekstazu koja ga je uznijela na nebo. O dobri križu, uzviknuo je sveti Andrija, pun vjere, neka umrem na tebi kako bi mi dao život. Križ je naša znanost, naše uskrsnuće, naša jedina nada i naše savršenstvo. On je tako dragocjen da bi duša iz Neba radosno sišla trpjeti na zemlji. Dobri križ Kalvarije, dobri križ Kalvarije dokad može trajati.

Žudnje za utjelovljenom Božanskom Mudrosti ili Djetetom Isusom (103)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesma nastala 1715. u La Rochellu kada Kćeri Mudrosti preuzimaju rad sa djecom.

Sadržaj: Nježna ljubav prema Božanskoj Mudrosti je opjevana u ovoj pjesmi. Navode se najljepša imena Ljubljenome, a srce koje ljubi ne umara se ponavljati poziv doći Gospodine Isuse u želji da se spozna dubina, visina širina i dužina Kristove ljubavi.

Oprosti Božanska Mudrosti, na mojoj gorljivosti jer ti si Učiteljica cijelog moga srca. Pohiti mi u pomoć, poslušaj moje govore. Sine Božji, ljepoto uzvišena, dođi k meni bez tebe, ja sam odbačenik, dođi k meni. S tobom bit ću kralj, ali kralj koji se pokorava tvom zakonu. O Riječi, jednaka Ocu, dođi k meni, svjetlo od svijetla, dođi k meni. S tobom ću jasno vidjeti i prkositi cijelom paklu. Isuse, utjelovljena Mudrosti, dođi k meni, Isuse utjelovljena Mudrosti, dođi k meni, Ništa nije milije od tebe, ali kakav pakao biti bez tebe! O Mudrosti, Bože koji si postao čovjekom, dođi k meni, poznajem te, zovem te imenom, dođi k meni. S tobom i s tvojim križem bit ću zadovoljniji nego neki kralj.

O moja moćna vladarice, dođi k meni, o moja draga učiteljice, dođi k meni. Biti s tobom je veća radost nego što je srce može poželjeti. O moja besmrtna zaručnice, dođi k meni, o moja ljepotice vjerna, dođi k meni. S tobom sam jači i od pakla i od smrti. Napuštaju te prijateljice, dođi k meni. Smatraju te ludom, dođi k meni. S tobom ja ću biti mudar, a bez tebe pridružiti ću se broju luđaka. O Mudrosti, progone te, dođi k meni, odbacuju te, dođi k meni. S tobom, skladno, želim živjeti do smrti. O moje najveće blago, dođi k meni. O najmilija nježnosti, dođi k meni, s tobom sam radostan, bogat i sretan. Tvoje oči čine da drhti zemlja, dođi k meni, tvoje ruke upravljaju gromove, dođi k meni. S tobom se ne bojim udaraca ni sudbine ni nesreće.

Gorim tvojim plamenom, dođi k meni. Tvoje prijestolje je u mojoj duši, dođi k meni. S tobom i tvojom ljubavi ja sam sretan dan i noć. Tisuću puta te želim, dođi k meni. Bez tebe trpim mučeništvo, dođi k meni. S tobom imat ću sva dobra i neću se bojati da će mi nešto uzmanjkati. Tvoja ludost je mudrost, dođi k meni. Tvoja oskudica je bogatstvo, dođi k meni. Koje li je blago u našoj duši i našem tijelu s tobom biti. Tvoja strogost je naslada, dođi k meni, trpljenja koja od tebe dolaze su žrtve, dođi k meni. S tobom sam sretan i na nebu i na zemlji. Tvoji preziri su puni slave, dođi k meni, ali ne želi ti se vjerovati, dođi k meni. S tobom sam uzvišeniji nego svi kraljevi svijeta zajedno.

Ti prebivaš samo na Kalvariji, dođi k meni, samo križ je tvoje prijestolje, dođi k meni. Ja ću s tobom trpjeti, a zatim vladati. Križevi su tvoja nagrada, dođi k meni, ti jedino ljubiš patnju, dođi k meni. Biti s tobom je slatko zadovoljstvo, sve podnijeti i umrijeti. Tvoji prijatelji liju suze, dođi k meni, križevi su njihovo jedino oružje, dođi k meni. Oprosti mi moje grijeha, a zatim me reži, izrezuj i oblikuj. Tražiš boravište, dođi k meni, bez kašnjenja i iznenađenja, dođi k meni. Kako je dobro s tobom. Neka moje srce bude tvoja kuća. Tisuću puta kažem bez straha: dođi k meni. Moja će duša tako postati sveta, dođi k meni. S tobom dolaze kreposti i uzvišenost dobrog Isusa. Sve kreposti te prate, dođi k meni, s tobom one stižu, dođi k meni. S tobom je milosrđe, čistoća i poniznost.

Ti si neusporediva, dođi k meni, pored tebe zlato je samo pijesak, dođi k meni. S tobom i bez blaga, čovjek je bogat i zadovoljan. O moj živote i moja svjetlosti, dođi k meni. O moja Zaručnice i Majko moja, dođi k meni. S tobom ću zauvijek imati mir, milost i slavu. Mudrosti svijetu nepoznata, dođi k meni. Što god kažu, što god da gundaju, dođi k meni. S tobom će mi svaki prezir biti nagrada. Zbogom prolazne ljepote, dođi k meni, tvoje ljepote su vječne, dođi k meni. S tobom ću uistinu živjeti u vječnosti. Želim te zadobiti Mudrosti, dođi k meni. Fuj novcu! ostavit ću ga, dođi k meni. S tobom, želim igrati kako bih sve izgubio, a tebe pronašao. Pjevat ćemo pobjedu, dođi k meni, ti sama ćeš biti slavljena, dođi k meni. S tobom ja ću govoriti i govoreći trijumfirati. Želim hodati tvojim stopama, dođi k meni. Evo milosti nad milostima, dođi k meni. S tobom ću ići radostan do križa i do neba. Isuse, dijete Marijino, dođi k meni. Ona te to moli, dođi k meni, s tobom u progonstvu imat ću sva dobra. Neka tako bude. BOG SAM.

Novi hvalospjev Gospi (104)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesma nastala 1715. Svetac se nakon misija povukao u pećinu u šumi Mervent a zatim je propovijedao u Kapelici Filles de Notre Dame i vjerojatno ovom zgodom napisao ovu pjesmu.

Sadržaj: Ova pjesma zaziva Gospu kao odvjetnicu kod Boga, pomoćnicu u pobjedi nad zlom, posrednicu milosti i Božjih darova.

Ako netko namjerava dobiti od Neba sve bez muke, neka najprije ide k Mariji kako bi našao Boga. Bog je po Mariji umiren, svaki grješnik neka se toga sjeća. Neka skrušena srca ide po Mariji k Isusu Kristu. Ako koji veliki grješnik želi zauvijek slomiti svoje lance, Marija ima tu moć. Neka dođe i vidi. Tko želi raskajano srce kao Davidovo ili Magdalenino, neka dođe zadobiti ga od Spasiteljeve Majke. Ako netko želi nadvladati svijet koji ga privlači, neka se snažno priveže za Mariju, neka dođe kako bi našao Boga.

Tko želi prkositi paklu i prezreti njegovu mržnju, neka ide k Mariji u svako vrijeme da bi se snažno naoružao. Neka svaki okorjeli grješnik i svaka kršćanska duša dođe prikazati svoje prošnje Mariji, Kraljici neba. Ako netko želi kreposti, Marija je njihova Kraljica. Neka dođe poput svetaca primiti ih preko njenih ruku. Tko želi gorjeti od ljubavi bez skrupula i ustezanja, neka dođe k Mariji, u Bogu punoj ove vatre. Tko želi voće, grožđe ili žito na ravnici, neka zaziva sa sigurnošću njenu majčinsku dobrotu, neka dođe kako bi našao Boga.

Tko želi ozdraviti od zla koje ga muči, neka ide k Mariji kako bi dobio pomoć. Tko želi ići u Raj, Sveta Djevica će ga tamo dovesti, neka ide ovim putem prema zadnjem cilju. Bog nas je obasuo dobrima, imajmo to na umu. Slava Bogu posvuda, pobjeda Mariji na nebesima. Ona je pobijedila našeg Boga, ovog nepobjedivog vladara, po njoj je sišao na zemlju, ona ga je učinila vidljivim. Ako je naš sudac pobijedio, ako je on Spasitelj svijeta, to je po njezinom djevičanstvu, po njenoj dubokoj poniznosti. Mi bismo bili izgubljeni bez ove dobre Majke, ona je za nas Boga molila, ona je ublažila njegovu srdžbu.

Ona je protjerala đavla, tu okrutnu zvijer, ona ga je stavila u okove i zgazila u paklu. Svijet i đavao s njihovom pratnjom dali su se u bijeg po Isusovom i Marijinom imenom. Bez nje sve bi bilo izgubljeno u potopnim vodama, ona nas je izbavila postavši naše sigurno utočište. Ona je pobijedila Lucifera, svezala pakao, istisnula grijeh iz srca, otvorila vrata uzvišene sreće. Po svom Sinu nam je dala milost i slavu, život umrlima, sluh gluhima i utjehu siromasima. Pjevajmo svi radosnim glasom: Kraljici slave svuda i uvijek, na nebu i na zemlji: pobjeda, pobjeda, pobjeda!

Poziv Isusa Krista grešniku da izvuče korist iz misije (105)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesma nastala 1715. za vrijeme misija u Vouvantu.

Sadržaj: Misija su vrijeme milosti. Ljubav Božja poziva grešnika na obraćenje, te da izabere dobro. Grešnik prihvaća i odaziva se Božjem pozivu.

Koje sigurne milosti Gospodin daje ovdje! Ne čini ih uzaludnima, okorjeli grešniče. Zar će muke Boga, koji te toliko ljubi, biti izgubljene? Zar će vrijeme Boga, koji te toliko ljubi, biti izgubljeno?

Bog te traži sada na ovom malom otoku. Budi dakle ponizan i poslušan. Ako te njegova velika ljubav gane na ovaj sveti dan odgovori mu hitro da i ti ljubiš njega. On je nježan otac, dobri liječnik, grešniče, moraš se obratiti, ili zauvijek propasti. Ne otvrdnuj srce pred glasom koji te zove, ne budi buntovnik prema ovom moćnom Gospodinu. Zar će vrijeme za Boga, koji te toliko ljubi, biti izgubljeno?

Izaberi, molim te, izaberi zlo ili dobro, smrt ili život, Bog želi sve ili ništa. Izaberi rat ili mir, izaberi munju ili križ, izaberi nebo ili zemlju, Bog te stavlja pred izbor. Veliki Bože, koja će osveta slijediti nakon tolikih dobročinstva, ako se po svojoj pokori ne izmiriš. Lij suze, cvili iz dubine srca, Bog će položiti oružje, ti ćeš biti pobjednik. U ovom vremenu milosti okoristi se pučkim misijama, a Bog će oprostiti i najgrešnijima. Zar će muke Boga, koji te toliko ljubi, biti izgubljene? Zar će krv Boga koji te toliko ljubi, biti izgubljena?

Odgovor: Bože, koji me toliko ljubiš, tvoje patnje neće biti izgubljene. Krv Boga koji me toliko ljubi, neće biti izgubljena. BOG SAM.

Osuda svijeta (106)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesme 106 -108 čine jednu cjelinu. Rad Montforta sa siromasima u Piotiersu 1701 – 1703 je ozračje njihova nastanka.

Sadržaj: Kao u nekoj svetoj predstavi u 17 strofa Isus ukazuje na zahtjeve njegova evanđelja, zatim imamo odgovore, kršćanina, grupu, svijet koji rastresa i sprječava odgovoriti Bogu, a anđeo potiče na poslušnost vjere. Predstave ove vrste se nalaze i u pjesmama 66 i 127 a obadvije potječu iz istog perioda Montfortova života.

Isus: Kršćani, morate slušati mene ili svijet; izaberite jedno ili drugo. Slušate li me? Neka mi svatko odgovori. Ja poučavam dobru, a svijet zlu. Kršćani, morate vjerovati meni ili svijetu. Izaberite jedno ili drugo. Vjerujete li mi, neka mi svatko odgovori. Ja nikada ne varam, a svijet vara.

Kršćani, morate slijediti mene ili svijet; izaberite jedno ili drugo. Slijedite li me? Neka mi svatko odgovori. Ja se nikada ne mijenjam a svijet se mijenja. Kršćani, morate služiti meni ili svijetu; izaberite jedno ili drugo. Služite li mi? Neka mi svatko odgovori. Ja nikada ne prolazim, a svijet prolazi. Ako slijedite ovaj mrski svijet, prisežem vam sada da ću vas zauvijek učiniti nesretnima. Slijedite li svijet ili mene? Neka mi svatko odgovori.

Odgovor: Želim te slušati, želim te slušati. Ja ti želim vjerovati u svemu, želim ti vjerovati. Ja te želim u svemu slijediti, ja te želim slijediti.

Grupa: Svi ćemo u glas reći: Prokletstvo ovom svijetu. Mi ti vjerujemo, o Istino uzvišena! Neka te čuju, neka te čuju. Mi ti služimo, o uzvišeni Vladaru, neka te čuju, neka te čuju. Samo si ti Istina, Život i naš dobri Pastir. Govori nam, dakle, svi te molimo, svi te u miru slušamo, svi te slušamo. Govori nam, dobri Učitelju, govori nam u srcu, o dobri učitelju.

Isus: Razlikujte dobro križ koji vas poziva. Svijet je varalica. On proturječi mojoj vječnoj riječi, on potajno grize, on potajno grize.

Svijet: Prijatelji, pijmo, pjevajmo, uživajmo, neka nam ne bude dosadno naša mladost i sve drugo nas na to poziva.

Anđeo: To je glas svijeta, to je glas svijeta.

Grupa: Šuti, svijete lažljivi. Mi svi vjerujemo u Gospodina, nesretni oni koji se pouzdaju u tebe, blaženi oni koji žive od vjere. Mi osuđujemo zakone tvoga carstva, preziremo ono što ćeš nam ti reći.

Isus: Čovjek mora uvijek vršiti pokoru nad sobom, kako bi bio moj prijatelj, ili će propasti ili će činiti pokoru.

Anđeo: Bog nam ovdje govori, Bog nam ovdje govori.

Kršćanin: Vjerujem ti, Isuse, moj Učitelju, i prihvaćam tvoj zakon. Svijet je zli izdajnik, čuvaj me, povećaj moju vjeru.

Grupa: Mi ti svi vjerujemo, dobri Učitelju, i prihvaćamo tvoj zakon, svijet je zli nevjernik, pomози nam, ojačaj našu vjeru.

Svijet: Treba plesati, smijati se, jesti, piti, Bog to ne brani. Skrupulozni ljudi, vama ne treba vjerovati.

Anđeo: To je glas svijeta, to je glas svijeta.

Grupa: Ušuti, svijete lažljivi, mi svi vjerujemo Gospodinu.

Isus: Ako netko kaže da me časti i ljubi neka ide mojim stopama, noseći svoj križ i odričući se sebe samoga.

Anđeo: To nam Bog govori, Bog nam govori.

Kršćanin: Vjerujem ti, Isuse, moj Učitelju, prihvaćamo tvoj zakon.

Grupa: Mi ti svi vjerujemo, dobri Učitelju, prihvaćamo tvoj zakon.

Svijet: Kako bismo se na koncu života spasili, dovoljan je jedan *griješio sam*. Ne stvarajmo melankoliju.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Isus: Ne oklijevajte činiti pokoru ili ćete umrijeti prokleti, laskajući si lažnom nadom.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Kršćanin: Vjerujem ti, Isuse, moj Učitelju, i grlim tvoj zakon. Svijet je zli nevjernik, čuvaj me, povećaj moju vjeru.

Grupa: Mi ti svi vjerujemo, dobri Učitelju, i grlimo tvoj zakon, svijet je zli nevjernik, pomози nam, ojačaj našu vjeru.

Svijet: Bez skrupula, zabavljajmo se, brate! Gospodin je tako dobar. Dobit ćemo potpuno oprostjenje.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Grupa: Mi ti svi vjerujemo, dobri Učitelju, prihvaćamo tvoj zakon.

Isus: Ako sam dobar, zašto me onda vrijeđate? O, nepravednog li opravdanja! Čekam dan moje osvete.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Kršćanin: Vjerujem ti, Isuse, moj Učitelju, i grlim tvoj zakon. Svijet je zli nevjernik, čuvaj me, povećaj moju vjeru.

Grupa: Mi ti svi vjerujemo, dobri Učitelju, i grlimo tvoj zakon, svijet je zli nevjernik, pomoz nam, ojačaj našu vjeru.

Svijet: Stecimo dobra, iziđimo iz prašine, to je ono glavno. To je način da se dobro jede.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Isus: Tražite nebo, čuvajte vašu nevinost, to je najvažnije, jer ćete ostalo dobiti u izobilju.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Svijet: Penjati se uvijek više, biti neophodan, to znači imati duha. Velika je budala tko to ne zna.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Isus: Ponizite se kako biste uzišli u moju slavu. Ja uzdižem malene, a posramljujem one koji se uznose.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Svijet: Družite se s velikima kako biste se obogatili i postali poput njih, što dobivate živeti kao svi drugi?

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Isus: Ako želite prave prijatelje koji će vas odvesti u nebo, pridobijte srca siromaha.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Svijet: Budite dobro obučeni, u svemu slijedite modu, ukrašavajte se, činiti drugačije, značilo bi biti dosadan.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Isus: Čuvajte uvijek kršćansku čistoću, ona je lijep ukras, čuvajte se svjetovne mode.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Svijet: Biti pobožan i bogomoljac je isto, izbjegavajte ovaj nadimak, ako želite da vas svijet voli.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Isus: Istinski štovatelj mi je uvijek drag, zaslužite, dakle, to ime, postajući blag, ponizan i milosrdan.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Svijet: Što, napuštate ovo lijepo društvo? Što će reći o vama? Rugat će se vašem bogomoljstvu.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Isus: Drage ovčice, čuvajte vaše sklonište kako biste izbjegle vuku, kako biste me slušale i govorile mi potajno.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Svijet: Tko vas je učinio takvim prostacima i zatucanima? Sigurno vaša pobožnost, ostavite se tog melankoličnog izgleda.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Isus: Budite pobožni ali bez dvoličnosti, prakticirajte molitvu, budite radosni, ali bez besramnosti.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Svijet: Što ovaj čovjek vam stvara patnje? Odmah se osvetite, inače ćete dobiti još koju uvredu.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Isus: Sve podnosite, ne škodite nikomu, to je moja zapovijed i oprostite kako ja opraštam vama.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Svijet: Čuvajte se da vas ne vode i s vama postupaju kao s djetetom, pametni će se tomu samo smijati.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Isus: Kako biste me nasljedovali i pjevali pobjedu, budite poslušni, budite djeca da biste ušli u moju slavu.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Svijet: Ah, previše toga stavljate u bagatel, čuvajući vaše zapovijedi, to nisu bitne stvari.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Isus: Vaša pravila, mala naizgled, u mojim su očima jako velika. Pridržavajte ih se dakle, potpuno.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Svijet: Bog vam zabranjuje da u zemlju zakopate vaše darove i talente, pokažite vaše veliko znanje.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Isus: Prakticirajte moju duboku pobožnost, sakrijte se razborito, izbjegavajte sjaj i časti ovog svijeta.

Anđeo: Bog nam govori, Bog nam ovdje govori.

Svijet: Budite uvijek lijep i dobar govornik, čuvajte vašu razinu, vi niste običan sluga.

Anđeo: To svijet govori, svijet govori ovdje.

Grupa: Šuti, svijete varljivi, mi svi vjerujemo Gospodinu. Nesretni oni koji se pouzdaju u tebe, blaženi koji žive u vjeri! Mi osuđujemo zakone tvoga kraljevstva, preziremo ono što ćeš reći. Nesretan budi svijete, u svojoj bezbožnosti. Slava Bogu istine! Neka tako bude.

Zbogom svijete bezumni (107)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesme 106 -108 čine jednu cjelinu. Rad Montforta sa siromasima u Piotiersu 1701 – 1703 je ozračje njihova nastanka.

Sadržaj: Jaka opomena protiv duha svijeta koji je protivnik Božji i Kristova evanđelja, a pjesma završava sa žalosnim uzdahom do kada će svjetovnjak slijedi svijet te zazivom da Bog intervenira.

Zbogom svijete varalico, s Bogom, mojim Spasiteljem, kojem služim i kojeg ljubim kažem ti, proklet bio. Sotonin slugo, Bog te prokleo, Bog te prokleo na zemlji, i ja ću ti, kako bih ga nasljedovao, objaviti rat. Sotona te uči tvojoj himbi i zloći protiv Svemogućega, daješ poroku da vlada i protiviš mu se u svemu. Bog želi ozdraviti i spasiti naše duše, a ti ih zavodiš i kvariš, vodiš ih u vječnu vatru. Trpите, kaže Isus Krist, ako vas progone, ako vas proklinju, maltretiraju ili odbacuju. To su luđaci, reci. O pravi ulizice, osvetite se srčanim i časnim ljudima. Osvetite ovu bezobraštinu. Bog po sto puta ponavlja: blaženi oni koji plaču. Treba

nositi svoj križ i pobjeđivati sebe u svakom trenutku. Nositi križ, kažeš, plakati, trpjeti, nanositi si zlo, ludost! Smijati se i plesati, piti i jesti, ljudi, to je život!

Blaženi nevini koji trpi neimaštinu. Nesretan zli koji živi u izobilju. Ne propuštajmo ništa, kažeš, budimo razboriti, iziđimo iz prašine, sreća je obogatiti se i dobro jesti. Za bližnjega imaš samo nemilosrdno srce. Prezireš siromaha. Ako te dođe što pitati, ti kažeš: Odlazi, nitkove, radi. Tko mi je doveo ovog nametljivca? Nemam viška ni novčića. O svijete, odgovori mi, što je istina da se Bog vara ili ti? Jao, prezira dostojni! Tvoje zlo ne može se liječiti, jer đavao koji te poučava i pokreće, čini te slijepim i gluhim i zatvara te u grijeh. Tvoj pristup je pompozan, pokazuješ lijepo lice svima koje želiš podčiniti. Obećavaš isprazno, zavodiš lukavošću i finoćom, činiš da svi oni koje miluješ umiru i propadnu.

Tvoji osmjesi su smrtni, tvoja dobra imaju oblik, tvoja zadovoljstva su putena, a tvoja radost pokvarena. Oni koji su ti dobro služili, na koncu za nagradu imaju samo žaljenje i vječni pakao. Novac je tvoj kralj, a đavao je tvoj otac, zadovoljstvo je tvoj zakon, a tijelo je tvoja majka. Ali što će kod tebe naučiti? Ispraznost, bezakonje i grijeh. Oni koji to što finije čine, imaju veći ugled kod tebe. Grijeh je samo ugladenost, kažeš, krepost smatraš bogomoljstvom. Po tebi blagost je strašljivost, poniznost unižavanje, molitva zatucanost, bojati se pakla slabost. Tvoju palaču nazivaju razvratni Babilon gdje si na prijestolje postavio đavla. Tu je ono tvoje "što će tko reći", tvoja dobra jela, tvoja lažna zadovoljstva, tvoja slava, tvoje igre, vino i novac pjevaju ti pobjedu.

O veliki Bože, ustani, uzmi oružje, bori se s nama kako bismo pobijedili svijet s njegovim dražima. Vjeruj, sine, ja sam ga pobijedio, i ti ćeš ga pobijediti. Ako mrzi tebe, mrzio je i mene, to je znak da te ja ljubim. Opredijeli se sav za mene, protiv ovog morskog, to je preobučena Sotona kako bi se učinio prijatnim. Kršćani, budite razboriti, ja se užasavam veličina koje on uzdiže. Ljubite i tražite sve suprotno onome na što vas on navodi.

Ah, svjetovnjaci, do kada ćete ljubiti prolazni svijet? Izbjegavajte ga, pa neka on gundā, on je lukava zmija. Izbjegavaj, izbjegavaj ili ćeš umrijeti, brate. Njegov pristup je ugodan, ali prije ili kasnije njegov slatki otrov djeluje. O Gospodine, želimo ići tvojim stopama, protiv ovog zavodnika, pa neka on gundā i žali se. O kao je slavno, o kako je slatko, kao je slatko, dobri Učitelju, imati te za poglavara kako bismo porazili ovog izdajicu. Nesretni svijete, zbogom, zločestiji od bezbožnika koji niti ima vjere niti Boga, promjenjiviji od Protheeja, lukaviji od zmije. Zbogom prokleti, zbogom prokleti, nečisti, mi preziremo, mrzimo i osuđujemo tvoj život.

Blago siromaštva (108)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesme 106 -108 čine jednu cjelinu. Rad Montforta sa siromasima u Piotiersu 1701 – 1703 je ozračje njihova nastanka.

Sadržaj: Kao u nekoj predstavi siromasi na gori blaženstava postavljaju Isusu 4 pitanja. Tko je blažen, je li siromaštvo loše, kako to da se bezbožnik smije a siromah tuži, i je li spasenje i za siromašne i bogate? Na ova pitanja Isus odgovara da više voli siromahe i naglašava vrijednost blaženstava. A 4 puta siromasi u koru odgovaraju blago siromasima!

Siromasi: O dobri Isuse, poduči nas, samo tebi želimo vjerovati, neka svijet ušuti. Na čemu počiva sreća, na imetku ili na siromaštvu? Vrijedi li više siromah srcem od oholog bogataša koji dobro živi?

Isus: Siromasi, dođite poslušajte me, volim vam govoriti jer ćete mi vi vjerovati. Dođite moji dragi, nasljednici kuće moje, zbog vas sam došao, od vas sam uvijek dobivao više časti i slave. Ljubim i cijenim one na koje ovdje gledaju kao jadnike; oni koji ovdje izgledaju zadnji preda mnom su prvi. Siromašni jadnici i maleni moji su najprisniji prijatelji jer su meni slični.

Siromasi: Uzvikujmo svi glasno: Prokleti zli koji žive u izobilju! Blaženi nedužni s kojima okrutno postupaju koji trpe oskudicu!

Isus: Skrivam se bogatima i učenicima, a objavljujem siromašnima i neukima, uistinu poniznima. Dobri siromah je uvijek zadovoljan, škrtac je uvijek nezadovoljan, što više ima to više želi, što više zna to još više želi znati, on je nezasitan. U siromaštvu nalazim toliko sjaja i uzvišenosti da sam se s njime zaručio. Dobra ovog varljivog svijeta za mene su predmet užasa. Gnušam se veličina lažnoga blaga, njegovih uzaludnih časti i njihove očaravajuće slave.

Siromasi: Uzvikujmo svi glasno: Prokleti zli koji živi u izobilju! Blaženi nedužni s kojima okrutno postupaju, koji trpe oskudicu!

Isus: Sveto siromaštvo srca je istinska sreća djece svjetla, ono je oznaka blaženih, nagrada i ključ neba, ono je zaručnica Kralja kraljeva, njegova pratilica na križu, njegova predruga kćer.

Siromasi: Gospodine, na zemlji se siromaštvo gleda kao muka i kao krajnje zlo. Svijet neprestano trči za veličinama i za novcem. Prema siromasima se ponašaju kao prema ološu i nesretnicima, nedostojnima da ih se ljubi.

Isus: Svijet mi je uvijek bio protivan, uvijek proturječio svim svojim pravilima. On blagoslivlje one koje ja proklinjem, proklinje one koje ja blagoslivljam. Nesretan svatko tko svijet slijedi jer on je varalica koji vodi ravno u provaliju.

Siromasi: Uzvikujmo svi glasno: Prokleti zli koji živi u izobilju! Blaženi nedužni s kojima okrutno postupaju koji trpe oskudicu! Otkuda to Gospodine, da se čovjek bezbožan i grešnik bogate i napreduju? Oni svaki dan idu za svojim zadovoljstvima, zadovoljavaju sve svoje želje, dok nedužni pati, trpi glad, plače i uzdiše i ostaje u bijedi?

Isus: Pustite zle neka napreduju, njihova dobra su samo za kratko vrijeme, eto njihove nagrade. Pravedniku šaljem nedaće, puštam ga da radi, ali sve to kako bih ga pročistio i učinio da zasluži neizmjernu slavu. Učinit ću vas siromašni malenima, velikom gospodom u Raju i istinskim kraljevima, za uvijek ću promijeniti vašu kolibu u palaču, vaše stare dronjke u zlatno ruho, vašu oskudicu u blago neizrecivog sjaja. Bogataši, vičite nad vašom nesrećom. Vaš će smijeh biti promijenjen u plač, vaša slava u dim, vaše lijepe palače u zatvor, vaši dobri prijatelji u đavle, vaša nova i skupocjena odjeća u vatreno odijelo. O koje li sudbine!

Siromasi: Uzvikujmo svi glasno: Prokleti zli koji živi u izobilju! Blaženi nedužni s kojima okrutno postupaju koji trpe oskudicu! Hoće li svi siromasi biti spašeni i svi bogataši odbačeni? Poduči nas, Gospodine. Vidimo puno siromaha koji trpe, ali malo onih koji su strpljivi, vidimo mnogo zlih bogataša, ali ima li ih i nedužnih; kakav bi kršćanin trebao biti?

Isus: Za svoje dijete primam samo siromahe duhom, sretne koji strpljivo trpe. Dobar bogataš će se spasiti, zao siromah propasti. Svima ću dati svoj raj i velikima i malima njihova pravedna nagrada. Prihvatite, siromašni prijatelji, stanje siromaštva u koje sam vas stavio i iskažite mi svu slavu; podnosite sve bez mrmljanja, radite sve, bez zamora, otjerajte tugu i dosadu, ne zavidite tuđeg dobra kako biste išli mojim stopama.

Siromasi: Uzvikujmo svi glasno: Prokleti zli koji živi u izobilju! Blaženi nedužni s kojima okrutno postupaju, koji trpe oskudicu! Naše nedaće, Gospodine, su veliki darovi na kojima ti zahvaljujemo i neprestano te blagoslivljamo. Kako je čovjek bogat ako tebe posjeduje! Kako je velik ako ti nalikuje! Oblikuj nas, osiromaši nas, ali mi ne možemo ništa bez tebe, pomozí našu slabost. Neka tako bude. BOG SAM.

Temeljna otajstva vjere u hvalospjevima (109)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesme 109 -110 čine jednu cjelinu i izražavaju katekizam i molitve. Nastale su u prvom periodu Montfortova misionarskog rada u Poitiersu 1701 – 1703.

Sadržaj: Pjesma sadrži najvažnije istine katoličke vjere, naučava o sakramentima i moralu, zadnje stvarima i molitvi. Pjesma ukazuje na katehetsko umijeće izražavanja sveca jer je služba katehete „najvažnija u misijama“ (PM 79).

Jedinstvo Boga i Presveto Trojstvo: Poslušaj, o dušo kršćanska, ono što ti govori vjera kako bi to dobro zapamtila. Pjevaj pobožno: Vjerujem u jednoga Boga, Oca dobrotivog, Biće beskrajno, posvuda prisutno, i svemogućeg Stvoritelja Neba i zemlje. U Bogu su tri osobe: Otac, Sin, Duh Sveti. Trojica beskrajno dobra. Vjerujem jer je to božanska Riječ. To Trojstvo čini jednoga Boga jer su Trojica jedno Biće. Otac je Bog, Sin je Bog i Duh Sveti je Bog. Sva Trojica iste biti.

Utjelovljenje i Otkupljenje: Adam nas je svojim grijehom sve zarazio, ali nas je Bog u svom milosrđu sve otkupio. Sin se utjelovio u Marijinu krilu uzevši tijelo poput našega, kako bi nas sve otkupio i dao nam život. Ovaj ljubljeni Spasitelj imenom Isus Krist, rođen je u štalici usred noći. Živio je uvijek za nas u patnji, dao nam je svoju krv umrijevši sramotno na križu iz neizmjerne ljubavi. Crkva nam nalaže da vjerujemo u Isusa Krista, jednu osobu, osobu Sina. No, Crkva vjeruje da su u njemu dvije naravi: ona božanska združena s našom ljudskom, ali obadvije cjelovite. On nema drugog oca doli Oca vječnoga, Marija, Majka, ga je rodila kao smrtnog čovjeka. Duh Sveti ga je stvorio bez ikakve ljage, jer je čudom neviđenim Marija nakon poroda ostala čista Djevica.

Sakramenti. Kao i cijela Crkva, i ja vjerujem u sedam sakramenata i to: Krštenje potrebno u svim vremenima, kao i ispovijed, Sveta Euharistija, Sveti red, Potvrda, Ženidba i Pomazanje na koncu života.

Krštenje. Samo krštenje briše istočni grijeh, daje nam milost, otvara Nebo. Čini od nas djecu Božju i djecu Crkve. Nitko nije opravdan, nitko neće biti spašen ako nije kršten.

Potvrda. Sakrament što ga zovemo Potvrda, ispunja čovjekovo srce snagom i pomazanjem. Potvrda daje Duha Svetoga i jača čovjeka da bi postojano ispovijedao sve što nas vjera uči, pa i u opasnostima za život.

Ispovijed. Ispovijed briše sve sadašnje grijehe dajući nam milost nadnaravnih dobara. Tri su temeljna čina Ispovijedi: kajanje, ispovijed, pokora.

Euharistija. Sveta Euharistija sadrži uistinu tijelo, krv, život i božanstvo Isusa Krista, skrivenog pod prilikama kruha i vina. U to čvrsto vjerujem usprkos protivljenjima.

Posljednje pomazanje. Crkva nam priteče u pomoć Posljednjim pomazanjem kad nas u zadnjem času napastuje đavao. Posljednje pomazanje pomaže nam dobro umrijeti ili nam ponovno daje život, brišući čak i grijehe koji su nam se sakrili. Ono nas posvećuje.

Sveti red. Svećeničko ređenje daje smrtnim ljudima da budu službenici Crkve, službenici oltara. Nad Spasiteljevim tijelom svećenik ima moć, on sam otvara i zatvara Nebo kao i u ispovijedi.

Ženidba. Svrha ženidbe, i njezin duh, jest da nepodijeljeno ujedini muža i ženu kako bi imali djecu i odgajali ih da ljube i služe Isusu Kristu. Eto, to je njezin neizostavan cilj i njezina narav koji su neophodni.

Sakramenti općenito. Vidljivim znakom sakramenti daju onome koji ga prima nevidljivu milost. Isus Krist ih je ustanovio da bi nas obasuo milostima, posvetio, nahranio i pomogao nam ići njegovim stopama.

Istočni grijeh i sadašnji grijesi. Istočni grijeh vlada u nama od rođenja. Adam nas je svojim grijehom sve zarazio. Nakon krštenja čovjek slobodnom voljom sam čini grijeh koji zovemo sadašnji, aktualni, smrtni ili laki.

Teški i laki grijesi. Smrtnim grijehom uvijek gubimo milost. Čovjek se izlaže nemilosti pravednog i besmrtnoga Boga. Tako čovjek zaslužuje vječnu kaznu. Laki grijeh slabi milost Duha Svetoga, a kazna je vremenita.

Četiri zadnje stvari; smrt i sud. Iskustvo me uči da ću i ja umrijeti, taj čas se bliži ali kad će to biti? Ne znam. Kad duša bude izišla iz tijela, doći će pred Boga, a Bog će odlučiti hoće li je zauvijek osuditi ili nagraditi.

Raj. To je mjesto užitaka, sveti Raj što ga pravedni Bog daje svim svojim prijateljima. Bog daje ući u Raj onima koji su umrli u milosti. Oni će zauvijek biti tamo gdje će hvaliti i gledati Boga samoga licem u lice.

Pakao. To je mjesto kazne, strašni Pakao, da bi se kaznila zloća nesretnih grješnika. Tamo idu oni koji su umrli bez kajanja. Zauvijek će tamo biti, gorjeti i trpjeti, bez ikakve nade.

O našoj zadnjoj svrsi. Bog mi je dao život, po svojoj dobroj volji kako bih ga upoznao, ljubio i služio mu. To je moj jedini cilj, sve je drugo ništavno. Ako Bogu sada dobro služim, u njemu ću u punini uživati u vječnoj slavi.

O imenu i svojstvu kršćanina. Hvalim i veličam Boga koje me je učinio kršćaninom. Zahvalan sam mu na tome kao na velikom dobru. Onaj tko je u Crkvi primio krštenje, onaj tko čini i vjeruje ono što Crkva kaže, istinski je kršćanin i dijete samoga Boga.

O znamenju kršćanina. Križ, taj ljubljani znak, kad je dobro učinjen, istinsko je obilježje vjernog kršćanina. Ovaj moćni znak tjera đavle u bijeg, oblikuje nas i stvara, čuva i vodi. To je znak koji ima velike zasluge.

Čin vjere. Vjerujem kao vjernik u ono što Crkva kaže, jer nam Bog sam preko nje govori i poučava nas. Bog nas ne može prevariti kao ni Crkva. Slijedeći Crkvu čovjek ide ravno, a napuštajući je čini veliku grješku.

Čin nade. Vjerujem, u svojoj slabosti, da ću u tebi Gospodine, po tvom obećanju naći milost i naklonost. Imam čvrstu nadu, po mom slatkom Spasitelju, da ću u Tebi naći pomoć, i da ću te, za nagradu, zauvijek posjedovati.

Čin kajanja. Oprosti, najuzvišenija dobroto, oprosti, jer sam griješio; Gospodine, žao mi je iz ljubavi prema tebi. Oprosti po tvom Sinu, tvojoj blagosti i milosti. Od sada više neću griješiti, držat ću svoje obećanje.

Čin ljubavi. O Bože, ljubim te iz dubine moga srca, da bih uzvratio na tvoju ljubav i za moju sreću. Ljubim i svoga bližnjega jer je on moj ljubljani brat, jer je hram Duha Svetoga, a Bog je i njegov Otac.

Sedam smrtnih grijeha. Razlikujemo i nazivamo sedam smrtnih grijeha: oholost, škrtost, blud, zavist, neumjerenost u jelu i piću, srditost i lijenost. To su oni koji kod čovjeka uzrokuju svaku vrstu zla. Bog će, za cijelu vječnost, kazniti njihove opačine.

Stvari potrebne za ispovijed. Ispitujem svoju savjest, kajem se za sve svoje grijehe, očitujem ih sve do onih najskrivenijih. Izvršavam pokoru. Ispovijed završavam donoseći čvrstu odluku da ću se popraviti ili ću radije umrijeti.

Apostolsko vjerovanje. Vjerujem, kako me vjera uči, u Boga svemogućega Stvoritelja, vjerujem u Boga Oca, vjerujem u Sina njegovog Isusa Krista, pravoga Boga, začetog po Duhu Svetomu, rođenog od Djevice Marije, koji je umro na križu iz ljubavi prema nama, pokopan istoga dana, sišao nad pakao, donio radost i svjetlo. Tri dana kasnije, ovaj jaki Bog je uskrsnuo od mrtvih odnoseći pobjedu. Uzašao je na Nebo pored svog vječnog Oca, ima istu slavu. Od tuda će ovaj ljubljani Spasitelj doći kao moćni pobjednik suditi žive i mrtve. To je ono u što vjerujem. Jednako tako, vjerujem u Duha Svetoga, u Crkvu, zajedništvo među svim vjernima, općinstvo svetih i kršćana, oproštenje ispovjedenih i prezrenih grijeha, uskrsnuće tijela i život vječni. Amen.

Zapovijedi Božje. Poštuj jedinoga Boga svemogućega, ljubi ga cjelovitom ljubavlju jer je on tvoj dobri Otac, ne izgovaraj ime njegovo uzalud, ne čini na žao bližnjemu, poštuj

oca i majku, poštuju dan Gospodnji, čuvaj nevinost tijela i srca, ne budi ni lažljivac ni lopov niti čini zla.

Zapovijedi Crkve. Sudjeluj na svetoj misi, svetkuj blagdane i nedjelje, ispovijedaj se i pričešćuj barem o Uskrsu. Na kvatre, u korizmi, i u dane posta posti petkom, čak i subotom, ne jedi meso.

Oče naš. Koji na Nebu vladaš u svjetlu, vladaj i ovdje na zemlji. Neka te svi štiju kao i na Nebu. Neka te slušaju i ovdje na zemlji, daj nam svima kruh naš svagdanji. Kako i mi opraštamo od srca, oprosti i ti nama, sačuvaj nas Gospodine, da ne povrijedimo tvoju uzvišenu dobrotu, da ne podlegnemo đavlu koji nas iskušava, udostoj se pomoći nam u svakoj prilici svemoćnom milošću.

Oče naš, koji vladaš na Nebu svemoćno i slavno, neka te svi ljube i blagoslivlju. Učini nas, kao svoje prijatelje, dionicima tvog svetog raja i budi nam milostiv. Vladaj u ovom svijetu nad nama kako bismo mi mogli u drugom svijetu vladati zajedno s tobom. Neka se tvoja volja vrši i ovdje na zemlji kao što se vrši i na Nebu. Poput dobrog Oca koji daje svome djetetu, udijeli nam danas kruh naš svagdanji. Gospodine, oprosti nam onako kako mi opraštamo našim neprijateljima jer Ti si Bog dobrodušni. Ne dopusti đavlu da nas pobijedi u kušnji nego nas, kao naš dobri zaštitnik, sačuvaj od zla.

Zdravo Marijo. Zdravo Marijo, ogledalo čistoće, Djevice puna milosti i ljepote. Gospodin je s tobom. Tvoje ime je sveto i blagoslovljeno između svih žena. Svet i blagoslovljen je i Isus, tvoj Sin, samo On neka vlada našim dušama. Dostojna Majko Božja, Ti si naša Majka, pomози našoj bijedi uvijek i svuda, moli za nas grešnike, sakrij nas u svome krilu, budi naša pomoć, isprosi nam dobru smrt i vječnu slavu. Amen.

Molitva svetom anđelu čuvaru (110)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesme 109 -110 čine jednu cjelinu i izražavaju katekizam i molitve. Nastale su u prvom periodu Montfortova misionarskog rada u Poitiersu 1701 – 1703.

Sadržaj: Tri strofe pjesme 110, 2 koja se pripasuje Montfotu koje je bio jako pobožna anđelu čuvaru te je redovito tažio da ga se moli na kraju katekizma.

Anđele sveti, zahvaljujem ti na tvojoj brizi i pomoći. Molim te nastavi mi pomagati do konca mojih dana. Prikaži Gospodinu moje molitve, vodi me u svim mojim koracima, pomози mi u mojim nevoljama, podrži me u mojim borbama. Budi uvijek uza me, pobijedi sve moje neprijatelje, kako bismo jednoga dana u drugome životu bili zauvijek zajedno.

Molitva anđelu čuvaru (110, 2)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesme 109 -110 čine jednu cjelinu i izražavaju katekizam i molitve. Nastale su u prvom periodu Montfortova misionarskog rada u Poitiersu 1701 – 1703.

Sadržaj: Pjesma započinje pozdravom anđelu čuvaru i zahvalom za tolika dobročinstva i njegovu skrb, naziva ga se ocem, prijateljem, utočištem pred zlom, zvijezdom sjevernjačom a zatim se nabrajaju sve službe anđela čuvara. Iz toga proisteče potreba za poštovanjem ljubavlju, povjerenjem, molitvom, i zahvala onoga tko kuša prijateljsku i djelatnu prisutnost svoga anđela čuvara.

Anđele čuvaru, pozdravljam te; vjerujem da si prisutan na ovom mjestu, ne dopusti da u tvojoj prisutnosti ja ikada uvrijedim Boga. Častim te i štujem kao Kraljevića Raja, ljubim te

kao svog Oca i svog najvećeg prijatelja. Ah! Kad bih mogao zaista spoznati nježnost tvoje ljubavi! Ne, nikada ne bih mogao biti ni jedan trenutak a da ti ne uzvratim. Preko tebe sam dobio tolike milosti, tolika dobročinstva i darove, da bi se moje srce, pa i da je cijelo od leda, trebalo zapaliti od tvog žara. Ti želiš, više od mene samoga, da ja dostignem istinsku sreću. Kao da bi moja nesreća bila tvoja vlastita nesreća.

Dok sam bio dijete srdžbe, izložen tisućama opasnosti, po tvojoj brizi, dragi zaštitniče, u Crkvi sam kršten. Dan i noć, ti bdiješ bez prestanka čuvajući moju dušu i tijelo. Kad me kušnja pritisne, ti udvostručiš svoj trud. Blagog izgleda, nježnog lica, kažeš mi u mojim borbama: Hrabro, Dijete moje, hrabro! Neću te napustiti. Tvoja sjena je mjesto utočišta Gdje sam ja uvijek zaštićen, Ti si moja arka u potopu u kojoj ja neću biti potopljen. Ti si zvijezda sjevernjača koja me usmjerava prema mome cilju i poput spasonosnog vodiča vodiš me za ruku.

Mogu reći samo ovo: Evo te spremnoga da meni služiš i spremnog, s jednog kraja na drugi, da letiš da pojuriš. Idem po Isusa njegovom Ocu, idem po Marije Isusu, ali nakon Isusa i njegove Majke tebe najviše ljubim. Ti me obasjavaš svojim svjetlom na putu moga spasenja; Ti mi pomažeš svojim molitvama Kako bi me doveo ravno do ovog cilja. Blagost, naklonost, strah, briga, nemir, grižnja savjesti, ganuće srca, s ovim snažnim oružjem ti nadvladavaš grešnika. Savjet, upozorenje, skriveni govor, na svakom koraku, u svakom trenutku, možeš li više činiti, jesi li dužan čak i toliko činiti?

Ako se ja bojim grijeha a ljubim krepost, trebam tebe blagoslivljati, bez tebe, ja bih bio izgubljen. Kad se moja duša osjeća pobožna, ti mi nadahnjuješ taj osjećaj, a kad padnem zbog moje pogreške, ti me odmah dižeš. Kad se moja duša osjeća uznemireno zbog mojih svakodnevnih grijeha, odmah je utješena govoreći: Anđele moj, u pomoć. I u najneobičnijoj nesreći u koju sam spreman upasti, na tvojim krilima, moj dobri Anđele, ja se uzdižem od opasnosti. Od kolikih kobnih udesa ti si me sačuvao? Ali među drugim nebeskim milostima, Bez tebe, ja bih bio izgubljen.

Ti me ljubiš puno više ljubiš me puno snažnije nego što me svi đavli puni srdžbe žestoko mrze. Sa žarom gorljivim uvijek si uza me, činiš da uvidim kako moja duša ima veliko dostojanstvo. Bilo da spavam ili bdijem u svako vrijeme, na svim mjestima, tvoje srce nikada ne zadrijema, ja nikada ne umaknem tvome pogledu. Ako sam u stanju milosti, ti si sretan i zadovoljan. Moj grijeh te nikada ne otjera, ali često čini da plačeš. Bilo da živim ili umirem, ti me nikada ne napuštaš, a naročito ćeš mi u zadnjemu času pomoći više nego ikada.

Ako siđem u Čistilište, ti ćeš tamo doći tješiti me, a ako se uspinjem u slavi, doći ćeš me tamo ponijeti. Koliko brižnosti, koliko posredovanja! Ali kojim zanosom punom ljubavi činiš meni sve ove usluge saznat ću to tek na samrti. Čime da ja tebi uzvratim, o moj dobri Anđele, za toliku brigu i dobročinstva? Neka Bog nadomjesti moje hvale, i proslavi te zauvijek. Oprosti moju nezahvalnost, moj zaborav, moje odbijanje, obećajem ti poslušnost, neću ti se više suprotstavljati. Želim uvijek, gole glave, slijediti te, pa i na koljenima, i tko god me pozdravi, da me pozdravi tek nakon tebe. Učini da, po tvojoj nazočnosti, budem uvijek pun poštovanja, pun ljubavi i povjerenja, uvijek skroman i obazriv. Slavim te i zahvaljujem ti. Za tvoju brigu i tvoju pomoć nastavi s time, molim te, tijekom ostalih mojih dana. Prinesi Gospodinu moje molitve, vodi me u svim mojim koracima, pomoz mi u mojim nevoljama, podrži me u mojim bitkama. Ostani uvijek uza me, svladaj sve moje neprijatelje, kako bi jednog dana, u drugom životu, mi bili zauvijek sjedinjeni. BOG SAM.

Molitva Isusu koji živi u Mariji (111)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesma je nastale su u prvom periodu Montfortova misionarskog rada u Poitiersu 1701 – 1703.

Sadržaj: Poetski izričaj jedne lijepe molitve mnogih duhovnih uglednih od osoba o kojima Montfort govori u Raspravi u br. 246.

O Isuse koji živiš u Mariji, dođi, živi i kraljuj u nama, ostvari u nama svoj život kako bismo od sada živjeli samo za tebe. Oblikuj u nama tvoje uzvišene kreposti, tvoj Duh i njegovu svetost, čistoću tvoga nauka, žar tvoje ljubavi. Učini nas dionicima tvojih otajstava kako bismo te nasljeđovali ovdje na zemlji, daj nam svoje svjetlo, kako bi nas vodio u svakom našem koraku. Na slavu tvoga Oca snagom tvoga imena, po svojoj Majci vladaj u nama nad naravi i đavlom. Amen.

Želja za svetom Pričešću (112)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesma, kao i ona br. 103. je nastale pred kraj Montfortova misionarskog negdje u kolovozu 17015. i bila je namijenjena Kćerima Mudrosti.

Sadržaj: Žudnja za Isusom u pričesti. On je sama Ljubav, dobri pastir, kruh života, živa voda. Bez pričesti duša je slijepa, neizlječivo bolesna, bijedna, nedostojna. Sve završava pozivom Isus da dođe u srce koje ga želi.

Tisuće puta moje te srce želi, moj Isuse, kada ćeš doći? Biti bez tebe je mučeništvo, dođi dragi moj zaručnice. Bez tebe osjećam krajnju mlitavost. Ljubavi, bez tebe uzdišem dan i noć. Želiš li da te ljubim? Dođi, dakle, zapali moju dušu ljubavlju. Ja sam izgubljena ovca, Ti, o dobri pastiru, čuvaj me od vukova, bez tebe bit ću rastrgan, dođi da prebivam s tobom. Danas te žudim, kruše života, ne čekaj sutra, želim te blagovati, umirem od želje za tobom. Gladan sam, gladan sam, dajte mi kruha života. Dolazim k tebi sav bez daha, kako bih se nasitio na ovoj novoj gozbi. Žedan sam vode koju si obećao Samaritanki, daj mi piti. Osjećam da se ledi moja siromašna duša, neka nebeski plamen siđe i zapali je. Hladan sam, razgori moju dušu.

Ja sam slijepac koji više, Gospodine Isuse, smiluj mi se. Sine Davidov i sine Marijin, da progledam umnoži moju vjeru. Ja sam neizlječivi bolesnik, a Ti me samo jednom riječju možeš izliječiti, bez tebe liječnice pun ljubavi, sigurno ću umrijeti. Gospodine, kucam na tvoja vrata, u velikoj sam potrebi umirem od siromaštva, snažnim i nježnim glasom ti vičem, udjeli mi milost. Nedostojan sam približiti se svetoj Pričesti. Kaži Isuse samo jednu riječ i postat ću dostojan, dođi u moj dom. Dođi istinski prijatelju, blago moje, moja jedina srećo, bez tebe sam bijedan, dođi i uđi u moje srce. BOG SAM.

Duša je moja sva zapaljena, Spasitelj je moj usred moga srca, milost, milost, milost ljubavi Koja trijumfira nad mojim srcem ovaj dan.

Kalvarija Pontchateaua (113)

Ulomak iz pjesme Helas

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesma je nastale pred kraj 1709 tijekom izgradnje kalvarije u ovom mjestu.

Sadržaj: Ova strofa napisana za prigodu izgradnje kalvarije odgovara strofama 9 i 10 pjesme 164.

O, koliko ćemo na ovom mjestu vidjeti čuda, obraćenja, ozdravljenja i nevidenih milosti! O, koliki će ljudi pohoditi ovo mjesto! Koliko procesija!

Bijeda ovog života i povjerenje u Boga (114)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesama je nastao za vrijeme boravka sv. Ljudevita sa braćom Maturinom i Ivanom u samotištu sv. Lazar 1707 - 1708. g. prigodom njegova rada sa siromasima.

Sadržaj: Montfort u svojoj djelima na više mjesta opisuje duboku bijedu ljudskog stvorenja (PP 78-82; 173-182). U ovoj pjesmi on ove temu poetski izražava. Čovjek plovi nemirnim morem na kome đavli i svijet postavljaju zamke brodoloma, a na poseban način su perfidne one grijeha i vlastitog egoizma, Smrt čeka u pritaji, ali otkupljeni čovjek se ne predaje nepovjerenju i očaju, Vodi ga božanski Vođa, Zvijezda mora usmjerava s povjerenjem se predaje Isusu i Gospi. Gospi kliče da bi bez nje propao (vidi MT 66).

Moj Bože, kad mislim na svoju slabost, na veličinu svih mojih neprijatelja, na njihov broj, snagu i njihova lukavstva, zaista se uznemirim i zadrhtim. Plovim olujnim morem gdje mi tisuće grebena prijeti smrću; oluja je tako jaka i bijesna da gotovo nitko ne stiže u luku. Ovo životno more je puno provalija, lažnih prijatelja i gusara, koji mi nude svoje usluge, s namjerom da se i ja nasučem. Đavao dolazi skrivajući svoj bijes pokazati mi vremenska dobra, kako bih i ja pao u njegovo ropstvo a zatim u vječnu vatru. Svijet, svojim običajima i modom, svojom čašću i svojim "što će drugi reći", nudi mi odluku, smješka mi se, udovoljava mi kako bi me uveo u svoje prokletstvo.

Prikriven je lijepim prividom koji kaže: «Ja sam vaš ponizni sluga»; koji se pretvara da me štiti, kako bi mi zabio nož u srce. Osjećam smrt koja me slijedi i vreba, potihlo, u nevidljivoj odjeći, u svakom trenutku se potajno približava kako bi me neočekivano iznenadila. Međutim, ja nemam čime da se pokrijem od njenih napada i užasnih odredbi, a ni čuvari Louvra ne bi od nje obranili najvećeg među kraljevima. U svakom se trenutku vječnost približava u vidu ljute vatre ili rijeke mira, ne znajući gdje će biti moje počivalište za uvijek, jao, za uvijek. Ali moj najsumnjiviji neprijatelj kojeg hranim i posvuda nosim, sam ja, grešnik, užasni grešnik, koji protiv mene ratuje sve do konca. U mojoj duši samo je neznanje, slabost i grijeh, u mom srcu požuda, bolest ili siromaštvo.

Osjećam u sebi ovo pobunjeno tijelo koje mi svaki dan priređuje borbu u kojoj je moja jadna duša gotovo pobijedena tako da popušta na njegov mamac. Ah, što bi učinio ovaj jadni zemaljski crv koji je samo grijeh i ništavilo, kad ne bi imao u ovom užasnom ratu, o moj Isuse, tvoju svemoguću ruku. Ne bi li tisuću puta potonuo, da mi ti nisi bio upravljač i kormilar, izbjegavajući oluju koja svaki dan prijeti mom djelu. Nakon Isusa, sveta Djevice Marijo, u tebi nalazim snažno i čvrsto uporište. O istino, posvuda naviještam: Bez Marije, ja bih već propao. U tebe sam položio sve svoje nade, pomoć i utjehu, pod tvojim okriljem ja sam na sigurnom, protiv tijela, svijeta i đavla. S vama dvoma nadam se da ću biti vjeran u borbama u ovom teškom izgnanstvu, kako bih ponio vječnu krunu koja se daje jedino hrabrim vojnicima. BOG SAM.

Novi hvalospjev (115)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesama izgleda da nije iz zadnjih godina Motfortova života, vjerojatno je iz perioda koji prethodi boravku sveca u La Rochelle (1711).

Sadržaj: Biografi tvrde da je sv. Ljudevit slao brata Maturina sa zvoncem u ruci kako bi poziva stanovnike Valleta da sudjeluju u misijama. Ova pjesma je jedan žurni poziv za sudjelovati u misijama koji se puno puta ponavlja. Među praksama koje sugerira misionar je svakodnevan molitva krunice koja će svim pomoći i u teškim situacijama.

Misije su započele, oslobodimo se svega da bismo ih slijedili, jer izgubiti misije je nenadoknativ gubitak. Iskoristimo ovo sveto vrijeme jer ono prolazi, prolazi, prolazi, iskoristimo ovo sveto vrijeme jer ono brzo prolazi. Muškarci i žene, jeste li mudri? Zaboravite ono vremensko, obitelj i domaćinstvo, za spas vječni. Želim to svim svojim srcem: milost, milost, milost, želim to svim svojim srcem, hvala Isusu, mome Spasitelju! Nećete time ništa izgubiti, jamčim, za jedno ćete dobiti stotinu, a za komad otkupka milost Boga živoga. Iskoristimo ovo sveto vrijeme jer ono prolazi, prolazi, prolazi, iskoristimo ovo sveto vrijeme jer ono brzo prolazi.

Bog nam govori u tijelu po čovjeku koji je poput nas, trebamo činiti onako kako nas on poučava ili ćemo svi propasti. Isus, naš Spasitelj, nam govori, govori, govori. Isus naš Spasitelj govori našim srcima. Slušajmo, vjerni prijatelji i čuvajmo u našim srcima ovu vječnu riječ, koja će biti naša sreća.

Daleko od nas kritički duhovi kojima nedostaje ljubav, daleko od nas heretici koji se bore protiv istine. Činimo, činimo pokoru, tražimo ganuta srca, ispitujmo našu savjest, ispovjedimo sve naše grijehе. Imajmo veliko užasavanje od prokletstva smrtnog grijehа, bojmo se privida i najmanjeg lakog grijehа. Iskoristimo ovo sveto vrijeme jer ono prolazi, prolazi, prolazi, iskoristimo ovo sveto vrijeme jer ono brzo prolazi. Želim to svim svojim srcem, hvala Isusu, mome Spasitelju.

Klanjajmo se Bogu, našem Ocu, ljubimo ga savršeno, molimo mu se, i ujutro i navečer sveto. Umirimo njegov gnjev postom i molitvom, i zaslužimo njegovo svjetlo prisustvujući propovijedi. Užasavajmo se i najmanjih psovki, ne recimo više ni zaboga ni "vjere mi". Prisustvujmo svetoj misi, izbjegavajmo ples i igre, idimo često na ispovijed i neprestano se molimo Bogu. Krunica je divna, ona svima donosi pomoć, liječi neizlječivu dušu, molimo je svaki dan. Evo što je jedino potrebno: dobro služiti Bogu, spasiti se. To je naš jedini posao, na njemu treba, dakle, raditi. Prezirimo sve što je prolazno kao nedostojno našeg srca, tražimo jedino milost koja nas čini boljima. Nadilazeći narav, živimo uvijek od vjere. Ljubeći Gospodina bez mjere, ispuniti ćemo sav zakon. Iskoristimo ovo sveto vrijeme jer ono prolazi, prolazi, prolazi, iskoristimo ovo sveto vrijeme jer ono brzo prolazi. Želim to svim svojim srcem, hvala Isusu, mome Spasitelju.

Rajske radosti (116)

Vrijeme nastanka pjesme: Nije moguće precizirati vrijeme nastanka ove pjesme.

Sadržaj: Prva od Motfortovih pjesma o zadnjim stvarima govori o rajskim radostima, one kao ideal trebaju poticati kršćanski život. U zemlji progonstva treba gorljivo željeti Raj. U Nebu smo zauvijek s Gospodinom i Gospođom, divo je viđenje rajske radosti te što koristi zadobiti cijeli svijet a izgubiti dušu?

Kad uzdignem oči prema nebeskoj Domovini, nesretan sam što sam još u ovom životu. Ovog morskog progonstva liši me, Bože moj, molim te. O Raju, očaravajuće su tvoje nebeske ljepote, tvoje radosti bez pomutnje, tvoje slasti bezazlene, tvoja ljupkost čista, tvoji divni dani bez tame, tvoje uzvišenosti i sjaj dražesni su.

U tebi zlo ne prebiva, ni dosada ni tuga. Čovjek se raduje svojim dobrim djelima, veselje udiše. Radosti su tu uvijek nove iako ih čovjek neprestano uživa. Tko će pojmiti što je rajska neizmjerana slava, jer ona je veliki odsjaj Svemogućega gdje Bog, otajstvenim čudom, samoga sebe za nagradu daje? O Bože moj, koje li slasti biti u društvu mučenika, ispovjedalaca i ljubezne Marije, vidjeti ih bez zavisti u svojoj njihovoj uzvišenosti.

Sveci su zaneseni predivnom radošću, bujicom slasti, neizrecivim mirom, u Boga samoga uronjeni, ponor naslade. Tu se Boga jasno vidi, kakav uistinu jest. Neprestano se veliča ovoga svevišnjega Vladara. Svet, svet, svet svemogućći Gospodin. Klanjajte mu se i ljubite ga. O

najmilije boravište, o ugodno proljeće, o kraljevstvo čiste ljubavi, o žuđeno mjesto! Izvan tebe ja čamim dan i noć u bijednom tijelu.

Zašto ne mogu uzletjeti? Ah! Zašto nemam krila da dođem promatrati vječne ljepote! O Gospodine, pohiti, oslobodi me smrtne čamotinje. Što?! Zar da za ništa, za ispraznost zauvijek izgubim ovo boravište mira, vječnu slavu? Ne, Gospodine, od sada ti obećajem, biti ću još vjerniji. BOG SAM.

Psalam *Laudate pueri* ili Hvalospjev predodređene duše koja želi ići u Nebo (117)

Vrijeme nastanka pjesme: Povezanost između ove pjesme i one prethodne je očigledna i iz naslova. Pjesme imaju istu vrstu retka, te su kao neki duet na temu.

Sadržaj: U biti prepjevava psalam 113 na čast Bogu koji je slavan i milosrdan.

Dušo moja, pjevajmo često ugodni hvalospjev. Hvalimo svemogućeg Boga i njegovo neizrecivo ime. Neka svatko vječno hvali ovo premilo ime. Njegovo je ime dostojno hvale na zemlji i na moru, jer On u svom veličanstvu nadilazi sve narode svijeta, ono se proteže nad nebesima u visini, njegova slava je bez premca. Može li se što pronaći poput ovoga velikog Boga, našeg Oca? On vlada providnošću u nebeskom sjaju, a ipak vidi dobro i ovdje dolje u zemaljskoj prašini.

O kako je uvijek dobar prema svojim stvorenjima! On iz blata podiže uboge i čini ih moćnim prinčevima. O dobroto bez mjere. Ovaj veličanstveni Bog podupire sirote, daje plodnost neplodnoj ženi. U nemoći pomaže slabog i nejakog. Ljubimo svi složno svevišnjega Boga. Neka je slava jedinome Bogu, Vječnom Ocu, slava Sinu, čast Duhu Vječnomu, hvalimo ga i ljubimo. BOG SAM. Mi prikazujemo, blagi Gospodine, naša srca tebi na čast. Čuvaj ovo srce jer je ono prevrtljivo. Nećemo ga više tražiti nazad kako bi pjevalo: Vječno živio Isus! Živjela njegova presveta Majka!

Uzdasi prokletih (118)

Vrijeme nastanka pjesme: Nije moguće precizirati vrijeme nastanka ove pjesme.

Sadržaj: Suprotna tema od prethodnih pjesama, muke paklenih su izražene u 18 strofa. Njihovi uzdasi su pouka živima koji odgovaraju krikom užasa i odluke da će mudro živjeti i izbjegavati grijeh.

Nesretna prokleta dušo, tko te bacio u vatru, tko te, nesretnicu, stavio u ove tamne zatvore?

Prokleti: Ah, moja me čista zloća uronila u ovu vatru u kojoj kušam pravdu i osvetu Božju. Moj gubitak je potpun. Ako izgubiš Boga, sve je izgubljeno. Ako izgubiš Boga, užasan je to gubitak. Ove riječi nitko ne sluša.

Poučak: Smrtni čovječe, budi razborit i čini to iz vlastite računice: ako ne slušaš pouku, trpjet ćeš kaznu.

Odgovor: O, koja nesreća, koja pouka, drhtim, ganut sam. Da, izbjegavajući grijeh, želim biti mudar.

Prokleti: Oh, što sam nesretan jer ne mogu ljubiti Boga! O nepodnošljiva nesrećo, koju se može jedino na ovom mjestu razumjeti. Više neman Boga za moga Oca, on je moj srditi sudac koji u svoj svojoj srdžbi kažnjava moje zloće. Kako sam ja u svemu oprečan Bogu svetom i moćnom, na rat mi ratom uzvraća i sve više satire. Za ništavnu sitnicu, za trenutno zadovoljstvo izgubio sam život vječni, neprestano pucam od jada.

Poučak: Smrtni čovječe, budi razborit i čini to iz vlastite računice: ako ne slušaš pouku, trpjet ćeš kaznu.

Prokleti: Da, moj život je prošao. O okrutna li sjećanja! Osjećam kako mi dušu izjeda vječno kajanje. Cvilim bez pokore, gorim bez izgaranja, trpim bez nade, kajem se bez ljubavi. Udišem samo plamen izvana i iznutra. Vatra prožima moju dušu, ja sam užareni ugljen. U svemu što me okružuje, nalazim novu muku, trpim i ne nalazim ni najmanje rasterećenje.

Poučak: Smrtni čovječe, budi razborit i čini to iz vlastite računice: ako ne slušaš pouku, trpjet ćeš kaznu.

Prokleti: Đavli me muče, oni su moji krvnici, okrutni tirani stalno izmišljaju nova mučenja. Beznađe, bijes i škripanje zubima moj su jedini govor usred ove muke. Trgam se i izjedam, srdim se i proklinjem, jer je moja nesreća neobična, jer su moje muke beskrajne. Muka koja me pritišće je duga vječnost. O, užasno "zauvijek"! O, strašna istino. Zauvijek biti s đavlama, prokletima i zmijama, u nepodnošljivoj vatri i u smrdljivim zatvorima.

Poučak: Smrtni čovječe, budi razborit i čini to iz vlastite računice: ako ne slušaš pouku, trpjet ćeš kaznu.

Prokleti: Imati zauvijek ovo boravište, biti zauvijek proklet, nesretan i proklet čas u kojem sam rođen. Bijes, beznađe, psovka, jer treba zauvijek trpjeti, jer treba ostati ovako i nikada više ne moći umrijeti.

Čekam te, o prokleti oče, koji si učinio da vrijeđam Boga, ili čekam te, o prokleti brate, koji si učinio da vrijeđam Boga, ili čekam te, o prokleta majko, koja si učinila da vrijeđam Boga. Dođi, zauvijek ću ratovati s tobom na ovome mjestu.

Odgovor: O, koja nesreća, koja pouka, drhtim, ganut sam. Da, izbjegavajući grijeh, želim biti mudar. BOG SAM.

Jadikovke duša u čistilištu (119)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesma 119 je nastala prije pjesme 127. u integrirana, što podrazumijeva da je nastala negdje prije boravka Montforta u ubožnici u Poitiersu 1702-1703, vjerojatno je nastala kao plod prethodne misijske aktivnosti u Nantu.

Sadržaj: Krik samilosti duša iz Čistilišta za pomoć prihvaćaju dobri vjernici i mole za njih. Završava zazivom Gospi.

Smrtnici, slušajte nas, slušajte nas, draga braćo, uzdišemo prema vama iz dubine našeg jada. Jao, koliko trpimo! Tko će to razumjeti? Plačemo, uzdišemo, a da nas nitko ne čuje. Mi smo vaši preci, vaši očevi i vaše majke, dragi prijatelji, draga djeco, uslišajte naše molbe. Ako vas ljubav ili krv čine osjetljivima, rasteretite smjesta naše užasne patnje. Zabavljate se, živite lagodno, a nas ostavljate u ovom ognju. U ludosti trošite vaš novac, a možete nas lako odteretiti od naših patnji. A ti, blagi Gospodine, progoniš nas. Ah, kada ćeš prestati biti protiv nas. U svojoj dobroti ti nam izgledaš ljubak! Naše bezakonje učini te strašnim.

Prijatelji, ovaj Bog osvetnik oblikuje naše muke, osjećamo tvrdoću njegove pravde. Istina je, ljubimo ga kao našeg dobrog oca, ali ga osjećamo kao strogog suca. On daje da naslućujemo njegovu uzvišenu ljepotu i u tom zrcalu naša se muka još više povećava. Jer da bi se vidio trenutak njegove beskrajne ljepote, potrebno je pravedno posvetiti tisuću života. Čuvajte se grijeha, čuvajte se mišljenja kako je ništa gorjeti u čistilištu. Ne malim grijesima, nema lakih pogrešaka jer ih Bog kažnjava s toliko gnjeva. Jao, ljuta vatra koja proždire našu dušu, prožima je i čini ugljenom u plamenu. Ali ova vatra je živa, njezin plamen je čist i najživlja vaša vatra u usporedbi s ovom je slikarija.

Nemamo više sredstava da pomognemo sami sebi, mi ne zaslužujemo ništa u našim velikim mukama. Smrtnici, ako ste voljni, vama je to lako, ono malo što napravite, nama će biti korisno. Izbavite nas iz ove vatre, Bog sam nas želi dovesti u nebo, u njegovo kraljevstvo.

Slavit ćete ga novom slavom ako nam pribavite vječnu slavu. Ako nas oslobodite i pomognete nam, svi ćemo vam biti zahvalni. Budući da smo po vama dobili potpunu pobjedu, mi ćemo se posve založiti da i vi dodete u slavu. Ako i mala dobra djela: ponuđena čaša vode, imaju pred Bogom svoju nagradu, slavu i krunu, koju će veliku nagradu dobiti vaša milostinja, ako nam umjesto gorućeg ležaja date prijestolje.

Ako ne čujete našu pravednu molbu, Gospodin će učiniti da vam se vrati istom mjerom, mjerit će vam se istom mjerom, ostavit će vas se u ovom mučilištu. Izvucite nas iz zatvora po svojoj pravednosti platite našu otkupninu vašim svetim žrtvama. Čujete li naše jecaje? Svi vapimo za pomoći, neka vas naši uzvici dirnu: pomozite, pomozite, pomozite!

Molitva Isusu i Mariji: Gospodine, smiluj se ovim jadnim žrtvama, radije osveti na nama veličinu njihovih grijeha. Izbavi ih iz ognja, dovedi ih u slavu i imat ćeš posvuda potpunu pobjedu. Moli za naše roditelje, sveta Djevice Marijo, oni su tvoja predraga djeca, iskaži im smilovanje, pokaži im sada da si njihova majka, umiri Svemogućeg u njegovom pravednom gnjevu. BOG SAM.

Grešnikovo beznade na smrti (120)

Vrijeme nastanka pjesme: Nije moguće precizirati vrijeme nastanka ove pjesme. Montfort je bio počeo pisati ovu pjesmu kad je koristio prvi način pisanja, dakle u ranom periodu života. Kasnije on, Maturino i Vatel, u zadnjim godinama života sveca nastojali su kompletirati pjesmu i definitivno odrediti red strofa.

Sadržaj: Okorjeli grešnik je očajan jer se u trenutku smrti ne otvara Božjem milosrđu i zagovoru Gospe. Samo tako se mogu shvatiti neki jako teški izrazi koje Montfort koristi.

Zar moram umrijeti i napustiti svoja dobra? O okrutni i prokleti času koji mi oduzimaš ono što imam! O užasna i čemerna smrti koja me odjeljuješ od svega, budi milosrdna prema mojim vapajima i odgodi malo tvoj udarac. Ah, uhvaćen sam u zamku koju mi je Sotona postavio, osjećam sva svoja bezboštva, zamjećujem sve svoje grijeha. Kolike prezrene milosti, koliki odbačeni savjeti, koliki sati uludo potrošeni, darovi zgaženi nogama. O Isuse, smiluj se meni nesretnom grešniku. Majko milosrđa, moli za me moga Spasitelja.

Isus: Rugao si se, jadniče, pozivima moje ljubavi: pravedno je i razumljivo da se sada ja tebi rugam. Smijem se tvome užasu i tvome lažnom kajanju, rugam se tvojim suzama, moraš umrijeti i propasti.

Marija: Trebao si me moliti tijekom života i popravljati se: sada je kasno da me moliš jer ti ja više ne želim pomoći.

Umirući: Nesrećo moja, nemam više oca. On je sada moj srditi sudac. O nesrećo moja, nemam više majke, svi su me odbacili. Neprijatelji me okružuju, moje tijelo sve više slabi i nema nikoga da mi pomogne. Jao, zar moram umrijeti i biti zauvijek proklet? Nesretan i proklet čas u koji sam rođen! Prekasno vidim, svijete bezbožni, tvoje kobno sljepilo. Spoznao sam tvoju lažljivost, ali jao, nema više vremena. Zbogom prokleta lešino, zbogom, hrano za crve, tvoje te mjesto u paklu čeka. Ah, da sam te pobijedio, smrt bi mi bila zadovoljstvo. Ali jao, ja sam ti ugađao, to je moja okrutna žalost.

Vidim te, nesretni đavole, kako me čekaš uz moje uzglavlje. Odvedi me, o ogavniče, jer ti si me i zaveo. Gule me, trgaju jer umirem protiv volje. Jao, zar baš moram izdahnuti u svojim grijesima koje vidim? Umirem u nekajanju jer sam do preminuća odgodio svoju pokoru. Grešniče, ne idi mojim stopama. Samo je onaj mudar tko se dugo pripremao na ovaj strašni trenutak prelaska. Budi sudac na račun mene. Vidi bolje od mene, molim te, kako bi imao bolju sudbinu. Kakav ti je život takva će ti biti smrt. BOG SAM.

Hvalospjev u čast dobrog anđela čuvara (121)

Vrijeme nastanka pjesme: Nije moguće precizirati vrijeme nastanka ove pjesme.

Sadržaj: Montfortova pobožnost anđelu čuvaru je oduvijek bila poznata. Još u sjemeništu sv. Sulpizija u Parizu bio je prekoren zbog uvođenja novih pobožnosti jer je pozdravljao anđela čuva osobe koju bi susretao. Tijekom misija je uvijek preporučivao pobožnost anđelu čuvaru i sv. Mihaelu.

Uistinu sam sretan što uvijek uza me imam anđela čuvara. On je kraljević Raja, miljenik Božji, strah svojih neprijatelja, jedan od onih čistih duhova koji nemaju ništa zemaljskog. Njegova je moć velika. On može svojom snagom prevrnuti svijet, očaravajući je, pronicav, profinjen i okretan. On može u istom trenutku proći i kopno i more. Tako savršen, on želi biti moj čuvar kako bi mi pomogao u mojoj slabosti. Jer on me oblikuje, vodi, ispravlja i opominje, brani me bez buke, a neprijatelj koji nas zavodi pored njega gubi svu svoju podmuklost.

Čuva me u svakom trenutku od nesretnih slučajeva do te mjere da je to teško povjerovati. On me potiče na pobožnost. Čini da pobjeđujem đavla, svladavam kušnje i pobjeđujem. A o komu se on toliko brine? Jao, anđeo pritječe u pomoć jadnom zemaljskom crvu, bijednom grješniku, ništavilu koji mu za tolika dobra odbija biti zahvalan i koji se znajući da je anđeo tu, ne trudi, dopasti mu se. Želim, o dobri Anđele čuvaru, da budeš radostan u mom društvu. Zahvaljujem ti za milost tvoje brige za mene. Pobjedit ću napasnika i njegovu drskost ako tebe imam za zaštitnika. BOG SAM.

Hvalospjev u čast sv. Josipa, zaručnika Marijina (122)

Vrijeme nastanka pjesme: Nije moguće precizirati vrijeme nastanka ove pjesme.

Sadržaj: Sv. Josip je malo poznat svetac, Montfort ukazuje na njegovu veličinu, poslanje. On je čuvar Isusa i zaručnik Gospe, poniznost, slava, moćna zaštita ga karakteriziraju. Na pohvale sv. Josip odgovara pozivom na skrovitost i posluš Isusu i Mariji.

Pjevajmo hvalospjev u čast sv. Josipa, zaštitnika i zaručnika Marijina. Ponizni Josip je malo poznat. Nitko ga ovdje na zemlji nije poznavao, ali on očarava blaženike. Neka se zemlja ujedini s Nebom i neka ga svi slave. Veliki sveće, Bog je našao samo tebe da budeš dostojan biti zaručnikom njegove divne Majke, zaručnik Kraljice Neba. Čudesna je to povlastica, svjedok njene svetosti, čuvar njene čistoće, o slavo neusporediva.

Otac vječni te molio da na zemlji hraniš njegovoga Sina, da budeš njegov zamjenik. Nosio si na grudima onoga koji sve drži u svojoj ruci; po jedinstvenom si poslanju bio si hranitelj Boga, svoga vlastitoga Oca. Tko li je vidio kako se dragate, smijete i grlite neizmjernom ljubavlju! Isusovi osmjesi su ti probadali srce i ispunjali ga slašću. Posve uronjen u njegovu ljubav, ti si mu uzvraćao riječima: Predragi sine, ljubim te.

Ako su tri Marijine riječi mogle svojom snagom posvetiti sv. Ivana zajedno s njegovom majkom Elizabetom, što sve nisu u tebi izazvali oni sveti i slatki razgovori u tvome domu. Isusova te riječ oduševljavala, njegova nazočnost ispunjavala milošću i svjetlom. Kolika li je bila tvoja poniznost. Ona te potakla da čuvaš tajnu u tišini, da staneš zadnji u red, da živiš kao siromašni drvodjelja, da izgledaš kao siromašan i neuk čovjek, bez posebnih sposobnosti, bez nadarenosti, bez posebnog izgleda i razboritosti.

Što si se ti više snizivao, Bog te više uzdizao sebi u svoju slavu. Tvoje su zasluge čudesne, tvoje povlastice prevelike. Nebo se divi tvome sjaju, zemlja je puna tvojih milosti koje sežu sve do čistilišta. Nikada te ne molimo uzalud, tvoje jamstvo i zagovor, kako kaže

sveta Terezija, su uzvišeni. Tvoj Sin je Bog slavni, tvoja Zaručnica Kraljica Neba. Moleći ti im zapovijedaš, sve što ti tražiš, bude učinjeno. O neizmjerne li moći!

Sveti Josip: (Montfort nastavlja kao da sam sv. Josip govori) "Nastojte biti u svemu zadnji, prostrite se i sakrijte u Isusu i Mariji! Tražite ono što svijet izbjegava i bježite od onoga za čim svijet trči. Ravnajte se jedino po vjeri, kako biste nasljeđujući moj život, bili sretni sa mnom".

Pomolimo se: Sveti Josipe, budi moj zaštitnik i isprosi mi veliki dar: Božansku Mudrost! Kako bih iskazao dostojnu slavu Spasitelju, kako bih obratio čovjeka grješnika, pomogao siromašnima i prezrenima i porazio moje neprijatelje. Milosrđe te na to potiče. BOG SAM.

Blaga križa (123)

razgovor Gospodinov s vjernom dušom

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesme 123 – 126 su nastale tijekom boravka Montforta u ubožnici u Poitiersu 1702-1705. Ideje izražene u pjesmama odgovaraju sadržaju pisma 13 – 16 iz toga perioda.

Sadržaj: Duša želi upoznati put koji vodi u Nebo, a Isus joj ukazuje na put Križa, poučena pita Gospu i prihvaća s Njim i Isusom križ. I Marija duši otkriva blaga križa, te duša s povjerenjem ponavlja svoju velikodušno odluku. Slično kao u Raspravi 154 Marija čini Križeve podnošljivim.

Duša: O, Isuse, ljubljenu Učitelju, pokaži mi put prema Nebu, pokaži mi koji je put bolji, put bogatstva ili siromaštva, put vladanja ili služenja, put ugodnoga života ili trpljenja.

Isus: Zapamti, predraga vjerna dušo, da sam Ja velik Bog koji jesam, a silno sam ljubio prezir. Križ mi se činio tako lijepim, da sam sišao s Neba i utjelovio se kako bi se mogao njime ukrasiti. Moja mudrost nalazi blago u siromaštvu, sjaj u poniznosti a veličinu u malenosti. S velikim prezirom gledam na dobra, sjaj i svjetovne časti. Živio sam u poslušnosti, služio sam, izabrao da se rodim i umrem u siromaštvu i trpljenju. Želiš li vladati zajedno sa mnom? Neka ti moj primjer bude zakonom.

Duša: Ali Učitelju, moj predragi uzore! Svijet traži veličine, zadovoljstva, dobra i časti, a ti upravo činiš suprotno. Vladati, to je zadovoljstvo svijeta. Svijet ne zna što znači slušati.

Isus: Zapamti da ja cijenim stvari koje svijet izbjegava. Tko god slijedi svijet, biti će nesretan, jer taj put vodi ravno u provaliju. Ja proklinjem one koje svijet drži sretnima, a blagoslivljam one koje svijet smatra nesretnima. Naklono gledam ožalošćene, siromašne i ponižene, one koji trpe bez razloga, ako trpljenja strpljivo podnose. Za njih su moje milosti, na Nebu sam im pripremio tisuće časti. Želiš li iskazati Bogu, mome Ocu, veliku i savršenu čast? Trpi, ljubi trpljenje i neka ti križ bude mio. Budi sluga svima i moj će duh počinuti na tebi. Zahvaljuj mi na križevima koje ti šaljem kao na najvećim darovima jer križ rađa radost, krepost, milost i mir, a na Nebu vječnu sreću. Ako je tvoj život skrovit, ako te se ne cijeni, nepriznat si i neznatan, tješi se, ljubljena dušo, jer tvoj položaj, tako sličan mome je znak da te ljubim. Kleveću te, trpiš tjelesne nedaće, muke iznutra ili izvana, zavide ti, ne boj, se ja sam zbog tog sretan. Sa svim mojim dobrim prijateljima se tako postupa.

Duša: O Marijo, Majko ucviljena, daj mi udjela u tvojim bolima. Podijeli sa mnom svoje suze, neka se moja duše opere u njima. Nema križa bez tebe i Isusa, a nema ni vas dvoje bez križa.

Marija: Križ je moje stablo života, ja sam majka živih, dajem ga svojoj mojoj dobroj djeci. Ne zavidite li im možda? Imam dragocjene križeve, ali oni su za moje miljenike.

Duša: Drage volje, o Majko uciviljena, uzet ću udjela u tvojim patnjama kako bi tvojim, moj križ bio zaslađen tvojim slastima. Nema križa bez tebe i Isusa, niti vas dvoje bez križa.

O Isuse, tisuće hvala za tvoju božansku pouku. Molim te da mi oprostiš što sam te tako slabo nasljedovao. Od sada će moja najveća sreća biti nalikovati mome Spasitelju. Ako mi tvoja blaga Providnost dadne udjela u nekom križu, bit će to prevelika čast za mene. Ali pomoz mi moju nemoć, ponizi me, oblikuj, tuci, sa svime sam zadovoljan, ako me ti podupireš.

Čežnja za Mudrošću (124)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod pjesme 123.

Sadržaj: U 9 strofa se pjeva o velikoj temi monfortanske duhovnosti. Traži se Mudrost a traženje se povjerava zagovoru Djevice koja je vjerna i čista, te se iskazuje uvjerenje da će se po njoj doći do posjedovanja Mudrosti.

O Mudrosti dođi, siromah te moli, po krvi moga blagog Isusa, po utrobi Marijinoj. Zašto produžuješ moje mučeništvo? Tražim te dan i noć. Dođi, moja duša te želi, dođi jer ljubavlju čežnem za tobom. O ljubljena, otvori, kucam na tvoja vrata, nisam stranac, nego duša koju ljubav nosi, koja jedino kod tebe pronalazi dom. Ako ne želiš da ti pripadam, dopusti mi da ti dosađujem, ostavi me u mucu, da te tražim, a da te ne nalazim. U duhu se bacam podno tvoga prijestolja ako me ne želiš, barem mi udijeli milostinju namijenjenu siromahu ispunjenom vjerom.

Mudrosti, bojim se da me ne snađe nesreća, a to je da budem mlak i nemaran, da mi nedostaje žive vjere kako bih te silno ljubio. Dostojna Majko Božja, Djevice čista i vjerna daj mi svoju vjeru, imati ću po njoj Mudrost i sva će mi dobra s njom doći. O Mudrosti, dođi po Marijinoj vjeri, ne možeš joj se oduprijeti, ona ti je dala život, ona je doprinijela da se ti utjeloviš. Vjerujem bez oklijevanja: ništa mi nije nemoguće. Mudrost će doći k meni, Bog je rekao, On je nepogrešiv. Tko vjerujući moli, dobit će, tko vjerujući kuca, ući će, tko vjerujući traži, naći će. BOG SAM.

Traženje Mudrosti (125)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod pjesme 123.

Sadržaj: Kao zaručnica iz Pjesme na d pjesmama duša trži svijetom, prolazi morem, zemljom, nebom, planinama... kako bi našla ljubljenu Mudrost. A kako bi je našla sa sigurnošću utječe se Mariji, Majci utjelovljenje Riječi Božje.

Ne nasljedujemo ljude i ovaj varljivi svijet, siromašni kakvi jesmo, tražimo pravu sreću, usprkos prijevari, poruzi i ispraznosti tražimo istinu. Tražimo mudrost, ona je skriveno blago, tražimo je bez prestanka, ne stavljajmo zapreke. Prođimo cijeli svijet, nebo zemlju i mora, trpimo, ne štedimo se da bismo našli ovo veliko dobro. Slijedimo Mudrost, kako bismo ju dostigli, slijedimo je bez prestanka, da bismo je na koncu imali. Popnimo se na planine, prođimo selima, uđimo u šume i na najtajnija mjesta. Hodimo ovom cestom, jer ona je ovuda prošla. Tko bez sumnje vjeruje prije ili kasnije naći će ju. Ne štedimo našega truda, ova uzvišena ljepota zaslužuje još i više. Ne zaustavljajmo se. Drhtimo od radosti, vjerujemo bez oklijevanja. Posjedovat ćemo Mudrost, čuvajmo se sumnje u nju, imajmo srce puno vjere, iznenada, u punom zamahu doći ćemo u njezino prebivalište. Vjerujemo, dakle, čvrsto vjerujemo.

Kucajmo svi na vrata Boga punog dobrote, on sam nas potiče da mu dodijavamo. Ponovimo naše molbe, povećajmo naše molitve i u svetom zanosu vičimo što jače. O božanska Marijo, samo si ti našla beskonačnu Mudrost u utjelovljenoj Riječi postavši joj učiteljica. Milost te potiče da je pošalješ k nama, kako bi nas sve poučila, svima nam pritekla u pomoć. Oh božanska Mudrosti, izvore istine, svijet te napušta a slijedi ispraznost. Mi ćemo te živom vjerom što god da nam se dogodi tražiti svi. Objavi nam se o milosti. O Mudrosti, pomoćnice Božanstva, mi iščekujemo da vidimo tvoju ljepotu. Udostojala si se obećati i zašto tako odgađati ovo veliko dobročinstvo? Dođi dakle, uistinu dođi. BOG SAM.

Molitve upućene Mudrosti i njezinoj Ljubavi (126)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod pjesme 123.

Sadržaj: Pjesma je kao neka mala rasprava o ljubavi između duše i Božanske Mudrosti koja se prisnije zaziva ne više sa Vi nego Ti.

O Božanska Mudrosti, žarko te ljubim, ti si moja učiteljica, ja tvoj ljubljeni. Samo tebe tražim i ljubim ovdje na zemlji, toliko si dražesna da sam kao izvan sebe. Reci mi što ti jesi, jer ja vidim samo polovično, zašto se skrivaš svome jadnom prijatelju, žarko i čisto ljubim svoju djevičansku dragu, pokaži se u potpunosti mojoj uciviljenoj duši, nemoj kasniti. Gdje je tvoje prebivalište, Mudrosti, reci mi? Ja ću odmah tamo doletjeti. Ljubav mi to zapovijeda. Ako treba i zemlju oprtrčati, ako treba i vjetar uhvatiti, sve je to premalo, pripravan sam sve učiniti. Ako mi ti, velika kraljice ranjavaš srce, onda ljubim svoju muku i ona je moja najveća sreća. Jer slavno je trpjeti tvoje rane, ali je mučno trpjeti rane koje nam nanose stvorenja.

O kako te smatram lijepom u Isusu, mojoj ljubavi, bit ću ti vjeran, dan i noć. Naša ljubav je čista, stvorena je čudom, tvrđa je od zida, ni smrt joj ne može učiniti prepreku. Znaj, kad te ljubim, ljubim Isusa u tebi. On je posve u tebi, on sam ti naređuje. Ne govorite mi da ljubim stvorenje, ja poznajem tvoje čari, a to su čari čiste djevice. Svijete, prezirem te, u tvojim lažnim ljubavima moja je ljubav nebeska, uzvišena. Ti ljubiš prolaznu strvinu koja se raspada, ja ljubim vječno, sveto, očaravajućom ljepotom. Nismo li nas dvoje jedna duša u dva različita tijela! Imajmo isti plamen i isti zanos. Kao jedini cilj imamo Isusa i njegovu slavu. Posramimo zle, složno posvuda pjevajmo pobjedu.

O Mudrosti vječna, bez tebe je sve izgubljeno. Zemlja te zove, dođi pomози nam, kako bi posvuda proširili tvoje savršeno kraljevstvo, dođi, dođi u Bogu, inače će sve ići gore i gore. BOG SAM.

Pravdo, dano ti je da udariš, vrijeme je, ali o milosrđe, oprosti pokajnicima. Udari ohole koji nisu htjeli vjerovati, ali imaj milosti za sve one koji su vjerovali i koji su te slavili. Pobjeda, pobjeda Isusu, na križu! Čast, hvala i slava ovom velikom Kralju kraljeva. Vrijeme je, vrijeme je, da tvoje kraljevstvo dođe, neka tvoj križ bude nad polumjesecom. Vjerujem, čvrstom vjerom, čim prije, tko vjeruje neka me slijedi. BOG SAM.

Napuštena duša oslobođena iz čistilišta po molitvama siromaha i djece (127)

Vrijeme nastanka pjesme: Sadržaj pjesme piče na zaključak da ju je pisao za vrijeme boravka u Poitiersu 1703 – 1705 kada je pastoralno radio sa siromasima i djecom.

Sadržaj: Sv. Ljudevit je ovu pjesmu napisao kao svetu predstavu u obliku dijaloga koja se ovija u dva čina u čistilištu, u raju i na zemlji. Duše iz čistilišta u svojim strašnim mukama vane za pomoć, Genevieve, Agnes i Catherine u tome prepoznaju svoje drage pokojne, zatim slijedi korna molitva molitve Bogu da im bude milostiv dok su Armelle i Françoise pažljivije na molbu za pomoć neke napuštene duše. Na Marijinu molitvu Božja pravda i milosrđe se

slazu jer Marijina molitva razoruza Bozju pravdu te Bog daje nalog da se duša oslobodi. Anđeo izvršava Bozju odredbu a đavao bijesni.

Duše: Smrtnici, poslušajte nas, poslušajte nas, predraga braćo, uzdišemo prema vama iz dubine našega jada. Jao, kako trpimo! Tko će to razumjeti? Plačemo i vičemo, a nitko nas ne želi čuti.

Genevieve: O uzvici samilosni, moje srce je ganuto. Tko su ovi jadnici koji ovdje trpe? Prijatelji ljubljani, otkud dolaze ovi uzdasi, ovi glasovi isprekidani? Jesu li to mučenici?

Agnes: Ovi krici moramo vjerovati, su krici naših otaca koji su u Čistilištu u okrutnim mukama. Poslušajmo njihove žalbe s dna ove tamnice, budimo osjetljivi na njihove udarce, uslišajmo njihove jecaje.

Catherine: Nije li to varka? Ja ću to otkriti, pustite me, molim vas, da na trenutak iziđem.

Živi: Iziđi, u dobar čas. Bit će nam drago, pokaži nam njihovo prebivalište ili ih dovedi.

Catherine: Duše, recite nam tko ste, gdje boravite, što trpite? Napustite vaše tajno boravište, govorite, pokažite nam se, tražite, tražite i dobit ćete.

Duše: Mi smo vaši roditelji, vaši očevi i vaše majke, vaši prijatelji, vaša djeca, vaše sestre i braća, zar vas ljubav i krv nisu učinili osjetljivima, rasteretite nas ovih užasnih muka.

Catherine: Ah, neutješna sam, prepoznala sam jedan glas: to je moj milosrdni otac, griješila sam, priznajem. Jao, bila sam dirnuta kad sam vidjela da umire, a zatim sam se zabavljala dok je on trpio.

Živi: 1. To je glas moga oca, moje srce se raznježilo. 2. To je glas moje majke, prepoznajem njezin uzvik. 3. To je moja sestra, ne - moj brat. 4. To je moj pokojni suprug. 5. Jao, to je molba moga nekadašnjeg prijatelja.

Ostavljena duša: Gorim u ovoj vatri više od godine dana. Napustili su me i ljudi i Bog. Ah, ne mogu umrijeti u mome čemernome bolu, udostojte se pomoći mi vašim svetim molitvama.

Genevieve: Pogledaj, o blagi Spasitelju, tvoju svojinu u lancima, pogledaj, o dobri Pastiru, tvoje ovce u mukama! Blagi Isuse, izbavi ih iz vatre i dovedi ih u nebo.

Svi skupa: Blagi Isuse, izbavi ih iz vatre i stavi ih u nebo.

Agnes: Koje je vaše mučeništvo, duše, recite nam. Pokažite se, recite nam i mi ćemo moliti za vas.

Duše: Iz dubokog ponora izišli smo za trenutak da bismo na ovom svijetu potražili olakšanje. Nalazimo se na kužnom mjestu bez svjetla, spavamo u vatri gnjevnoga Boga, đavoli, naši krvnici, nas pale, satiru nas i nanose nam tisuće neizrecivih zala.

Siromasi, skupina djece: Gospodine, smiluj se ovim siromašnim žrtvama. Radije na nama osveti veličinu njihovih grijeha. Izbavi ih iz vatre, dovedi ih u slavu i posvuda ćeš slaviti potpunu pobjedu.

Napuštena duša: Vi se zabavljate i živite ugodno, a mene ostavljate usred ovog ognja, rasipate novac na ludosti, umjesto da meni olakšate moje muke.

Agnes: O dobri Bože, svrni pogled na ovu nesretnu dušu, prožmi ovo mračno mjesto ljubeznom svjetlošću. Blagi Isuse, izbavi ih iz vatre i dovedi ih u nebo.

Djeca: Pogledaj, o Kralju slave, tvoje okovano dijete. Ono gori u čistilištu, napušteno je. Dobri Oče, oprost mu grijeha, tvoje srce je nježno, a da ne bi bilo ovim ganuto.

Bog Otac: Ja sam Ljepota bez mrlje, uzvišena Svetost, ova duša nije dovoljno čista, ona vrijeđa moju uzvišenost.

Anđeo čuvar: Utješi se predraga dušo, ljudi za tebe mole, uskoro ćeš biti slobodna, uskoro ćeš biti s nama.

Genevieve: O dobri Isuse, smiluj se ovoj jadnoj patnici, ti si njezin dragi Zaručnik, ona je tvoja draga.

Siromasi: Oprosti, dobri Učitelju, tvojim siromašnim prijateljima, udostoj se dovesti ih u nebo. Po našim svetim žrtvama, našoj milostinji, našim zavjetima i našoj pravednosti dovedi ih u nebo.

Sin Božji: Smilovat ću se vašim molitvama, kucajte i otvorit će vam se, prihvaćam vaše molitve, dajte i dat će vam se.

Duše: Vatra na ovom mjestu mučenja tako je jaka da u usporedbi s njom, vaša i najživlja, samo je slikarija. To je vatra koja proždire, koja prožima dušu, izjeda ju i čini užarenim ugljenom.

Agnes: Duše Sveti, Tješitelju, vidi tvoje stvorenje, budi njegov osloboditelj od muka koje trpi. Duše Sveti izbavi ovo stvorenje iz plamena i dovedi ga u nebo.

Djeca: Uslišaj nas, o Oče svjetla, neka te ganu nedaće tvoje djece, prikloni uho našim poniznim molitvama i pomozni naše prijatelje i roditelje.

Duh Sveti: Ako ostavljam ove duše da trpe, to je zbog toga što su mi se suviše opirale, one su prezirale moju vatru, moju blagost i moju ljubav.

Duše: Koje zlo je vrijeđati Boga, i koja zabluda vjerovati da to nije ništa, gorjeti u Čistilištu. Nema malih grijeha, nema lakih pogrešaka, jer ih Bog kažnjava s toliko gnjeva.

Napuštena duša: Moja duša se na ovom mjestu bez prestanka uzdiže prema Bogu, a Bog je bez prestanka odbacuje i snizuje. Nikada čovjek smrtnik ne može zamisliti toliku muku. Moje mučenje je okrutno, moja muka ogromna.

Genevieve (na koljenima): Pokaži se, o dragi prijatelju, ovoj duši koja te ljubi, u ovaj čas pokaži da je tvoja ljubav velika.

Siromasi (na koljenima pred Marijom): Moli za naše pretke sveta Djevice Marijo, oni su tvoja draga djeca, smiluj im se. Pokaži im sada da si njihova majka, umiri Svemogućeg u njegovom pravednom bijesu.

Anđeo čuvar: Utješi se ljubljena, Marija te zagovara, uskoro ćeš biti slobodna, uskoro ćeš biti s nama.

Duše: Bog svet i moćan oblikuje našu muku, osjećamo teret sve njegove pravde. Istina je, ljubimo ga kao dobrog Oca, ali ga osjećamo kao strogog suca.

Agnes: O dobri Isuse, smiluj se tolikim siromašnim žrtvama. Radije se osveti na nama, kazni na nama njihov grijeh.

Siromasi: O Bože ljubavi, o uzvišena Dobroto koja ispunjaš nebo i podzemlje. Pokaži se u ovom prebivalištu muke, kako bi je ublažio, kako bi im slomio okove.

Napuštena duša: Bog mi dade nazrijeti njegovu uzvišenu ljepotu i u tom zrcalu moje muke se još više povećavaju. Jer bih želio potrošiti tisuću života kako bih vidio trenutak ove beskrajne ljepote.

Duše: Jao, blagi Gospodine, ti nam se opireš. Ah, kada ćemo te ugledati, našeg Boga, našeg Oca. Izgledaš nam ljubezan u svojoj ljepoti, a naše bezakonje te čini strašnim. Oče, ti nas ljubiš kao istinsku djecu, a zaboravljaš nas kao jadnike. O Bože milosrđa, oprosti, smiluj se. O Bože, pun dobrote, smiluj nam se.

Bog Otac: Nema milosrđa, jer je njegovo kraljevanje prošlo, ne želim da mi dolazite prije nego sve platite. Ja sam Bog osvete, evo moga prebivališta. Na ovom mjestu patnje ja zapovijedam, trpi, jadni stvore, nemam samilosti s tobom, jer nisi dovoljno čist da bi me bio

dostojan. Ja te ljubim, istina je, ljubim te kao svoju vlastitu sliku, ali tvoja je mlakost prevelika, tvoj grijeh te posve izobličio.

Duše: Ljubezni Isuse, umiri svoga Oca. Zar nas ne ljubiš više na ovom mjestu gnjeva? Skupo smo te stajali, ljubi svoju baštinu, dođi oslobodi nas, završi svoje djelo.

Isus: Ljubim vas neizmjerljivo, ali u nebo ne ulazi ništa nečisto. Kad budete posve čisti, izvući ću vas iz vatre.

Duše: O naša dobra Majko, možeš li nas pogledati a da te naš jad ne takne? Uzdišemo prema tebi u našem okrutnom bolu. Umiri svoga gnjevnog Sina po svojem krilu koje ga je nosilo, po svojim slatkim grudima koje su ga dojile.

Marija: Djeco moja, ganuta sam i nježno vas ljubim. Kao vaša Majka molim i umirujem Svemogućega.

Duše: Jeste li nas, vi, stanovnici zemlje, ovdje zaboravili i posvađali se s nama? Smiluj te nam se, dragi prijatelji, molimo vas vapajućim uzvicima.

Napuštena duša: Pritecite mi u pomoć, i Bog to želi, da biste njemu ugodili, da biste ostvarili njegovo kraljevstvo, slaviti ćete ga novom slavom, ako mi pribavite vječnu slavu.

Francoise: O Isuse, dobrodušni Jaganjče, izbavi naše pretke iz ognja, oni su te stajali tvoje predragocjene krvi. Jao, jao, ti im najavljuješ protivljenje, a oni su te koštali tvoje predragocjene krvi. Jao, jao, uvedi ih u nebo. Isuse blagi, ove duše te ljube, Isuse blagi, uvedi ih u mir, oprosti im kako bi umnožio dobročinstvima, jao, jao, njihova je bol velika, o kako bi ih ispunio dobročinstva, daj im pokoj u nebu zauvijek.

Siromasi (na koljenima): Isuse, ti pomažeš vapajućima i daješ svima obilno. Zar ćeš zaboraviti siromahe koji te mole, njih koji su te stajali tvoje krvi, ne, tvoje srce je odveć samilosno.

Duše: Ako nas oslobodite i pomognete nam, bit ćemo vam zahvalni, budući da smo po vama zadobili potpunu pobjedu, založiti ćemo se da i vi dođete u slavu.

Napuštena duša: Odvije nemam više sredstava da pomognem sama sebi, ja ne zaslužujem ništa u mojim velikim mukama. Prijatelju, ako si voljan, tebi će biti lako, i ono malo što učiniš, bit će mi korisno.

Francoise: Pomozi, o Djevice Marijo, tvoju djecu i tvoje sluge, gledajući ih kako trpe u bolovima, jao, jao, smiluj im se jer trpe u bolovima, umiri Boga u njegovom gnjevu.

Marija: Moje dijete, ja sam milosrdna, moje srce je puno ljubavi govorim i molim moga Sina za vas danju i noću.

Siromasi: O blagi Isuse, pokreni se, jer te siromah moli. Tvome gnjevu suprotstavlja tvoju Majku Mariju. Po njezinoj utrobi koja te nosila, po njezinim grudima koje su te dojile, pokaži na nebu svoju ljepotu ovim vjernim dušama.

Anđeo čuvar: Utješi se ljubljena, siromasi požuruju Boga za tebe, uskoro ćeš biti s nama.

Duša napuštena: O moj čuvaru vjerni, kako me tješiš. Dobre li vijesti koju ovdje naviještaš. Ući ću u slavu, posjedovat ću Boga. Pjevat ću pobjedu i na ovom uniženom mjestu.

Duše: Ako i najmanje dobro djelo, poput pružene čaše vode, ima pred Bogom svoju cijenu, svoju slavu i krunu, kako ćete veliku nagradu, primiti za vaš milodar, ako nam umjesto ognjenog ležaja pribavite prijestolje. Ako ne uslišate naš opravdan zahtjev, Gospodin će vam uzvratiti istom mjerom, mjerit će vam se istom mjerom, bit ćete ostavljeni u ovom mučilištu.

Napuštena duša: Izbavite me iz zatvora po svojoj pravednosti i platite moju otkupninu vašim svetim žrtvama. Čujete li moje uzvike? Tražim pomoć, smilujte mi se: u pomoć, u pomoć.

Armelle: Malo stvorenje prostrto pod tvojim nogama Gospodine, zaklinjem te da imaš samilosti sa svima. Neka ove duše otkupljene predragocjenom krvlju budu zauvijek ukrašene nebeskom slavom. Ja sam sluškinja, imaj samilosti prema meni, u ovoj trpećoj duši ljubav mi zapovijeda. Iako sam nedostojna da te bilo što tražim, udijeli mi ovo dobro po svojoj velikoj milosti. Moj Zaručnice, moramo osloboditi ovu dušu i dati joj tvoje Biće zauvijek. Usliši moju molitvu, po svom dobrotivom srcu, po svojoj svetoj Majci, po jednom siročetu.

Marija: Pogledaj svoju Majku, o Isuse, moje dijete. Molim te za ovu siromašnu trpeću dušu. Udijeli joj svoju milost, po ovim sirotim mališanima daj joj mjesto u nebu, ona je tvoj prijatelj.

Isus svojoj Majci: Ti to želiš, Majko, učinjeno je, to je dovoljno, ne moli, zapovijedaj, zapovijedaj!

Isus svome Ocu: Oče, molim te usliši odmah moju Majku i cijenu moje krvi.

Siromasi: Gospodine, poslušaj svoga Sina, ne možeš se oduprijeti njegovoj štovanja dostojnoj krvi. Ne možeš odbiti divnu Majku, ne možeš odbaciti jednog siromaha.

Bog Otac: Da prisiljen sam uslišiti, ovo je moj pravi Sin. Ne, ne mogu se oduprijeti njegovoj štovanja dostojnoj krvi. Ne mogu odbiti divnu Majku, ne, ne mogu odbaciti jednog siromaha. Anđeli, siđite brzo u Čistilište kako biste doveli ovu dušu u moju slavu. Želim da ona bude poput mene, da nosi krunu, moćna i bogata poput kralja. Ja vam to zapovijedam.

Anđeo duši: Brzo se digni, popni u nebo, Gospodin te zove, kako bi te nagradio i okrunio vječnom slavom.

Anđeo đavlu: Sotono, uzmakni! Poslušaj velikoga Kralja, odlazi u ponor i gori tamo u vatri, ova duša uzlazi u nebo u uzvišenom sjaju.

Davao: Trgam, bjesnim, padam u vatru, jer ova duša ima baštinu koju sam ja u nebu izgubio. Nesretan ja, gorjet ću u vatri.

Oslobođena duša: Letimo poput ptice, dana su nam krila do prijestolja Jaganjčeva, u vječnu slavu. Ulazim k tebi, uzvišeni Vladaru, kako bih te ljubio, kako bih te gledao i zauvijek se odmarao u tebi.

Bog: Žarko te želim imati, ljubljena. Približi mi se brzo. Svaki strah je prošlost. Dajem se posve tebi u svoj slavi. Uđi, dakle, zauvijek k meni, pjevaj zauvijek pobjedu.

Svi anđeli: Neka se cijelo nebo raduje, jedna je duša prešla među svete! O Bože uzvišeni, neka te slave za ovo remek djelo tvojih ruku. Neka svaki čovjek i svaki anđeo pjeva radosno: Naš brat je u nebu, slava i hvala Bogu!

Siromasi: Blagoslivljajmo zauvijek Gospodina u njegovim dobročinstvima. Napuštena duša koja je trpjela u vatri, otišla je u nebo, okrunjena je. Blagoslivljajmo zauvijek Gospodina u njegovim dobročinstvima!

Molitve na čast Presvetom Oltarskom Sakramentu za svaki dan u tjednu
Nedjeljom (128)
(Isusovo poniženje)

Vrijeme nastanka pjesme: Sadržaj pjesme ptiče na zaključak da ju je pisao u vremenu njegova kontakta sa sestrama Benediktinkama od Presvetog Sakramenta u Poitiersu 1701 – 1703 kod kojih će njegova sestra položiti zavjete.

Sadržaj: U više navrata u pjesmi se povezuju teme Srce Isusovo i Euharistija, tako da kao da dolazi do njihove identifikacije. U euharistijskom sniženju Isus postaje naš odvjetnik, naša nadoknada, posrednik i uzor. Pohodimo ga i slušajmo prikazujući se njemu.

Izvan sam sebe kada gledam sniženo najuzvišenije Veličanstvo u Presvetom Sakramentu. U njemu vidim istinskog Boga, u njemu vidim Kralja slave skrivenog u tami, bez sjaja i uzvišenosti. O, tko to može povjerovati? Ovaj dobrodušni Jaganjac je uzeo ovo stanje kako bi, pred svojim Ocem, bio naš odvjetnik. On je tu dan i noć u svojoj prisutnosti, kako bi zadržao njegovu osvetničku ruku spremnu da kazni grešnika koji ga rasađuje i vrijeđa. On je postao hostijom kako bi umirio njegov gnjev. Bez prestanka on ga moli da nam se smiluje. On tu iskazuje Bogu svu čast, sve štovanje, postajući naša nadoknada, ljubeći ga za nas beskrajno. Što može više učiniti? U svojoj prisutnosti i klanjanju prepun si poštovanja i ljubavi za Očevo ime. Tu u svakom trenutku njegovo Presveto Srce želi da Bog bude posvuda slavljen, i da mu svi istinski budu podložni u njegovu kraljevstvu.

Po njemu anđeli i svi sveti neprestanu iskazuju slavu Bogu u Nebu. To što oni čine na nebu, i mi možemo činiti ovdje jer je Isus s nama kao naš uzor kako b i postao sve svima. Jer se Isus snizio iz preobilja ljubavi, njegovo milosrđe nas nuka da mu uzvratimo. Pohodimo ga često u ovom velikom otajstvu. Odgovorimo amen, na svaku njegovu riječ, na sve što čini dan i noć časteći svog Oca. O Isuse ljubezni, mi ti se predajemo, o se priliči jer se ti cijeli daješ nama. Dođi kraljuj u nama kao u tvom hramu kako bi se i mi Ocu duboko klanjali i kako bi ga po uzoru na tebe savršeno ljubili. Iskaži, kao što činiš za nas na oltaru, savršenu hvalu ovom besmrtnom Biću. Presveto Srce, zapjevaj neizreciv hvalospjev koji jedino ti možeš pjevati. Slušajući ga, cijelo nebo obuzima Divna radost.

Ponedjeljkom (129) *(Beskrajna blaga Euharistije)*

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod pjesme br. 128.

Sadržaj: Pjesma započinje svečanom ispovijedi vjere u ovo veliko otajstvo vjere. Euharistija sadrži beskrajna blaga ljubavi, života, slasti koje Srce Isusovo želi svima udijeliti kao zaručnik, učitelj, prijatelj, brat, svijetlo, put. Sakrament ljubavi čeka odgovor naše ljubavi, a sve završava zazivom da Isus raspali naša srca ljubavlju prema njemu.

Onaj čija ljepota očarava sve svece u slavi u našim je svetohraništima danju i noću, skriven u ciboriju. Svemogući, u svojoj uzvišenosti jednak Bogu svome Ocu, kako bi oduševio naša srca on je u ovom velikom otajstvu. Isus uistinu posjeduje u Euharistiji puninu milosrđa, puninu života. On je riznica nepresušna jer je Mudrost, njegov sjaj nije potamnio iako se spustio do nas. Ovdje se on uopće ne štedi, dajući se bez zadržke, posve svima, do te mjere da više niti ne može. Dajući se svima ne osiromašuje sebe, ne izostavlja nikoga. Davanje je njegovo najveće zadovoljstvo, sretan je kada daje. Oh! Tko b i nam mogao ispričati vječne slasti koje ovaj Zaručnik daje kušati svojim vjernim ljubljenima? On je izvrsno vino kojemu nema slična, on je dragocjeni miris, nektar ugodni. Ovdje je on postao sve svima, toliko je milosrdan; On je naš predragi zaručnik, naš pravi Bog, naš smjerni učitelj i liječnik naš prijatelj, naš brat, naša staza i naš put, naše blago svjetlo.

Sva su ova blaga u njegovom Srcu, tamo je njihov tabernakul, kako bi ih dijelio sa smjernošću ako čovjek ne postavi prepreku; Ovo sveto Srce žarko želi davati, dijeliti, ono nas bez prestanka zove ali tko ga želi čuti? Dođite, dragi prijatelji, dođite svi, kaže nam ovaj dobri Učitelj, dođite vidjeti kako je slatko ljubiti me i upoznati me. Dajem vam svoje tijelo za jelo, jedite, jer vas ljubim, pijte moju krv dugim gutljajima, čak se njome i opojite.

Isus nas ljubi, da i mi ljubimo, nije li to velika stvar? Bez straha približimo mu se, jer on je ljubezan. Želimo li žarko ljubiti kao u Domovini? Idimo Presvetom Sakramentu on je plamen ljubavi. Izlij, o božanski Isuse, tvoju milost na našu dušu, jer se više nećemo opirati tvome slatkom plamenu. Učini, po tvom milosrđu, našu dušu hrabrom, pogledaj na naše siromaštvo pogledom ljubavi. Amen.

Utorkom (130) *(Pouka Euharistije)*

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod pjesme br. 128.

Sadržaj: U školi Isusa Krista nenadmašivog učitelja prisutna u Euharistiji učenik uči poslušnost, poniznost, strpljenje, šutnju, mir, ljubav.

Presveti oltarski Sakrament je izvrsna škola da se bez riječi i posebnog umijeća u malo vremena nauči znanost svih kreposti i božanska mudrost. Učitelj je ljubezni Isus koji nas neprestano podučava iz Presvetog Sakramenta. On je učitelj bez premca, prosvjetljuje našu dušu, i poput božanskog sunca raspaljuje je i ražaruje. U ovom otajstvu on postaje naš sveti uzor, koji prakticira dan i noć u skrovitosti ono što naučava. Kad silazi na oltar, silazi po poslušnosti, glas čovjeka smrtnika ga tamo postavlja bez njegovog protivljenja. Tu njegovo Presveto Srce gori velikim žarom, on tu dolazi kako bi spasio grešnika, potiče ga i zove.

Ljubav prema poniznosti privlači ga iz slave, kako bi sakrio svoju uzvišenost u siromašnom ciboriju. On nas u Presvetom Sakramentu poučava svoj uobičajeni nauk, naučite da sam ja ponizan i smjieran, dobrodušni Jaganjac. Iako grešnik često, po svojoj nečednosti, vrijeđa njegovu uzvišenost u Euharistiji, ne možete zamisliti koliko je njegovo strpljenje, njegovo presveto Srce trpi sve ne tražeći osvetu. On uvijek tu, umire svjetovnim stvarima, bez korištenja osjetila, u dubokom miru. Njegovo srce je puno blagosti, to je njegova dragocjena krepost, podupire grešnika bez ogorčenosti, bez srdžbe.

Ovo otajstvo je puno ljubavi, ili bolje ono je sama ljubav, Isus tu boravi dan i noć, kako bi pokazao da nas ljubi. Kao vjeran prijatelj, on nas bez prestanka moli da ga ljubimo, da u njemu tražimo istinski život. Kolika je njegova ljubav prema Ocu? Uopće nema granica, jer on ga ovdje ljubi onoliko koliko zaslužuje. Na koncu, sve kreposti imaju za svoj jedini izvor u presvetom Srcu ljubeznog Isusa, samo ono ih priopćava. Dragi prijatelji, pohodimo svi ovog uzvišenog vladara, jer on želi ostati s nama kako bi pokazao da nas ljubi. Spoznat ćemo otajstva kako pobijediti, način da postanemo savršeni i da steknemo slavu. O Isuse, prosvijetli nas, o svjetlo beskrajno! Samo u tebi možemo naći riječi života. Oblikuj u nama svoje kreposti i tvoju živu sliku, naše srce se više neće opirati ovom Božjem djelu.

Srijedom (131) *(Očekivanje Isusa)*

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod pjesme br. 128.

Sadržaj: Montofrt poziva pronaći život na izvorima Euharistije, zatim i sam Isus poziva a učenik prihvaća poziv Isusove ljubavi. Gotovo u svakoj strofi se ukazuje na Srce Isusovo.

Neka moj jezik sve dane moga života i posvuda razglašuje uzvišenost Presvetog Sakramenta. Dođite, promatrajmo u njemu Spasitelja naših duša i njegovo presveto Srce koje gori božanskim plamenom, Srce koje je sama vatra, sami plamen. Ovo srce je otvoreno u svakom času kako bi bilo naše boravište i naše sigurno utočište. Ono je svima neosvojivi bedem, kroz koji neprijatelj nikada ne ulazi, ono je kraljevstvo mira, gdje se postaje nesavladivim. U ovom srcu Bog Otac nikada nije ostvario svoj pravedni gnjev protiv grešnika koji tu boravi, ovo Presveto Srce ga skriva pod svojim krilom, prekriva ga svojim milosrđem, kako bi umirio svoga rasrđenog Oca. O milosrđe očinsko!

O kršćani, dođite iz daleka u ovo srce gdje ima u izobilju svakog dobra, ono je u Presvetom Sakramentu. Dođite kušati u ovom vjernom srcu više slasti, više radosti nego što vaše srce želi, ne bojte se ničega, ono vas zove. Dođite, grešnici, u Euharistiji pronaći istinski

život sa svakovrsnim dobrima; dođite se sakriti, biti sigurni usred mog Presvetog Srca, kako biste tamo našli kajanje i oproštenje za vaše grijehе.

Gorljive duše zašto oklijevate kušati ljupke slasti kojima je moje srce uvijek ispunjeno? Odmorite se u njemu kako biste spoznali u tišini govor svete ljubavi, kako biste i vi o njoj govorili s ljubavlju i poštovanjem. Moje Srce postaje sve svakoj duši koja se u njemu odmara, ono daje, a da samo ne osiromašuje, ono obogaćuje, pomaže, ohrabruje, bez prestanka, ono brani, poučava, ljubi, grli i vodi. Ono je svima sve bez zadržke. I u najvećim zbrkama u preziru i uvredama, dođite se tu utješiti. Žele li vas vaši neprijatelji uništiti? Neka moje srce će bude mjesto vašeg sučeljavanja tu ćete ih sve poraziti, i samo ćete se tome nasmijati.

Dođi vidjeti me, dušo čista, ostavi stvorenje, čekam te u Presvetom sakramentu. Uđi u moje Srce, boravi u njemu potajno, ne boj se ničega, ono je tvoj dom, tu kušaj koliko sam dobar zauvijek moja predraga. O Isuse, moram se dakle predati, tvoja ljubav je jako snažna i nježna, smjesti me u svoje Srce kako bi odnio pobjedu nad samim sobom i nad mojim drugim neprijateljima. Neka tvoje Srce samo bude moj raj, gdje će te zauvijek moje srce ljubiti!

Četvrtkom (132) *(Bogatstva Euharistije)*

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod pjesme br. 128.

Sadržaj: Himan živoj i djelatnoj prisutnosti Isusu u otajstvu Euharistije. U Presvetome Isus je Bog s nama, sebi nas privlači u duhovno zajedništvo, za nas čini velike stvari. Isus sve poziva da ga ljube, da dođu njegovu Srcu.

Čudesan mi izgledaš dobri Isuse, zbog svoje ljubavi. Nisi se zadovoljio biti s nama trideset i tri godine u radu i mucu, nego si iz velike ljubavi htio ostati s nama kako bi postao sve svima. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, neka mu se svi klanjaju i ljube ga. On nas ljubi preko svake mjere, a kako bi nam ostavio slobodan pristup svojoj presvetoj prisutnosti, u priprostom izgledu On skriva svoje božanstvo, svoj sjaj i svoju uzvišenost. Čini se da je zaboravio svoju uzvišenost, kako bi očarao naša srca. Neka je uvijek hvaljen, njegova je ljubav neizmjerana. Bog nas ljubi tako nježno, da se razdaje u ovom sakramentu, Ah! tko to može vjerovati? On sve daje bez zadržke. Daje svoje tijelo za jelo, svoju vlastitu krv za piće, svoju dušu i svoje beskrajno biće, kako bismo se preobrazili u njega. Neka je uvijek hvaljen, ah, kako je dostojan slave!

Njegova svemogućnost, u svakom trenutku, u Presvetom čini velika čuda mijenjajući narav, njegova ljubav je još čudasnija jer ju on od sada ujedinjuje sa svojim stvorenjem. Isus i duša tu čine jedno. Između njih dvoje sve postaje zajedničko. Neka je uvijek hvaljen, On ljubi bez mjere. Dođite k meni, dođite, grešnici, govori vam ovaj ljubezni Spasitelj, dođite, muškarci i žene. Ja sam vatra koja proždire i moje srce žarko želi njome zapaliti vaše duše. S neba sam sišao samo da bi ju proširio posvuda. Neka je uvijek hvaljen, njegovo je srce posve plameno. Ako želite imati ovaj plamen, dođite u moje srce, tu je njegovo mjesto, tu ćete ga naći, tu su ga i sveci crpili, dođite da vas taj plamen zapali, ja ga darežljivo dajem. Trebate samo tražiti, jer ja ću sve dati. Neka je uvijek hvaljen, njegovo milosrđe nas potiče.

Postao sam vaš Spasitelj, nosim vas zapisane božanski slovima u mom srcu. Moje srce se iscrpilo za vas, kako biste vi svi postali djeca moga Oca. Srce je otvoreno kako biste tu boravili, spremno braniti vas i rasteretiti vas. Neka je uvijek hvaljen, To je otajstvo preveliko. Kršćani, uzvratimo svetom zahvalnošću, uzvratimo ljubav za ljubav, naš Bog to zaslužuje. Bujice naših bezakonja nisu mogle postaviti njegovoj dobroti ni kraja ni granica. Nesreća, prokletstvo grešniku koji ne ljubi ovog blagog Spasitelja! Neka je uvijek hvaljen, od sada zauvijek! Recimo, nježnim i blagim naglaskom: O Presveto Srce, zapali nas. O, božanski

požaru, evo naših srdaca, sagori ih, načini od njih pokraj tvojih oltara slatku hostiju. Kako bismo pjevali dan i noć ovaj mili hvalospjev ljubavi: Neka je uvijek hvaljen, On sam je naš život. Amen.

Petkom (133)

(Uvrede nanesene Presvetom Oltarskom Sakramentu)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod pjesme br. 128.

Sadržaj: Isus se žali zbog pustoši koja vlada oko Sakramenta njegove ljubavi. Neurednost nekih crkava, svetogrđa učinjena prema Presvetome, rađa krikom sveca za potrebom nadoknade i obvezi kršćana da nadoknade za sve uvrede nanesene Isusu u Presvetom Sakramentu.

Poslušajte moj pravedni plač, vi koji ljubite moga Spasitelja, bez straha ću vam iznijeti osjećaje moga srca: Zaboravljamo i napuštamo Isusa u Presvetom Sakramentu, uzdišući govorim, pred njim se skoro nitko ne klanja. Kuće velikaša su pune velikog broja ljudi koji često kao plod truda imaju samo gubitak svoga vremena, a crkve su napuštene, boravak u njima je dosadan. Sat vremena u crkvi se čini poput godine. Ah! plačite, plačite, moje oči! Vidite li Kralja slave napuštena na našim oltarima i protjeranog iz pamćenja većine smrtnika? Zar nije čudno da je prezren Onaj koji očarava anđele svojim božanskim sjajem. Tecite, tecite moje suze.

Često je ovaj Uzvišeni smješten jako siromašno, Crkva slična na staju prljava i bez ukrasa dok velikaši ovog svijeta imaju kod sebe svekolika dobra i ukrase, ništa im ne nedostaje, kod njih svega je u izobilju, sve sjaji, sve je pozlaćeno. U odajama kraljeva, sve se odvija u velikoj tišini duboko se poštuje njihova prisutnost, njihove su riječi zakon. Dok vidimo bezbožnog čovjeka bez poštovanja pred svojim Bogom kako po svojoj nečednosti obeščaćuje njegovo sveto mjesto.

Ovaj najbolji od svih učitelja, nakon što je sve dao, tisuće i tisuće izdajica izdaju ga, izruguju i vrijeđaju. Primaju ga u odaje svoga srca u kojima jest već đavao po grijehu, te tako Isusovo Srce stalno trpi gorku muku. Vidjeli smo heretike kako ruše posvećena mjesta i usprkos katolicima gaze posvećene hostiju nogama. Eto kako čovjek vrijeđa svog ljubaznog dobročinitelja. Drhtim kad na to pomislim koje li prevelike žalosti! Što! Možemo li mi biti neosjetljivi na ovaj prezir, na ova svetogrđa? Ne, ne, to nije moguće, oplakujmo dakle uvrede nanesene blagom Isusu! Pohodimo ga često umjesto tolikih kršćana, njegovo Srce nas na to potiče, ono nas želi obasuti dobrima.

Kako bismo dali zadovoljštinu za ove uvrede ljubimo ga velikom ljubavlju, iskazujmo mu tisuće časti, dodvoravajmo mu se. Molimo njegovo Srce tako prezreno, za oprostjenje jer se ovo premilo Srce za nas posve istrošilo.

Kraljuj posvuda, moćni Učitelju i u Presvetom Sakramentu također; veliki Bože, hoćeš li učiniti da Te spoznamo, nije li na koncu i vrijeme za to? Spriječi da ti pristupaju oni koji te prekrivaju prezirom, a našim uistinu skrušenim srcima udijeli milosrđe. Jer su naša dobra i tvoja dobra od tebe, smo ih primili. Neka tvoji preziri budu i naši preziri, neka padnu na nas. Kako bi nadoknadili za sve ove grijeh evo naši srdaca, uzmi ih i učini žrtvom podno tvojih svetih oltara. Amen.

Subotom (134)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod pjesme br. 128.

Sadržaj: Montfort ukazuje kako kod pričesti živjeti posvetu Isusu po Mariji te poziva kršćane da nasljeđuju njene nutarnje stavove kad se ona pričešćivala. Isus Mariji daruje dar Euharistije, njeno Srce mu iskazuje svaku čast i hvalu oltar je na kome se prikazuje Ocu. Marija je sretna primajući svoga Sina, njeno srce je sama vatra ljubavi, u euharistiji Isus je potpuno Marijin a Marija Isusova, Marija nam pomaže dobro primiti Isusa.

Isuse, ne možeš ostaviti Mariju, toliko je jaka ljubav koja vas veže, zbog toga si prije svoje smrti ustanovio Euharistiju, da bi nakon svog Uzašašća ovdje na zemlji bio njena utjeha. Toliko si se naslađivao u njenom prečistom krilu tijekom devet mjeseci, da si ponovno htio više puta u njoj otpočiniti u tišini. Ti se u njenom Srcu prikazuješ nebeskom Ocu kao na oltaru. Izgnan iz srca grješnih ljudi, Isuse dolaziš u njeno Bezgrješno Srce i primaš u njemu savršenu čast, jer njeno Srce Ti pjeva slatku uzvišenu pjesmu hvale i salve koju samo ono može otpjevati kako tebi dolikuje. Isuse, Ti se ugodno odmaraš na ležaljki njene čistoće, kušaš neizrecivu radost u plamenu njene ljubavi, ali iznad svega njena poniznost te privlači da siđeš u Nju i očarava tvoje veličanstvo.

Isuse, ti pun zahvalnosti činiš Mariju dionicom svega svojega blaga, hraniš je svojim tijelom koje je ona u djetinjstvu othranila mlijekom iz svojih prečistih prsiju. Za uzvrat Ti je hraniš svojom božanskom krvlju. Koju li je radost i milinu ona doživljavala u slatkim trenucima kad je nježno primala svog ljubljenog Sina. Tada je njeno sveto Srce klikalo zbog radosti u Isusu, svome Spasitelju. Njeno Bezgrješno Srce je plamen, gorući grm koji izgara i koje samo u svom Bogu pronalazi sebe, svoje boravište i život. Gori a ne izgara, jer se nikad ne može previše ljubiti. Ljubav u tom velikom otajstvu izgleda kao da njihova srca spaja te postaju jedno. Među njim sve postaje zajedničko, jer Sin je potpuno u svojoj Majci, a u Mariji se nazire samo njen ljubljeni Sin Isus. Tada Ona svojom molitvom zadobiva milosrđe siromašnim grešnicima. On je njen Sin, Ona je njegova Majka. Njeno Presveto Srce i prečisto krilo razoružaju Isusa.

O kršćani, vjerna nam Djevica svojim pričestima pokazuje svetu pripremu i stav kako savršeno ispuniti našu dužnost prema Isusu u Presvetom Sakramentu. Nasljeđujmo taj savršeni uzor. Od tebe nam je Djevice Marijo, proizašlo njegovo Tijelo i Krv koji nas uzdižu do tih visina da nam i anđeli zavide. Budi uvijek i svuda blagoslovljena što nam dade tako dragocjeni dar.

Majko divna, zasadi u naša srca sve svoje kreposti da bi slatki Isus u njima rado boravio. Zapali svoju ljubav u nama da bismo s tobom ljubili tvoga Sina. O Isuse, tvoja sveta Majka je naša savršena nadopuna. Siđi žurno u nas i sjedini nas s Ocem, ili radije dođi u njeno Srce koje će nadoknaditi našu premalu ljubav. Amen.

Novi hvalospjev o Božjoj ljubavi (135)

Vrijeme nastanka pjesme: Vrijem nastanka pjesme nepoznato.

Sadržaj: Pjesma se može usporediti sa brojem 67 iz Rasprave gdje Montfort poziva na moliti molitvu sv. Avgustina tražeći da ga se ljubi. Na Isusovu ljubav prema nama, na Božju ljubav, Bogu ljubavi ljubavljju treba odgovoriti.

Kako je ugodno dan i noć pjevati hvalospjev o predivnoj ljubavi! O moj Isuse, ljubavi moja, ljubim te, ništa ne želim ljubiti osim tebe. Čovjek ne zna koja je sreća ljubiti te, moj Spasitelju. Ljubim Isusa! -kršćani, uzviknite tako, kušajte koliko je slatka ljubav. Uistinu, nemamo li razlog ljubiti tako dobrog Gospodina? On sam je beskrajno dobrotiv, čista ljepota,

bez mane, bogat i darežljiv, dobar bez primjese zla. Što je slađe, što li razboritije do li voljeti ga cijelim srcem?

Kad ne bih ljubio Njega miloga, moje srce ne bi bilo zadovoljno. Bilo bi zarobljeno i uznemireno, sve bi mu postalo gorko. Ljubav oslobađa i kaže mu: «O Gospodine, tvoj jaram nije težak! O, kako je slatko ljubiti te!»

Što! Dobrom Gospodinu ljubav nije uzvraćena? Je li uzalud to što On nas neprestano ljubi i što nas obasiplje svojim dobročinstvima? Ne, ne, prokletstvo grešnicima koji mu ne daju svoje srce! Ljubimo, kršćani, njegovo milosrđe nas potiče, ljubimo ga svi zauvijek. O Bože ljubavi, ognju gorući, budi naš slatki osvajač. Zagrlj nas, ražari svojim božanskim plamenom neka naša srca budu tvoje boravište. Oprosti, Božansko milosrđe, što smo ti se toliko odupirali. Od sada ćeš Ti vladati našim dušama, a mi ćemo ponavljati dan i noć: Ljubavi, ljubavi, ljubavi, ljubavi. Amen. Isus i Marija, na veću slavu Božju.

Molitva nadoknade Presvetom Oltarskom Sakramentu (136)

Vrijeme nastanka pjesme: Svetac je napisao ovu pjesmu početkom 1709 prigodom obnove crkve u župi Campbon.

Sadržaj: Pjesma odražava zapušteno stanje koje je Montfort zatekao u župi i crkvi i u svojoj velikoj gorljivosti potpuno materijalno i duhovno obnovio. Profinjeno, duboko sarkastično i oštro Ljudevit ukazuje na zapuštenost u Crkvi i na nedolično ponašanje onih koji u nju ulaze. Sve za cilj ima pobuditi želju kršćana da uredi Crkvu i nadoknade za toliko nepoštovanje prema Isusu u Euharistiji.

Uzdišimo, cvilimo, gorko plačimo, napušta se Isusa u Presvetom Oltarskom Sakramentu zaboravili smo ga, napadamo ga u njegovoj prevelikoj ljubavi, vrijeđamo čak i u njegovoj kući. Kod gospode sve se sjaji, kuća im je svime dobro opskrbljena, a Crkva je zaboravljena, oltar siromašan, podne pločice su razbijene, krov bez pokrova, zidovi su uništeni ili pokriveni prljavštinom. Raspelo je slomljeno, slike prašnjave, tkanina istrula, ukrasi zamazani, knjige rastrgane, svjetiljka ne gori, sve je okrenuto naopačke, bačeno u prašinu.

Ciborij je razbijen, kalež potamnio, pokaznica od kalaja ili od mesinga pokrivenog plijesni.

Od ulaza do sakristije sve ukazuje na prezir i porugu. Nitko se ne usuđuje pljuvati u poganskom hramu, a naši hramovi su puni pasa, koji jure, stvaraju buku, i onečišćuju, a da se nitko zbog toga ne zabrinjava ili ispravlja ove uvrede. Ako je štogod čisto u kući Božjoj, onda je to klupa mjesne gospode. Na prljavim zidovima njihovi su grbovi lijepo naslikani. Tko ima vjere, neka sa mnom oplakuje. Umjesto imena besmrtnog Gospodina, nasred oltara se postavlja grb gospode. I svećenik i mazga nose grbove gospode, prvi ga nosi na oltar, a ova druga u štali.

Koliko ljudi kod velikana i gospodični danju i noću, kako bi im se dodvorili, a oltari prazni, crkva napuštena, kratka misa izgleda kao da traje i godinu dana. Vidi ulickanog svećenika, vidi slobodnjaka, gordo ulazi u crkvu, jednim koljenom kleca na klupu, gleda, pozdravlja, razgovara, šeta kao da je na ulici. O, užasne li stvari, on vadi duhan, ili ga daje, ili uzima od ovoga, od onoga sav se napuhnio od miline, okreće se, pravi važan moleći u grimasama. Ako ide u crkvu, ne dolazi da bi se poklonio Isusu nego da bi štovao svoju ispraznost. Njegove su želje, pogledi, razgovori, držanje žrtvovani nekim stvorenjima.

Pogledajte plačući, na drugoj strani neka besramna dama, napuhana u svom brokatu, s trostrukom bordurom, u svojim dražesnim cipelama, kako je došla na ovo sveto mjesto, igrati svoju ulogu. Često se može vidjeti kako ovaj lijepi napuhani balon odlazi do podnožja oltara

Boga živoga ili barem do neke klupe, kako bi bila zamijećena i pogledom odaslala svoje strjelice u srce. Ova sluškinja đavla osporava čast i božanstvo uzvišenom Gospodinu. Isus se više ne ističe pored ove nakićenosti, niti oltar više sjaji pored ovog zlatnog brokata. Njezin pas, njezina lepeza, rukavice i ukrasi, njen ljepotan i ona tamo se zabavljaju, ponekad čita, ponekad se pretvara tražeći očima da li ju tko gleda.

Udari, veliki Bože, udari ove besramne nezahvalnike! Barem će te se bojati, ako te već ne ljube. Svom strpljenju dodaj pravdu i vidjet ćemo kako strah dolazi poslije drskosti. Tvoja slava je ugrabljena, a ime zasjenjeno, ti si Gospodine vrijeđan, ovom zlu nema kraja. Zaustavi munje pravde jer tvoja dobrot nadilazi ljudsku zloću. Oprosti, o blagi Isuse, i njima i nama, smiluj nam se. Možemo li popraviti ova djela tvojom vlastitom Krvlju i našim siromašnim molitvama? Evo nas prostrtih podno tvog oltara, slobodno nas udari, mi smo razbojnici, ali ako pogledaš tvoje Srce i naše suze, usliši nas u našim pravednim vapajima.

Novi hvalospjev u čast Kalvarije (137)

Vrijeme nastanka pjesme: Montofort je napisao ovu pjesmu 1715. kada je pohodio jednu od dvije Kalvarije u gradu koje je podigao prigodom obavljanja misija u njemu 1711.

Sadržaj: Pjesma je krik radosti u kojoj svetac izražava svoju ljubav prema križu. Motreći Boga kako umire na križu kršćanin uči što je to grijeh, i gledajući Isusa uči se poslušnosti, miru, te kako iz umiranja dolazi život. Nema veće ljubavi od ove, i zato je križ duhovni lijek. Motrenje križa potiče na pokoru, mir i sreću, potiče da se ljubavlju odgovori na Isusovu ljubav. Križ je sigurno utočište i ljestve koje vode u Nebo.

Dragi prijatelji, drhtimo od radosti, evo Kalvarije ispred nas. Potrčimo tamo, milost nas požuruje, požurimo vidjeti Isusa Krista koji je umro za nas. Tko vjeruje, njemu je dosta i ova Kalvarija, gledamo na njoj ono što je nekoć bilo: umrloga Boga kako bi umirio Boga Oca, umrlog Boga za nas na križu. Na Kalvariji vidimo Boga koji gubi život, ubijaju ga ruke okrutnih nezahvalnika. Vidimo njegovu slavu zastrtu i postavljenu između dva razbojnika. Vidimo sunce bez sjaja, stijene koje pucaju od bola, grobove koji pokazuju svoj prah, svemir kako drhti od straha. Ovaj umrli Bog čini da shvatimo grijeh grješnog čovjeka, veličinu Gospodina kojeg čovjek vrijeđa i muke vječnoga pakla.

Na Kalvariji se vidi kako poslušnost trijumfira i daje nam mir, na Kalvariji se rađamo da bismo umrli i živjeli vječno. Na Kalvariji je Bog koji je umro na križu, pobijedio smrt i pakao. Ovdje je njegova ljubav privukla čitavo nebo i cijeli svemir. Tu su sabrana sva čuda i preobilje Spasiteljeve ljubavi, skupljene su sve riječi njegovog srca koje su njegova usta izrekla. Na Kalvariji se nalazi sigurna pomoć koja stavlja točku na svaku nepravdu. Ovdje je nepobjediv dokaz koji razrješava sve poteškoće. Podnosite li okrutne patnje? Promatrajte, uzmite raspelo i vidjet ćete u ovom vjernom zrcalu da su vaše patnje male. Odavde proizlazi pokajanje, teče mir, ovdje počinje sreća i nikad ne završava.

Ljubimo, dakle, ovog ljubeznog Spasitelja, probodenog, rastrganog udarcima, klanjajmo se njegovom ljubljenom križu, ljubimo njegove noge i njegove čavle. Budimo sveti, Kalvarija je strašna za sve one koji žele grijeh. Pred njom čovjek treba suosjećati i biti ganut u srcu. Sve ovdje više svojim jezikom: O grješniče, Bog za tebe umire od ljubavi! Vrijeme je da oplacheš svoje čine. Vrijeme je i red na tebi da ljubiš Spasitelja. Daleko je od Kalvarije čovjek ovoga svijeta, daleko čovjek sjetilnosti, daleko od nje ljudi uvijek u ratu, daleko sluge pakla. Ucviljeni, ovdje je vaše utočište, pokajnici, ovdje je vaše mjesto, siromasi, ovdje je vaše prebivalište. Ovdje se u Bogu postaje bogat. Ostavimo tu naša srca i naše darove, radosno zagrlimo križ da bi naše molitve imale učinka kako bismo se s Kalvarije popeli na Nebo. Neka tako bude! BOG SAM.

O Božjoj ljubavi (138)

Vrijeme nastanka pjesme: Montofort je napisao ovu pjesmu nakon lipnja 1715. vjerojatno u Vouvantu.

Sadržaj: Sveti pjesnik pjeva svoju ljubav prema Bogu. Ljubav je poslušna, herojska, prihvaća duhovni boj. Završava pozivom svim da se ljubi Boga.

O moj Bože, želim te ljubiti, ljubav me potiče, počinjem izgarati. Ti me očaravaš. Pustite me da ljubim. Potpuno podložan tvome Zakonu, od Pariza do Rima, izabirem Te za svoga Kralja i prisežem Ti svoju vjernost, prisežem svima usprkos. Želim te ljubiti, o Bože, herojskom ljubavlju, i ako me posvuda ismijavaju, zatvaraju mi vrata, iako posvuda nailazim na protivljenje.

Cijeli je pakao u gnjevu, pokreće nebo i zemlju. Ali Gospodine, usprkos vukovima, ako me Ti pomažeš, navijestit ću rat svima, sa svima ću se boriti. Dobri kršćani koji ne ljenčarite, ljubimo hrabro, borimo se, pa i našim pjesmama, protiv svijeta i njegovih plodova, samoga pakla i đavla. Ljubimo uvijek, ljubimo više. Ljubimo Gospodina radosnim srcem ne bojeći se nikoga. Ako ćemo zbog toga na svijetu trpjeti udarce zavidnika, imajmo pred očima krunu na nebesima. Tako neka bude.

Pravila za čovjeka koji se obratio u misijama (139)

Vrijeme nastanka pjesme: Montofort je napisao ovu pjesmu 1715. nakon misija u Fontenay le Compte vjerojatno tijekom boravka u samotištu u šumi Mervant.

Sadržaj: Montofort je bio i jako praktični misionar. Nisu dosta dobre odluke, one moraju voditi do služenja Bogu u svakodnevnicima. U pjesmi se ukazuje na kvalitetu praktičnog kršćanskog života, dnevna pravila, pravila za dobra, časti, pohvale, zabave, za ono što treba izbjegavati, za pobožnosti. Želi se vjernika koji služi Bogu voditi što je moguće bliže životnom iskustvu svakodnevnice.

Veliki Bože, divni Gospodine, hoćeš li dopustiti grešniku da nosi časnu titulu tvoga poniznoga sluga? Neka mi je tvoje milosrđe dade i udjeli kako bih mogao svima reći da te ljubim i da ti služim.

Izvršnost i odlika služenja Bogu

Služiti Bogu, velike li uzvišenosti, to je više nego biti kralj. Gospodine, nisam dostojan da budem tvoj sluga, ali ti to želiš, veliki Učitelju, nastojat ću to biti, kazujući cijelom svemiru da te ljubim i da ti služim. Primio sam tvoje svjetlo, tvoju milost i oprostjenje u zadnjim pučkim misijama slušajući propovijed. Započeo sam svete vježbe te ih preveo u hvalospjeve. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Bogu služim kad ga štujem u duhu i istini, a kako bih to činio, zazivam njegovu dobrotu u pomoć, jer njegova je milost neophodna da bi se to htjelo i moglo činiti. Služim Bogu svim svojim srcem on je moja slava i moja sreća.

Služiti u duhu, bez zadržke i bez poštete. Tko dvoji i proračunava, ne služi sveto Bogu. Gorljivo, bez lijenosti, radosno, bez tuge. Služim Bogu svim svojim srcem on je moja slava i moja sreća. U istini, bez pretvaranja, bez umješnosti i bez dodvoravanja, bez straha i ograde, rado i iskreno, bez ljudskih obzira prema svijetu, bilo da nam laska ili nas grdi. Služim Bogu svim svojim srcem, on je moja slava i moja sreća.

Dnevna pravila

Čim se probudim, uzdižem prema Bogu svoje srce. Spavam li ili sam budan, ja pripadam tebi, Gospodine. Evo me spreman sam sve učiniti kako bih se tebi dopao. Služim Bogu svim

svojim srcem, on je moja slava i moja sreća. Moleći Boga, oblačim se nakon znaka križa ne misleći na išta beskorisno, ne vičući glasno, bez ikakvih beščednosti koje bi uznemirivale vid ili sluh. Oblačim se uređujem kako bih sačuvao čistoću ali bez pomodnosti, bez raskoši i ispraznosti, s čašću i pristojno, bez gubljenja vremena, bez rasipanja. Nakon toga molim na koljenima, skromno, bez riječi i bez ikakve svojevoljne rastresenosti, pobožno bez lijenosti, radosno bez tuge. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Razmatram u njegovoj prisutnosti o smrti i sudu, nebu i njegovoj nagradi, paklu i njegovoj kazni, vječnoj slasti, vječnoj mucu. Nakon molitve uređujem dom, ili činim nešto drugo u skladu s vremenom i mjestom, samo za Boga, u njegovoj prisutnosti i bez samodopadnosti. Vrijeme mojih dana uređeno je savršeno točno. Moji su sati raspoređeni sve do objeda: vrijeme za to i to djelo, vrijeme za tu i tu žrtvu. Iz trenutka u trenutak, iz sata u sat gledam prema nebu i kažem: Evo mog obitavališta i mog vječnog boravišta. O dušo moja, čuvaj se, sve prolazi, Bog te gleda. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Čitam, pišem ili molim, radim neprestano koristeći život za Boga, ne gubeći ni jednog trenutka. Kako je vrijeme dragocjeno i kako je nenadoknadivo! Prije nego sjednem za stol molim za blagoslov. Dok blagujem ja sam ljubazan, umjeren i pristojan, skroman u držanju i radostan u svojoj tišini.

Pobožno zahvalim na kraju obroka. Svijet to čini u grimasi ili uopće ne zahvaljuje. Dugi obrok, kratka molitva, a ja činim upravo obrnuto. Ako mogu svaki dan idem pobožno na Misu, a kako bi mogao na njoj prisustvovati sve spremno ostavljam, nakon čega se sve druge stvari bolje uređuju. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Razmatram bez propuštanja svaki dan, ali ne propuštam ni molitvu na glas. Obadvije su velika pomoć u služenju Bogu bez zadržke, kako bismo ga ljubili još više. Dnevno izmolim ružarij ili barem jednu kronicu, praksa je to dobrovoljna, ali to je savršena tajna koja čini naš život sretnim a našu smrt dragocjenom. Kako bih bio pravedan i vjeran u svemu živim po vjeri u svemu me vjera vodi, ona je moja baklja, moj zakon, vjera diktira određenu vježbu i ja je bez pogovora činim. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Svaki mjesec, redovito, pristupam svetim Sakramentima, pa i češće ako je potrebno, u skladu s mjestom i vremenom, što se češće pričešćujem, češće dobivam život. Svaku večer činim ispit savjesti o mojim glavnim obavezama. Zatim, kako bih nadoknadio propuste, činim neku pokoru. Nakon molitava sveto liježem, bez indiskretnih riječi, bez kašnjenja, u duhu poslušnosti, u duhu pokore. Kad liježem stavljam se u položaj mrtvih, ovaj položaj me dira, misleći na Boga, usnem. Gospodine, za tebe spavam, a moje srce kuca i bdije. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Pravila za vremenska dobra

Kako nisam stvoren za zemlju nego za besmrtno dobro, ja se ne sudim niti svađam kako bih posjedovao vremensko dobro. Zadobivam ga bez nepravde i posjedujem ga bez škrtosti. Radije neka mi ukradu moj prsluk i moj ogrtač, nego da sačuvam svoje haljine parničeći se po sudu. Sluga Božji popušta i Bog ne želi da se on parniči. Za Crkvu i skrbništvo moglo bi se parničiti za dobro drugoga, ali se po tome može i pasti u prokletstvo ako ljubav nije čista, bez ogorčenosti i bez uvrede. Plaćam što prije svoje dugove, rado i radosno, ne izmišljajući izgovore kako bih izbjegao plaćanje. Bez sudskih stražara i bez prisile, bez zaobilaženja i bez varanja. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Samo zbog Boga dajem milostinju, kako bih si učinio prijatelje, kako bih dobio žezlo i prijestolje, kraljevstvo u Raju. Ali milostinju dajem u tajnosti, hitro, radosno i savršeno. Razborito i mudro raspoložem svojim dobrima, ako darujem, činim to u kršćanskom duhu, bez parade, bez traženja časti i bez ikakvih ludih izdataka. Bez grimasa u mojoj pratnji, bez raskoši u mojim haljinama, bez parada u mom domaćinstvu, bez skupog namještaja, jer tako sam rekao ovom prokletom svijetu na svome krštenju. U gradu ili na selu, u kući ili na polju,

ako gubim ili dobivam, moje srce je zadovoljno. Bez osporavanja, bez ljutnje, bez izvanredne radosti. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Pravila za časti i hvale

Nikada ne težim za hvalama ni počastima, ali ako mi ih netko iskaže ja ih upućujem Gospodinu. Čovjek svim svojim govorom ne čini nas ni ludim ni mudrim. Na drugoj strani, u tišini, vidim svoje mjesto u paklu, bez samodopadnosti i tjelesnih hvala; jer govoriti protiv sebe samoga, često je znak krajnje oholosti. Zadovoljan svojim imetkom, ne težim većemu, iako je običan, ja u njemu nalazim sve što mi je potrebno. Moja slava jedinstvena i uzvišena je u meni samome. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Daleko mudraci sa svojom mudrošću, ako nisu mudri u Gospodinu. Daleko plemići u svojoj plemenitosti ako nisu plemeniti u srcu ako ne opraštaju uvredu bez osvete i mrmljanja. Moja je najveća slava u snižavanju i trpljenju, a moja pobjeda u pobjeđivanju sebe opraštajući, u časti bez dopadljivosti, u uvredi bez osvete. I kad me najviše vrijeđaju kažem: neka je blagoslovljen Bog! Ne želeći se osvećivati ni kažnjavati počinitelja. Rado opraštam i ne žalim se nikomu. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Pravila za užitke

Osuđujem i prezirem sva zabranjena zadovoljstva, znajući da je po ovoj kugi propalo mnogo i najsvetijih. Umjeren sam i u neophodnim zadovoljstvima. Da bih pripadao Isusu Kristu potrebno se raspeti. Uvijek se umrtvljujem u tijelu i u duhu, a da to nitko ne primjećuje, kad jedem ili pijem. Od najboljega stavljenog na stol, od rijetkoga, od mjesta, od ugodne vijesti, od svega činim žrtvu Bogu kako bih sačuvao u duši čistoću njegova plamena. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Tamo presijecam riječ, ovdje zaustavljam neku želju, ili olaki smijeh, ili kakvo drugo isprazno zadovoljstvo, ludost, pogled, šalu. Ne govorim o košulji od kostrijeti, ni o željeznim pojasevima, ni o dragovoljnom bolu koji tijelo može trpjeti. Volim činiti pokoru u poslušnosti. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Pravila za ono što treba izbjegavati

Mrzim najvećom mržnjom svaki grijeh, pa i laki, jer ide Boga samoga, jer nam zatvara nebo. Izbjegavam njegov privid i u najmanjim prigodama. Grijehu naviještam rat kako bih vodio spasenju grešnika. Ničega se na zemlji ne bojim osim ove užasne nesreće. Pakao, kako god bio užasan, bez grijeha se čini ljubezan. Izbjegavam veliki i lijepi svijet jer je poguban. Koliko on više više i gundđa to sam ja sretniji. Ukoliko me smatraju divljim toliko postajem mudriji. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Bog me čuva da me ne nađu u kockarnici, u kabareima, radije bih posjećivao vučicu i vuka u šumi. Ova su mjesta zloglasna po svojim užasnim sablaznima. U nekoj hitnoj stvari, kad je čovjek na putu, ako mu je potrebno prenoćište, može tamo piti i jesti, ali ne kao bezbožnik da bi pio i živio raskalašeno. Zbogom balovi i plesovi čiji je đavao tvorac, o kako se u ovim ludim ritmovima vrijeđa Gospodin. To je fino učenje najveće raskalašenosti. Zbogom besramne igre i sve igre na sreću koje oskvrnjuju tolike svečanosti u kojima sam đavao sudjeluje, a koji skriva toliko zla pod radošću i umješnošću. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Daleko od mene ovi skupovi i proslave zaštitnika koje su zbog zloupotrebe promijenjene u đavoske proslave. Osuđujem ova sijela gdje se kaljaju duše. Osuđujem i prezirem ove glupe priče, romane, koji zahvaćaju poput kuge i čine da propada toliko ljudi. Daleko od mene čitati ih, ja ću ih spaliti ili potrgati. Daleko od mojih očiju ovi likovi u kojima je đavao zasjeo, ova golotinja, slikarije za koje luđaci misle da imaju veliku cijenu. Ja ih razbijam, prevrćem, šaram, kidam. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Daleko od mene heretici koje je crkva osudila s njihovom lijepom praksom i profinjenim knjigama. Daleko od mene kalvinizam, daleko od mene jansenizam. Osim Pisma čitam pobožne knjige, čija je nauka čista i puna ljubavi. Ne kako bih se divio njihovu govoru nego da bih postao mudriji. Po maču i odori koliko opasnih službi u kojima se griješi i orobljava na fin i slavan način, ali koji čine da duše padaju u vječnu vatru. Kad mi svijet nudi da napravim neki dobitak, neku službu, ja se informiram, između ostalog o sljedećem: želi li Bog to od mene, zatim radim taj posao i ostajem u njegovoj službi. Izbjegavam i gnušam se svega što navodi na grijeh, ali jedva se mogu sačuvati i spriječiti ga, toliko se zlo uvećalo, toliko je tijelo korumpirano. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Pravila za razne pobožnosti

Moja prva pobožnost je prema Isusu u Presvetom Sakramentu. Klanjam se sat vremena mjesečno, redovito. To je sunce moje duše koje je obasjava i koje je pali. Pobožan sam prema Mariji, ona je moja pomoć i moja potpora, ona je slava mog života i iza Boga sve moje dobro. Da bih bio vjeran Bogu sve predajem njoj. Ona je moja kraljica, a ja njezin sluga. Ona je moja Majka i Učiteljica, a ja dijete njezinoga Srca. Ja sam iz njezine pratnje jer je častim i nasljedujem. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Imam puno povjerenja u arkanđela sv. Mihaela, čija revnost i razboritost je otjerala Lucifera iz Neba, koji odvaguje sve duše za Nebo ili za vatru. Zahvalan sam svome Anđelu čuvaru. Zazivam s povjerenjem njegovu svjetlo i njegovu potporu. Poštujem njegovu nazočnost i nasljedujem njegovu nevinost. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Suosjećam s dušama iz Čistilišta svaki dan, moleći *Pohvale* sjećam ih se, pomažem im; moja najslađa pobožna vježba je činiti im uslugu. U crkvi sam ponizan, ne brbljam, pun podložne vjere, sabranosti, ljubavi i povjerenja, straha i poštovanja. Razborito korim psovače imena Božjega, one koji su bez smjernosti, bez poštovanja na ovom svetom mjestu. I ako neće činiti pokoru, činim je ja u njihovoj nazočnosti. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Kako bih bio siguran, molim za dobrog duhovnika, s punim povjerenjem otkrivam mu svoje srce. Slušam i slijedim napatke, to su za mene najveća čuda. Savršena praksa, iz koje izvlačim veliku pomoć, je da se povučem svake godine nekoliko dana na duhovne vježbe. Govoreći mojoj duši, Bog je čisti i zapaljuje. Prezirem ono što prolazi kao nedostojno moga srca, cijenim samo milost i ljubav moga Spasitelja. Neka svijet pjeva i pleše, u svijetu me ništa ne zadovoljava. Dobra koja očekujem od svijeta su zapravo dragocjeni križevi: da mi se netko ruga i grdi me, prezire, napada zloćom, ponižava me i osiromašuje. Služim Bogu svim svojim srcem. On je moja slava i moja sreća.

Obraćeni grešnik (140)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu krajem 1715. za misije u st. Pompanu

Sadržaj: Misijska pjesma, nadahnuta na Davidovu psalmu Smiluj mi se Bože (Ps 50). Kao i obično Montfort dodaje i mmarijansku dimenziju. Oprosti moj Gospodine, jadnom takvom grešniku, po Majci Spasiteljevoj, Isusovoj krvi i po njegovom srcu.

Svojim grijehom izgubio sam Boga, ah, kako je moje srce ganuto, istina, grijehom je umrljano, ali je zbog grijeha raskajano. Izdati svoga Kralja kao neki nezahvalnik, boriti se protiv svoga odvjetnika, vrijeđati Boga, koji udar! Anđeli, plačite nad mojim stanjem. Ah, zašto ne mogu žrtvovati stotine srdaca? Zašto nemam izvor suza da oplaćem sva svoja zla. Jao, onesvjistit ću se, jao, umirem.

Veliki Bože, ni pakao ni đavao me ne nukaju da tražim oprostjenje, ti jedini si razlog tomu, ti koji si dobar. Odbijam srcem i duhom sve što te srđi, smiluj se skrušenom srcu pokrivenom krvlju Isusa Krista. Nikad nitko nije čuo ni vidio da bi pored ove krvi prolivene, raskajano srce propalo. Pogledaj, veliki Bože, pogledaj veliki Kralju, tvoga Sina između tebe i mene. Ako ti njegova krv ne naloži, ja ću izgubiti nadu i vjeru.

Istina je da sam zaslužio pakao zauvijek, ali znam da tvoja dobrota nadilazi moje bezakonje. Oprosti moj Gospodine, jadnom takvom grešniku, po Majci Spasiteljevoj, Isusovoj krvi i po njegovom srcu. Srca prožetog žaljenjem, Gospodine, molim za mir, uvjeravam i obećavam da te više nikada neću vrijeđati. *(nedovršeno)*

Zaziv Duhu Svetome (141)

Vrijeme nastanka pjesme: Ovo je jedna od zadnjih, ako ne i zadnja pjesma koju je Montfort napisao negdje početkom 1716. vjerojatno za misije u Villiersu en Paaine.

Sadržaj: Montfort zaziva Duha Svetoga da oblikuje molitvu, udijeli snagu svoje milosti, moli da bude poslušan njegovim poticajima kako bi slijedio put koji vodi u nebo, traži da se poveća svijetlo vjere. Svetac osjeća krhkost bića bez Duha Svetoga, moli za njegove darove i obraćanje, te da mu vodi volju prema dobru. Moli ga da kraljuje u duši po Isusu i Mariji, a Gospu moli da mu isprosi srce poslušnu Duhu i Evandjelju.

Dođi Duše Sveti, Oče svjetla i Bože ljubavi, oblikuj moju molitvu, pokaži mi istinu, daj da u moju dušu siđe žar tvog plamena, neka prožme moju dušu i ispuni je Bogom. Dođi Duše Sveti koji podižeš mučenike, ispovjedaoce, apostole, proroke, velike heroje i velika srca. Moj Spasitelj je slijedio tvoje vodstvo, da bih ga nasljedovao, vodi i mene kao njega. Duše Sveti, ti koji činiš čuda nemoćnim smrtnicima, nadahnjuješ proroštva neukim siromasima snagom svoje milosti, ojačaj moju slabost; govoreći dubinama moga srca istopi led koji je u mojoj duši. Udalji me od pomodarstva, puta kojim mnogi hode, od toga komotnog privida punog bezumnosti i nepravde. Pokaži mi put gotovo svima nepoznat, koji bez privida, sigurno, vodi ravno u Nebo, k tebi.

Duše Sveti, milošću otvori moje uši da čuju riječi vjere, da bih opsluživao divote tvog božanskog zakona, da bih preko svakog propovjednika slušao samo Boga, i vičući odbacio lažni svijet. Govori, tvoje riječi tražim dan i noć; govori, sruši idole koji se bore protiv tvoje ljubavi, govori da bih pjevao pobjedu protiv svih mojih neprijatelja, govori da bih posjedovao slavu i njoj se podložio. Govori Duše Sveti, učini da u mom srcu provrije izvor žive, čiste i spasonosne vode koja će spasiti najveće grješnike, ozdraviti neizlječive, na kojemu će otvoriti oči i zadobiti oprostjenje najveći grješnici i poletjeti k nebesima. Više od Magdalene, od Lazara u grobu, od Samaritanke tražim tu vodu, želim je piti, znam da je dragocjeni dar, i što je dar veći, Ti ćeš biti više proslavljen.

Podupri moju nemoć, živuća sam trstika, zaustavi moju nepostojanost. Mijenjam se više od vjetra, rasprši moje neznanje; slijepac sam od rođenja, smiri moje strasti u protivnom ću propasti. Bez tebe moja je duša pustinja, prazni se od svakog dobra. Bez tebe trčim putem propasti i za sitnicu padnem, ne mogu ni misliti, ni reći, ni činiti ikakvo dobro za Boga osim ako mi ti u svemu ne pomogneš. Udijeli mi tvoju mudrost, slast istine, ljubav koja potiče a ne sili volju, tu plodnu milost, očaravajuću privlačnost, sveti i duboki mir i svemoguću pomoć. Ako želiš da plačem, da mi je srce potreseno, tad mi daj da zamrzim svoje grijehe; daj da te dobro upoznam i uzljubit ću te. Obrati me, veliki učitelju, i bit ću obraćen.

Ti se ne želiš protiviti mojoj zloj volji i zbog toga se trebam bojati svoje vlastite slobode. Prečesto sam se opirao privlačnostima i pozivima tvoje milosti, predajem se svom vlašću, uzmi mjesta u meni. Veliki Bože, budi učitelj mom srcu kako bih ljubio, mom duhu kako bih spoznao, mom jeziku kako bih poticao, mojim sjetilima i moćima kako bih dobro

činio i trpio i u svemu ti služio. Učini od moga srca hram, od moga jezika instrument da svima govorim rječito i primjerom. Po Isusu i Mariji, u meni moćno vladaj da bih vječno slavio samo Boga. Djevice sveta i vjerna, zaručnice Duha Svetoga, promijeni moje buntovno srce u ponizno i raskajano. Daj mi poslušno srce, vjerno glasu Duha da bih živio sveto Evandjelje, njegove savjete i zapovijedi.

Odluke grešnika obraćenog u misijama da ostavi svijet i grešne prigode (142)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu 1715. nakon misija u Fontenay le Compte vjerojatno tijekom boravka u samotištu u šumi Mervant.

Sadržaj: Nakon što je slušao razmišljanja o velikim istinama vjere grešnik slavi svoje obraćenje, ali treba se duhovno oboružati za budućnost. Potaknut pobjedonosnom Božjom milošću obraćenog grešnika vodi Božje svjetlo i snaga, definitivno raskida sa duhom svijeta, kako bi živo samo za Krista i njegovu majku u samoći.

Konačno je, Gospodine, tvoja milost pobijedila nad mojim srcem. Vidim sada svoje zablude i svoju nesreću. Odmaknimo se od svijeta koji viče i vara, udaljimo se od svijeta, on je varalica. Počinjem jasno vidjeti svijet i njegovo sljepilo. Gorko plačem zbog toga. Odmaknimo se od svijeta koji viče i vara, udaljimo se od svijeta radosno. Snaga istine je učinila da vidim svoje bezakonje i vratila mi je slobodu. Zbogom svijete koji blatiš i gundaš, zbogom svijete koji si mi ugađao. Zbogom igre, zabave i prijateljevanje s raskalašenima, zbogom ljudski obziri. Zbogom svijete, koji ugađaš i vičeš, zbogom svijete i svi vi slobodnjaci.

Zbogom zadovoljstva, zbogom veličine, zbogom sva čarobna dobra što očaravate gotovo sva srca. Zbogom svijete, koji očaravaš i vičeš, zbogom svijete i njegovi pristaše. Zbogom svijete i njegova buko, zbogom imanje i njegova brigo, kako bih se mogao pripremati za smrt. Odmaknimo se od svijeta koji buči i viče, odmaknimo se od svijeta punog nepravilika. Zbogom novosti dvorske, vojne i ljubavne, zbogom grade i boravak u tebi. Udaljimo se od svijeta koji vara i viče, odmaknimo se od svijeta zauvijek. Smatrat će me bogomoljcem, neukim, lažno pobožnim, zvat će me luđakom. Napustimo svijet, neka mi se ruga i neka viče, ostavimo svijet što prije možemo.

Zbogom svijete, zbogom vremenska dobra, moje srce je srce besmrtno stvoreno je za Vječnoga; odmaknimo se od svijeta koji prolazi i viče, udaljimo se od svijeta, tražimo Nebo. O, kolike beskorisne zabave, kolike glupe rasonode, kolike nesretne promjene. Odmaknimo se od svijeta, koji se mijenja i koji viče, udaljimo se od svijeta jer je vrijeme. Naše sluge i podložnici bit će sutra naši neprijatelji, usprkos onome što su obećali. Zbogom svijete, koji se mijenjaš i koji vičeš, zbogom svijete i njegovi prijatelji. Što, da ljubim zlato i srebro, taj žalosni komad zemlje, podlozan stražarima i lopovima? Odmaknimo se od svijeta koji se mijenja i viče, odmaknimo se od svijeta nevjernog i promjenjivog.

Usprkos ognju i čeliku, usprkos žalopojkama tijela, usprkos paklenom bijesu, zbogom svijete, koji očaravaš i vičeš, zbogom svijete, treba pobijediti. Ostavimo svijet neka prolazi, ostavimo svjetovnjake neka se njime zamaraju, ostavimo luđake neka nam prijete. Odmaknimo se od svijeta, koji prolazi i koji viče, udaljimo se od svijeta, moramo požuriti. Gospodine, otkada ti služim, vidim da gotovo cijeli svemir uranja u pakao. Odmaknimo se od svijeta, koji proklinje i viče, udaljimo se od svijeta u pustinju. Više volim pjev ptica i krikove životinja, nego svijet u njegovim novim melodijama. Odmaknimo se od svijeta koji pjeva i viče, udaljimo se od svijeta punog zla.

Sve u svijetu vodi grijehu, gotovo je, ja idem potražiti neko drvo ili udubinu u stijeni. Zbogom svijete koji griješiš i koji vičeš, zbogom svijete, moram se sakriti. Evo šume i brežuljka, izvora i potoka, kolibe i seoca, ostavi me svijete, koji varaš i koji vičeš, ostavi me

da živim u miru. O koja tajna zadovoljstva, o koji sveti i slatki mir moje srce kuša u ovoj šumici. Ostavi me svijete koji griješiš i koji vičeš, ostavi me svijete zauvijek. Sami jedan s drugim, o moj dobri Isuse, želim samo tebe i ništa više. Zbogom svijete i njegove zablude. Ostavi me svijete, koji prolaziš i koji vičeš, ostavi me svijete da živim u Isusu. Odlazi svijete, ne traži me više, povučen sam, samotanjak, s Marijom, s Isusom, jao svijetu koji vara i viče, jao svijetu. Živio Isus! BOG SAM.

Hvalospjev o obraćenju jedne svjetovnjakinje (143)

(i njen ulazak u red klarisa nakon dvadeseti pet godina svjetovnog života)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu 1715. povodom obraćenja gospođice Benigne Page i njenog ulaska u klarise.

Sadržaj: Djevojka Benigne po velikoj milosti se obratila za vrijeme misija i odmah odluči ući u samostan kalrisa. Montfort je potiče i opominje da ne mijenja odluku jer bi to bilo fatalno, podsjeća je na draž samoće, potiče na ustrajnos, ljubav prema siromaštvu, poniznosti, istinoljubivosti, iskrenosti. Neka motri Raspetoga, slijedi dobroga Pastira, moli za ustrajnost sa srcem marijanskim i franjevačkim. Naglašava se radikalizam, sve ili ništa, ili svjetovnjakinja ili sv. Klara. I na kraju je poticaj da motri Mariju i povjeri se njenoj zaštiti.

Slava Gospodinu! Svijet će te izgubiti, draga Benigne, usprkos što te je prvotno očarao, slava Gospodinu! To je učinak velike milosti za koju vjerujete da ste nedostojni. Slava Gospodinu! Kolike li borbe kako bi ti se osigurala pobjeda! Kolika borba milosti s vašim lošim navikama. Ti ćeš to zadržati u sjećanju, ali će samo Bog po tome biti proslavljen. Kolika borba! Kolike prevrtljive prijatelje vidim kako se bore protiv tebe, naslućujem tolike luđake koji su htjeli biti kraljevi! Ali ti si ih sve porazila: idola s njegovom idolatrijom. Koliko ih vidim! Ne brojimo tvoje žrtve na pamet, ne brojimo ih iako bi ih bilo mnogo. Dolje kapa s tri roga. Veo je izvojevao pobjedu. Ne brojimo ih uopće. Gdje su ti oči u briljantima punim sjaja? Gdje su ti oči u pobjedonosnim pogledima? Ah, one su promijenile oružje: njihove su se draži promijenile u suze. Gdje su tvoje oči?

Gdje je onaj izgled, gdje su igre, duh, ona dražest? Gdje je ona vanjšina kojoj se svijet u tebi divio? Mjesto ove niske ispraznosti zauzela je crkva. Gdje je onaj izgled? Ne vidimo više onu otmjenost, ne vidimo više one ukrase i igračke. Zbogom plesu, zbogom kazalištu, pobjeda skromnosti. Ne vidimo više! Gledalo te se kao tužni i radosni spektakl. Gledalo te se, jedan je istraživao, drugi hježao. Sada, usprkos svim preprekama, svi videći te viču: čudo! Gledalo te se! Koja promjena, rubine zamijenila kostrijeti.

Koja promjena u slaboj ćudi, dobra, slava i naslada za tebe su sada samo mučenje. Koja promjena! Sve pod tvojim nogama! Roditelji, najvjerniji prijatelji. Sve pod tvojim nogama, zadovoljstva i dobra za kojima tako tragaju. Luđaci te drže ludom ili okrutnom, ali kako te Nebo smatra lijepom. Sve pod tvojim nogama.

Srce besmrtno, kako je svijet za tebe nesretan! Srce besmrtno, on je za tebe besmrtno premalen. Ljubi jedino svoga nebeskog Zaručnika, a na ostalo budi neosjetljivo. Srce besmrtno! Uvijek oplakuj, o slavna pokajnice! Uvijek oplakuj svoje ispraznosti i svoje ljubavi. Budi kćerka snažna i revna, kako bi jednog dana trijumfirala. Uvijek oplakuj. Sve ili ništa! Moraš biti svjetovna ili sv. Klara, sve ili ništa! Veliko srce uzima veliko dobro: samostan najisposničkiji, pobjede najpotpunije. Sve ili ništa. Grubi habitu, koliki briljanti ispod tvog pepela! Habitu grubi, više vrijediš od čitavog svijeta, ali tko bi te mogao dobro razumjeti osim hrabre osobe koja te je spremna uzeti? Habitu grubi! Ali čuvaj se! I divim se i bojim istovremeno. Čuvaj se! Svijet je pun varalica. On čovjeka gura do litice. Strahujem da te ne zgrabi. Čuvaj se.

Ako se predomisliš, koji fatalni udarac, koji potez izdajice. Ako se predomisliš, krenut ćeš putem zla. Bog će ti biti pod nogama, a svijet učitelj. Hoćeš li to učiniti? Jao. Možda. Ako se predomisliš. Tvoja dob je zrela, nisi više dijete, tvoja dob je zrela, ideš na sigurno. Ali tvoja najveća sigurnost dolazi od tvog poniznog nepovjerenja. Tvoja dob je zrela. Skrivena u Bogu, izbjegavaj otrov rešetke govornice, skrivena u Bogu, svijet tu pali svoju vatru. Mrtva za roditelje mrtva za sugrađane, sva Božja, sva posvećena Evandelju, skrivena u Bogu. U molitvi idi topiti svoj led. U molitvi se naoružaj poput ježa. Utješi se u svojim nevoljama i obogatit ćeš se u milostima, u molitvi. Što će netko reći? Preziri uvijek to čudovište: što će netko reći? Porazi ovog finog đavla, zgazi nogama svijet i čovjeka, pred Bogom je sve samo jedna čestica. Što će tko reći?

Kako bi se sačuvala, nasljeduj Djevicu vjernu, kako bi se sačuvala, promatraj je brižno. Povjeri sve njezinom zagovoru, uvijek idi Bogu po njoj, kako bi se sačuvala. Pridržavaj se uvijek pravila i reda, pridržavaj se uvijek, do konca svojih dana. Jer svako pravilo je važno, čak i pravilo šutnje, pridržavaj se uvijek. Slijepo slušaj poput djeteta. Slijepo, ne rekavši ni zašto ni kako. Ne želeći prvenstvo, ne iznuđujući praštanje, slijepo! Siromaštvo, najdublja poniznost, siromaštvo u svoj svojoj strogosti, najplodnija ljubav: eto, svih tvojih dobara u ovom svijetu. Siromaštvo! Nema više uznositosti, snizi se, pepeo i prašina, nema više oholosti pod haljinom siromaštva. Imajući poniznog Franju za oca, pored Boga umrlog na Kalvariji, nema više oholosti.

Kušaj, kušaj, siromaštvo u njegovom bogatstvu, kušaj, kušaj, slast isposništva. Kušaj Isusa u njegovim nježnostima, kušaj ljubav u njezinim nježnostima. Kušaj, kušaj! Za tim mirisom, jure trče kćeri svjetovne, za tim mirisom koji nije za sve. Ostavite, bježite slomite svoje okove kako bi postale Magdalene. Za tim mirisom. Kad biste poznavale slast samoće, kada bi poznavale! Odmah biste je kušale. Ali ne, moda i navike vas drže pod krutim jarmom, kad biste poznavale. Ah, do kada ćete tragati za obmanom? Ah, do kada ćete biti u sljepilu? Vaša su dobra lažna, ona su samo obmana koja ostavlja crva koji izjeda. Ah do kada?

Raspeti je sve slomio, čak i led. Raspeti trijumfira nad krhotinama. Zbogom ispraznosti koja prolazi. Stvoritelj je zauzeo njezino mjesto. Raspeti! Slava Pastiru! Ovca lualica je zauzela mjesto u njegovu srcu. Slava Pastiru! Ah, kako je njegova milost obilna da bi je i jedna druga slijedila. Slava Pastiru! Ustraj kao snažna i pametna žena, ustraj. Bdi, moli, pjevaj, trpi. Hrabro, Benigne, hrabro, raj vrijedi i više. Ustraj.

Živio Isus! Budi uvijek njegova predraga hostija. Živio Isus. Ljubi jedino njega i ništa više. Pjevaj oduševljeno u Bogu: Živio Franjo, živjela Marija! Živio Isus! Oprosti i ako te slavim u ovom hvalospjevu. Oprosti. Poniznost nam zapovijeda. Zbog Boga samoga se izražavam kako bih te učinio serafskom. Oprosti, moli za mene.

Njezin odgovor: Stigla sam u luku. Zbogom roditelji, zbogom bogatstvo. Stigla sam u luku, ništa me ne ometa u mom putovanju. Zabavljajte se garavuše, na opće raširenu nesreću. Ja sam stigla u luku. SAM BOG.

Novi hvalospjev duhovnog siromaha (144)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu 1715. za vrijeme kratkog odmora u La Seguinere.

Sadržaj: Pjesma počinje i završava sa podužim radosnim usklikom o vrijednosti duhovnog siromaštva i finom ironijom prema onima koji su navezani na dobra ovoga svijeta.. Duhovni siromah je uistinu blažen, sretan kao kralj, bezbrižan kao dijete, bogati nebeskim dobrima, ništa ne posjeduje ali sve ima, predaje se Providnosti kao ptica nebeska, zna ponizno moliti za milostinju, ljubi siromahe i poziva ih da ga slijede.

Kad idem na put sa štapom u ruci, bosih nogu, bez pratnje, ali i bez bola, hodam uzvišeno kao kralj na svom dvoru. Na zvuk tvoje trube, pjevam cijeli dan: Živjela sveta Ljubav. Škrcti na zemlji, vi ste moji zakupci, protiv mene nema postupka ni svađa, kako bih imao vaš novac. Škrcti, varam vas, uzimam najbolje, na zvuk trube pjevam... a nisam lopov.

Idem svijetom kao izgubljeno dijete, imam narav lutilice, sve moje dobro je predano. Škrcti, varam vas, i grabim najbolje, a nisam lopov. Da prodao sam sve, i to po visokoj cijeni, jer imam izum za Raj. Skupljate, braćo, smeće ovdje na zemlji, vršite moje poslove i ne opterećujte mene njima. Obrađujte moje imanje kako bih jeo njegove plodove, podnesite moje razmjerice, da ja nemam s tim posla. Vi ćete sve to lijepo napraviti a s nama postupati kao s luđacima, sve naše potrebno, protivno vašoj volji je kod vas. Škrcti, varam vas, i grabim najbolje, a nisam lopov.

Ja imam od jednog i drugog, a da ne krivudam, kao i apostoli, svoj kruh svagdašnji. Moja razboritost je profinjena, ništa mi ne manjka, bez podruma i bez kuhinje i pijem i jedem dobro. Nemam zakupa ni imanja, ni žalosnih nameta, ni plaćanja u roku, ni sudskih stražara.

U Bogu se osjećam gospodar, svemir mi pripada, tko me želi upoznati, mora ostaviti sve što ima. Bog mi je svojom milošću dao dušu i srce kralja, odbacujem prolazno kao nedostojno mene. Škrcti, varam vas, i grabim najbolje, a nisam lopov. Dobra Providnosti koja mi dođu u ruke, koristim bez uživanja ne misleći na sutra. Idem s grane na granu kao ptičica, moje srce se nikada ne slama jer sam ja bez bremena. Moja je sreća visoko, ne zavidite li mi na njoj? Sa mnom skakuće i moje dobro, sve je u mom tobolcu. Škrcti, varam vas i grabim najbolje, a nisam lopov.

Mislite li da cijenim ove velike, ove masne bogataše koji bez straha zbog grijeha sjaje sa svih strana? Bez puno muke prezirem lažni sjaj luđaka vezanoga lancem, žabe u njezinoj bari. Za ono što sam napustio, imam stotinu očeva i majki, stotinu braće i sestara punih milosrđa. Bez nasilja i dodijavanja, nedužno koristim ono što mi daju. Sav moj život i moja slava to su siromasi, ako treba jesti ili piti, ja dijelim s njima. Ako me netko želi slijediti, dobrodošao je ako želi živjeti bez dobara i prihoda. Neka me slijedi bez pompe! Pjevajmo veselo na zvuk trube, tvoje trube: živjelo Siromaštvo! BOG SAM.

Novi hvalospjev u čast Gospe od strpljivosti (145)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu 1713. za misije u La Seguinier. Tijekom misija obnovio je kapelicu Gospi od svake strpljivosti.

Sadržaj: U pjesmi koja je molitva umornoga i teško bolesnoga čovjeka koji naslućuje blizinu smrti, Montfort upućuje na više puta opetovanu prošnju koja se javlja iz patnje i postaje krik Gospi od strpljivosti. Krik je pun povjerenja i nade u Marijin moćni zagovor.

Pomozi mi, o blaga i božanska Marijo, pomози mi. Trpim, patim i uzdišem po cijele dane. Smiluj mi se u mojim nevoljama, oslobodi me molim te, pomози mi. Pomози mi, ti si puna milosti. Sve je podčinjeno tvome zakonu, pruži mi pomoć ili mi udijeli dar strpljenja. Pomози mi. Govori, zagovaraj ti sve možeš svemoćna Kraljice, moli za mene. Ozdravit ću ako ti to želiš. Jednom riječju slomit ćeš sve okove i učiniti da moja patnja prestane. Iz ljubavi pomози mi u mojoj bijedi, milošću mi daj strpljenje ili zdravlje. Jedino se u tebe uzdam, pokaži da si Majka ljubavi.

Zar Ti nisi lijek za neizlječive? Zar nisi više zdravlje uzetih, utočište grješnika, jedini oslonac nevoljnih? Udri, udri, neprijatelj me pritišće i kuša, udari ga, udari, zgazi ga, zgnječi pod svojim nogama. Pred tvojom svemoćnom rukom, pakao hvata strah. Udari! Udari ga! Zar ću pred tvojim očima umrijeti u nevolji? Zar ću pred tvojim očima propasti, Kraljice Neba? Ne, ne, stavio sam svu nadu u tvoje ime puno svakog dobra. Što, zar pred tvojim očima...?

Novi hvalospjev o kršćanskoj svadbi (146)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu sredinom 1715. za vjenčanje Ane Terezije Racappe, kćeri markize di Magnane, koja je već par godina bila prijateljica sveca.

Sadržaj: Neka Isus i Marija budu prisutni na ovoj svadbi kao u Kani i neka blagoslove mladence. I uistinu Božji blagoslov silazi na sve, a svi uzvanici kliču: Gospodine, blagoslovi nas.

Neka se pjeva, neka odjekuje da je Gospodin osobno prisustvovao svadbi u Kani Galilejskoj. Molimo ga da dođe na ovu svetu proslavu, na zvuk trube, kako bi nas blagoslovio. Lijepa i božanska predraga gozbo! Blaženi mladenci kojima su Isus i njegova Majka bili uzvanici! Na ovu svetu proslavu pozovimo ih obadvoje, na zvuk trube, kako bismo postali sretni. Njihovo sveto druženje nije podnosilo nikakvo zlo. Tu nije bilo nečednosti, ni plesova. Protjerajmo iz ovih proslava zadovoljstva Bakusova i igre Venerine. U njihovoj svetoj prisutnosti koje li umjerenost! Koja djevičanska nevinost! Koja sveta radost! Na ovu svetu proslavu pozovimo ove kreposti, kako bismo tu sačuvali Isusa. Tu, Marija osjetljiva na potrebe mladenaca, živom vjerom reče: «Dragi Sine, nemaju vina!» Uzvikujmo na ovoj proslavi i vičimo svaki dan: Marijo, upomoć!

O čudo! vodu pretvoriti u vino! Nikada prije vrč nije vidio tako božanskog vina. Čudo na ovoj proslavi! Molimo te, Gospodine, promijeni naša srca. Zbogom sjetilne turske i poganske gozbe! Neka naše gozbe budu onakve kakve su bile naših starih. Njihovi zavjeti na piru, njihovi čedni obroci prizivali su Božju prisutnost. Daleko odavde zlo svijeta i Sotona! Neka im se svatko pridruži kao Abrahamovo dijete. Na ovoj gozbi Bog vlada! Zlo je s nje isključeno! Tu je samo Gospodin i ništa više. Veliki Bože, tvojom milošću dvoje postaje jedno. Neka jedno i drugo zajedno rade na svom spasenju. Poveži naša srca na piru tako snažnom vjerom da nas ništa ne pomuti. Daj nam djecu u braku, čuvaj nas od brodoloma i svake nesreće. Sve uzvikuje na ovoj proslavi zajedno s dvoje supružnika: Gospodine, blagoslovi nas. SAM BOG.

Novi hvalospjev u čast svetog Pija V, pape koji je nedavno proglašen svetim (147)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu sredinom 1715. u La Rochelle. Kao povod pjesmi je višegodišnja povezanost sveca sa dominikancima. Pjesma je na čast pape dominikanca koji je malo godina prije proglašen svetim.

Sadržaj: Pjesma uzvisuje svetost pape, njegov poslanje, i povjerenje u molitvu krunice zahvaljujući kojoj kršćani pobijediše u bitci kod Lepanta. Papa ponizan i hrabar je uzor službenicima Crkve, redovnicima, pokornicima, zaštitnik je siromaha, ponizan, pobožan Gospi i zaštitnik Crkve.

Neka se zemlja ujedini s nebom, neka sve slavi posvuda kreposti velikoga Pija. U njemu ništa nije maleno, sve zadivljuje i iznenađuje. Ne znam da li me razumijete, ali Crkva mi je svjedok i njegov sveti život. Velik po rođenju, po svom mjestu, velik po onome što je dobio kao čovjek, a još veći po onom što je primio od Boga. Bio je velik i za života, nitko mu od velikana nije bio ravan i svi su padali ničice znajući tko je on: Rimski Biskup.

Namjesnik Isusa Krista, sredstvo Duha Svetoga, iz kojeg su izlazila proroštva, goruća i sjajna baklja koja gori na Zapadu sve od Istoka, čiji je odsjaj tako moćan da sve viče: o čudo! Krunicom u ruci i molitvom pobijedio je Turke i Selima. Ovaj čudesni Mojsije i na zemlji i na nebu baca oštre strjelice koje šibaju oholice i donose nam pobjedu. Pogledajte Turke,

njihove razbijene lađe, potopljene i prevrnutе u zaljevu Lepanta. Pogledajte druge zauzete brodove, petnaest tisuća zarobljenika, gotovo sto tisuća pokorenih Turaka. Sveti Pio je učinio ovo djelo svojom žarkom molitvom.

O, čovjek je to od čelika i vatre, vatre čiste ljubavi za Boga, a čelika protiv sebe samoga. Sijevala je vatra kad je molio, govorio ili djelovao, a čelik kad je trpio ili se mrtvio. U svemu je bio velik i uzvišen. On je opći uzor za biskupa i kardinala, čak i za svetog Oca. Kraljevi i redovnici, mali i veliki, mladi i stari, trebaju samo pogledati njegov primjer da bi znali koji put vodi u nebo. Izvanredne stvari! Redovnici imaju u njemu uzor odvojenosti bez oslonca i poniznu poslušnost, biskupi milosrđe, kardinali postojanost, pape vjernost, a svi skupa razboritost. Sveti pokornici, želite li vidjeti pokoru i njezinu moć, papu u suzama, prostrtog ispred svoga Spasitelja, srca slomljenog od bola da bi učinio svoj narod pobjednikom, da bi umirio Boga u njegovom gnjevju i odložio mu oružje.

Ne boj se, jadno siročče, on je tvoj oslonac, tvoj kruh u svojoj divnoj uzvišenosti, Slijepci, on je vaš štap, zatvorenici vaša otkupnina, siromasi vaša kuća, pokornici vaš oprost ako oplakujete grijehе. Koji red u njegovom dvoru, koja nepristranost za dobra Crkve! Da bi obnovio ponašanje naroda, kolike je morao uništiti zablude? Kolike je zablude i užase protjerao iz Rima i iz srdaca! Povijest je time iznenađena.

Više se divim njegovoj dubokoj poniznosti na vrhuncu slave nego njegovom dostojanstvu. Izbjegavao je slavu, a ona ga je slijedila. Proglasili su ga papom, on je drhtao, pobjegao, vidjeli su ga kako plače danju i noću. On je baklja koja gori i sjaji, ni on sam nije mogao to vjerovati. Kad bismo mogli otvoriti njegovo srce, to veliko kraljevstvo Spasiteljevo, to bogato svetište, vidjeli bismo velike tajne, blagi odmor i onaj mir koji Bog daje savršениma, a posebno bismo vidjeli Isusove i Marijine crte. Veliki Pastir, kojega je Gospodin vodio iz veličine u veličinu. Čuvaj svoje ovce od vukova koji su se pritajili među nama. Moli i sve zagovaraj, privuci nas k sebi u slavu u kojoj si ti. BOG SAM.

Hvalospjev ljubavi (148)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu i slijedeću pjesmu sredinom 1715. u La Rochelle napisao na čast Kćeri Mudrosti.

Sadržaj: Himan ljubavi koja se očituje u djelima duhovnog i tjelesnog milosrđa po uzoru na Isusa Krista.

Treba ljubiti, ljubiti Boga skrivenoga u mome bližnjemu. Boga skrivenog u sebi samome, i jedno i drugo je u mojim grudima, ljubim i kažem: prokleta srce koje nije puno ove ljubavi. Treba ljubiti, ljubiti Boga skrivenog u mome bližnjemu. Kad ljubi, čovjek može sve činiti, bez ljubavi ne čini ništa. Ona je jedina potrebna, sadrži sva dobra, ona je božanska osobina, bit kršćanina. Treba ljubiti Boga skrivenog u mome bližnjemu.

Kad je ova ljubav vidljiva, iskrena i iz dubine srca, ona je sigurno obilježje Stvoriteljeve ljubavi. Jedna bez druge nije moguće, tko to niječe lažac je. Ne trebate se čuditi što toliko ljubim svoga bližnjega, sve je u njegovoj osobi veliko, njegovo otkupljenje je božansko; Gospodin je njegova kruna, njegov početak i njegov cilj. Moj bližnji ima Boga za Oca i nosi njegove crte. On ima Isusa Krista za brata, on ima sve njegove čari, plod je njegove Kalvarije, on je predmet njegovih dobročinstava. Treba ljubiti, ljubiti Boga skrivenog u mome bližnjemu. Boga skrivenoga u sebi samome.

Kad me moj bližnji napada ili mi čini zlo, pa ako je i ravnodušan, pa ako je i nezahvalan, ljubiti ću ga strpljivo, udvostručiti ću svoju ljubav. Ako je i svet ili grešnik, ako je neznatan ili je kralj, ako je grub ili umiljat, ako je protiv ili za mene, nije mi ni najmanje prijazan, kada ga promatram kroz vjeru ljubim ga. Treba ljubiti, ljubiti Boga skrivenoga u mome bližnjemu. Boga skrivenog u sebi samome.

Ljubiti ga po čistoj naravi, to znači ljubiti poput psa. Ljubiti razumom i po prirodi, znači ljubiti poput poganina, ljubiti po vjeri, usprkos uvredama, znači ljubiti kao kršćanin. Ljubiti zbog Boga čovjeka koji zaslužuje da gori u vatri i koji me posvuda progoni od Pariza do Rima, koji me ubija i tuče, znači biti dijete Božje. Ova ljubav me potiče da činim sve svima. Kad čovjek ljubi, ima više muke, a one su najteže i najslade. Koliko slave pod njenim okovima, koliko zadovoljstva pod njenim udarcima. Treba ljubiti, ljubiti Boga skrivenoga u mome bližnjemu. Boga skrivenog u sebi samome.

Kad ova ljubav- kraljica zapovijeda, odmah se pokoravam, u velikoj ili u maloj stvari poslušan sam poput djeteta. I junak se mora prepustiti njezinim trijumfirajućim čarima. Trgovac cijelu godinu, a radnik svaki dan, čine sve da zarade, a duša ostaje napuštena, to mi pričinja bol. Ova duša plemenita, besmrtna, koja je moga Boga tako skupo koštala, ova svjetlost tako lijepa, gubi se, pogriješit će. Što, zar će propasti, a mogu to spriječiti? Treba ljubiti, ljubiti Boga skrivenog u mome bližnjemu. Boga skrivenog u sebi samome.

Trpjeti ću tisuću muka, podnijet ću tisuću okrutnosti, nosit ću tisuću okova, žrtvovati tisuću srdaca i svu krv mojih žila, kako bih spasio jednog grešnika. Ljubimo, dakle, našu braću, po uzoru na Gospodina, usprkos njihovoj bijedi, usprkos njihovoj zloj volji, i nastojmo našim molitvama za Boga pridobiti njihovo srce. Pomozimo nevoljnicima, štitimo siročad, obraćajmo grešnike, suzbijajmo zle, tješimo neizlječive, pomažimo svima. Ali posebno pomažimo duše na putu pada u Pakao, nastojmo ugasiti njihovu vatru, nastojmo slomiti njihove okove, preko ukora u prkos cijelom svemiru. Treba ljubiti, ljubiti Boga skrivenog u mome bližnjemu. Boga skrivenoga u sebi samome.

Poslušajte Isusa koji viče: pustite djecu k meni. Mojim riječima života podučite neznalice. Ne zaboravite, molim vas, one koji se oporavljaju. Veliki Bože, tko se može izuzeti od zakona ljubavi, kad je ona učinila da ti siđeš u liku čovjeka? Gotovo je, prepustiti ću se njenoj slatkoj vlasti. Moram ljubiti Boga skrivenog u mome bližnjemu. BOG SAM.

Hvalospjev kćerima Mudrosti (149)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u prethodnu pjesmu

Sadržaj: Kćeri Mudrosti su pozvane na potpuno predanje Božjoj providnosti. Utemeljitelj potiče da traže određene pozitivne osobine od svojih kandidatkinja, te da ih u ljubavi i poslušnosti vodi razboritost.

O kćeri Mudrosti, pomozite siromašnima nepokretnima, opterećenima tugom, hromima, odbačenima. Oni koje je svijet napustio, neka vas najviše dirnu. Trebam ljubiti Boga skrivenog u mom Bližnjemu. Oslonite se na Providnost ne misleći na sutra. Prezrite razboritost koja traži siguran oslonac, ne stavljaajući nadu u ono što vam se stavlja u ruke. Kako je Gospodin moćan! On izvlači sve iz ništavila. Nema dakle, kćeri, onaj zlatni ili srebreni ključ koji, protivno Evanđelju, otvara vrata samostana. Trebam ljubiti Boga skrivenog u mom Bližnjemu.

Je li ova sirota djevojka pokorna i siromašna duhom? Ostavite gospođicu bogatu i uglednu, ako neće biti takva kakvu traži Isus Krist. Budite sluškinje svima, dajte sve bez skrivanja. Eto vaših zaliha i renti koje nitko ne može iscrpiti. Evo vaših pismenih preporuka koje vam nitko ne može odbiti. Ljubite ljubavlju velikom, ljubav nema ograničenja. A po poslušnosti uredite ljubav, inače će kakva nerazboritost pomutiti njezinu ljepotu. Kako biste imali potpunu pobjedu, kako biste sijali kao sunce, u Bogu izaberite nekog duhovnika, za vaš duh i vaše oko, savjetujte se s njim u svemu i slijedite njegov savjet. Trebam ljubiti Boga skrivenog u bližnjemu.

Hvalospjev o neurednom životu grada Rennesa (150)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu pri svom posljednjem pohodu Rennsu krajem 1714 kad su mu zabranili propovijedanje u gradu.

Sadržaj: Pjesma je napisana kao u nekom biblijskom obrascu kada proroci opominju nevjerni narod. Renns je rob grijeha, širi otrove svojim ludim zabavama. Žene u gradu su isprazne i skandalozne, nepravda vlada, lijenost, kriminal, grad je umišljen, prezire se siromahe, izbjegava se pohađanje Crkve. Svetac daje naslutiti mogućnost buduće kazne gradu.

Zbogom grade Rennes, oplakujemo tvoju sudbinu, naviješteno ti je tisuće patnji, na kraju ćeš propasti ako ne slomiš okove koje skrivaš u grudima. Zbogom, Rennes. Istina je da ti dominiraš, a evo i razloga, čijih se trna ne bojiš: ne dominiraš po svojim kućama, po svojim skupocjenim krzima nego po svom okrutnom otrovu. Prema bezumnicima, ti blistaš i provodiš se. U gradu se sve smije i igra, a vi evanđeoski mudraci gorko plačite zbog toga. Svi se zabavljaju: Gospoda su u kabareu, gospođice na plesu, a gospođe igraju karte, svi se provode po volji i ne misle da čine išta loše. Zbogom Rennes, oplakujemo tvoju sudbinu.

Svi grade svoj lik kroz imetak ili zadovoljstva, starac na svom imanju razmišlja samo kako se obogatiti, a mladić razmišlja samo kako se zabavljati. Ovdje se redovno vidi samo dvoličnost srca, svatko ima svoju tajnu, čak i pobožni sluga, koji izgleda iskren a često je, najveći varalica. Koliko nesretnih žena se prikriva veselim izgledom! Koliko razvratnih djevojaka se skriva pod svetim izgledom! Koliko uobraženih glava pod posuđenom odjećom! Zbogom Rennes, oplakujemo tvoju sudbinu.

Kolike vapeće nepravde se prikrivaju samilošću. Kolike pikantne riječi pod sjenom milosrđa, kolike odurne strogosti koje se smatraju jakošću! Koliko ratobornih pod izrezanom zelenom ili žutom odjećom lukavca. Hodajući u svojim visokim čizmama, dan i noć propovijedaju kako bi zaveli svjetovnjake. Dani se ovdje provode na ulici ili u igrama. Crkva je pusta, u crkvi je dosadno, biti sat u njoj izgleda kao jedna godina. O, plačite oči moje! Bujice svakojakog grijeha koje se prelijevaju, stalno nose u ponor gotovo sve stanovnike i čine ih žrtvama svakovrsnih nereda i poroka. Zbogom Rennes, oplakujemo tvoju sudbinu.

Tvojom beskrajnom zloćom zarazit će se i najpravedniji, ili mora pobjeći u neku zajednicu koja nije okaljana tvojim kužnim zrakom. Ako te koji hrabri želi izazvati na dvoboj, tvoje pristaše, pune bijesa, ga okrutno napadaju i koriste sve kako bi ga fino prevarili. Dok bogataš ulazi s počastima, siromah više na tvojim vratima i ti mu zbog dosađivanja donosiš ostatke svoga sluge. Na taj način ti zlostavljaš Spasiteljeve drage udove. Zbogom Rennes, oplakujemo tvoju sudbinu.

Što se vidi u tvojim crkvama? Lakrdijaše, pse, brbljivice, raskalašene, pogane, koji sjede među

malobrojnim kršćanima. U ovoj tvojoj čudnoj bijedi, ti spavaš sa svojim prijateljima: ničega se ne bojiš, nadajući se da su svi grijesi oprošteni. Ah, tko će donijeti svjetlo ovim uspavanim jadnicima? Kako bi otklonio svoj grijeh, onom tko ti pristupi, ti ćeš odgovoriti: "Bog će se smilovati, on je dobar, ne bojmo se." I još: "Svaki je čovjek grešnik." Zbogom Rennes, oplakujemo tvoju sudbinu.

Novi hvalospjev Gospi od darova (151)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je pjesmu napisao 1715, vjerojatno prigodom ulaska Marije Ane Regnier u Kćeri Mudrosti.

Sadržaj: Himan Marijinom općem posredništvu, Gospa je divni kanal milosti, čudesne ljestve Jakovljeve, svijet se oslanja na njenu majčinsku skrb. Bog Mariji povjerava svoje darove, vjernost, milosrđe, put u nebo, obilje uroda, povjerenje i nada u bolestima, opraštanje grijeha. Majci darova trebamo predati svoje srce i njoj se utjecati s povjerenjem.

Ako tko želi biti vjeran neka ide Majci od darova. Sve nas zove njenom prijestolju kako bi se sve obnovilo. Njezinim posredovanjem Bog daje svoja blaga i božanske darove. Njegovo milosrđe oprašta preko njezine ruke, dovodi u Nebo i kruni sve svete. Marija u svojoj ovlasti posjeduje puninu svih dobara. Uz nju čovjek ima sve bez muke. Dođite kršćani, ona ima preobilje dobara za svoje. Ona je Majka milosti, ona je čudesni kanal milosti, po njoj dolazi svako dobro na zemlju i sve se vraća u Nebo. U njoj je sve: dobra, slasti, časti, zdravlje i ona u ime Božje njima u svojoj dobroti raspolaže. Na njezinoj brizi počiva svemir.

Vinogradaru, želiš li da tvoj vinograd obiluje groždem koje će biti dobrog zrnja i dati dobro vino? Marija ima ovu veliku milost u svojim rukama. Siromašni radnici, želite li da vam polja obilno urode i da se čuvate bezočnih lopova? Znajte da ona u svojoj moći ima ovu milost. Narode ožalošćeni, ona je tvoja blaga nada, narode nesretni. Po vašim molitvama dobit ćete njezinu pomoć ili dar strpljenja, jedno od to dvoje.

Siromašni grješniče, ako joj pristupiš, dobit ćeš najveći dar, milost, milosrđe i oproštenje. Znaj da Nebo to daje jedino po njenim rukama. Djeco, dođite svojoj dojlji, pijte mlijeko puno blagosti, dođite, odmorite se vjernici na njezinom srcu. Dođite svi pod njezinim okriljem sačuvati revnost. Da biste dobili milost koju molite, dajte i dat će vam se i neka svatko dade na dar ono što ima. Ako je to vaše srce, onda je dar velik i primit će milost. Približimo se svi Mariji da bismo imali udjela u njenim dobročinstvima, našli milost i mir u ovom životu i u Domovini za uvijek gledali Boga. O presveta Djevice, o dobra Majko, učini nas dionicima svojih milosti, budi milosrdna prema bijedi grješnika, usliši poniznu molitvu naših srdaca.

Put Neba (152)

Vrijeme nastanka pjesme: Nedovršena pjesma je nastala 1715. u La Rochelle

Sadržaj: Dijalog između gorljivog i lijenog kršćanina, dok jedan potiče na ozbiljnost drugi se ispričava.

Gorljivi: Hajdemo, prijatelji, hajdemo u Raj. To je nužno, prisilimo se to činiti. Nema ničega što čovjek ne čini po Božjoj milosti.

Lijeni: Zašto je potrebno siljenje da se dobije ova nagrada! To je potrebno, ali teško za učiniti, ja to ne mogu.

Gorljivi: Bez obzira na cijenu, hajdemo u Raj. Za tako male nevolje, dobit ćemo vječno zadovoljstvo. To je nužno, prisilimo se to činiti. Nema ničega što čovjek ne čini po Božjoj milosti.

Lijeni: Što, zar da oslijepim kako bih vjerovao? Predati se zbog pobjede? To je potrebno, ali teško za učiniti, ja to ne mogu.

Gorljivi: (nedovršeno)

Služenje Bogu u duhu i istini (153)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu 1715, vjerojatno prigodom kratkog odmora u La Seguinere.

Sadržaj: Opisuje put duhovnoga života, čišćenje, prosvjetljenje i sjedinjenjem s Bogom. Boga treba ljubiti svim srcem i svom dušom, nitko ne može služiti dvojici gospodara, treba bježati od grijeha, nevjernost u malome vodi do padova. Na kraju se nalazi predanje Mariji koja je slika svakog duhovnog života.

Služimo Bogu bez podijeljenosti, jer srce podijeljeno ide putem propasti. Sve ili ništa Bog nam govori svojom jezikom, a meni je i malo dovoljno, kaže nam Sotona. Sve prikažite, Bog to od nas zahtijeva i kaže nam: Ja sam apsolutni Gospodar svakog dobra! Dajte mi sve, cijelu dušu, duh i srce, ili mi ne dajte ništa. Podijeljenost me živo pogađa, ne mogu podnositi srce osakaćeno, mlakoga ću izbaciti iz svojih usta i nikada ga više neću uzeti.

Tko Bogu prikazuje polovičnu žrtvu, njegovo malo srce je na dvoje podijeljeno. Koje li krađe, užasne nepravde, kojeg li prezira tako moćnoga Gospodina! Jedno tako maleno srce, kao ptičica, da bi bilo sretno je preveliko za tako velikoga Boga koji ga ljubi? O velikog li prezira prema tako velikom Gospodaru. Dobri Bog u svojoj beskrajnoj ljubavi sve daruje i obećava samoga sebe, darovati se potpuno njemu je čin zahvalnosti koji On traži za naše dobro.

Ne može se istovremeno služiti dvojici gospodara, to je Božja riječ, jer jedan drugom prave zapreke budući da imaju suprotne zakone. Propada se kad se počne koristiti metoda miješanja zlata i srebra s Bogom, suobličenje Evandjelja s modom. Bježimo od tog nesretnog načina života. Najčešće nas Gospodin oponaša, On je svet s onima koji su sveti. Podijeljeni smo; Bog odmjera i ograničava, darujemo li sve, On daruje objeručke.

Bdijemo li? Ni On ne spava, bdije. Ljubimo li? On gori, izgara ljubavlju! Spavamo li? On je hladan, pospan. Ako malo darujemo, to njega potiče da malo daruje. Ako netko čini teški grijeh, kršeći zapovjedi sve gubi, i Nebo, te ubrzo postane odgovoran za pad u Pakao i za sve muke. Griješiš, grijeh je malen, ali se ne obazreš na preobrazbu po kojoj od sveca postaješ prijestupnikom. Onda se buniš protiv svoga Boga, činiš kompromis, uspoređuješ ga s nečim drugim, a to znači prestaješ više biti njegov prijatelj.

Ne dolazi se odjedanput do velikoga grijeha, niti dobar postaje odmah zao, nego ponor priziva ponor jer se previše slijedilo svoja nagnuća. Prvo nisi u sitnicama vjeran, kršiš malu zapovijed, zatim se postaje nevjeran i buntovnik i na kraju dolaziš do otvrdnuća. Jedan članak, samo jedna stvar nepracticirana, zapostavljena, odbačena i protiv koje se boriš, stvorili su bezbožnika i heretika te doveli do potpune zloće. Jedna mana uz koju se pristaje i koju se gaji često je greben i velikih svetaca, uz koju je Bog vezao njihovo spasenje i svoje velike planove.

Daleko od nas te neodlučne duše koje trajno stoje na dvije obale, daleko od nas te nevjerne duše i jao njihovim nevjernostima. Borimo se protiv zlih strasti, nagnuća, dominantnih grijeha, gonimo lisice iz vinograda koje mu nanose veliku štetu. Potrudimo se cijelim duhom upoznavati, svim srce ljubiti, cijelim tijelom služiti velikom Učitelju bez pridržaja i prestanka. Ustrajte dobri slugue, jer ste u malome bili vjerni, baštinit ćete život vječni i biti postavljeni nad svim Božjim dobrima. Izabirem tebe, vjerna Marijo, da poslije Boga tvoje vjerno i slobodno srce bude izvor nasljedovanja cijeloga mogega života. Neću se više nikada Bogu opirati, bit ću poslušan tvojim najmanjim poticajima, podložit ću tvojoj poslušnosti cijelo svoje srce bez podvojenosti. BOG SAM.

Istinski kršćanin (154)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u prethodnu pjesmu

Sadržaj: O crtava se lik pravog kršćanina, te kao u kontrastu s njim opisuje lažni kršćanin. Tema draga sv. Ljudevitu (PP 78 -78, 228). Na kraju je poziv za usvajanje Evandjelja, poziv na poniznost, blagost kako bi se bilo pravi kršćanin.

Dobar kršćanin je svetac, kaže apostol, on nije kao drugi ljudi. Svjetovni kršćani slobodnjaci, vi niste naši. Ti, kršćanin? Idi drugima to govoriti, idi drugima. Istinski kršćanin nije od ovog svijeta, on već ima srce u Domovini. Istinski kršćanin je ponizan i dobrodušan, čist i revan, milosrdan i iskren. Svjetovni kršćani, vi niste naši. Ti, kršćanin? Idi drugima to govoriti, idi drugima. Znači li to ljubiti Boga, može li se reći da ljubiš Boga kad ga vrijeđaš čak i ranjavaš? Ti ljubiš Boga? Lažeš, kaže apostol. Može li se vidjeti od Pariza do Rima nekog brutalnijeg? Ti nisi čovjek. Poput poganina, ti ljubiš samo svijet i ljubiš poput nečiste životinje. Svjetovni kršćani slobodnjaci, vi niste naši. Ti, kršćanin? Idi drugima to govoriti, idi drugima.

Poput lisice plijeniš finoćama i poput psa laješ neprestano. Prepireš se za sitnicu i plešeš poput skakavca. Oholi paune, ljubiš samo slavu, proždrljivo prase, tražiš samo jesti. Zlo govoriš i ubijaš poput zmije, srdiš se poput lava. Poput žabe ljubiš samo zemlju, poput zmaja voliš samo rat. Poput ljutice ujedaš svoga brata i zatvaraš uši na njegovu nevolju. Kad Bog govori, hodaš puževim korakom, a ako se radi o novcu, trčiš ulicom. Spor za dobro, slab za pravdu, spreman za zlo, jak za opačinu. Što ti slijediš? Običaje, navike i modu. Što tražiš? U svemu ugodu. Svjetovni kršćani slobodnjaci, vi niste naši. Ti, kršćanin? Idi drugima to govoriti, idi drugima. Oblikuj svoje ponašanje prema Evandelju, postani ponizan, blag i pokoran, a mi ćemo reći da si jedan od naših. U protivnom idi drugima to govoriti, idi drugima. BOG SAM.

Novi hvalospjev u čast Gospe od hlada (155)

Vrijeme nastanka pjesme: Nakon misija u Saint Amadu u travnju 1715, misionar se kratko odmara a u mjestu se štuje Gospa od hlada te je tako nastala ova pjesma.

Sadržaj: Svetac osjeća sretno zaštićen u svetištu Gospe od hlada, opisuje se vedri mir srca, Hlad je simbol njene prisutnosti i majčinske zaštite. Zasjenjena Duhom Marija je postala Majkom Božjom, u sjeni Duha ona oblikuje Isusa u nama. U sjeni poniznosti prikriva se sjaj njene svetosti. Sjena njenog plašta nas štiti kao sigurno utočište. Šutnja i mir obavijaju svetište, a s Marijom kročimo u sjeni vjeri.

Po Mariji nas Nebo želi očarati. Da bismo bili sretni moramo je ljubiti. Sve nas u ovom životu zove ljubiti je. Kako je blaga, kako je blaga, sakrijmo se u njezin zaklon. U njezino okrilje je zaklon dobrote gdje su grješnici na sigurnom. Najbuntovniji postaju najvjerniji. Neka se svatko nada da će u sjeni njenog svetog Imena pronaći zaštitu. Na njezinu prošnju Bog stišava svoj gnjev. Neka se svatko divi sjaju njezine svetosti pod sjenom poniznosti. Tko će objasniti ovo otajstvo njenog kraljevstva? Koje veliko otajstvo! Sjena sama Duha Svetoga u njoj je oblikovala Isusa Krista, učinila ga njegovom Majkom, ne postavši mu ocem. Njena sjajna vjera u divnoj skrovitosti nadilazi zvijezde nebeske. Cijelo Nebo pjeva o moći njezina zaklona. Kako je blaga, kako je blaga.

Iako je tamnija od Kedrovih šatora, sve Cezarove građevine manje su slavne od ovog Tornja bjelokosnog. Njena sveta sjena čini da davao više drhti nego pred tisućama četa. Pakao se nje boji, ne može podnijeti njen napad. Uz nju se čovjek odmara u svojim djelima, tu je zaklonjen od svih zala gdje vjernik kuša besmrtnu radost. U sjeni njenog plašta sva je nada.

Nikada nam ni pakao ni vatra ni voda niti ikakva sila neće naškoditi u ovoj utvrdi. Svi bi trebali doći u ovo sigurno utočište, čak i očajni grešnici. Ništa nije tako nježno kao ona. Pođimo, dakle, bez čekanja. U ovoj šumi, u ovom boravištu mira, u sjeni njezinog drveća koji dar, tišina, govor, nježnost, blago osvježenje, odmor i milo zadovoljstvo. Koja radost pored ove Kraljice. Kako je blaga, kako je blaga.

U tišini, u sjeni i tami Marija je sakrila svoju ljepotu. Nebo je želi pokazati. Božanska Majko kraljuj u mom srcu, u sjeni tvoje vjere, kako bih vjerovao i vršio volju moga Oca. Puna milosti, po sjeni Duha Svetoga oblikuj u mom srcu Isusa Krista. Rastopi moj led kako bih mogao slijediti tvoje stope. Polazem svoje povjerenje u tebe Kraljice Neba kako bi u tvojoj sjeni sretno živio u nadi da ću imati Boga za nagradu. Kako je blaga! Kako je blaga! Sakrijmo se svi u njenu sjenu. BOG SAM.

Ispraznosti svijeta - novi hvalospjev (156)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu 1715, vjerojatno prigodom kratkog odmora u La Seguniere.

Sadržaj: Kao u biblijskoj knjizi Propovjednik, pjesnik više o ispraznosti svijeta. Srce želi besmrtnost i samo u Bogu nalazi svoj odmor.

Ispraznosti u dobrima svijeta, o ispraznosti nad ispraznostima! Na tvojoj istini moj Bože, se temelji moje srce. Ispraznosti u dobrima svijeta, o ispraznosti nad ispraznostima! Što je svako stvorenje? Ono je samo, kao što je pisano, žalost duha, samo isprazna utvara puna nečistoće. Ispraznost, čovjek i njegov život! Tijelo je samo malo sijena koja uopće nije potrebno. Zašto ga uopće toliko voljeti? Njegova zadovoljstva su gomila nečistoće, njegova dobra malo metala, njegov odmor je rad, njegova slava, nečisti dim. Ispraznosti u dobrima svijeta, o ispraznosti nad ispraznostima!

Daleko od mene, vi ljudi zemlje, ljudi zlata i srebra koje ovi promjenjivi metali dovode u nevolje i ratove. Daleko od mene sladokusci i proždrljivci, koji ljubite samo vaša zadovoljstva, koji slijedite vaše želje, koji se volite samo smijati i dopadati. Daleko od nas, vi kćeri svjetovne, ovi idoli ljepote, koje svojom ispraznošću očaravaju jače od sirena. Za moje besmrtno srce propadljiva i smrtna dobra su premalo, ono želi trajno dobro. Ispraznosti u dobrima svijeta, o ispraznosti nad ispraznostima!

Samo ti, uzvišena Dobroto, možeš ispuniti moje srce, ti si njegova sreća, bez tebe ono je uvijek u

mukama. Pa bio ti Aleksandar, Samson, Cres ili Salomon, srce će tražiti još više. Neka se cijeli svijet prenese u moje srce i ispuni ga, srce će u svojoj želji, uvijek reći: donesi još, donesi još. Ispraznosti u dobrima svijeta, o ispraznosti nad ispraznostima!

Novi hvalospjev o samoći (157)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort se krajem 1715, povukao u špilju u šumi Mervant i tom zgodom je opisao ljepotu mjesta.

Sadržaj: Poziv na samoću kako bi se tažilo Boga samoga, opisuje se ljepota šume i špilje, a u blaženoj šutnji se uči mudrost i svetost. Mjesto je luka mira, a u samoći ljudsko srce pronalazi Boga. Treba prihvatiti poziv i ući u sebe, kako bi se motrila najveća ljepota, i našlo najviše Dobro.

Daleko od svijeta u samoći, sakrijmo se kako bismo Bogu služili. Može li se naći neko mjesto gdje ima više milosti? Daleko od svijeta, u samoći, sakrijmo se kako bismo Bogu služili.

Mjesto: Ova osama za avenije ima drveće, šumu, guste šumarke i visoke stijene na obzoru. Tri puta vode do ovog utočišta; široki kolski put, jedan kroz šumicu i jedan skriveni uz vodu. Okrenuta prema sjeveru u jednoj stijeni duboka je pećina u koju se mogu sakriti lane i srna. Daleko od svijeta, u samoći, sakrijmo se kako bismo Bogu služili.

Ljepota mjesta: Ljeti je ugodna svježina mjesta, ublažava veliku vrućinu, a zimi kod velike hladnoće nalazimo ugodnu toplinu. S uzvisine vidimo ravnice, crkve, dvorce, livade i potoke koji očaravaju pogled i vrijede truda. Sasvim dolje je jedna rječica ili potok Cedronski obilat ribom koji oduševljava. Rijeka prostire svoju kristalnu vodu po livadama punih plodova i uz veliku buku prolazi između brda. Sa strane su tri izvora iz kojih voda nepresušno izvire odozgo i odozdo i natapa ravnice. Daleko od svijeta, u samoći, sakrijmo se kako bismo Bogu služili.

U ovom kraju sve raste i daje obilne plodove, bez ruke ratara, po ruci Gospodnjoj, ova zemlja je djevičanska i plodna. U slatkim šumarcima ne čujemo svađe susjeda ni svjetovnih razgovora, ni borbi ni brodoloma. Čujemo slatku harmoniju ptica i odjek glasanja životinja, ali ne čujemo povike bezbožnog čovjeka. Čujemo rječitu tišinu stijena i šuma koje navještaju mir, koje odišu nevinošću. Vidi li se tu tmurnost grada, potoci bezakonja, isprazna vanjština? Ne, ne, sve je čisto i mirno. Daleko od svijeta, u samoći, sakrijmo se kako bismo Bogu služili.

Na tom mjestu u prirodi ne vidimo ni jednu od tih opasnosti; drveće i stijene ovdje su sveti i znalci učitelji. Stijene propovijedaju postojanost, drveće plodnost, voda čistoću, a sve zajedno ljubav i poslušnost. Povrh njih lete ptice, u podnožju plivaju ribe, a pored njih stotine vrsta životinja. Ovdje se vidi moćna ruka koja je stvorila svemir kako sjaji u ovoj osami, u nevinoj prirodi. Ljepote posve prirodne imaju Boga za svoga tvorca, a čovjek grešnik ovdje nije rukom oskvrnuo. Daleko od svijeta, u samoći, sakrijmo se kako bismo Bogu služili.

Ali ako je priroda tako lijepa, velika je ovdje i milost koja čistoj i vjernoj duši stvara raj. Koja se sreća još u ovom životu i koje se divno ushićenje kuša na tom mjestu kad se duša ovdje sabere! Kako bi se kušale ove djevičanske slasti, treba biti razborit kršćanin, luđak ovdje neće ništa shvatiti, osama će mu biti kazna. U samoći, ako je duhovna, naći ćemo Isusa Krista i jedino blaženstvo. Samoća je učena knjiga iz koje sveci čitaju, iz koje crpe najljepše tajne kako dobro živjeti. To je velika škola u kojoj su se oblikovali sveci, gdje su njihova zapaljena srca dobila dar govora. Daleko od svijeta, u samoći, sakrijmo se kako bismo Bogu služili.

Samoća je luka izvan dohvata oluje, odmor bez smetnji, boravište puno čari u kojem je svaki dan slavlje. Tisuću puta su sretne duše koje duh vodi u pustinju! Za jednu koja se tamo izgubi, tisuće duša drugdje pada u vatru. Ja - kaže Bog - vodim u osamu grešnika kako bih govorio njegovom srcu i podložio ga mome kraljevstvu. Izbjegavajmo, poput svih Pahomija, Pavla, Hilarija, tolike napasti u kojima se gubimo među ljudima. Bavimo se na ovom samotnom mjestu djelima spasenja. Nemajmo drugi cilj jer je taj jedini potreban. Daleko od svijeta, u samoći, sakrijmo se kako bismo Bogu služili.

U zaštiti od košmara svijeta molimo neprestano, kušajmo sabranost i duboki mir. Marta, Marta s Magdalenom, povuci se u osamu, to je najbolje mjesto gdje je čovjek bez smutnje i muke. Gorljive duše, Isus vas zove da se malo odmorite, kako bi vas napunio Bogom i njegovim riječima života. O, ostavimo zemaljske brige, o nebrojeni broju luđaka, uzmimo nebo za nas, bježeći u udubine stijena. Prkosite svemu, budite hrabri, osigurajmo vječnost usprkos siromaštvu i našim ljutim neprijateljima. Mrtvi svemu, skriveni u sebi samima, a da nas ništa ne rastresa, posjedujemo istinsko dobro, motrimo uzvišenu ljepotu. Draga dušo, čista golubice, uzdišimo u ovoj osami, uzdišimo skladno prema Bogu u vječnom životu. Daleko od svijeta, u pustinjačkom život, sakrijmo se kako bismo služili Bogu. Daleko od svijeta, u samoći, sakrijmo se kako bismo Bogu služili. BOG SAM.

Novi hvalospjev Presvetom Sakramentu (158)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu krajem 1715.

Sadržaj: U prvom dijelu veliča se Euharistija kao otajstvo vjere, poslušnosti, poniznosti, ljubavi. U drugom se predlažu pjesme za dijelove mise, i euharistijski blagoslov.

Previsoki, Neshvatljivi, sadržan je ovdje u jednoj točki. Kršćani ne pitajte: Je li to moguće? Šutite moja čula i šutite heretici, varate se, bit ćete izgubljeni, Bog nam je rekao, tu nema pogovora, Bog je rekao, to nam je dovoljno. Vjerujmo mu, bez da nam On objašnjava. Kakvo čudo svemoći! Kruh i vino koji to više nisu, prilike ostaju bez biti, tu su Tijelo i Krv Boga, punine života i slave, bez promjene, uvijek i posvuda, na zemlji, na nebu, slavno na svakom mjestu. To je božanska istina u koju treba vjerovati. O čudo poslušnosti! Na riječ smrtnog čovjeka Bog silazi na oltar bez otpora. On je umrli i živi, poslušan i strašan, on je dijete i Pobjednik, podložimo se, budimo sve svima, podložimo se, padnimo pred noge jedni drugima jer se Bog učinio poslušnim.

Pogledajte prikrivenu slavu, sunce istine skriveno u sjeni hostije, pod slabom vanjštinom on skriva svoje svjetlo, ne vidi se ni njegova moć, ni ljepota, ni svetost i njena ljepota, ni njegovo veličanstvo, sakrijte se i vi, o pepeo i prahu! Vidimo koliko nas Bog silno ljubi u ovom božanskom Sakramentu, preobilje je to. Dajući nam u njemu sve, govori nam: uzmi, jedi me, ja sam tvoj, uzimajući me, uzmi i sva moja blaga, moju Krv i moje Tijelo. Može li voljeti više?

Na misi: Evo savršene žrtve koja sadrži sve one u zakonu i koja sama u sebi sadrži svu pravdu. Bog se žrtvuje Bogu kao svećenik i žrtva kako bi dao zadovoljštinu, potakao da nam obdari i udjeli oprostjenje, da nas okruni, da mu iskažemo uzvišenu čast.

Na svet, svet, svet: Tri put svet Kralju slave! Slava našem Bogu, tri puta svetom, našem Bogu tri put svetom, slava i pobjeda! Sve je puno veličine velikoga Boga nad vojskama. O, kako je velik, kako je moćan, o Svetosti, o Neizmjernosti, o Veličanstvo, o Vječnosti, klanjajte se okrunjene glave.

Na Jaganjče Božji: Jaganjče Božji, smiluj nam se, Jaganjče Božji, Gospodine dobri, smiluj se i oprosti, smiluj nam se! Budući da si oduzeo sve grijeh svijeta, oduzmi, Gospodine, i one iz mog srca. Oprosti nam, oprosti svima, usliši nas zbog tvoje ljubavi, daruj nam duboki mir.

Prije pričesti: Pravednik koji se pričješćuje postaje drugi Isus Krist, ispunjen njegovim duhom i njegovim životom. Jedimo ovaj živi kruh, pijmo anđeosko vino, često i sveto. Jedimo i pijmo, jačajmo, jedimo i pijmo, opijmo se i dajmo našu hvalu Bogu. Čeznem od ljubavi, uzdišem tebi, ljubljeni Spasitelju, vini se u moje srce ili ću izdahnuti. Biti i trenutak bez tebe je okrutni pakao. O moćni Kralju, vladaj u meni, o čisti Zaručniče, čekam samo tebe, o predragi Zaručniče, dođi, požuri i budi moje blaženstvo.

Molitva nadoknade: Veliki Bože, kako je crkva sveta, jer je ona tvoja kuća i kuća molitve. Drhtimo od straha. Ovo mjesto spašava vjernika a osuđuje bezbožnika. Klanjajmo se Bogu, na ovom svetom mjestu, osudit ćemo sami sebe, ako u crkvi brbljamo. Spasit ćemo se ako molimo, izaberimo smrt ili život. Častimo javno Isusa obeščašćenog čak i na svetim mjestima. Boriti se protiv vrhovnog Kralja u njegovoj palači, kakva drskost nezahvalnog čovjeka! Anđeli, plačite smrtnici uzdišite, anđeli, plačite, plačite i popravite ovu štetu, veliku uvredu.

Prije blagoslova: Hvala, ljubav, čast i slava Isusu u Presvetom Sakramentu. Što ga vidimo više sniženoga, to moramo više vjerovati. Ako nas preobilno ljubi, ljubimo i mi njega. Uzvratimo brzo ljubavlju na ljubav. Ljubimo, hvalimo, slavimo, ljubimo i klanjajmo se velikom Bogu koji nas ljubi. Trpi, o veliki Bože, kako bi ti prišli siromašni grešnici i pored oltara rekli: Smiluj nam se! Blagoslovi nas, Gospodine, makni sve prepreke. Ti to možeš, ako hoćeš. Grješnik plače u svom srcu. Oprosti, Gospodine, oprosti i blagoslovi nas, a mi ćemo klicati: Čudo! BOG SAM.

Novi hvalospjev u čast Gospe od utjehe (159)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu krajem 1715, za vrijeme misija u Vouvantu.

Sadržaj: Na početku je pozdrav mjestu i Gospi od utjehe, a zatim i sama Marija poziva da se njoj dođe s povjerenjem tražiti zdravlje duše i tijela, na poseban način poziv je upućen radnicima i grešnicima te djevicama koje trebaju slijediti njen primjer i dopustiti da ih ona oblikuje na sliku Isusa Krista. Marija sve poziva da je nasljeđuju, mole krunicu, nose škapular. Pjesma završava molitvom punom povjerenja u Mariju.

Župo Vouvant blagoslivljaj Gospodina, Oca svjetla koji ti je dao jedinstvenu milost: Kraljica Neba je kod tebe postavila svoje prijestolje. Ona tu želi pobjeđivati svoje neprijatelje i dijeliti milosti. Molite, grješnici, vašu posrednicu. Djeco zazivajte vašu Majku hraniteljicu. Dobre sluge, častite vašu ljubeznu Učiteljicu, pođimo svi primiti njezine milosti jer nas ona zove. «Svaka utjeha za tijelo i dušu, kaže nam Gospa, dolazi po mom zagovoru». Ako tražiš pomoć i u najvećim nevoljama, ja sam siguran lijek, u oluji i u poslu ja sam blagi odmor.

Ja sam svemoćni oslonac siromašnog nevoljnika i lijek neizlječivog bolesnika. Ja sam sigurno sklonište, spas i život i najbeznadnijeg grješnika ako me zamoli. Ožalošćeni narode, zazivaj moju majčinsku dobrotu i pomoći ću vam ovdje u mojoj kapelici. Molite me u vašim borbama, dat ću vam pobjedu. Molite me kad padnete, podići ću vas sa slavom. Jadni narode, moli, nasiti se bez mjere i bit ćeš oslobođen bez ikakva premissljanja. Siromašni radnici, dođite i bit ćete u obilju. Pogotovo dođite vi, jadni grešnici i zadobit ćete oproštenje. Bojite li se da vam đavao ne ukrade milosti? Utecite se mom svetom imenu i ja ću ga poraziti. Ako ste u njegovim okovima, oslobodit ću vas, ja nad njim imam potpunu moć sve do pakla.

Djevicama: Djevice mudre, slijedite me, slijedite me u svetišće. Dođite primiti vjeru, zapovijedi po uzoru na mene. Tu Duh Sveti progovara vjernim djevicama, kako bi svojim okriljem u njihovim srcima oblikovao Isusa Krista. Izbjegnite zloću i čari ovog svijeta koji kaljaju čistoću plodne djevice. Udaljite se od opasnosti i izvora zala, da biste kušali blagosti moga Sina i naučili njegov nauk. Visoko ste uzdignute? Nemojte se nisko spuštati. Vaš je Zaručnik okrvavljen, nemojte biti slabe. Mrtvite vaše tijelo, nastojte oko molitve, izaberite ili vatru pakla, ili krv Kalvarije.

Hrabro, malo stado, vaš vam Zaručnik priprema novo kraljevstvo, rijetku slavu, slavne haljine, lijepu krunu, imat ćete je, hrabro se borite i oslonite se na moju majčinsku riječ. Djevice, ja sam vaš savršeni uzor, moja vas ruka oblikuje u Bogu i skrbi se za vas. Moje grudi vas donose na dnevno svjetlo, ja vas rađam a moje srce ispunja najnježnijom ljubavlju. Tko želi biti moj i primiti milosti, neka me uzme kao svoj zakon i ide mojim stopama jer ljubiti me bez nasljedovanja i bez ostavljanja grijeha, znači propasti, znači žuriti prema rubu provalije.

Rano jutrom zazivajte i molite moj ružarij, uzmite moj lanac i nosite škapular. I nemajte drugi cilj osim da nasljeđujete moj život, u protivnom je to opasna zamka, to je licemjerstvo. Da ne budete poraženi i da primite pomoć, molite ponizno i ustrajno. Kucajte, tražite, iznosite vaše potrebe, prije ili kasnije bit ćete uslišani u vašim pravednim molitvama.

Molitva: Požuri, Kraljice Neba, pohiti nam u pomoć, svrni na nas svoj blagi pogled, daj nam lijek. Ti imaš tu moć, ti si Kraljica, ti trebaš samo htjeti da nas oslobodiš od muke. Posebno se sjeti, božanska Marijo, da ne odbijaš ništa što te god zamolili; iskustvo nam je to pokazalo. Dopusti, dakle, da se svatko od nas odmara pod okriljem tvoje dobrote. BOG SAM.

Ja oblikujem kraljeve, krunim ih, stvaram njihove zakone, naređujem im. Želim da moji istinski štovatelji baštine posebne milosti, blaga, zadovoljstva, odmor i slavu. Dragi stanovnici Villiersa, obznanjujte vašu slavu, vičite tisućama, vičite: Pobjeda Gospi od srdaca, vašoj uzvišenoj Kraljici! Kličite svi tisuće pohvala duž ove doline.

Svi slavite Gospodina (160)

Vrijeme nastanka pjesme: Montfort je napisao ovu pjesmu za vrijeme misija u St. Pompainu kraj 1715 početak 1716. Pjesme 160 – 163 su slično sročne te su i one vjerojatno napisane u ovom periodu.

Sadržaj: Podsjeća na procesiju u St. Pompainu, pjeva se o Božjem milosrđu koje su iskusili u misijama i podsjeća na Božju vjernost. Drugi dio aludira na euharistijsku procesiju.

Kršćani, pogani i neuki puče, hvalite Gospodina! Svi ga slavite, pjevajte na različitim jezicima o njegovom milosrđu prema nama. On nam potvrđuje svoju ljubav i nježnost obasipajući nas dobročinstvima. On je vjeran svojim obećanjima, njegova istina uvijek kraljuje. Slava Isusu Kristu po njegovoj Majci na zemlji i na Nebu, s desnu Boga Oca, u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Čast, ljubav, slava i hvala Ocu, Sinu, Duhu Svetomu u svim svecima i anđelima a uvijek po Isusu Kristu. BOG SAM.

Svojestven lijek protiv mlakosti (161)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu 160.

Sadržaj: Izgleda da je pjesma upućena župi St. Pompain. Ova župa nije bila baš gorljiva, pali su mlakost i oslanjali se na ljudske obzire. Pjesma ukazuje na sredstvo koje može to promijeniti.

Pokora, bičevanje je lijek, neka svatko udara po svojim leđima do kosti, neka svatko udara, udara, udara do kosti, ona je lijek za sva zla. Na ovaj lijek pakao uzmiče. Udaraj, a udarajući po tijelu cijeli pakao udaraš, kako bi na koncu trijumfira. Tijelo te dovodi u isušenje, bezobrazniče. Udaraj ga svom snagom, pobijedit ćeš, udaraj, udaraj, udaraj i pobijedit ćeš, udaraj i ne štedi se. Ako ti zaspiš, ona će bdjeti, udaraj i nećeš zaspati. Dolje prsluk, udaraj i probudit ćeš se.

Želiš li slavu i pobjedu? Udaraj tijelo snažno, udaraj jako. Udaraj ovo smrtno tijelo. Bolest je njome izliječena. Udaraj, ona tjera čudljivost, bol. Udaraj, sve uzmiče pred njezinom oporošću. Tijelo sjetilno nježno, umišljaš o sebi. Sotona tuče lijene u vatri, udara, udara, one koji se nisu udarali za vrijeme života.

Dušo putena i grešna udaraj kako bi ugasila vatru, barem to. Udaraj, kako bi razoružala Boga. Dušo nevina, pjevaj psalam *Smiluj mi se Bože* i udaraj po leđima do srži, udaraj do srži, udaraj do kraja psalma.

Sveto putovanje - novi hvalospjev (162)

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu 160.

Sadržaj: Pjesma opisuje put traženja Boga. Na ovaj sveti put svi su pozvani vojnici, trgovci, škrci, raskošnici. Sve se poziva tražiti vječna dobra po poniznosti, poslušnosti, križu. Na kraju se traženje svodi na traženje Isusa i Marije.

Draga družino, koja hodaš tako veselo i sveto, pouči nas, molim te, što je predmet vaših želja da vas čini tako radosnima.

Odgovor: Mi tražimo život, slavu i mir koji traju zauvijek. Ako i ti to želiš, pođi s nama i svi ćemo ih imati. Ti izaberi za sebe rat, vojnike i stražare, izaberi novac, čovječe od blata i zemlje. Mi ćemo radosni dobiti Nebo. Čovječe svjetovni pleši, opijaj se dobrim vinom,

proždrljivče, idi na gozbu, uživanje, pir. Mi radosno idemo u Nebo. Trgovče idi na sajam, nastoji steći, ne šteti se da bi se obogatio i zatim pio. Mi radosni, mi ćemo dobiti Nebo.

Idite u vojsku, vi ljudi prvorazredni, proljevajte vašu krv za slavu koja ide u dim. Mi radosni idemo prema Nebu. Traži, životinjo nečista, u skladu s tvojim željama, dobra i zadovoljstva i časti ovog svijeta. Mi radosni mi tražimo Nebo. Tražite utvaru, san noćni, prevrtljivu sjenu, malu točku, česticu. Mi radosni, tražimo Nebo. Mi tražimo milost, sve ostalo je ništa. Nije dobro ono što je prevrtljivo i prolazno. Mi radosni, tražimo Nebo. Skupljajte, škrstice, smijte se, raskošnici, uzdižite se, veliki, ovakvi luđaci nisu uopće rijetki. Mi radosni tražimo nebo.

Zemlja je prekrivena bezbrojnim luđacima koji čine poput vas i koji jure za svojom propašću. Mi radosni tražimo nebo. Slijedi dim, skupljaj otpad, dobij cijeli svijet. Koja korist ako je duša prokleta. Mi radosni tražimo nebo. Gubitak potpun: izgubiti svoga Spasitelja, izgubiti sreću, izgubiti život vječni. Mi radosni tražimo Nebo. Naša je besmrtna duša stvorena za Boga, zemlja je premala, ništavna. Trebamo raditi jedino na našem spasu. Eto našeg cilja, evo našeg jedinog posla. Mi radosni tražimo Nebo.

Tražimo Mariju, tražimo Isusa i ništa više. Eto slave i života, dođite, slijedite nas i imat ćemo ih svi. Nema druge izvrsnosti osim poniznosti. Naše siromaštvo čini sve naše obilje. Mi radosni, tražimo Nebo. Slavu imamo jedino snizujući se. Bivajući poslušni pjevamo pobjedu. Mi radosni tražimo Nebo. Sve naše znanje je u križu. Mi smo kraljevi jedino na Kalvariji.

Novi hvalospjev
Poticaj na gorljivosti ili jutarnje buđenje za misije (163)
Dragi stanovnici Saint Pompaina

Vrijeme nastanka pjesme: Vidi uvod u pjesmu 160.

Sadržaj: Misije u saint Pompainu su bile zimi i bilo je hladno, te mnogi nisu sudjelovali. Montofrt je napisao ovu pjesmu i slao brata Maturina da je recitira kao budilicu kroz mjesto.

Dragi roditelji, dragi susjedi, ustanimo rano, Bog nas zove na gozbu, tražimo milost, pa ako i sniježilo ili ledilo, tražimo milost i božansku ljubav. Usprkos vatri, usprkos okovima, usprkos hladnoći, zimi, žalopjkama tijela, tražimo milost; neka puše vjetar i neka se sve ledi, tražimo milost usprkos paklu. Svi iz obitelji se tome protive, đavao viče, a tijelo kaže: ostani uz vatru, ostani u krevetu. Tražimo milost, neka se sve smrzava i ledi, tražimo milost Isusa Krista. Ostavimo Martu u njenoj zauzetosti, ostavimo u krevetu mekušce, krenimo, Nebo broji naše korake. Tražimo milost, neka kiši i nek se ledi, tražimo milost, hrabri vojnici.

Ostavite posao, radnici. Okončaj svoje parnice, tužitelju. Odreci se svojih grijeha, grešniče. Traži moju milost, neka kiši i neka se ledi, traži moju milost, kaže Gospodin. Tražite, kaže Bog, i zadobit ćete. Tražite i naći ćete, kucajte i ući ćete. Tražite moju milost, neka sniježi i neka se ledi, tražite moju milost i naći ćete je. Ostavi malo svoje drvo, drvodjeljo, ostavi svoje željezo, bravaru, ostavi svoj posao, radnice. Tražimo milost, bilo da grmi ili se ledi, tražimo milost, a ne sklonište. Hajdemo, veliki i mali, i ne budimo tromi. Tražimo beskonačna dobra. Tražimo milost, pa neka kiši i neka se ledi, tražimo milost i Raj.

Nebo je ono koje treba utržiti, treba u luku stići, dobro treba tražiti. Tražite milost, pa da se sve smrzava i ledi, tražimo milost i ne oklijevajmo. Borimo se hrabro, radimo snažno kako bismo stigli u tu luku, plivajmo, veslajmo snažno. Tražimo milost, pa neka puše i neka se ledi, tražimo milost do smrti. Pokrenite se lijeni ljudi, usprkos udaljenosti mjesta, tražimo milost, jedan bolje od drugoga. Tražimo milost, neka sniježi, neka se ledi, tražimo milost zadobijmo Nebo. Probudite se, uspavani ljudi, usprkos našim neprijateljima, tražimo oprostjenje počinjenih grijeha. Tražimo milost, neka pada i nek se ledi, tražimo milost, dragi prijatelji.

Idemo slušati Spasitelja koji govori kroz propovjednika kako bi taknuo naše srce. Tražimo milost koja govori i prolazi, tražimo milost i istinsku sreću. Pođimo na misije kao bismo zadobili oprostjenje usprkos svijetu i đavlu. Tražimo milost koja govori i prolazi, tražimo milost, idimo na propovijedi. Ako trpimo da bismo došli onamo, Raj je vrijedan toga, oduševimo se onima koji će ga imati. Tražimo milost, koja govori i prolazi. Tražimo milost, Bog će nam platiti. Snažno tražimo dakle Nebo, tražimo samo njegovu slavu, penjući se u nebo, u nebeski svod, do krune, pa neka puše i neka grmi, do krune vječne.

Kalvarija Pontchateaua (164)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesma je nastala krajem 1709 kao poticaj radnicima koji su gradili Kalvariju.

Sadržaj: Pjesma započinje pozivom za osvojiti Kalvariju bez rata, gradeći svetu goru među nama. Sa ove svete gore poteći će izvori milosti. Ljudevit jedva čeka da bude podignuta. Isus zahvalan ga potiče da nastavi gradnju, Pjesma završava svetim usklikom radnika koji grade Kalvariju.

Jao, Turčin drži svetu goru Kalvariju na kojoj je umro Isus Krist. Moramo je, o kršćani, kod nas načiniti. Načinimo Kalvariju ovdje, načinimo Kalvariju. Nastojmo imati ovo sveto brdo tako što će ga Bog prenijeti u naše srce i u naše mjesto. Što sve velikani ovog svijeta nisu učinili da bi posjedovali mjesto Golgotu. Načinimo ga mi ovdje bez križarske vojne i bez rata. Hoćemo li ostaviti u ruglu našeg Gospodina i Boga koji nam je s ljubavlju dao život. Hoćemo li ostaviti Isusa u prašini? Ne, ne revni kršćani, učinimo sve da Kalvarija iziđe na vidjelo. Načinimo Kalvariju ovdje, načinimo Kalvariju.

Židovi i heretici, Turci i pogani, a ponajviše loši katolici ismijavaju Kalvariju. Zauzmimo je ponovno, smo ne nasiljem, nego nasljedovanjem usprkos vremenu, naporu i cijeni. O kakva ćemo čuda vidjeti na ovom mjestu! Koliko obraćenja, ozdravljenja i milosti bez premca. O koliko će ljudi hodočastiti na ovo mjesto u procesijama da bismo vidjeli Isusa i častili ga. Izložimo ga na Križu kako bismo imali u svijesti njegovu smrt i muku, za naše dobro i na Isusovu veću slavu. Načinimo Kalvariju ovdje, načinimo Kalvariju.

Isus je na Križu dao zadovoljštinu svom Ocu, pobijedio đavla, primio i uslišao naše prošnje i molitve. Podignimo Križ, on je vjerni zaručnik, kraljevski tron Kralja kraljeva, vječna Mudrost. Za pogane križ je ludost, za Židove sablazan, ali za kršćane on je mudrost i život. Ovo otajstvo je naš jedini uzor, lijek protiv svih zala, nebesko i zemaljsko blago. Već dugo, o Isuse, želim te uzdići još više kako bi privukao srca u tvoje Kraljevstvo. Isuse na križu, neka dođe tvoje kraljevstvo, vrijeme je, vrijeme je, da te svi štuju i nasljeđuju. Popni se na križ, uzdigni se ti sam, mi smo nemoćni i slaviti ćemo tvoju neizmjernu moć. Načinimo Kalvariju ovdje, načinimo Kalvariju.

Isus: Da želim to, riječ je o mojoj slavi i slavi Križa. Slaviti ću na ovom mjestu pobjedu. Načinite ovdje moju Kalvariju, načinite Kalvariju. Privući ću najbuntovnija srca, podvrgnut će se mojim zakonima, izliječit ću najsmrtonosnije rane. Radite svi, moja moć je neizmijerna, ja ću raditi s vama biti ću vam zahvalan.

Svi u glas: Radimo svi na ovom božanskom djelu, Bog će nas sve blagosloviti: velike i male, muškarce i žene, mlade i stare. Načinimo Kalvariju Bogu, načinimo Kalvariju.

Siromah duhom (165)

Vrijeme nastanka pjesme: Pjesma je nastala 1707 – 1708.

Sadržaj: Tema draga sv. Ljudevitu. U svojim spisima se često vraća na potrebu duhovnog siromaštava i potpunog predanja u ruke Božje Providnosti. U pjesmi Montfort nabraja razne situacije života u kojima se očituju duhovno siromaštvo kao i potreba predanja.

Evo mog redovitog mota: Neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bilo što da mi se događa na zemlji, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bog sve čini ili dopušta zbog toga sam svime zadovoljan. Pobjeđuje li ili gubim, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Radim li ili se odmaram, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Sve sam izgubio, ništa nemam, neka je blagoslovljen Bog! neka je blagoslovljen Bog! Zaustavlja me se u mom hodu, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bog sve čini ili dopušta, zbog toga sam svime zadovoljan.

Jedan prijatelj mi je nevjeran, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Jedan moj sluga se buni, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Kada izgubim oca ili majku, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Kada izgubim sestru ili brata, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Ako me se blati ili optužuje, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Ako me daruju ili odbijaju, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bog sve čini ili dopušta zbog toga sam svime zadovoljan.

Kada me miluju ili vrijeđaju, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Kada me liječe ili zapostavljaju, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Kada me svatko progoni, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Kada mi se nitko ne protivi, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! U miru ili oluji, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! U gubicima ili dobitcima, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! neka je blagoslovljen Bog! neka je blagoslovljen Bog! Bog sve čini ili dopušta zbog toga sam svime zadovoljan.

Ako sam na toplome, hladnom ili na mrazu, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bilo da je dobra ili loša godina neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Jesam li dobre ili loše sreće, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bilo da su ljubazni sa mnom ili mi smetaju, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bilo da me uzdižu na prijestolje, ili me svode na prosjaka, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bog sve čini ili dopušta, zbog toga sa svime zadovoljan.

Bilo da sam sluga ili gospodar, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Pobjeđujem ili sam pobjednik, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bilo da me slijede ili pretječu, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bilo da dobivam ili gubim mjesto, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Pjevali nada mnom pobjedu, ili me krunili salvom, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bog sve čini ili dopušta, zbog toga sa svime zadovoljan.

Držali me stručnim, ili smatrali beskorisnim, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bilo da sve ide dobro, bilo da se sve izokreće, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bilo da mi sve dosađuje, bilo da mi je sve protivno, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bilo da nebo obećava, bilo da nebo prijeti, neka je blagoslovljen Bog! neka je blagoslovljen Bog! Bilo da Bog pravdu izvršava, ili da milost daje, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bilo da je neka osoba nepodnošljiva, ili je jako ljupka, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bog sve čini ili dopušta, zbog toga sam svime zadovoljan.

Bilo da sam zdrav ili bolestan, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Bilo da sam u progonstvu, u životu, ili smrti, neka je blagoslovljen Bog! Neka je blagoslovljen Bog! Zemljo i more, gradovi i polja blagoslivljate Boga! blagoslivljate Boga! Uvale, brežuljci, planine, blagoslivljate Boga! Blagoslivljate Boga! U svako vrijeme, dobro ili ružno, neka je uvijek blagoslovljen Bog! Samo grijeh me žalosti, uvijek i posvuda ga mrzim. Bog sve čini ili dopušta, zbog toga sam svime zadovoljan.

TEMATSKI SADRŽAJ

Kritička izdanja Contiques - Pjesama sv. Ljudevita, donose i ovaj detaljni prikaz po temama radi lakšeg snalaženja i pastoralne upotrebe, pa ga donosimo u hrvatskom izdanju. Prikaz je podijeljen na velike cjeline s temama koje je sv. Ljudevit opjevao u Pjesmama. Brojevi odgovaraju brojevima pjesmama iz gornjeg prikaza tako da se pjesma koja nas zanima može lako pronaći. Napominjemo da su neke pjesme citirane pod više tema jer se susreću u sadržaju tih pjesama.

Duhovna vrijednost pjesama

Korisnost pjesama, pjesme broj: 1, 2, 3.

Bog

Božja savršenstva, pjesme broj: 50, 116.

Božja ljubav, pjesme broj: 135, 138.

Slavljenje Boga za njegova djela i darove, pjesme broj: 27, 51, 52, 53, 117, 160.

Zaziv Duhu Svetome, pjesma broj: 141.

Glavna otajstva vjere, pjesma broj: 109.

Služenje Bogu u Duhu i isitni, pjesma broj: 153.

Isus Krist

Utjelovljenje, pjesme broj: 49, 87, 111.

Božić, pjesme broj: 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 97.

Muka i Križ, pjesme broj: 19, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 102, 113, 123, 137, 164.

Uskrsnuće, pjesme broj: 84, 1 i 6 kitica, 90, 25 kitica.

Euharistija, pjesme broj: 112, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 136, 158.

Srce Isusovo, otajstvo Isusa i ljubav prema Isusu: 40, 41, 42, 43, 44, 47, 48, 54, 55, 56, 102, 103,

123, 124, 125, 126, 154.

Kalvarija iz Pontchateaua, pjesme broj: 113, 137, 164.

Marija

Utjelovljenje, pjesme broj: 49, 111.

Isus u Mariji, pjesme broj: 49, 87, 111.

Marija, pjesme broj: 74, 81, 86, 104.

Istinski Marijin štovatelj, pjesme broj: 49, 63, 75, 76, 77, 78, 80, 82.

Grešnik obraćen po Marijinu zagovoru: 79.

Molitve Mariji, pjesme broj: 74, 83, 84, 85, 88, 89, 90, 145, 151, 155, 159.

Sveci i anđeli

Anđeo čuvar, pjesme broj: 110, 110, 2; 121.

Sveti Josip: 122.

Sveti Pio V: 147.

Kršćanske kreposti i duhovni stavovi

Predanje u Providnost, pjesma broj: 28.

Ljubav prema Isusu, pjesme broj: 54, 55, 56, 94, 138.

Ljubav, pjesme broj: 5, 14, 148.

Utjeha u žalosti, pjesme broj: 46, 100, 101.

Protiv mlakosti, pjesma broj: 161.

Post, pjesma broj: 16.

Blagost, pjesma broj: 9.
Milostinja, pjesma broj: 17.
Vjera, pjesme broj: 6, 109, 114.
Duhovno djetinjstvo, pjesma broj: 97.
Čednost, pjesma broj: 25.
Poslušnost, pjesma broj: 10.
Strpljenje, pjesma broj: 11.
Pokora pjesme broj: 13, 94.
Siromaštvo – siromasi, pjesme broj: 18, 20, 108.
Siromaštvo u duhu, pjesme broj: 144, 165.
Molitva, pjesme broj: 15, 53.
Traženje Mudrosti, pjesme broj: 78, 103, 124, 125, 126.
Zahvalnost, pjesma broj: 26, 27, 52, 53, 135.
Šutnja, pjesme broj: 23, 157.
Nada, pjesma broj: 7.
Poniznost, pjesma broj: 8.
Djevičanstvo, pjesma broj: 12.
Kršćanski život, pjesme broj: 4, 139, 154.
Božja prisutnost, pjesma broj: 24.
Gorljivost, pjesme broj: 21, 22, 163.

Misije i novi život

Isus poziva na misije, pjesma broj: 105.
Poziv na misije, pjesme broj: 115, 163.
Misije, propovijedanje, obraćenje, pjesme broj: 91, 105, 109, 115, 118, 119, 120, 127, 139, 142, 152, 154, 162, 163.
Odluke nakon misija, pjesme broj: 139, 142, 154.
O smrti i sudu Božjemu, pjesma broj: 120.
O Raju, Paklu i Čistilištu, pjesme broj: 118, 119, 127, 152, 162.

Životni staleži

Misionar, pjesme broj: 22, 91, 99.
Sestre trećoredice, pjesma broj: 92.
Dobra djeca, pjesma broj: 93.
Pokornica, pjesma broj: 94.
Vojnik, pjesma broj: 95.
Dobri zatvorenik, pjesma broj: 96.
Obraćeni grešnik, pjesma broj: 79, 94, 98, 140, 143.
Skrupulozna žena, pjesma broj: 45.
Redovnice Pohođenja, pjesma broj: 48.
Kćeri Mudrosti, pjesme broj: 148, 149.
Svadba, pjesma broj: 146.

Prezir svijeta

Prezir svijeta, pjesme broj: 29, 106, 107, 150, 156.
Zamke svijeta, pjesme broj: 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39.
Ljudski obzir, pjesme broj: 34, 35, 36, 37, 38, 39.